

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Izabela Dehmel

Protokolant: p.o. staż. Natalia Skrzypczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w Poznaniu M. J.

po rozpoznaniu w dniach 03.08.2015r., 04.12.2015r., 24.05.2016r., 15.11.2016r., 08.12.2016r., 14.02.2017r., 09.03.2017r., 11.04.2017r., 06.09.2017r., 10.01.2018r., 06.02.2018r., 16.05.2018r., 22.10.2018r., 09.05.2019r., 05.06.2019r., 13.02.2020r., 25.09.2020r., 10.02.2021r., 24.02.2021r., 15.06.2021r., 19.07.2021r. na rozprawie

sprawy

1. Z. C. (1) (Z. C. (1))

ur. (...) w C.

syna J. i H. zd. S.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 24 lipca 2008 r. do 12 listopada 2010 r. w S., P., L., K., G., L. oraz N., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uchylał się od opodatkowania w związku ze sprowadzeniem na polski obszar celny co najmniej 1 292 650 litrów oleju napędowego, wskutek czego doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 2 770 186 zł, opłaty paliwowej w kwocie 158 309 zł oraz podatku VAT w kwocie 978 982 zł - to jest należności publicznych w łącznej w wysokości 3 884 257 zł oraz naraził na uszczuplenie należności publiczne z tytułu podatku VAT w kwocie 67 690 zł, przy czym z powyższej działalności uczynił sobie stałe źródło dochodu a kwota ta stanowiła mienie wielkiej wartości w rozumieniu przepisów kodeksu karnego skarbowego i tak w szczególności:

1. w okresie co najmniej od 24 lipca 2008 r. do dnia 25 lutego 2010 r. K., G., L. w powyższych okolicznościach, działając wspólnie i w porozumieniu z W. O., M. K. (1) oraz z pomocą W. K. (1) wprowadził na polski obszar celny olej napędowy, pochodzący z co najmniej 17 dostaw wewnątrzwspólnotowych w łącznej ilości 641 320 kg (około 758 959 litrów tego produktu) przeznaczony do dalszej dystrybucji na terenie kraju za pośrednictwem kontrolowanej przez wymienione wyżej osoby spółki (...) sp. z o.o. pod pozorem, iż jest to nieobjęty obowiązkiem akcyzowym oraz opłatą paliwową importowany impregnat ropopochodny o nazwie handlowej A. 200 produkowany przez Spółkę (...) a.s. z siedzibą w L. w C. (...), i tak w szczególności:

1) w okresie od 24 lipca 2008 r. do dnia 25 czerwca 2009 r. po uprzednim wystawieniu przez kontrolowaną przez siebie spółkę (...) s.r.o. z siedzibą w B., w której pełnił rolę pełnomocnika zarządu na podstawie udzielonego mu w dniu 31 lipca 2007 r. oraz 16.06.2008 r. pełnomocnictw, nierzetelnych faktur sprzedaży na rzecz (...) sp. z o.o. w postaci:

1) faktury nr (...) z dnia 24.07.2008 r. na 24 400 kg produktu A. (...)

2) faktury nr (...) z dnia 25.07.2008 r. na 24 390 kg produktu A. (...)

3) faktury nr (...) z dnia 06.08.2008 r. na 23 950 kg produktu A. (...)

- 4) faktury nr (...) z dnia 02.10.2008 r. na 22 820 kg produktu A. (...)
- 5) faktury nr (...) z dnia 02.10.2008 r. na 24 590 kg produktu A. (...)
- 6) faktury nr (...) z dnia 09.10.2008 r. na 24 460 kg produktu A. (...)
- 7) faktury nr (...) z dnia 19.12.2008 r. na 24 270 kg produktu A. (...)
- 8) faktury nr (...) z dnia 19.12.2008 r. na 23 880 kg produktu A. (...)
- 9) faktury nr (...) z dnia 19.12.2008 r. na 22 180 kg produktu A. (...)

a od lutego 2009 r. dokonując zamówienia A. 200 bezpośrednio w A. a.s. z siedzibą w L. na rzecz (...) sp. z o.o. na podstawie udzielonego mu w tym celu przez W. O. pełnomocnictwa z dnia 18 grudnia 2008 r. - na podstawie wystawionych wobec (...) sp. z o.o. faktur sprzedaży w postaci:

- 10) faktury nr (...) z dnia 11.02.2009 r. na 23 680 kg produktu A. (...)
- 11) faktury nr (...) z dnia 03.03.2009 r. na 23 560 kg produktu A. (...)
- 12) faktury nr (...) z dnia 19.03.2009 r. na 22 530 kg produktu A. (...)
- 13) faktury nr (...) z dnia 16.04.2009 r. na 23 340 kg produktu A. (...)
- 14) faktury nr (...) z dnia 24.04.2009 r. na 23 450 kg produktu A. (...)
- 15) faktury nr (...) z dnia 05.05.2009 r. na 23 510 kg produktu A. (...)
- 16) faktury nr (...) z dnia 19.05.2009 r. na 14 950 kg produktu A. (...)
- 17) faktury nr (...) z dnia 25.06.2009 r. na 13 250 kg produktu A. (...)

wprowadził na polski obszar celny olej napędowy o łącznej wadze 383 210 kg przeznaczony do dalszej dystrybucji na terenie kraju za pośrednictwem (...) sp. z o.o.;

2) w okresie od 31 lipca 2009 do 12 stycznia 2010 r. w wyniku co najmniej 13 dostaw wewnątrzspółnotowych dokonanych bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. i realizowanych za pośrednictwem firmy przewozowej (...) należącej do M. O. (1), wprowadził na polski obszar celny olej napędowy o wadze 258 210 kg przeznaczony do dalszej dystrybucji na terenie kraju za pośrednictwem (...) sp. z o.o., pod pozorem, iż jest to impregnat ropopochodny o nazwie handlowej A. 200 sprowadzany na zlecenie kontrolowanej przez niego firmy (...) Ltd z siedzibą w L. w imieniu której występował jako pełnomocnik na podstawie udzielonego mu rzekomo przez M. H. pełnomocnictwa z dnia 10.02.2009 r. i magazynowany w zbiorniku dzierżawionym na terenie P. (...) od (...) Sp. z o.o. na podstawie uprzednio zawartej w tym celu dla pozorów umowy dzierżawy i opłaceniu dla pozorów nierzetelnej faktury z dnia 24 września 2009 r. nr (...) za dzierżawę zbiornika paliwowego nr 8 na okres 2 miesięcy przez firmę (...) Ltd. z siedzibą w L., i tak w szczególności sprowadził w ten sposób:

- 1) w dniu 31.07.2009 r. 22 890 kg produktu o nazwie h. (...)
- 2) w dniu 12.08.2009 r. 22 670 kg produktu o nazwie h. (...)
- 3) w dniu 26.08.2009 r. 22 920 kg produktu o nazwie h. (...)
- 4) w dniu 21.09.2009 r. 14 900 kg produktu o nazwie h. (...)
- 5) w dniu 23.09.2009 r. 12 000 kg produktu o nazwie h. (...)

6) w dniu 02.11.2009 r. 15 990 kg produktu o nazwie h. (...)

7) w dniu 30.11.2009 r. 19 950 kg produktu o nazwie h. (...)

8) w dniu 07.12.2009 r. 22 170 kg produktu o nazwie h. (...)

9) w dniu 09.12.2009 r. 21 850 kg produktu o nazwie h. (...)

10) w dniu 14.12.2009 r. 19 750 kg produktu o nazwie h. (...)

11) w dniu 16.12.2009 r. 22 400 kg produktu o nazwie h. (...)

12) w dniu 30.12.2009 r. 21 900 kg produktu o nazwie h. (...)

13) w dniu 12.01.2010 r. 18 720 kg produktu o nazwie h. (...)

wskutek czego doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 399 766 zł, opłaty paliwowej w kwocie 79 735 zł oraz podatku VAT w kwocie 522 492 zł to jest w łącznej w wysokości 2 101 993 zł oraz naraził na uszczuplenie należności publicznych z tytułu podatku VAT w kwocie 67 690 zł

2. w okresie od 25 maja 2010 r. do 2 lipca 2010 r. w nieustalonym miejscu w wyniku, co najmniej 6 dostaw wewnątrzspółnotowych dokonanych bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. i realizowanych za pośrednictwem czeskich firm transportowych, wprowadził na polski obszar celny olej napędowy o wadze 130 810 kg (to jest około 110 534 litrów) przeznaczony do dalszej dystrybucji na terenie kraju wśród nieustalonych odbiorców, pod pozorem, iż jest to impregnat ropopochodny o nazwie handlowej A. 200 sprowadzany na zlecenie reprezentowanej przez niego firmy (...) Ltd. z siedzibą w L. wskutek czego doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 201 393 zł oraz opłaty paliwowej w kwocie 15 674 zł - to jest należności publicznych w łącznej w wysokości 217 067 zł;

3. w okresie od 27 lipca 2010 r. do 25 grudnia 2010 r. w N., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. M., wykorzystując kontrolowaną przez siebie firmę w postaci Spółki (...) Ltd z siedzibą w L., po uprzednim zawarciu dla pozorów w dniu 20 lipca 2010 r. umowy najmu zbiorników o pojemności 32 m³ na terenie bazy paliwowej położonej w N. od firmy PW (...) i poprzez zaakceptowanie 3 nierzetelnych faktur wystawionych przez firmę PW (...) z siedzibą w G. w postaci:

-faktury nr (...) z dnia 06.09.2010 r. na kwotę netto 2.000,00 zł (VAT 440,00 zł),

- faktury nr (...) z dnia 06.10.2010r. na kwotę netto 1.000,00 zł (VAT 220,00 zł),

- faktury nr (...) z dnia 05.11.2010 r. na kwotę netto 1.000,00 zł (VAT 220 zł)

w wyniku 22 dostaw wewnątrzspółnotowych dokonanych na zlecenie reprezentowanej przez siebie spółki (...) Ltd. z siedzibą w L. wprowadził na polski obszar celny olej napędowy w łącznej ilości około 640 75 litrów, pod pozorem, iż jest to nieobjęty obowiązkiem akcyzowym i opłatą paliwową impregnat ropopochodny o nazwie handlowej A. 200 produkowany przez Spółkę (...) a.s. z siedzibą w L. w C. (...), przeznaczony do zmagazynowania w wydzierżawionym na terenie bazy paliwowej położonej w N., podczas gdy w rzeczywistości, produkt ten, po uprzednim zmieszaniu z innymi produktami ropopochodnymi wprowadzany był do dalszej sprzedaży za pośrednictwem P. (...) jako pełnowartościowy olej napędowy

wskutek czego doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 169 027 zł, opłaty paliwowej w kwocie 62 900 zł oraz podatku VAT w kwocie 433 270 zł to jest należności publicznych w łącznej w wysokości 1 665 197 zł

tj. o przestępstwo z art. 54§1 k.k.s. i art. 56§1 k.k.s., z art. 61§1 k.k.s., art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s

II. w okresie od 22 kwietnia 2009 r. do 08 listopada 2010 r. w S. i P. oraz innych nieustalonych miejscach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wykorzystując rachunek bankowy o numerze (...) prowadzony dla kontrolowanej przez siebie spółki (...) Ltd z siedzibą 35 B. C., B. R. w L. przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W. podejmował czynności mające utrudnić wykrycie i stwierdzenie przestępczego pochodzenia środków płatniczych w ten sposób, że pozorując płatności wobec (...) Company Ltd. za rzekome transakcje handlowe oraz posługując się fikcyjnymi danymi wpłacających firm lub osób fizycznych m.in. :

- (...) sp. z o.o.

- P. E.,

- (...) sp. z o.o.

- (...) S.A.

- K. R.

albo powołując się na fikcyjne tytuły płatności realizowane rzekomo w imieniu spółki (...) sp. z o.o., lub transferując środki pieniężne z rachunku walutowego o numerze (...) prowadzonego dla spółki (...) Ltd. w Banku (...) S.A w W. albo też dokonując transakcji wpłaty gotówkowych na w/w rachunek spółki (...) Ltd. we własnym imieniu, osobiście dokonywał wpłat na powyższy rachunek środków i pieniężnych w łącznej wysokości co najmniej 2 319 955,21 zł pochodzących z dokonywanych przez niego przestępstw karnych skarbowych związanych z nielegalnym obrotem paliwami i nieuiszczeniu należności podatkowych i wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku VAT, podatku akcyzowego oraz opłat paliwowych o równowartości co najmniej 3 089 649 zł a następnie środki te przekazywał za granicę jako zapłatę wobec firmy (...) a.s. siedzibą w L. w C. (...) za dostawy oleju napędowego sprowadzanego na polski obszar celny poza systemem podatkowym pod nazwą handlowa A. 200

tj. o przestępstwo z art. 299§1 k.k. w zw. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k.

2. A. M. (A. M.)

ur. (...) w K.

syna W. i H. zd. B.

oskarżonego o to, że:

III. w okresie od 27 lipca 2010 r. do 25 grudnia 2010 r. w N., oraz G., z działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze Z. C. (1), wykorzystując prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą w postaci Przedsiębiorstwa (...) z s. w G., prowadząc w sposób nierzetelny księgi handlowe oraz podając właściwym organom nieprawdę w składanych wobec Urzędu Skarbowego w N. deklaracjach podatkowych VAT-7 za okres od lipca 2010 r. do listopada 2010 r., nadto nie składając w tym samym okresie czasu deklaracji (...) oraz informacji w zakresie wysokości opłaty paliwowej wobec Dyrektora Urzędu Celnego w N. i nie ujawniając właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania w zakresie podatku akcyzowego i opłaty paliwowej - uchylał się od opodatkowania w związku z importem wewnątrzwspólnotowym oleju napędowego B-30 prowadzonym za pośrednictwem spółki (...) Ltd z siedzibą w L. w łącznej ilości 640 175 litrów (to jest około 540 956,3 kg) wprowadzanym na polski obszar celny pod pozorem, iż jest to nieobjęty obowiązkiem akcyzowym i opłatą paliwową impregnat ropopochodny o nazwie handlowej A. 200 produkowany przez Spółkę (...) a.s. z siedzibą w L. w C. (...), przyjmując ten produkt na teren posiadanej przez siebie bazy paliwowej w N. pod pozorem, iż należy on do

importera - to jest Spółki (...) Ltd z siedzibą w L. będącej jednocześnie, na podstawie zawartej umowy najmu z dnia 20 lipca 2010 r., najemcą należących do niego zbiorników, podczas gdy w rzeczywistości, produkt ten, po uprzednim zmieszaniu z innymi produktami ropopochodnymi wprowadzany był do dalszej sprzedaży za pośrednictwem P. (...) jako pełnowartościowy olej napędowy, i tak w szczególności sprowadził na polski obszar celny w ten sposób:

- 1) w dniu 27.07.2010 r. 28 089 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 2) w dniu 31.07.2010 r. 27 975 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 3) w dniu 6.08.2010 r. 26 670 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 4) w dniu 13.08.2010 r. 29 763 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 5) w dniu 20.08.2010 r. 29 911 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 6) w dniu 4.09.2010 r. 29 505 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 7) w dniu 10.09.2010 r. 29 567 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 8) w dniu 13.09.2010 r. 29 720 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 9) w dniu 17.09.2010 r. 29 622 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 10) w dniu 20.09.2010 r. 29 709 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 11) w dniu 28.09.2010 r. 29 572 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 12) w dniu 4.10.2010 r. 29 257 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 13) w dniu 8.10.2010 r. 29 026 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 14) w dniu 1.10.2010 r. 29 128 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 15) w dniu 11.10.2010 r. 28 786 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 16) w dniu 15.10.2010 r. 29 418 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 17) w dniu 23.10.2010 r. 29 320 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 18) w dniu 29.10.2010 r. 28 863 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 19) w dniu 5.11.2010 r. 28 989 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 20) w dniu 12.11.2010 r. 29 499 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 21) w dniu 19.11.2010 r. 28 985 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200
- 22) w dniu 26.11.2010 r. 28 801 litrów produktu o nazwie handlowej A. 200

ukrywając jednocześnie faktyczne pochodzenie pozyskiwanego w ten sposób paliwa poprzez zaewidencjonowanie w prowadzonej dokumentacji księgowej firmy PW (...) z s. w (...) nierzetelnych faktur w postaci:

- faktury nr (...) z dnia 06.09.2010 r. na kwotę netto 2.000,00 zł (VAT 440,00 zł)
- faktury nr (...) z dnia 06.10.2010 r. na kwotę netto 1.000,00 zł (VAT 220,00 zł)
- faktury nr (...) z dnia 05.11.2010 r. na kwotę netto 1.000,00 zł (VAT 220 zł)

na sprzedaż usług wobec firmy (...) Ltd. z siedzibą w L. związanych z zawartą dla pozoru w dniu 20 lipca 2010 r. umową najmu zbiornika o pojemności 32 m³ położonego na terenie bazy paliwowej w N. oraz poprzez prowadzenie następnie sprzedaży pozyskanego w ten sposób oleju napędowego poza ewidencją księgową i systemem bankowym;

wskutek czego doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawny wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 169 027 zł, o opłaty paliwowej w kwocie 62 900 zł oraz podatku VAT w kwocie 433 270 zł to jest należności publicznych w łącznej w wysokości 1 665 197 zł, czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu a kwota stanowiła mienie wielkiej wartości w rozumieniu przepisów kodeksu karnego skarbowego

tj. o przestępstwo z art. 54§1 k.k.s. i art. 56§1 k.k.s., z art. 61§1 k.k.s., art. 62 §2 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s

IV. w listopadzie 2010 r. w N., w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą w postaci Przedsiębiorstwa (...) z s. w G., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu magazynował na terenie należącej do niego bazy paliwowej położonej w N. przy ul. (...) w celu wprowadzania do dalszego obrotu paliwa ciekłe w postaci oleju napędowego oraz biopaliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w ustawie, w szczególności :

1) w zbiorniku oznaczonym nr 7 - 43 808 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (39,4%)

2) w zbiorniku oznaczonym nr 2 - 21 002 litrów biopaliwa niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (93,6%)

3) w zbiorniku oznaczonym nr 1B - 25 524 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości FAME₂ (17,2%)

4) w zbiorniku oznaczonym nr 21 - 29 422 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki całkowitej (12,6 mg/kg)

5) w zbiorniku oznaczonym nr 19 -30 639 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki całkowitej (14,8 mg/kg)

6) w zbiorniku oznaczonym nr 18 - 29 622 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki całkowitej (13,2 mg/kg)

7) w zbiorniku oznaczonym nr 12 - 24 528 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (42,9%)

8) w zbiorniku oznaczonym nr 13 - 25 155 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (38,4%)

9) w zbiorniku oznaczonym nr 14 - 24 289 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (39,3%)

przy czym produkty te stanowiły mienie znacznej wartości w rozumieniu przepisów kodeksu karnego

tj. o przestępstwo z art. 31 ust 3. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z dnia 25 sierpnia 2006 r. w zw. z art. 65§1k.k.

3. M. K. (1) (M. K. (1))

ur. (...) w K.

s. K. i J. zd. M.

4. W. O. (W. O.)

ur. (...) w L.

s. C. i Ł. zd. W.,

oskarżonych o to, że:

V. w okresie od 24 lipca 2008 r. do 25 lutego 2010 r. w L., K., L., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wykorzystując kontrolowaną przez siebie działalność gospodarczą w postaci firmy (...) sp. z o.o., w której M. K. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu a W. O. funkcje wiceprezesa oraz Firmę Handlową (...) W. O., wspólnie i w porozumieniu ze Z. C. (1) a także z pomocą W. K. (1) oraz innej nieustalonej osoby, prowadząc w sposób nierzetelny księgi handlowe, w których zaewidencjonowali nierzetelne, w zakresie przedmiotu nabycia, dokumenty zakupu oraz podając nieprawdę w składanych wobec Urzędu Skarbowego w L. deklaracjach podatkowych VAT-7 za okres od lipca 2008 r. do stycznia 2010 r., nadto nie składając w tym samym okresie czasu deklaracji (...) oraz informacji w zakresie wysokości opłaty paliwowej wobec Dyrektora Urzędu Celnego w L. i nie ujawniając właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania w zakresie podatku akcyzowego i opłaty paliwowej - uchylali się od opodatkowania w związku ze sprowadzeniem na polski obszar celny - oleju napędowego w łącznej ilości 641 320 kg (około 758 959 litrów tego produktu), pod pozorem, iż jest to nieobjęty obowiązkiem akcyzowym oraz opłatą paliwową importowany impregnat ropopochodny o nazwie handlowej A. 200 produkowany przez Spółkę (...) a.s. z siedzibą w L. w C. (...) lub poprzez przyjmowanie A. 200 do przechowania na terenie kontrolowanej przez niego bazy paliwowej w K. lub L. na podstawie zawartych dla pozorów umów dzierżawy znajdujących się tam zbiorników paliwa z firmą (...) Ltd. z s. w L., podczas gdy w rzeczywistości produkt ten stosowany był jako olej napędowy, którego dystrybucję prowadzono za pośrednictwem (...) sp. z o.o., i tak w szczególności:

1. w okresie od 24 lipca 2008 r. do dnia 25 czerwca 2009 r. na podstawie zaewidencjonowanych nierzetelnych faktur zakupu w postaci:

- 1) faktury nr (...) z dnia 24.07.2008 r. na 24 400 kg produktu A. (...)
- 2) faktury nr (...) z dnia 25.07.2008 r. na 24 390 kg produktu A. (...)
- 3) faktury nr (...) z dnia 06.08.2008 r. na 23 950 kg produktu A. (...)
- 4) faktury nr (...) z dnia 02.10.2008 r. na 22 820 kg produktu A. (...)
- 5) faktury nr (...) z dnia 02.10.2008 r. na 24 590 kg produktu A. (...)
- 6) faktury nr (...) z dnia 09.10.2008 r. na 24 460 kg produktu A. (...)
- 7) faktury nr (...) z dnia 19.12.2008 r. na 24 270 kg produktu A. (...)
- 8) faktury nr (...) z dnia 19.12.2008 r. na 23 880 kg produktu A. (...)
- 9) faktury nr (...) z dnia 19.12.2008 r. na 22 180 kg produktu A. (...)
- 10) faktury nr (...) z dnia 11.02.2009 r. na 23 680 kg produktu A. (...)
- 11) faktury nr (...) z dnia 03.03.2009 r. na 23 560 kg produktu A. (...)
- 12) faktury nr (...) z dnia 19.03.2009 r. na 22 530 kg produktu A. (...)

- 13) faktury nr (...) z dnia 16.04.2009 r. na 23 340 kg produktu A. (...)
- 14) faktury nr (...) z dnia 24.04.2009 r. na 23 450 kg produktu A. (...)
- 15) faktury nr (...) z dnia 05.05.2009 r. na 23 510 kg produktu A. (...)
- 16) faktury nr (...) z dnia 19.05.2009 r. na 14 950 kg produktu A. (...)
- 17) faktury nr (...) z dnia 25.06.2009 r. na 13 250 kg produktu A. (...)

wprowadzili na polski obszar celny olej napędowy o wadze 383 210 kg przeznaczony do dalszej dystrybucji na terenie kraju za pośrednictwem (...) sp. z o.o., pochodzący z co najmniej 17 dostaw wewnątrzspółnotowych prowadzonych za pośrednictwem spółki (...) s.r.o. z siedzibą tu B. a od lutego 2009 r. bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L., ukrywając jednocześnie faktyczne pochodzenie pozyskiwanego w ten sposób paliwa poprzez ewidencjonowanie w księgach kontrolowanej przez siebie Spółki (...) sp. z o.o. nierzetelnych dokumentów świadczących o rzekomym zakupie oleju napędowego od dostawców krajowych w postaci:

- 39 faktur od numeru (...) z dnia 18 lipca 2008 r. do nr (...)/2009 r. z dnia 28 grudnia 2009 r. sprzedaży na rzecz spółki (...) sp. z o.o. oleju napędowego w łącznej ilości 572 000 litrów o łącznej wartości 2 174 291,82 zł (brutto) przez (...) sp. z o.o. z siedzibą tu K. uzyskanych od W. K. (1)

` - 3 faktur o numerach od 1 do (...) z dnia 21, 25 i 29 sierpnia 2008 r. sprzedaży na rzecz spółki (...) sp. z o.o. oleju napędowego w łącznej ilości 92 650 litrów, o łącznej wartości 356 761,55 zł brutto (VAT 64334,05 zł) przez (...) sp. z o.o. z siedzibą tu Ł. uzyskanych od nieustalonej osoby

2. w okresie od 31 lipca 2009 do 12 stycznia 2010 r. w wyniku co najmniej 13 dostaw wewnątrzspółnotowych dokonanych bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. i realizowanych za pośrednictwem należącej do niego firmy przewozowej (...), wprowadzili na polski obszar celny olej napędowy o wadze 258 210 kg przeznaczony do dalszej dystrybucji na terenie kraju za pośrednictwem (...) sp. z o.o., pod pozorem, iż jest to impregnat ropopochodny o nazwie handlowej A. 200 sprowadzany na zlecenie firmy (...) Ltd z siedzibą tu L. i magazynowany w zbiorniku dzierżawionym na terenie P. (...) od (...) Sp. z o.o., i tak w szczególności sprowadzili w ten sposób:

- 1) w dniu 31.07.2009 r. 22 890 kg produktu o nazwie h. (...)
- 2) w dniu 12.08.2009 r. 22 670 kg produktu o nazwie h. (...)
- 3) w dniu 26.08.2009 r. 22 920 kg produktu o nazwie h. (...)
- 4) w dniu 21.09.2009 r. 14 900 kg produktu o nazwie h. (...)
- 5) w dniu 23.09.2009 r. 12 000 kg produktu o nazwie h. (...)
- 6) w dniu 02.11.2009 r. 15 990 kg produktu o nazwie h. (...)
- 7) w dniu 30.11.2009 r. 19 950 kg produktu o nazwie h. (...)
- 8) w dniu 07.12.2009 r. 22 170 kg produktu o nazwie h. (...)
- 9) w dniu 09.12.2009 r. 21 850 kg produktu o nazwie h. (...)
- 10) w dniu 14.12.2009 r. 19 750 kg produktu o nazwie h. (...)
- 11) w dniu 16.12.2009 r. 22 400 kg produktu o nazwie h. (...)
- 12) w dniu 30.12.2009 r. 21 900 kg produktu o nazwie h. (...)

13) w dniu 12.01.2010 r. 18 720 kg produktu o nazwie h. (...)

ukrywając jednocześnie faktyczne pochodzenie pozyskiwanego w ten sposób paliwa poprzez zaewidencjonowanie w prowadzonej dokumentacji księgowej spółki (...) sp. z o.o. nierzetelnej faktury na sprzedaż usług z dnia 24 września 2009 r. nr (...) na dzierżawę zbiornika paliwowego nr 8 na okres 2 miesięcy wobec firmy (...) Ltd. z siedzibą w L. oraz poprzez prowadzenie sprzedaży pozyskanego w ten sposób oleju napędowego poza ewidencją księgową;

wskutek czego doprowadzili do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 399 766 zł, opłaty paliwowej w kwocie 79 735 zł oraz podatku VAT w kwocie 522 492 zł - to jest w łącznej w wysokości 2 001 993 zł oraz narazili na uszczuplenie należności publiczne z tytułu podatku VAT w kwocie 67 690 zł,

przy czym z działalności tej uczynili sobie stałe źródło dochodu a kwota ta stanowiła mienie wielkiej wartości w rozumieniu przepisów kodeksu karnego skarbowego

tj. o przestępstwo z art. 54§1 k.k.s. i art. 56§1 k.k.s., z art. 61§1 k.k.s., art. 62 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s. i w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s

VI. w listopadzie 2010 r. w L., działając wspólnie i w porozumieniu magazynowali na terenie użytkowanej przez spółkę (...) bazy paliwowej w celu wprowadzania do dalszego obrotu paliwa ciekłe w postaci 1122 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie temperatury zblokowania zimnego filtra (-8[°C]) dla okresu przejściowego i zimowego, co uznać należy za przypadek mniejszej wagi w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

tj. o przestępstwo z art. 31 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z dnia 25 sierpnia 2006 r.

5. W. K. (1) (W. K. (1))

ur. (...) K.

s. J. i S., zd. R.

oskarżonego o to, że:

VII. w okresie od 18 lipca 2008 r. do 25 stycznia 2010 r. w K., L. oraz G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wykorzystując kontrolowaną przez siebie działalność gospodarczą w postaci firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., w której pełni funkcję prezesa zarządu oraz był jednoosobowym udziałowcem, udzielał pomocy M. K. (1), W. O. oraz Z. C. (1) we wprowadzaniu do obrotu paliw silnikowych pochodzących z dostaw wewnątrzunijnych realizowanych z pominięciem obowiązku odprowadzania podatku akcyzowego, opłaty paliwowej oraz z naruszeniem przepisów o podatku od towarów i usług w ten sposób, iż w podanym okresie czasu prowadząc w sposób nierzetelny księgi handlowe oraz podając właściwym organom skarbowym nieprawdę w składanych wobec Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach podatkowych VAT-7 zaewidencjonował w prowadzonych przez siebie księgach handlowych, 39 faktur sprzedaży paliw od numeru (...) z dnia 18 lipca 2008 r. do nr (...)/2009 r. z dnia 28 grudnia 2009r. wobec spółki (...) z o. o. na sprzedaż pełnowartościowego oleju napędowego w łącznej ilości 572 000 litrów i wartości 2 174 291,82 zł (brutto) mimo, iż w rzeczywistości firma ta nie była jego kontrahentem a wystawione dokumenty sprzedaży miały służyć jedynie uwiarygodnieniu pochodzenia paliw pochodzących z innych źródeł i faktu uiszczenia stosownych należności publicznych wobec Skarbu Państwa na wcześniejszych etapach obrotu tym produktem, ewidencjonując jednocześnie w tym samym celu w księgach kontrolowanej przez siebie Spółki nierzetelne, podrobione dokumenty w postaci faktur zakupu paliw świadczące o rzekomym zakupie tego oleju napędowego od szeregu innych podmiotów krajowych, w szczególności :

- (...) Sp. z o. o.

- (...) K (...) Sp. z o. o

- (...) Sp. z o.o.

-Handel Hurtowo Detaliczny Paliwami M. G. (1)

które to podmioty nie były w rzeczywistości jego faktycznymi kontrahentami ani dostawcami tego produktu

a tym samym udzielił pomocy w doprowadzeniu przez W. O., M. K. (1) i Z. C. (1) do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 817 488 zł, opłaty paliwowej w kwocie 52 551,37 zł oraz podatku od towarów i usług w wysokości 392 085,41 zł - to jest świadczeń publicznych w łącznej wysokości 1 262 124,78 zł co stanowiło uszczuplenie należności publicznej wielkiej wartości w rozumieniu przepisów kodeksu karnego skarbowego przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu

tj. o przestępstwo z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 56§1, z art. 61§1 k.k.s., art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s

odnośnie oskarżonego Z. C. (1)

1. Uznaje oskarżonego **Z. C. (1)** za winnego tego, że w okresie od dnia 24 lipca 2008r. do dnia 26 listopada 2010 roku w S., K., L. i N., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wykorzystując kontrolowane przez siebie podmioty gospodarcze H. s.r.o. z siedzibą z (...) Ltd. z siedzibą w L., w których działał jako ich pełnomocnik, uchylał się od opodatkowania w związku z wewnątrzwspólnotowym nabyciem, a także sprowadzeniem na polski obszar celny wyrobu akcyzowego impregnatu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 produkowanego przez spółkę (...) a.s. z siedzibą w L. w C. (...) w łącznej ilości 1 399 134 litrów, który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej wskutek czego doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 3.058.002 zł, w tym z tytułu podatku VAT w kwocie 433 293 zł, z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 2.486.378 zł, z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 138.331 zł, gdzie kwota uszczuplonych należności publicznoprawnych jest wielka oraz naraził na uszczuplenie należności publicznoprawnych w łącznej wysokości 84.221 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 79.787 zł oraz z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 4.434 zł, w ten sposób, że:

1. w okresie od dnia 24 lipca 2008r. do dnia 25 lutego 2010r. w K. i L., działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i W. O. wprowadził na polski obszar celny pochodzący z 30 wewnątrzwspólnotowych dostaw prowadzonych za pośrednictwem H. s.r.o. z siedzibą z B., a od lutego 2009r. bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. impregnat ropopochodny A. 200 w łącznej ilości 641 320 kg (około 758 959 litrów), który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej, a następnie wprowadzał go do sprzedaży w ramach (...) Sp. z o. o. w imieniu, której działali M. K. (1) i W. O., jako pełnowartościowy olej napędowy i tak:

a) w okresie od dnia 24 lipca 2008r. do dnia 25 czerwca 2009r., działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i W. O. po uprzednim wystawieniu przez kontrolowaną przez siebie spółkę (...) s.r.o. z siedzibą z B., w której pełnił funkcję pełnomocnika zarządu na podstawie udzielonych mu w dniu 31.07.2007r. i 16.06.2008r. pełnomocnictw, nierzetelnych faktur sprzedaży na rzecz (...) Sp. z o. o. impregnatu ropopochodnego A. 200 i tak:

- faktury nr (...) z dnia 24.07.2008r. na 24 400 kg produktu o nazwie A. (...),

- faktury nr (...) z dnia 25.07.2008r. na 24 390 kg produktu o nazwie A. (...),

- faktury nr (...) z dnia 06.08.2008r. na 23 950 kg produktu o nazwie A. (...),

- faktury nr (...) z dnia 02.10.2008r. na 22 820 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 02.10.2008r. na 24 590 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 09.10.2008r. na 24 460 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 08.12.2008r. na 24 270 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 10.12.2008r. na 23 880 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 19.12.2008r. na 22 180 kg produktu o nazwie A. (...),

a od lutego 2009r. dokonując zamówienia impregnatu ropopochodnego A. 200 bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. na rzecz (...) Sp. z o. o. na podstawie udzielonego mu w dniu 18.12.2008r. przez W. O. jako wiceprezesa zarządu pełnomocnictwa i zaewidencjonowaniu przez (...) O. nierzetelnych faktur zakupu impregnatu ropopochodnego A. 200 i tak:

- faktury nr (...) z dnia 11.02.2009r. na 23 680 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 03.03.2009r. na 23 560 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 19.03.2009r. na 22 530 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 16.04.2009r. na 23 340 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 24.04.2009r. na 23 450 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 05.05.2009r. na 23 510 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 19.05.2009r. na 14 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 25.06.2009r. na 13 250 kg produktu o nazwie A. (...),

wprowadził na polski obszar celny impregnat ropopochodny A. 200 w łącznej ilości 383 210 kg, który następnie wprowadzany był do sprzedaży poprzez (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy,

b) w okresie od dnia 31 lipca 2009r. do dnia 12 stycznia 2010r., działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i W. O., a nadto jako pełnomocnik (...) Company Ltd. z siedzibą w L. na podstawie udzielonego mu przez M. H. pełnomocnictwa z dnia 10.02.2009r., wprowadził na polski obszar celny, impregnat ropopochodny A. 200 o wadze 258 110 kg pochodzący z 13 wewnątrzspółnotowych dostaw realizowanych bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. na teren działającej w ramach (...) Sp. z o. o. bazy paliwowej w K., który to transport realizowany był w ramach prowadzonej przez W. O. działalności gospodarczej pod nazwą Firma Handlowa (...), jednocześnie dla faktycznego ukrycia pochodzenia pozyskanego w ten sposób produktu ropopochodnego, działając w imieniu (...) Company Ltd. z siedzibą w L. z M. K. (1) działającym w imieniu (...) Sp. z o. o. zawarł w dniu 01.07.2009r. pozorną umowę poddzierżawy zbiornika nr 8 położonego na terenie bazy paliwowej w K. oraz dokonał w oparciu o nierzetelną fakturę nr (...) z dnia 24.09.2009r. wystawioną przez (...) Sp. z o. o. na rzecz (...) Company Ltd z siedzibą w L. zapłaty za najem zbiornika i w ten sposób sprowadził:

- w dniu 31.07.2009r. 22 890 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.08.2009r. 22 670 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 26.08.2009r. 22 920 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 21.09.2009r. 14 900 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 23.09.2009r. 12 000 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 02.11.2009r. 15 990 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 30.11.2009r. 19 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 07.12.2009r. 22 170 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 09.12.2009r. 21 850 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 14.12.2009r. 19 750 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 16.12.2009r. 22 400 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 30.12.2009r. 21 900 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.01.2010r. 18 720 kg produktu o nazwie A. (...),

który to produkt następnie wprowadzany był do sprzedaży poprzez (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy,

przy czym w związku ze zmianą przeznaczenia i sprzedażą produktu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 jako pełnowartościowego oleju napędowego doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 1 479 501 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 399 766 zł i z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 79 735 zł,

2. w okresie od dnia 27 lipca 2010 roku do dnia 26 listopada 2010 roku w N. oraz G. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. M., a nadto jako pełnomocnik (...) Company Ltd. z siedzibą w L. na podstawie udzielonego mu przez M. H. pełnomocnictwa z dnia 10.02.2009r., po uprzednim zawarciu dla pozorów w imieniu (...) Company Ltd z siedzibą w L. w dniu 20.07.2010r. z A. M. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) umowy najmu zbiornika o pojemności 32m² położonego na terenie bazy paliwowej w N. i zaakceptowaniu 3 nierzetelnych faktur wystawionych przez Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w G. na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. za najem zbiornika i tak:

- faktury nr (...) z dnia 06.09.2010r. na kwotę 2.000 zł netto (VAT 440 zł),
- faktury nr (...) z dnia 06.10.2010r. na kwotę 1.000 zł netto (VAT 220 zł),
- faktury nr (...) z dnia 05.11.2010r. na kwotę 1.000 zł netto (VAT 220 zł),

w wyniku 22 wewnątrzspółnotowych dostaw z A. a.s. z siedzibą w L. w C. (...) realizowanych na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. wprowadził na polski obszar celny, będący wyrobem akcyzowym impregnat ropopochodny A. 200 w łącznej ilości 640 175 litrów (tj. ok. 540 956 kg), który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej, i tak:

- w dniu 27.07.2010r. 28 089 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 31.07.2010r. 27 975 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 06.08.2010r. 26 670 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 13.08.2010r. 29 763 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 20.08.2010r. 29 911 litrów produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 04.09.2010r. 29 505 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 10.09.2010r. 29 567 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 13.09.2010r. 29 720 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 17.09.2010r. 29 622 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 20.09.2010r. 29 709 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 28.09.2010r. 29 572 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 01.10.2010r. 29 128 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 04.10.2010r. 29 257 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 08.10.2010r. 29 026 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 11.10.2010r. 28 786 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 15.10.2010r. 29 418 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 23.10.2010r. 29 320 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 29.10.2010r. 28 863 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 05.11.2010r. 28 989 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.11.2010r. 29 499 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 19.11.2010r. 28 985 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 26.11.2010r. 28 801 litrów produktu o nazwie A. (...),

a A. M. na podstawie pozornej umowy najmu z dnia 20 lipca 2010r. zbiornika na paliwa płynne przyjął impregnat ropopochodny A. 200 na teren prowadzonej bazy paliwowej w N., pod pozorem że stanowi on własność (...) Company Ltd. z siedzibą w L., a następnie po uprzednim zmieszaniu go z innymi produktami ropopochodnymi, w tym olejem napędowym produkt ten wprowadzany był do sprzedaży w ramach prowadzonej przez A. M. działalności Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w G. jako pełnowartościowy olej napędowy,

przy czym w związku ze zmianą przeznaczenia i sprzedażą produktu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 jako pełnowartościowego oleju napędowego doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 1 578 501 zł, w tym z tytułu podatku VAT w kwocie 433 293 zł, z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 086 612 zł, z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 58 596 zł, gdzie kwota uszczuplonych należności publicznoprawnych jest wielka oraz naraził na uszczuplenie należności publicznoprawnych w łącznej wysokości 84 221 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 79 787 zł oraz z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 4 434 zł, tj. przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s, art. 73a §1 k.k.s., art. 62§2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 54 §1 k.k.s w zw. z art. 7 §2 k.k.s. w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. wymierza mu **karę 2 (dwa) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz 700 (siedemset) stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 50 (pięćdziesiąt) zł.**

2. Na podstawie art. 33 §1 k.k.s – w brzmieniu obowiązującym przed 27.04.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. orzeka środek karny przepadku korzyści majątkowej w kwocie 81.186 (osiemdziesiąt jeden tysięcy sto osiemdziesiąt

sześć) zł i 160 Euro (sto sześćdziesiąt Euro) wraz z ustawowymi odsetkami, którą oskarżony Z. C. (1) osiągnął z popełnienia przestępstwa przypisanego mu w punkcie 1 wyroku, które to środki pieniężne zdeponowane są na koncie sum depozytowych Sądu Okręgowego w Poznaniu odpowiednio w kwocie 78.406 zł pod poz. 1322/1203/14 i w kwocie 2.780 zł pod poz. 1322/1204/14, a kwota 160 Euro na koncie sum depozytowych Sądu Rejonowego P. (...)w P. pod poz. 2456/11.

3. Na podstawie art. 33 §1 k.k.s – w brzmieniu obowiązującym przed 27.04.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. orzeka środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku korzyści majątkowej w kwocie 110.732,03 (sto dziesięć tysięcy siedemset trzydzieści dwa złote trzy grosze) zł, którą oskarżony Z. C. (1) osiągnął z popełnienia przestępstwa przypisanego mu w punkcie 1 wyroku.

4. Uznaje oskarżonego **Z. C. (1)** za winnego tego, że w okresie od dnia 22 kwietnia 2009r. do dnia 08 listopada 2010r. w S. i P. oraz innych nieustalonych miejscach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wykorzystując rachunek bankowy prowadzony w Banku (...) S.A. z siedzibą w W. o numerze (...) dla kontrolowanej przez siebie spółki (...) Ltd. z siedzibą w L. przyjmował środki płatnicze pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem przestępstwa skarbowego polegającego na wprowadzaniu na polski obszar celny stanowiącego wyrób akrylowy impregnatu ropopochodnego A. 200, który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej, a następnie zmianie jego przeznaczenia i wprowadzaniu go do sprzedaży za pośrednictwem podmiotów gospodarczych (...) Sp. z o. o. i Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w G. jako pełnowartościowego oleju napędowego w wyniku, którego doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 3 058 002 zł, w tym z tytułu podatku VAT w kwocie 433 293 zł, z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 2 486 378 zł, z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 138 331 zł, które to środki pieniężne w łącznej wysokości co najmniej 2 268 218,21 zł:

a) wpłacił na rachunek bankowy (...) Company Ltd. z siedzibą w L.:

- tytułem płatności za fikcyjne transakcje handlowe oraz posługując się fikcyjnymi danymi wpłacających tj. (...) Sp. z o. o., (...) Sp. z o. o., (...) S.A., (...) Sp. z o. o., P. E., K. R., K. M.,

- tytułem fikcyjnej płatności realizowanej w imieniu (...) Sp. z o. o.

- tytułem wpłat gotówkowych w imieniu własnym,

b) przelał z rachunku walutowego o nr (...) prowadzonego na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. w Banku (...) S.A. z siedzibą w W.,

a następnie część środków pieniężnych w łącznej kwocie 2 114 225,10 zł przekazywał za granicę jako zapłatę wobec A. a.s. z siedzibą w L. w C. (...) za impregnat ropopochodny A. 200,

przez co w znacznym stopniu utrudnił stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków pieniężnych oraz ich wykrycie i zajęcie tj. przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do 23.06.2020r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k. i za to na podstawie art. 299 §1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k. w zw. z art. 64 §2 k.k. wymierza mu **karę 1 (jeden) roku i 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności.**

5. Na podstawie art. 85§1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. i art. 39 §1 i 2 k.k.s. łączy wymierzone w punkcie 1 i 4 jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu Z. C. (1) **karę łączną 3 (trzy) lat pozbawienia wolności.**

6. Na podstawie art. 63 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.07.2015r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. na poczet orzeczonej w punkcie 5 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu Z. C. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29.11.2010r., godz. 12.40 do dnia 07.04.2011r.

odnośnie oskarżonego A. M.

7. Uznaje oskarżonego **A. M.** za winnego tego, że w okresie od dnia 27 lipca 2010 roku do dnia 26 listopada 2010 roku w N. oraz G. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze Z. C. (1), wykorzystując prowadzoną działalność gospodarczą Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w G., prowadził w sposób nierzetelny księgi handlowe oraz składał właściwemu organowi podatkowemu – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w N. deklaracje podatkowe VAT-7 za okres od lipca 2010r. do listopada 2010r. podając w nich nieprawdę oraz nie ujawnił właściwemu organowi – Dyrektorowi Urzędu Celnego w N. przedmiotu opodatkowania w zakresie podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, a także nie składał deklaracji (...) oraz informacji w zakresie opłaty paliwowej za okres od lipca 2010r. do listopada 2010r. uchylając się od opodatkowania w związku z wewnątrzspółnotowym nabyciem przez spółkę (...) Ltd. z siedzibą w L. wyrobu akcyzowego impregnatu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 produkowanego przez spółkę (...) a.s. z siedzibą w L. w C. (...) w łącznej ilości 640 175 litrów (tj. ok. 540 956,3 kg), który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej w ten sposób, że przyjął impregnat ropopochodny A. 200 na teren prowadzonej bazy paliwowej w N., pod pozorem że stanowi on własność (...) Company Ltd. z siedzibą w L. będącej na podstawie umowy najmu z dnia 20 lipca 2010r. najemcą należącego do PW Duet A. M. zbiornika na paliwa płynne, a następnie po uprzednim zmieszaniu impregnatu ropopochodnego A. 200 z innymi produktami ropopochodnymi, w tym olejem napędowym zmieniał jego przeznaczenie i wprowadzał go do sprzedaży w ramach prowadzonej działalności P. (...)A. M. jako pełnowartościowy olej napędowy, i tak przyjął:

- w dniu 27.07.2010r. 28 089 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 31.07.2010r. 27 975 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 06.08.2010r. 26 670 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 13.08.2010r. 29 763 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 20.08.2010r. 29 911 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 04.09.2010r. 29 505 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 10.09.2010r. 29 567 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 13.09.2010r. 29 720 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 17.09.2010r. 29 622 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 20.09.2010r. 29 709 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 28.09.2010r. 29 572 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 01.10.2010r. 29 128 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 04.10.2010r. 29 257 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 08.10.2010r. 29 026 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 11.10.2010r. 28 786 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 15.10.2010r. 29 418 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 23.10.2010r. 29 320 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 29.10.2010r. 28 863 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 05.11.2010r. 28 989 litrów produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 12.11.2010r. 29 499 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 19.11.2010r. 28 985 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 26.11.2010r. 28 801 litrów produktu o nazwie A. (...),

jednocześnie dla faktycznego ukrycia pochodzenia pozyskanego w ten sposób produktu ropopochodnego, w oparciu o zawartą dla pozorów w dniu 20 lipca 2010r. umowę najmu zbiornika o pojemności 32m² położonego na terenie bazy paliwowej w N. wystawił w sposób nierzetelny i zaewidencjonował w prowadzonej dokumentacji księgowej Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w G. faktury na rzecz (...) Company Ltd z siedzibą w L. za najem zbiornika i tak:

- fakturę nr (...) z dnia 06.09.2010r. na kwotę 2.000 zł netto (VAT 440 zł),
- fakturę nr (...) z dnia 06.10.2010r. na kwotę 1.000 zł netto (VAT 220 zł),
- fakturę nr (...) z dnia 05.11.2010r. na kwotę 1.000 zł netto (VAT 220 zł),

przy czym w związku ze zmianą przeznaczenia i sprzedażą produktu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 jako pełnowartościowego oleju napędowego doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 1 578 501 zł, w tym z tytułu podatku VAT w kwocie 433 293 zł, z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 086 612 zł, z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 58 596 zł, gdzie kwota uszczuplonych należności publicznoprawnych jest wielka oraz naraził na uszczuplenie należności publicznoprawnych w łącznej wysokości 84 221 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 79 787 zł oraz z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 4.434 zł, tj. przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s., art. 56§1 k.k.s., art. 73a §1 k.k.s., art. 61 §1 k.k.s. i art. 62§2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. i za to na podstawie art. 54 §1 k.k.s. w zw. z art. 7 §2 k.k.s. wymierza mu **karę 1 (jeden) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 500 (pięćset) stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 100 (sto) zł.**

8. Na podstawie art. 32 §1 k.k.s. w zw. z art. 29 §1 pkt 1 k.k.s. orzeka środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów w postaci 43.808 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w kwocie 64 925 (sześćdziesiąt cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia pięć) zł, jako przedmiotu pochodzącego bezpośrednio z przestępstwa przypisanego oskarżonemu A. M. w pkt 9 wyroku, a na podstawie art. 230 §2 k.p.k. w zw. z art. 113 §1 k.k.s. zwraca oskarżonemu A. M. kwotę 5.250 (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt) zł stanowiącą równowartość dowodu rzeczowego w postaci 3.500 (trzy tysiące pięćset) litrów oleju napędowego, którą to kwotę należy zwrócić ze środków pieniężnych zdeponowanych na koncie sum depozytowych Sądu Okręgowego w P. (...)pod poz. 1322/1209/14, zaś pozostałą kwotę 55 067,85 (pięćdziesiąt pięć tysięcy sześćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt pięć groszy) zł wraz z odsetkami zaliczyć na poczet orzeczonego środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku przedmiotów.

9. Uznaje oskarżonego **A. M.** za winnego tego, że w dniu 29 listopada 2010r. na terenie bazy paliw położonej w N. przy ul. (...) prowadzonej w ramach działalności gospodarczej Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w G. w zbiorniku nr 7 magazynował paliwo ciekłe przeznaczone do wprowadzenia do obrotu jako olej napędowy w ilości 43 808 litrów niespełniające wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (39,4%) o wartości nieprzekraczającej 200.000 zł tj. przestępstwa z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i za to na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wymierza mu **karę 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności.**

10. Na podstawie art. 85§1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. i art. 39 §1 i 2 k.k.s. łączy wymierzone w punkcie 7 i 9 jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu A. M. **karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

11. Na podstawie art. 69 §1 i 2 k.k. i art. 70 §1 pkt 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.07.2015r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. wykonanie orzeczonej w punkcie 10 wobec oskarżonego A. M. kary łącznej pozbawienia wolności **warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat tytułem próby.**

12. Na podstawie art. 63 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.07.2015r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. na poczet orzeczonej w punkcie 7 kary grzywny zalicza oskarżonemu A. M. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29.11.2010r. do dnia 23.12.2010r. uznając ją za wykonaną w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych.

odnośnie oskarżonych M. K. (1) i W. O.

13. Uznaje oskarżonych **M. K. (1) i W. O.** za winnych tego, że w okresie od dnia 24 lipca 2008r. do dnia 25 lutego 2010r. w L., K. i L., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wykorzystując kontrolowany przez siebie podmiot gospodarczy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L., w której M. K. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu, a W. O. wiceprezesa zarządu oraz prowadzoną przez W. O. działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa (...) z siedzibą w L., wspólnie i w porozumieniu ze Z. C. (1) oraz z pomocą W. K. (1) oraz innej nieustalonej osoby, prowadząc w sposób nierzetelny księgi handlowe, w których ewidencjonowali nierzetelne w zakresie przedmiotu nabycia i sprzedaży dokumenty zakupu i sprzedaży oraz nie ujawnili właściwemu organowi – Dyrektorowi Urzędu Celnego w L. przedmiotu opodatkowania w zakresie podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, a także nie składali deklaracji (...) oraz informacji w zakresie opłaty paliwowej za okres od lipca 2008r. do stycznia 2010r. uchylając się od opodatkowania w związku z wewnątrzspółnotowym nabyciem, a także sprowadzeniem na polski obszar celny wyrobu akcyzowego impregnatu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 produkowanego przez spółkę (...) a.s. z siedzibą w L. w Czechach w łącznej ilości 641 320 kg (tj. ok. 758 959 litrów), który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej w ten sposób, że przyjmowali nabyty w ramach (...) Sp. z o. o. impregnat ropopochodny A. 200 na teren prowadzonej bazy paliwowej w K. i L. lub przyjmowali go pod pozorem, że stanowi on własność (...) Company Ltd. z siedzibą w L. będącej na podstawie umowy poddzierżawy z dnia 01.07.2009r. dzierżawcą dzierżawionych przez (...) Sp. z o. o. zbiorników na paliwa płynne, a następnie zmieniali przeznaczenie impregnatu ropopochodnego A. 200 i wprowadzali go do sprzedaży w ramach prowadzonej działalności (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy, i tak:

1. w okresie od dnia 24 lipca 2008r. do dnia 25 czerwca 2009r. na podstawie zaewidencjonowanych nierzetelnych faktur zakupu:

- faktury nr (...) z dnia 24.07.2008r. na 24 400 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 25.07.2008r. na 24 390 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 06.08.2008r. na 23 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 02.10.2008r. na 22 820 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 02.10.2008r. na 24 590 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 09.10.2008r. na 24 460 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 08.12.2008r. na 24 270 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 10.12.2008r. na 23 880 kg produktu o nazwie A. (...),

- faktury nr (...) z dnia 19.12.2008r. na 22 180 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 11.02.2009r. na 23 680 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 03.03.2009r. na 23 560 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 19.03.2009r. na 22 530 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 16.04.2009r. na 23 340 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 24.04.2009r. na 23 450 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 05.05.2009r. na 23 510 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 19.05.2009r. na 14 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 25.06.2009r. na 13 250 kg produktu o nazwie A. (...),

wprowadzili na polski obszar celny, pochodzący z 17 wewnątrzspółnotowych dostaw prowadzonych za pośrednictwem H. s.r.o. z siedzibą z B., a od lutego 2009r. bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L., impregnat ropopochodny A. 200 o wadze 383 210 kg, a następnie wprowadzali go do sprzedaży w ramach (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy, jednocześnie dla faktycznego ukrycia pochodzenia pozyskanego w ten sposób produktu ropopochodnego ewidencjonowali w księgach handlowych kontrolowanej przez siebie spółki (...) Sp. z o. o. nierzetelne dokumenty zakupu oleju napędowego od dostawców krajowych i tak:

a) w okresie od dnia 18 lipca 2008r. do dnia 28 grudnia 2009r. zaewidencjonowali 39 faktur VAT dokumentujących zakup na rzecz (...) Sp. z o. o. oleju napędowego w łącznej ilości 572 000 litrów o łącznej wartości 2 174 291, 82 zł brutto od (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. otrzymane od W. K. (1) i tak:

- faktura nr (...) z dnia 18.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 578 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 19.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 578 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 30.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 40 260 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 31.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 39 894 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 18.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.000 litrów oleju napędowego o wartości 118 376 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 19.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 120 285,90 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 20.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 121 054,50 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 09.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 247,70 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 10.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 118 584,40 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 15.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 124 513,20 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 15.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 120 560,40 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 16.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 28.500 litrów oleju napędowego o wartości 112 654,80 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 17.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 116 754 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 29.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.200 litrów oleju napędowego o wartości 119 184 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 30.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 815 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 30.09.2008 roku o wartości 24,40 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 30.09.2008 roku o wartości 54,60 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 07.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 815 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 09.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.800 litrów oleju napędowego o wartości 112 942 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 15.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 25.000 litrów oleju napędowego o wartości 97 295 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 24.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 20.000 litrów oleju napędowego o wartości 77 104 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 16.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 25.000 litrów oleju napędowego o wartości 97 295 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 25.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 20.000 litrów oleju napędowego o wartości 77 104 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 03.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 111 996 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 07.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 106 890,30 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 08.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 106 890,30 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 04.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 111 996 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 12.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 12.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 748,80 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 16.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 18.000 litrów oleju napędowego o wartości 64 123,20 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 25.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 29.000 litrów oleju napędowego o wartości 103 309,60 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 06.07.2009 roku dotycząca sprzedaży 15.000 litrów oleju napędowego o wartości 51 972 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 21.07.2009 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 33 306 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 04.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 18.000 litrów oleju napędowego o wartości 61 048,80 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 07.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 5.000 litrów oleju napędowego o wartości 17 263 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 27.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 5.000 litrów oleju napędowego o wartości 17 446 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 03.09.2009 roku dotycząca sprzedaży 3.000 litrów oleju napędowego o wartości 10 321,20 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 24.09.2009 roku dotycząca sprzedaży 2.000 litrów oleju napędowego o wartości 6 807,60 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 11.12.2009 roku dotycząca sprzedaży 9.000 litrów oleju napędowego o wartości 29 755,80 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 28.12.2009 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 36 112 zł brutto,

b) w okresie od dnia 21 sierpnia 2008r. do dnia 29 sierpnia 2008r. zaewidencjonowali 3 faktury VAT dokumentujące zakup na rzecz (...) Sp. z o. o. oleju napędowego w łącznej ilości 92 650 litrów o łącznej wartości 356 761,55 zł brutto od (...) Sp z .o. o. z siedzibą w Ł. otrzymane od nieustalonej osoby i tak:

- faktura nr (...) z dnia 21.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 32.000 litrów oleju napędowego o wartości 122 195,20 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 25.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.150 litrów oleju napędowego o wartości 115 866,45 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 29.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 118 699,90 zł brutto,

2. w okresie od dnia 31 lipca 2009r. do dnia 12 stycznia 2010r. wprowadzili na polski obszar celny, pochodzący z 13 wewnątrzwspólnotowych dostaw z A. a.s. z siedzibą w L. na rzecz (...) Company Ltd z siedzibą w L. realizowanych przez Firmę Handlową (...) z siedzibą w L., impregnat ropopochodny A. 200 o wadze 258 110 kg, przyjmując go na teren prowadzonej bazy paliwowej w K., pod pozorem że stanowi on własność (...) Company Ltd z siedzibą w L. będącej na podstawie umowy poddzierżawy z dnia 01.07.2009r. najemcą należących do (...) Sp. z o. o. zbiorników

na paliwa płynne, a następnie wprowadzali go do sprzedaży w ramach (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy i tak przyjęli:

- w dniu 31.07.2009r. 22 890 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.08.2009r. 22 670 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 26.08.2009r. 22 920 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 21.09.2009r. 14 900 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 23.09.2009r. 12 000 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 02.11.2009r. 15 990 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 30.11.2009r. 19 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 07.12.2009r. 22 170 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 09.12.2009r. 21 850 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 14.12.2009r. 19 750 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 16.12.2009r. 22 400 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 30.12.2009r. 21 900 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.01.2010r. 18 720 kg produktu o nazwie A. (...),

jednocześnie dla faktycznego ukrycia pochodzenia pozyskanego w ten sposób produktu ropopochodnego, w oparciu o zawartą dla pozoru w dniu 01.07.2009r. umowę poddzierżawy zbiornika nr 8 położonego na terenie bazy paliwowej w K. wystawili w sposób nierzetelny i zaewidencjonowali w prowadzonej dokumentacji księgowej (...) Sp. z o. o. fakturę nr (...) z dnia 24.09.2009r. na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. za dzierżawę zbiornika,

przy czym w związku ze zmianą przeznaczenia i sprzedażą produktu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 jako pełnowartościowego oleju napędowego doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 1 479 501 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 399 766 zł i z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 79 735 zł, gdzie kwota uszczuplonych należności publicznoprawnych jest wielka tj. przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s., art. 56§1 k.k.s., art. 73a §1 k.k.s., art. 61 §1 k.k.s. i art. 62§2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 54 §1 k.k.s w zw. z art. 7 §2 k.k.s. w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. wymierza:

- oskarżonemu **M. K. (1)** karę **1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz 600 (sześćset) stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 100 (sto) zł,**
- oskarżonemu **W. O.** karę **1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz 600 (sześćset) stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 100 (sto) zł.**

14. Na podstawie art. 33 §1 k.k.s – w brzmieniu obowiązującym przed 27.04.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego M. K. (1) środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku korzyści majątkowej w kwocie 739.705,50 (siedemset trzydzieści dziewięć tysięcy siedemset pięć złotych pięćdziesiąt groszy) zł, którą osiągnął z popełnienia przestępstwa przypisanego mu w punkcie 13 wyroku.

15. Na podstawie art. 33 §1 k.k.s – w brzmieniu obowiązującym przed 27.04.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **W. O.** środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej w kwocie 739.705,50 (siedemset trzydzieści dziewięć tysięcy siedemset pięć złotych pięćdziesiąt groszy) zł, którą osiągnął z popełnienia przestępstwa przypisanego mu w punkcie 13 wyroku.

16. Na podstawie art. 63 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.07.2015r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. na poczet orzeczonej w punkcie 13 kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **M. K. (1)** okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29.11.2010r., godz. 12.45 do dnia 23.12.2010r.

17. Na podstawie art. 63 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.07.2015r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. na poczet orzeczonej w punkcie 13 kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **W. O.** okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29.11.2010r., godz. 13.00 do dnia 23.12.2010r.

18. Uznaje oskarżonych **M. K. (1)** i **W. O.** za winnych tego, że w dniu 29 listopada 2010r. działając wspólnie i w porozumieniu na terenie użytkowanej przez (...) Sp. z o. o. bazy paliwowej magazynowali przeznaczone do wprowadzenia do obrotu paliwo ciekłe w postaci 1122 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie temperatury zblokowania zimnego filtra dla okresu przejściowego i zimowego przyjmując, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi tj. przestępstwa z art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i za to na podstawie art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wymierza:

- oskarżonemu **M. K. (1)** karę 10.000 (dziesięć tysięcy) zł,

- oskarżonemu **W. O.** karę 10.000 (dziesięć tysięcy) zł.

19. Na podstawie art. 24 §1 k.k.s. za karę grzywny wymierzoną oskarżonemu **M. K. (1)** w punkcie 13 wyroku czyni w całości odpowiedzialną posiłkowo (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L. (uprzednio (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L.).

20. Na podstawie art. 24 §1 k.k.s. za karę grzywny wymierzoną oskarżonemu **W. O.** w punkcie 13 wyroku czyni w całości odpowiedzialną posiłkowo (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L. (uprzednio (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L.).

odnośnie oskarżonego W. K. (1)

21. Uznaje oskarżonego **W. K. (1)** za winnego tego, że w okresie od dnia 18 lipca 2008r. do dnia 28 grudnia 2008r. w K., L. i G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, działając jako prezes zarządu (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K., będąc osobą uprawnioną do wystawiania faktur VAT, udzielił pomocy **M. K. (1)**, **W. O.** we wprowadzaniu do obrotu z pominięciem obowiązku odprowadzania podatku akcyzowego oraz opłaty paliwowej jako pełnowartościowego oleju napędowego będącego produktem akcyzowym impregnatu ropopochodnego A. 200, który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej, pochodzącego z dostaw wewnątrzspółnotowych w ten sposób, że prowadząc w sposób nierzetelny księgi handlowe wystawił, a następnie zaewidencjonował w księgach handlowych (...) Sp. z o. o. 39 nierzetelnych faktur VAT wystawionych na rzecz (...) Sp. z o. o. dokumentujących sprzedaż pełnowartościowego oleju napędowego w łącznej ilości 572 000 litrów i wartości 2 174 291, 82 zł brutto i tak:

- faktura nr (...) z dnia 18.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 578 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 19.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 578 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 30.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 40 260 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 31.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 39 894 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 18.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.000 litrów oleju napędowego o wartości 118 376 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 19.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 120 285,90 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 20.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 121 054,50 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 09.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 247,70 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 10.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 118 584,40 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 15.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 124 513,20 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 15.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 120 560,40 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 16.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 28.500 litrów oleju napędowego o wartości 112 654,80 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 17.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 116 754 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 29.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.200 litrów oleju napędowego o wartości 119 184 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 30.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 815 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 30.09.2008 roku o wartości 24,40 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 30.09.2008 roku o wartości 54,60 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 07.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 815 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 09.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.800 litrów oleju napędowego o wartości 112 942 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 15.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 25.000 litrów oleju napędowego o wartości 97 295 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 24.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 20.000 litrów oleju napędowego o wartości 77 104 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 16.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 25.000 litrów oleju napędowego o wartości 97 295 zł brutto,

- faktura nr (...)korekta z dnia 25.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 20.000 litrów oleju napędowego o wartości 77 104 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 03.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 111 996 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 07.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 106 890,30 zł brutto,
- faktura nr (...)korekta z dnia 08.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 106 890,30 zł brutto,
- faktura nr (...)korekta z dnia 04.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 111 996 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 12.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 12.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 748,80 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 16.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 18.000 litrów oleju napędowego o wartości 64 123,20 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 25.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 29.000 litrów oleju napędowego o wartości 103 309,60 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 06.07.2009 roku dotycząca sprzedaży 15.000 litrów oleju napędowego o wartości 51 972 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 21.07.2009 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 33 306 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 04.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 18.000 litrów oleju napędowego o wartości 61 048,80 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 07.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 5.000 litrów oleju napędowego o wartości 17 263 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 27.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 5.000 litrów oleju napędowego o wartości 17 446 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 03.09.2009 roku dotycząca sprzedaży 3.000 litrów oleju napędowego o wartości 10 321,20 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 24.09.2009 roku dotycząca sprzedaży 2.000 litrów oleju napędowego o wartości 6 807,60 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 11.12.2009 roku dotycząca sprzedaży 9.000 litrów oleju napędowego o wartości 29 755,80 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 28.12.2009 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 36 112 zł brutto,

wiedząc, iż opisane w nich transakcje nie miały miejsca, czym poświadczyl w nich nieprawdę, co do okoliczności mających znaczenie prawne, a które to dokumenty w celu nie ujawnienia właściwemu organowi – Dyrektorowi Urzędu Celnego w L. przedmiotu opodatkowania w zakresie podatku akcyzowego i opłaty paliwowej zaewidencjonowane

zostały również w księgach handlowych (...) Sp. z o. o., wiedząc, iż opisane w nich transakcje nie miały miejsca, a wystawione dokumenty sprzedaży miały służyć uwiarygodnieniu przez (...) Sp. z o. o. pochodzenia paliw płynnych pochodzących z innych źródeł i faktu uiszczenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego i opłaty paliwowej na wcześniejszym etapie obrotu, jednocześnie w tym samym celu ewidencjonował w księgach handlowych (...) Sp. z o. o. nierzetelne faktury VAT dokumentujące zakup oleju napędowego od podmiotów krajowych i tak:

- 93 faktury wystawione przez (...) Sp. z o. o.
- 107 faktur wystawionych przez (...) Sp. z o. o.
- 12 faktur wystawionych przez (...) Sp. z o. o.
- 23 faktury wystawione przez podmiot Handel Hurtowo Detaliczny Paliwami M. G. (1),

które to podmioty nie były w rzeczywistości dostawcami oleju napędowego na rzecz (...) Sp. z o. o., a udokumentowane fakturami VAT transakcje faktycznie nie miały miejsca, czym udzielił pomocy w doprowadzeniu przez M. K. (1), W. O. i Z. C. (1) do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 711 161 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 657 008 zł, z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 54 153 zł, przy czym kwota uszczuplonych należności publicznoprawnych jest dużej wartości tj. przestępstwa z art. 18 §3 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 56 §1 k.k.s., art. 61§1 k.k.s., art. 62§2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 56 §1 k.k.s. w zw. z art. 7 §2 k.k.s. w zw. z art. 38§1 pkt 3 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. wymierza mu karę **1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 400 (czterystu) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna wynosi 50 (pięćdziesiąt) zł,**

przyjmując, że działania oskarżonego W. K. (1) w ramach idealnego zbiegu czynów z art. 8§1 k.k.s. wyczerpały jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 271 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 28.02.2017r. w zw. z art. 12 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 23.06.2020r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. i za to na podstawie art. 271 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 28.02.2017r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

23. Na podstawie art. 8 § 2 i 3 k.k.s. orzeka, że wykonaniu podlega kara **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności** oraz **kara grzywny w wymiarze 400 (czterystu) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł każda.**

24. Na podstawie art. 69 §1 i 2 k.k. i art. 70 §1 pkt 1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.07.2015r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. wykonanie orzeczonej w punkcie 23 wobec oskarżonego W. K. (1) kary pozbawienia wolności **warunkowo zawiesza na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby.**

25. Na podstawie §2 ust. 3, § 14 ust. 2 pkt 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (DZ.U nr 163 poz. 1348) w zw. z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2015.1801) przyznaje adw. K. C. kwotę 1.476 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu Z. C. (1) z urzędu w postępowaniu sądowym od dnia 03.10.2019r.

26. Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądza od oskarżonego A. M. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w P. (...)koszty sądowe w części tj. w kwocie 9.857 zł (dziewięć tysięcy osiemset pięćdziesiąt siedem) zł,

a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) nie wymierza mu opłaty.

27. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych Z. C. (1), M. K. (1), W. O. i W. K. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, a w tym na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zm.) nie wymierza im opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. C. (1) w połowie 2007r. podjął działania zmierzające do rozpoczęcia, przy wykorzystaniu kontrolowanych przez siebie podmiotów gospodarczych, działalności nakierowanej na dokonywanie wewnątrzspółnotowego nabycia z R. (...) produktu ropopochodnego A. 200, a następnie jego sprzedaży w Polsce jako oleju napędowego z pominięciem obowiązków podatkowych.

W tym celu skontaktował się ze swoim znajomym M. K. (2), któremu zaproponował wspólne prowadzenie działalności w zakresie produkcji i importu pelet energetycznych, na co ten wyraził zgodę. W dniu 31 lipca 2007 r. M. K. (2) nabył 100% udziałów w spółce o nazwie H. s.r.o. (odpowiednik polskiej spółki z o.o.) i został prezesem zarządu. Jednocześnie zgodnie z ustaleniami, prowadzeniem bieżącej działalności Spółki miał zajmować się Z. C. (1), któremu M. K. (2) w dniu 31 lipca 2007r. udzielił pełnego pełnomocnictwa do występowania we wszelkich sprawach H. s.r.o.

dowód: pełnomocnictwo k. 2596

Z. C. (1) nie informował M. K. (2) o faktycznie prowadzonej przez H. s.r.o. działalności związanej ze sprzedażą produktów ropopochodnych, jednocześnie M. K. (2) był przekonany, że Spółka w ogóle nie rozpoczęła prowadzenia działalności gospodarczej.

dowód: zeznania M. K. k. 1296-1298

W dniu 5 lutego 2008r. M. K. (2) przed notariuszem w B. sprzedał 100% udziałów w H. s.r.o. obywatelowi U. (...) M. H., jednocześnie zachował formalnie funkcję prezesa zarządu Spółki. Następnie w dniu 25 sierpnia 2008r. M. K. (2) działając jako prezes zarządu H. s.r.o. udzielił Z. C. (1) pełnomocnictwa do zawierania wszelkich umów, kontroli dokumentów finansowych, zwoływania zgromadzenia wspólników i uczestniczenia w nich, zbywania udziałów na warunkach przez siebie określonych.

dowód: pełnomocnictwo k. 2602

W dniu 16 czerwca 2008r. M. H. przed notariuszem w B. udzielił Z. C. (1) szerokiego pełnomocnictwa do działania w jego imieniu w charakterze pełnomocnika jedynego udziałowca spółki (...) s.r.o., w tym także do odwoływania zarządu i zmiany firmy.

dowód: pełnomocnictwo k. 1198-1202

W dniu 5 września 2008r. Z. C. (1) korzystając z udzielonego mu przez M. H. pełnomocnictwa zmienił adres siedziby Spółki na ul. (...) w B. - to jest miejsce gdzie znajdowało się biuro (...), który na podstawie ustnej umowy zawartej ze Z. C. (1) zgodził się prowadzić rozliczenia podatkowe H. s.r.o. J. Š. nigdy nie miał osobistego kontaktu z M. H., a wszystkie dokumenty niezbędne do rozliczeń podatkowych na terytorium R. (...) dostarczał mu pocztą lub osobiście Z. C. (1). H. s.r.o. w R. (...) nie była płatnikiem podatku akcyzowego, w 2008 r. wykazywała obrót na poziomie 5 mln (...), a w 2009 r. na poziomie 6,7 mln (...) wykazując jednocześnie niewielki zysk - odpowiednio na poziomie 57 tys. (...) (2008 r.) i 137 tys. (...) (2009 r.).

dowód: zeznania J. Š. k. 2561-2565, odpis rejestru handlowego k. 1205-1207, odpis aktu notarialnego k. 1194-1197

Po zarejestrowaniu i formalnym przejęciu kontroli w H. s.r.o., Z. C. (1) w pierwszej połowie 2008r., za pośrednictwem poczty elektronicznej nawiązał kontakt z zarządem A. a.s. z siedzibą w L.. Następnie M. K. (2) występując jako członek zarządu H. s.r.o. podpisał w dniu 04 czerwca 2008 r. umowę o współpracy, której przedmiotem miało być wytwarzanie „środka separacyjnego A. 200” w magazynie (...) spółki (...) a.s. W sprawach umowy jako osoba uprawniona do prowadzenia rozmów za H. s.r.o. wskazany został Z. C. (1). Miesięczna produkcja szacowana była na około 300 ton. Produkt ten miał być komponowany według receptury zamawiającego i z komponentów dostarczanych przez zleceniodawcę. W umowie zawarta była m.in. klauzula o przeznaczeniu A. 200 wyłącznie do innych celów niż napęd silników spalinowych.

dowód: umowa o współpracy k. 3521-3529

A. 200 jest produktem ropopochodnym na bazie węglowodorów oraz metyloestru oleju rzepakowego przeznaczonym do impregnacji wyrobów mających zastosowanie w budownictwie lądowym, przydatnym np. do czyszczenia form do produkcji kostki brukowej, czy jako środka separującego przy pracach drogowych tj. zapobiegającego np. przywieraniu masy asfaltowej transportowanej przez ciężarówki.

dowód: specyfikacja k. 507-508, zeznania świadka M. Š. k. 2573- 2575, k. 2576-2577, L. B. k. 2580-2582, 2583-2584

Impregnat ropopochodny o nazwie handlowej A. 200 zawiera mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, co wyklucza jego klasyfikację, do kodu CN 2710 19 41 i tym samym nie spełnia parametrów oleju napędowego wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych. Parametry wskazane w specyfikacji produktu nie spełniają również wymogów określonych dla biokomponentów i dla biopaliw ciekłych. A. 200 może być stosowany niezgodnie ze swoim przeznaczeniem jako samoistne paliwo do silników Diesla, może również wykorzystywany jako komponent w mieszankach z olejem napędowym lub do wytwarzania biopaliwa B-20.

A. 200 z uwagi na swoje przeznaczenie w kraju producenta nie podlegał obowiązkowi akcyzowemu i opłacie paliwowej, jednakże spełniał wszelkie wymogi techniczne wymagane dla mieszanych olejów napędowych (zawierających tzw. (...)) wg normy, (...) i w przypadku użycia jako paliwo silnikowe albo jako dodatek lub domieszka do paliw silnikowych powinien być traktowany jako produkt podlegający obowiązkowi akcyzowemu.

dowód: ekspertyza (...) k. 2171

W tym samym czasie Z. C. (1) planując sprzedaż A. 200 jako oleju napędowego na terenie P. (...) podjął niezbędne kroki mające na celu zbudowanie własnej sieci dystrybucji tego produktu, względnie znalezienia firm i osób z branży obrotu paliwami, mających już własną sieć klientów, które zainteresowane byłyby dystrybucją pozyskiwanego z terenu R. (...) impregnatu ropopochodnego jako oleju napędowego.

Z. C. (1) nawiązał wówczas kontakt z M. K. (1) i W. O., którzy prowadzili działalność gospodarczą w ramach (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L., której przedmiotem było pośrednictwo w handlu paliwami. M. K. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu, a W. O. wiceprezesa zarządu Spółki.

dowód: umowa spółki k. 42-46

(...) Sp. z o. o. posiadała wydaną przez Urząd Regulacji Energetyki koncesję na obrót paliwami ciekłymi na okres od 30 października 2006r. do 30 października 2016r.

dowód: koncesja k. 6-8

Od dnia 01 grudnia 2007 r. (...) Sp. z o.o. dzierżawiła teren stacji benzynowej wraz z całą infrastrukturą przy ul. (...) w K. oraz od dnia 01 stycznia 2010r. w bazie paliwowej w L., przy ul (...) cztery podziemne zbiorniki przeznaczone do magazynowania paliw.

dowód: umowa dzierżawy k. 59, umowa k. 143 - segregator żółty opisany (...), umowy, leasing

Po podpisaniu umowy, w okresie od 24 lipca 2008r. Z. C. (1) działając w imieniu reprezentowanej przez siebie spółki (...) s.r.o. z siedzibą w B. zaczął dokonywać cyklicznych zamówień impregnatu A. 200, który przywożony był do bazy paliwowej w K., a następnie sprzedawany przez M. K. (1) i W. O. w ramach kontrolowanej przez nich (...) Sp. z o. o. jako olej napędowy.

W okresie od 24 lipca 2008r. do 10 grudnia 2008r. Z. C. (1) działając w imieniu H. s.r.o. sprowadzili na polski obszar celny impregnat ropopochodny A. 200, a M. K. (1) i W. O. przyjęli go na teren bazy w K. i tak:

- w dniu 24.07.2008r. 24 400 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 25.07.2008r. 24 390 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 06.08.2008r. 23 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 02.10.2008r. 22 820 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 02.10.2008r. 24 590 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 09.10.2008r. 24 460 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 08.12.2008r. 24 270 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 10.12.2008r. 23 880 kg produktu o nazwie A. (...),

dowód: faktury sprzedaży k. 2490-2494, 2496-2499, 2501-2502 – t. 13, zestawienie k. 226

W okresie od dnia 24 lipca 2008r. do dnia 06 sierpnia 2008r. H. s.r.o. z siedzibą w B. jako sprzedający wystawiała na rzecz (...) Sp. z o. o. faktury sprzedaży A. 200, które zaewidencjonowane zostały w księgach handlowych (...) Sp. z o. o., i tak:

- faktura nr (...) z dnia 24.07.2008r. na 24 400 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 25.07.2008r. na 24 390 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 06.08.2008r. na 23 950 kg produktu o nazwie A. (...).

Jednocześnie H. s.r.o. z siedzibą w B. jako sprzedający wystawiała na rzecz (...) Sp. z o. o. faktury sprzedaży A. 200, które nie zostały zaewidencjonowane zostały w księgach handlowych (...) Sp. z o. o., i tak:

- faktura nr (...) z dnia 02.10.2008r. na 22 820 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 02.10.2008r. na 24 590 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 09.10.2008r. na 24 460 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 08.12.2008r. na 24 270 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 10.12.2008r. na 23 880 kg produktu o nazwie A. (...),

dowód: faktury k. 2518-2527 – t. 13, tłumaczenie k. 3561-3564, zestawienie faktur zakupu A. 200 k. 3262 – t. 17, dokumenty CMR k. 3288-3292

Następnie od 19 grudnia 2008r. system dostaw został zorganizowany w ten sposób, że A. 200 kupowany był bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. przez (...) Sp. z o. o., przy czym podobnie, jak w przypadku H. s.r.o. kontakt z

dostawcą nadal utrzymywał wyłącznie Z. C. (1), który działał w imieniu (...) Sp. z o. o. jako jej pełnomocnik. W tym celu W. O. jako wiceprezes (...) Sp. z o. o. w dniu 18.12.2008r. udzielił Z. C. (1) notarialnie poświadczonego pełnomocnictwa do reprezentowania (...) Sp. z o. o. w kontaktach handlowych z A. a.s. Tak jak wcześniej w przypadku spółki (...) s.r.o., w imieniu (...) Sp. z o.o. Z. C. (1) podpisał z zarządem A. a.s. z siedzibą w L. umowę z dnia 17 grudnia 2008r., a w dniu 18 grudnia 2008r. aneks do tej umowy dotyczące zasad kooperacji przy zakupie A. 200. Umowa zawierała m.in. zobowiązanie kupującego do zapewnienia transportu oraz zastrzeżenie, że komponenty mogą być nabywane również przez zleceniobiorcę to jest A. a.s.

dowód: pełnomocnictwo k. 2621-2623v, umowa o współpracy k. 2621-2622, tłumaczenie k. 3538-3544, aneks do tej umowy k. 2624, tłumaczenie k. 3549-3550

Od tego momentu do 12 stycznia 2010r. A. 200 był odbierany bezpośrednio z A. a.s. przez pojazdy i kierowców w ramach prowadzonej przez W. O., działalności gospodarczej w zakresie transportu produktów płynnych pod nazwą Firma Handlowa (...) z siedzibą w L..

W okresie od 19 grudnia 2008r. do 25 czerwca 2009r. Z. C. (1), M. K. (1) i W. O. sprowadzili na polski obszar celny impregnat ropopochodny A. 200, który M. K. (1) i W. O. przyjęli na teren bazy w K., który następnie w ramach (...) Sp. z o.o. sprzedawali jako pełnowartościowy olej napędowy, i tak przyjęli:

- w dniu 19.12.2008r. 22 180 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 11.02.2009r. 23 680 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 03.03.2009r. 23 560 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 19.03.2009r. 22 530 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 16.04.2009r. 23 340 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 24.04.2009r. 23 450 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 05.05.2009r. 23 510 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 19.05.2009r. 14 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 25.06.2009r. 13 250 kg produktu o nazwie A. (...),

W okresie od dnia 19 grudnia 2008r. do dnia 25 czerwca 2009r. A. a.s. z siedzibą w L. wystawiała na rzecz (...) Sp. z o. o. faktury zakupu A. 200, które zaewidencjonowane zostały w księgach handlowych (...) Sp. z o. o., i tak:

- faktura nr (...) z dnia 19.12.2008r. na 22 180 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 11.02.2009r. na 23 680 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 03.03.2009r. na 23 560 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 19.03.2009r. na 22 530 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 16.04.2009r. na 23 340 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 24.04.2009r. na 23 450 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 05.05.2009r. na 23 510 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktura nr (...) z dnia 19.05.2009r. na 14 950 kg produktu o nazwie A. (...),

- faktura nr (...) z dnia 25.06.2009r. na 13 250 kg produktu o nazwie A. (...)

dowód: zestawienie 226 – t. 2, faktury k. 2619, 2642, 2644, 2646, 2648, 2650, 2652, 2654, 2656 – t. 14, dokumenty CMR k. 2620, 2643, 2645, 2647, 2649, 2651, 2653, 2655, 2657 – t. 14, zestawienie faktur zakupu A. 200 k. 3263 – t. 17

Łączna ilość zakupionego i zaewidencjonowanego przez (...) Sp. z o. o. produktu ropopochodnego A. 200 na podstawie faktur zakupowych wystawionych przez H. s.r.o. z siedzibą w B. i A. a.s. z siedzibą w L. wynosiła 263.190 kg, w tym 72.740 kg na podstawie faktur wystawionych przez H. s.r.o. i 190.450 kg na podstawie faktur wystawionych przez A. a.s.

Jednocześnie w celu uniknięcia obowiązku uiszczenia podatku akcyzowego i opłaty paliwowej od sprowadzonego na polski obszar celny w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia impregnatu ropopochodnego A. 200 przez (...) Sp. z o. o., który sprzedawany był następnie jako pełnowartościowy olej napędowy, M. K. (1) i W. O. nabywali i ewidencjonowali faktury zakupu oleju napędowego pochodzące od krajowych dostawców. Faktury te nie odzwierciedlały faktycznie przeprowadzonych transakcji nabycia przez (...) Sp. z o. o. oleju napędowego lecz stanowiły dokumenty źródłowe pozwalające wykazać legalne nabycie na terytorium RP paliwa, jednocześnie umożliwiały fakturą sprzedaż impregnatu ropopochodnego A. 200 sprowadzonego na polski obszar celny z R. (...)z pominięciem obowiązków podatkowych, jako pełnowartościowego oleju napędowego na rzecz podmiotów krajowych.

Głównym dostawcą nierzetelnych faktur dla (...) Sp. z o. o. była (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K., której prokurentem był W. K. (1).

Dla zachowania pozorów prowadzenia legalnej działalności polegającej na handlu olejem napędowym W. K. (1) ewidencjonował w ewidencji zakupów (...) Sp. z o. o. dla celów rozliczenia podatku od towarów i usług nierzetelne faktury VAT dokumentujące zakup oleju napędowego od podmiotów krajowych, przy czym w okresie od dnia 18 lipca 2008r. do dnia 28 grudnia 2008r. w rejestrach zakupu wykazał, m. in.: 93 faktury wystawione przez (...) Sp. z o. o., 107 faktur wystawionych przez (...) Sp. z o. o., 12 faktur wystawionych przez (...) Sp. z o. o. i 23 faktury wystawione przez podmiot Handel Hurtowo Detaliczny Paliwami M. G. (1), które to podmioty nie były w rzeczywistości dostawcami oleju napędowego na rzecz (...) Sp. z o. o., a udokumentowane fakturami VAT transakcje faktycznie nie miały miejsca.

Następnie w okresie od dnia 18 lipca 2008r. do dnia 28 grudnia 2008r. działając w imieniu (...) Sp. z o. o. W. K. (1) wystawił, a następnie zaewidencjonował w księgach handlowych (...) Sp. z o. o. 39 nierzetelnych faktur VAT wystawionych na rzecz (...) Sp. z o. o. dokumentujących sprzedaż pełnowartościowego oleju napędowego w łącznej ilości 572 000 litrów i wartości 2 174 291, 82 zł brutto, które to faktury zostały ujęte również w rejestrach zakupu (...) Sp. z o. o. i tak:

- faktura nr (...) z dnia 18.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 578 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 19.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 578 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 30.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 40 260 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 31.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 39 894 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 18.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.000 litrów oleju napędowego o wartości 118 376 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 19.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 120 285,90 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 20.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 121 054,50 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 09.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 247,70 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 10.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 118 584,40 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 15.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 124 513,20 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 15.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 120 560,40 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 16.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 28.500 litrów oleju napędowego o wartości 112 654,80 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 17.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 116 754 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 29.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.200 litrów oleju napędowego o wartości 119 184 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 30.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 815 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 30.09.2008 roku o wartości 24,40 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 30.09.2008 roku o wartości 54,60 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 07.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 815 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 09.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.800 litrów oleju napędowego o wartości 112 942 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 15.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 25.000 litrów oleju napędowego o wartości 97 295 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 24.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 20.000 litrów oleju napędowego o wartości 77 104 zł brutto,
- faktura nr (...)korekta z dnia 16.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 25.000 litrów oleju napędowego o wartości 97 295 zł brutto,
- faktura nr (...)korekta z dnia 25.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 20.000 litrów oleju napędowego o wartości 77 104 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 03.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 111 996 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 07.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 106 890,30 zł brutto,

- faktura nr (...) korekta z dnia 08.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 106 890,30 zł brutto,

- faktura nr (...) korekta z dnia 04.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 111 996 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 12.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 12.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 748,80 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 16.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 18.000 litrów oleju napędowego o wartości 64 123,20 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 25.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 29.000 litrów oleju napędowego o wartości 103 309,60 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 06.07.2009 roku dotycząca sprzedaży 15.000 litrów oleju napędowego o wartości 51 972 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 21.07.2009 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 33 306 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 04.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 18.000 litrów oleju napędowego o wartości 61 048,80 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 07.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 5.000 litrów oleju napędowego o wartości 17 263 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 27.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 5.000 litrów oleju napędowego o wartości 17 446 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 03.09.2009 roku dotycząca sprzedaży 3.000 litrów oleju napędowego o wartości 10 321,20 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 24.09.2009 roku dotycząca sprzedaży 2.000 litrów oleju napędowego o wartości 6 807,60 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 11.12.2009 roku dotycząca sprzedaży 9.000 litrów oleju napędowego o wartości 29 755,80 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 28.12.2009 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 36 112 zł brutto.

dowód: protokół badania ksiąg podatkowych (...) Sp. z o.o. k. 3263-3269 – t. 17, protokół badania ksiąg podatkowych (...) Sp. z o.o. k. 3169v-3170 – t. 16

Jednocześnie w dniu 01 grudnia 2007r. (...) Sp. z o.o. zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę dzierżawy zbiornika nr 2 do przechowywania oleju napędowego znajdującego się w K., gdzie (...) Sp. z o.o. zobowiązana była do zapłaty czynu dzierżawy w wysokości 1.000 zł netto miesięcznie.

dowód: umowa dzierżawy k. 177, żółty segregator opisany (...), umowy, leasing

Dodatkowo w okresie od dnia 21 sierpnia 2008r. do dnia 29 sierpnia 2008r. M. K. (1) i W. O. ujeli w rejestrach zakupu (...) Sp. z o. o. 3 faktury VAT dokumentujące zakup oleju napędowego w łącznej ilości 92 .litrów o łącznej wartości 356.761,55 zł brutto od (...) Sp z .o. o. z siedzibą w Ł. pomimo, że transakcje nimi objęte nie miały miejsca, i tak:

- faktura nr (...) z dnia 21.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 32.000 litrów oleju napędowego o wartości 122 195,20 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 25.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.150 litrów oleju napędowego o wartości 115 866,45 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 29.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 118 699,90 zł brutto.

dowód: protokół badania ksiąg podatkowych (...) Sp. z o.o. k. 3263v-3264 – t. 17

We wrześniu 2008r. Z. C. (1) podjął działania zmierzające do utworzenia na terytorium W. (...)kolejnego podmiotu gospodarczego, który miał być wykorzystywany do pozorowania legalności transakcji związanych z wprowadzaniem na polski obszar celny produktu ropopochodnego A. 200 jako pełnowartościowego oleju napędowego.

I tak w dniu 18 września 2008r. Z. C. (1) drogą internetową, korzystając z adresu mailowego (...) przesłał M. G. (2) prowadzącemu w L. biuro księgowe, w ramach którego oferował on usługę rejestracji spółek w brytyjskim odpowiedniku KRS (C. of (...)) oraz usługi księgowe i rozliczenia podatkowe, dla zarejestrowanych za jego pośrednictwem podmiotów, wniosek o zarejestrowanie spółki prawa handlowego o nazwie (...) Company Ltd. z siedzibą w L.. Przedmiotem działalności Spółki miało być prowadzenie hurtowego handlu materiałami budowlanymi. Jako siedzibę spółki wskazano adres biura (...), który następnie prowadził rozliczenia podatkowe (...) Company Ltd. Dokumenty rejestracyjne przygotowane przez M. G. (2) przed przesłaniem ich do urzędu rejestrowego za pomocą specjalnej aplikacji internetowej nie musiały być podpisywane lub autoryzowane przez Z. C. (1) lub M. H.. Jednocześnie ani statut ani umowa spółki nie wymagały żadnych odręcznych podpisów.

dowód: zeznania M. S. (1) k. 2216-2219, M. G. (2) k. 2265-2266, k. 2216-2219, dokumenty statutowe k. 2220-2264, korespondencja e-mail k. 2268-2271 – t. 12

Zgodnie z treścią dokumentów statutowych - jedynym udziałowcem (...) Company Ltd. stała się czeska spółka (...) s.r.o., a jako dyrektora (...) Company Ltd. wskazano M. H. z adresem zamieszkania w P. przy ul. (...) (pod adresem tym mieści się tzw. wirtualne biuro - czyli pomieszczenia biurowe wynajmowane np. na okres kilku godzin)

dowód: notatka urzędowa k. 3029

Następnie w dniu 10 lutego 2009r. M. H. udzielił Z. C. (1) pełnomocnictwa do reprezentowania jego osoby w zakresie dysponowania rachunkami bankowymi, dysponowania środkami pieniężnymi na rachunkach bankowych, zawierania umów o bankowości elektronicznej. Kolejno w dniu 29 czerwca 2009r. M. H. udzielił Z. C. (1) pełnomocnictwa do reprezentowania spółki (...) Ltd. w pełnym zakresie i bez ograniczeń i wykonywania w jego imieniu wszelkich czynności prawnych poza tymi, które wymagają pełnomocnictwa szczególnego na podstawie ustawy.

dowód: pełnomocnictwo, tłumaczenie k. 3444-3449

Po dopełnieniu formalności związanych z rejestracją spółki (...) Ltd. w dniu 22 maja 2009r. sporządzona została umowa o współpracy nr 1/09/P pomiędzy A. a.s. z siedzibą w L., a (...) Company Ltd.. Z ramienia (...) Company Ltd. umowę podpisywał M. H. przed notariuszem w B., który w dniu 7 czerwca 2009r. dokonał notarialnego poświadczenia jego podpisu. Aneks do tej umowy z dnia 30 lipca 2009r. podpisał natomiast w imieniu (...) Company Ltd. Z. C. (1) działając na podstawie udzielonego mu przez M. H. pełnomocnictwa.

dowód: umowa o współpracy nr 1/09/P z aneksem k. 2625-2629 – t. 14, tłumaczenie k. 3551-3560

Jednocześnie w celu upozorowania legalności sprowadzania na polski obszar celny zakupionego w R. (...) przez (...) Company Ltd. produktu ropopochodnego w dniu 1 lipca 2009r. M. K. (1) działający w imieniu (...) sp. z o.o. zawarł z M. H. działającym w imieniu (...) Company Ltd. dla pozoru umowę (pod)dzierżawy zbiornika nr 8 w bazie paliw w K..

dowód: umowa najmu powierzchni magazynowych k. 139 żółty segregator opisany (...), umowy, leasing

Od dnia 31 lipca 2009r. do 12 stycznia 2010 r. A. 200 kupowany formalnie przez (...) Company Ltd. był odbierany transportem wykonywanym w ramach prowadzonej przez W. O. działalności gospodarczej Firma Handlowa (...) i przywożony do bazy paliwowej dzierżawionej przez (...) Sp. z o. o. w L. i K., pod pozorem, że jest to impregnat ropopochodny sprowadzany z A. a.s. z siedzibą w L. na zlecenie (...) Company Ltd. z siedzibą w L. i jedynie magazynowany w zbiorniku dzierżawionym na terenie P. (...) od (...) Sp. z o.o., gdy faktycznie produkt ten był sprzedawany przez (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy.

W ten sposób w okresie od dnia 31 lipca 2009r. do dnia 12 stycznia 2010r. Z. C. (1), M. K. (1) i W. O. sprowadzili na polski obszar celny impregnat ropopochodny A. 200 o łącznej wadze 258.110 kg, który M. K. (1) i W. O. przyjęli na teren bazy w K. i w L., jak również bezpośrednio dostarczali do odbiorców krajowych i tak:

- w dniu 31.07.2009r. 22 890 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.08.2009r. 22 670 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 26.08.2009r. 22 920 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 21.09.2009r. 14 900 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 23.09.2009r. 12 000 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 02.11.2009r. 15 990 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 30.11.2009r. 19 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 07.12.2009r. 22 170 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 09.12.2009r. 21 850 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 14.12.2009r. 19 750 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 16.12.2009r. 22 400 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 30.12.2009r. 21 900 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.01.2010r. 18 720 kg produktu o nazwie A. (...)

dowód: zestawienie 226 – t. 2, faktury k. 2658, 2660, 2662, 2666, 2672, 2674, 2667, 2678, 2680 – t. 14, dokumenty CMR k. 2659, 2661, 2663, 2665, 2669, 2671, 2673, 2675, 2677, 2679, 2681 – t. 14, tłumaczenie k. 3478-3476 – t. 18

Jednocześnie dla uwiarygodnienia zawartej dla pozoru w dniu 01 lipca 2009r. umowy poddzierżawy zbiornika nr 8 położonego na terenie bazy paliwowej w K. M. K. (1) i W. O. wystawili w sposób nierzetelny i zaewidencjonowali w prowadzonej dokumentacji księgowej (...) Sp. z o. o. fakturę nr (...) z dnia 24.09.2009r. wystawioną na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. za dzierżawę zbiornika nr 8.

dowód: zestawienie faktur sprzedaży wystawionych przez (...) Sp. z o. o. k. 3286 – t. 17.

(...) Sp. z o. o. celem wykazania rozchodu zakupionego w ramach wewnątrzspółnotowego nabycia z R. (...) i zaewidencjonowanego przez (...) Sp. z o. o. produktu ropopochodnego A. 200 na podstawie faktur zakupowych

wystawionych przez H. s.r.o. z siedzibą w B. i A. a.s. z siedzibą w L. w łącznej ilości 263.190 kg, w okresie od dnia 08 kwietnia 2009r. do dnia 29 września 2009r. wystawiła na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. faktury sprzedaży impregnatu ropopochodnego A. 200 w ramach wewnątrzspółnotowej dostawy towaru w łącznej ilości 263.096 kg, i tak:

- w dniu 08.04.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.088 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 23.04.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.088 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 07.05.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.160 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 20.05.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.160 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 03.06.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.160 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 01.09.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.352 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 07.09.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.352 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 11.09.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.352 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 14.09.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.352 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 16.09.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.352 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 18.09.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.352 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 24.09.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.328 kg produktu o nazwie A. (...)
- w dniu 28.09.2009r. faktura VAT nr (...) na 20.000 kg produktu o nazwie A. (...)

dowód: zestawienie faktur sprzedaży wystawionych przez (...) Sp. z o. o. k. 3280-3287 – t. 17

(...) Sp. z o.o. i (...) Ltd. nie składały deklaracji dla podatku akcyzowego od paliw silnikowych (...)4/D oraz informacji w sprawie opłaty paliwowej O./K w Urzędach Celnym podległych Izbie Celnej w P..

dowód: informacja Izby Celnej w P. k. 359

W związku ze zmianą przeznaczenia i sprzedażą produktu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 jako pełnowartościowego oleju napędowego M. K. (1) i W. O. doprowadzili do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 1.479.501 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1.399.766 zł i z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 79 735 zł.

W dniu 29 listopada 2010 r. podczas kontroli bazy paliwowej w L. dzierżawionej przez (...) Sp. z o.o. w czterech zbiornikach o nr 2, 3, 4 i 5 ujawniono łącznie 3557 litrów oleju napędowego, które poddane zostało badaniom jakościowym w Izbie Celnej w B. – (...) Laboratorium (...) w K.. Wyniki tych badań wykazały, że w zbiorniku nr 3 przechowywany był produkt w postaci 1122 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie temperatury zblokowania zimnego filtra (-8[°C]) dla oleju napędowego stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się pod drogach, wyposażonych w silnik z zapłonem samoczynnym dla okresu przejściowego i zimowego.

dowód: protokół kontroli k. 676-678 – t. 4, sprawozdanie z badań k. 3433-3436 – t. 18

Po zakończeniu współpracy z M. K. (1) i W. O. w styczniu 2010r. Z. C. (1) podjął działania mające na celu znalezienie nowych odbiorców na A. 200, którzy zajęliby się jego dystrybucją na terenie kraju.

W dniu 25 maja 2010r. zawarta została pomiędzy (...) Sp. z o.o. z/s w K. jako wynajmującym i (...) Ltd. jako najemcą umowa najmu powierzchni magazynowych tj. zbiornika przeznaczonego do magazynowania materiałów ropopochodnych położonego w G. przy ul. (...), który to zbiornik nie był faktycznie użytkowany.

dowód: umowa najmu k. 1391-1394 – t. 7, zeznania K. Ł. k. 1388v-1390v – t. 7

W okresie od dnia 25 maja 2010r. do dnia 02 lipca 2010r. (...) Company Ltd. dokonała wewnątrzspółnotowego nabycia z A. a.s produktu ropopochodnego A. 200 w łącznej ilości 130.810 kg. Wykonanych zostało 6 transportów, które realizowały czeskie firmy przewozowe, a produkt dostarczany był do G. i W. B., przy czym nie udało się zidentyfikować finalnych odbiorców tych dostaw na terenie kraju.

dowód: zestawienie k. 226-227 – t. 2

A. M. od dnia 01 listopada 1990r. prowadził działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w G., której przedmiotem była sprzedaż detaliczna i hurtowa paliw. A. M. posiadał własną bazę paliwową w N. przy ul. (...), gdzie mieściła się również stacja paliw oraz stacje paliw w G., K., B., P.. W bazie paliwowej w N. znajdowało się 21 zbiorników, ogólna pojemność zbiorników na paliwa płynne wynosiła 978,3 m³.

W lipcu 2010r. Z. C. (1) nawiązał kontakt z A. M., a następnie w dniu 20 lipca 2010r. została podpisana pomiędzy (...) Company Ltd., a A. M. działającym w ramach P. (...)A. M. z siedzibą w G. pozorna umowa dzierżawy bliżej niekreślonych zbiorników na paliwa płynne na terenie bazy paliwowej w N.. Zabezpieczony w biurze (...) egzemplarz umowy oraz faktura za dzierżawę wystawiona na rzecz (...) Company Ltd. przez PW DUET A. M. z siedzibą w G. podpisane są nazwiskiem M. H..

dowód: umowa najmu powierzchni magazynowych z protokołem zdawczo – odbiorczym k. 818-821 – t. 5

Celem podpisania umowy było stworzenie pozorów prowadzenia legalnej współpracy pomiędzy PW (...) Ltd. w ramach, której (...) Company Ltd. miała magazynować na terenie bazy paliw należącej do A. M. produkt ropopochodny A. 200, a który faktycznie po zmieszaniu z olejem napędowym sprzedawany był w ramach P. (...)jako pełnowartościowy olej napędowy. Poza podpisaniem z (...) Company Ltd. umowy najmu zbiornika na paliwa płynne, A. M. wystawił i zaewidencjonował w prowadzonej dokumentacji księgowej Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w G. faktury na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. za najem zbiornika, co dodatkowo miało potwierdzać fakt realizacji zawartej umowy. I tak A. M. wystawił:

- fakturę nr (...) z dnia 06.09.2010r. na kwotę 2.000 zł netto (VAT 440 zł),

- fakturę nr (...) z dnia 06.10.2010r. na kwotę 1.000 zł netto (VAT 220 zł),

- fakturę nr (...) z dnia 05.11.2010r. na kwotę 1.000 zł netto (VAT 220 zł),

które to faktury zostały opłacone przelewem z rachunku bankowego (...) Company Ltd.

dowód: faktury k. 822 – t. 5

Zgodnie z zapisami umowy najmu zbiornika najemca tj. (...) Company Ltd. miała prowadzić dokumentację magazynową we własnym zakresie. Faktycznie dokumentacja magazynowa przywożonego produktu ropopochodnego A. 200, była prowadzona przez magazynierów S. Ł. i J. W., na drukach P. (...), które opatrzone były pieczęcią P. (...) A. M. podpisem z imienną pieczęcią magazyniera, jednocześnie paliwo opisywali jako B-30. Zgodnie z danymi wykazanymi na dokumentach PZ paliwo podczas przyjmowania do magazynu przeliczane było z temperatury rzeczywistej na temperaturę 15°C. Na dokumentach PZ ilość paliwa wykazywana była w temperaturze rzeczywistej i temperaturze 15°C. Przyjęcie paliwa do zbiornika wykazane na dokumentach H. (...)NA DZIEŃ dokonywane było

według temperatury rzeczywistej, natomiast nie określono sposobu według jakiej temperatury dokonywany był rozchód ze zbiornika.

dowód: umowa najmu powierzchni magazynowych k. 818-821 – t. 5, granatowy skoroszyt opisany dowody rzeczowe – protokoły przyjęcia, niebieski i bordowy skoroszyt opisany dowody rzeczowe – hurt stan na dzień

W okresie od dnia 27 lipca 2010 roku do dnia 26 listopada 2010 roku Z. C. (1) działający formalnie w imieniu (...) Company Ltd. sprowadził na polski obszar celny zakupiony przez (...) Company Ltd. z A. a.s. z siedzibą w L. w C. w ramach wewnątrzspółnotowego nabycia impregnat ropopochodny A. 200 w łącznej ilości 640.175 litrów (tj. ok. 540.956,3 kg), który przywożony był do bazy paliwowej P. (...)A. M. w N., i tak:

- w dniu 27.07.2010r. 28 089 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 31.07.2010r. 27 975 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 06.08.2010r. 26 670 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 13.08.2010r. 29 763 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 20.08.2010r. 29 911 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 04.09.2010r. 29 505 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 10.09.2010r. 29 567 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 13.09.2010r. 29 720 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 17.09.2010r. 29 622 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 20.09.2010r. 29 709 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 28.09.2010r. 29 572 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 01.10.2010r. 29 128 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 04.10.2010r. 29 257 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 08.10.2010r. 29 026 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 11.10.2010r. 28 786 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 15.10.2010r. 29 418 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 23.10.2010r. 29 320 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 29.10.2010r. 28 863 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 05.11.2010r. 28 989 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.11.2010r. 29 499 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 19.11.2010r. 28 985 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 26.11.2010r. 28 801 litrów produktu o nazwie A. (...).

dowód: informacja Izby Celnej w P. k. 505, protokół przeszukania osoby Z. C. k. 520-523, kwity wagowe k. 549, 575, dokumentów CMR k. 560, 566, 567, 585, tłumaczenie k. 3491, 3495, granatowy skoroszyt opisany dowody rzeczowe – protokoły przyjęcia, niebieski i bordowy skoroszyt opisany dowody rzeczowe – hurt stan na dzień

A. M. poinformował kierownika bazy R. G., że będą miały miejsce dostawy biopaliwa z firmy (...) z C. (...), jednocześnie do przechowywania paliwa wyznaczony został zbiornik nr 7 o poj. 52 m³. Dostawy A. 200 odbywały się zazwyczaj w piątek w godzinach wieczornych lub nocnych, towar przyjmowali magazynierzy S. Ł. i J. W.. A. 200 zgodnie z poleceniem R. G. zrzucany był z cysterny zazwyczaj do zbiornika nr 7, a następnie przy użyciu autocysterny był on przepompowywany do innych zbiorników zawierających olej napędowy i po zmieszaniu z innymi produktami ropopochodnymi, w tym olejem napędowym i rozwożony przez kierowców P. (...) R. K., W. M. (1), T. S. i Z. N. autocysternami o pojemności 31.000 i 36.000 l na stacje należące do P. (...), bezpośrednio do klientów (stacje benzynowe), a także do tankowania lokomotyw (...) Expres i D. S., gdzie wprowadzany był do sprzedaży w ramach prowadzonej działalności P. (...)A. M. jako pełnowartościowe paliwo.

dowód: zeznania R. K. k. 1185, W. M. (1) k. 1188, T. S. k. 1228 i Z. N. k. 1231, niebieski i bordowy skoroszyt opisany dowody rzeczowe – hurt stan na dzień

Przesunięcia magazynowe zapisywane były przez R. G. w formie papierowej w dokumentach zatytułowanych H. (...)NA DZIEŃ i wpinane do skoroszytów, które przechowywane były w bazie paliw. Codziennie informacje zbiorczą dotyczącą stanów magazynowych R. G. wysyłał faxem do biura w G. do kierownika PW Duet H. B..

dowód: zeznania H. B. k. 1173

Każdorazowo po dostawie impregnatu ropopochodnego A. 200 do bazy paliw w N. Z. C. (1) jechał do siedziby P. (...) w G., skąd odbierał w gotówce należność za dostarczony towar i w tym samym dniu dokonywał wpłat na rachunek bankowy (...) Company Ltd.

dowód: zeznania T. M. k. 1375-1376, H. B. k. 1172-1174, wyjaśnienia Z. C. (1)

W związku ze zmianą przeznaczenia i sprzedażą produktu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 przez A. M. w ramach P. (...)A. M. z/s w G. jako pełnowartościowego oleju napędowego doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 1.578.501 zł, w tym z tytułu podatku VAT w kwocie 433.293 zł, z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1.086.612 zł, z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 58.596 zł.

A. M. uiszczył w całości zobowiązania wynikające z decyzji określających wysokość należnego podatku od towarów i usług, podatku akcyzowego i opłaty paliwowej.

dowód: informacja (...) Skarbowego w P. k. 5141, 5154

W związku z wewnątrzspółnotowym nabyciem w ramach kontrolowanych przez siebie podmiotów H. s.r.o. z siedzibą z (...) Ltd. z siedzibą w L., a także sprowadzeniem na polski obszar celny działając jako pełnomocnik (...) Sp. z o.o. wyrobu akcyzowego impregnatu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 produkowanego przez spółkę (...) a.s. z siedzibą w L. w C. (...) w łącznej ilości 1.399.134 litrów, który następnie sprzedawany był w ramach (...) Sp. z o.o. i P. (...)A. M. z/s w G., Z. C. (1) doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 3.058.002 zł, w tym z tytułu podatku VAT w kwocie 433.293 zł, z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 2.486.378 zł, z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 138.331 zł.

Z. C. (1) dokonując w imieniu kontrolowanych przez siebie podmiotów gospodarczych zakupu impregnatu ropopochodnego A. 200, każdorazowo musiał dokonywać przedpłaty na rachunek bankowy A. a.s. W okresie do 12 stycznia 2010r. płatności na rzecz A. a.s. dokonywane były za pośrednictwem rachunków bankowych (...) Company Ltd. lub (...) Sp. z o.o., bądź też poprzez dokonywanie wpłat gotówkowych przez Z. C. (1) na terenie C. (...)bezpośrednio na rachunek A. a.s.

W celu wykonywania płatności Z. C. (1) zawarł w dniu 17 lutego 2009r. działając jako pełnomocnik (...) Company Ltd. z/s w L. z Bankiem (...) S.A. umowę o prowadzenie rachunku bankowego w polskich złotych, nr rachunku (...) oraz umowę o prowadzenie rachunku walutowego (Euro), nr rachunku (...).

dowód: umowa o prowadzenie rachunku z załącznikami k. 315-338, 434-436

Następnie w imieniu własnym lub posługując się fikcyjnymi danymi wpłacających dokonywał wpłat gotówkowych na rachunek nr (...), które to środki stanowiły zapłatę za dostarczony (...) Sp. z o.o. i P. (...)A. M. z/s w G. impregnat ropopochodny A. 200, wskazując jako tytuł płatności „zapłata za fakturę” i tak wpłacił:

- w dniu 22 kwietnia 2009r. kwotę 49.000 zł w imieniu własnym,
- w dniu 30 listopada 2009r. kwotę 55.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 11 grudnia 2009r. kwotę 27.860 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 17 grudnia 2009r. kwotę 53.930 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 03 stycznia 2010r. kwotę 30.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 08 stycznia 2010r. kwotę 53.930 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 02 marca 2010r. kwotę 12.700 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 03 marca 2010r. kwotę 5.600 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 03 marca 2010r. kwotę 5.600 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 19 maja 2010r. kwotę 40.000 w imieniu (...) Company Ltd.,
- w dniu 01 czerwca 2010r. kwotę 21.600 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 01 czerwca 2010r. kwotę 20.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 17 czerwca 2010r. kwotę 31.975 zł w imieniu K. R.,
- w dniu 18 czerwca 2010r. kwotę 27.500 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 02 lipca 2010r. kwotę 25.150 zł w imieniu P. B.,
- w dniu 02 lipca 2010r. kwotę 24.900 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 28 lipca 2010r. kwotę 19.031,07 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 28 lipca 2010r. kwotę 26.204,99 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 28 lipca 2010r. kwotę 25.186,36 zł w imieniu (...) S.A.,
- w dniu 02 sierpnia 2010r. kwotę 27.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 02 sierpnia 2010r. kwotę 25.000 zł w imieniu (...) S.A.,
- w dniu 02 sierpnia 2010r. kwotę 19.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 09 sierpnia 2010r. kwotę 26.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,

- w dniu 09 sierpnia 2010r. kwotę 25.000 zł w imieniu (...) S.A.,
- w dniu 09 sierpnia 2010r. kwotę 18.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 16 sierpnia 2010r. kwotę 26.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 16 sierpnia 2010r. kwotę 18.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 16 sierpnia 2010r. kwotę 19.500 zł w imieniu (...) S.A.,
- w dniu 23 sierpnia 2010r. kwotę 28.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 23 sierpnia 2010r. kwotę 19.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 23 sierpnia 2010r. kwotę 28.500 zł w imieniu (...) S.A.,
- w dniu 24 sierpnia 2010r. kwotę 7.000 zł w imieniu (...) S.A., wpłacający K. M.,
- w dniu 24 sierpnia 2010r. kwotę 20.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 24 sierpnia 2010r. kwotę 25.902,17 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 06 września 2010r. kwotę 28.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 06 września 2010r. kwotę 22.358,70 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 06 września 2010r. kwotę 25.586,96 zł w imieniu (...) S.A., wpłacający K. M.,
- w dniu 07 września 2010r. kwotę 25.000 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 07 września 2010r. kwotę 24.000 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 07 września 2010r. kwotę 21.000 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 13 września 2010r. kwotę 25.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 13 września 2010r. kwotę 28.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 13 września 2010r. kwotę 18.000 zł w imieniu (...) S.A., wpłacający K. M.,
- w dniu 14 września 2010r. kwotę 24.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 14 września 2010r. kwotę 29.000 zł w imieniu (...) S.A., wpłacający K. M.,
- w dniu 14 września 2010r. kwotę 20.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 20 września 2010r. kwotę 26.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 20 września 2010r. kwotę 22.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 20 września 2010r. kwotę 26.849,73 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 21 września 2010r. kwotę 23.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 21 września 2010r. kwotę 27.806,46 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 21 września 2010r. kwotę 29.000 zł w imieniu (...) S.A., wpłacający K. M.,

- w dniu 28 września 2010r. kwotę 29.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 28 września 2010r. kwotę 31.328,09 zł w imieniu (...) S.A., wpłacający K. M.,
- w dniu 28 września 2010r. kwotę 27.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 28 września 2010r. kwotę 11.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 28 września 2010r. kwotę 29.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 28 września 2010r. kwotę 20.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 05 października 2010r. kwotę 16.890,80 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 05 października 2010r. kwotę 34.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 05 października 2010r. kwotę 23.770,35 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 05 października 2010r. kwotę 21.000 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 05 października 2010r. kwotę 24.000 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 05 października 2010r. kwotę 26.890,80 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 12 października 2010r. kwotę 34.000 zł w imieniu (...) S.A., wpłacający K. M.,
- w dniu 12 października 2010r. kwotę 34.000 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 12 października 2010r. kwotę 21.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 12 października 2010r. kwotę 15.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 12 października 2010r. kwotę 34.000 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 18 października 2010r. kwotę 20.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 18 października 2010r. kwotę 21.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 18 października 2010r. kwotę 31.000 zł w imieniu (...) S.A., wpłacający K. M.,
- w dniu 25 października 2010r. kwotę 23.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 25 października 2010r. kwotę 30.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 25 października 2010r. kwotę 16.000 zł w imieniu (...) S.A., wpłacający K. M.,
- w dniu 02 listopada 2010r. kwotę 35.000 zł w imieniu (...) S.A., wpłacający K. M.,
- w dniu 02 listopada 2010r. kwotę 35.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 08 listopada 2010r. kwotę 28.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o., wpłacający K. M.,
- w dniu 08 listopada 2010r. kwotę 3.000 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 08 listopada 2010r. kwotę 13.377,73 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 15 listopada 2010r. kwotę 24.877,73 zł w imieniu K. M.,

- w dniu 15 listopada 2010r. kwotę 23.577,73 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 15 listopada 2010r. kwotę 25.000 zł w imieniu K. M.,
- w dniu 22 listopada 2010r. kwotę 23.300,73 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.
- w dniu 22 listopada 2010r. kwotę 30.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 22 listopada 2010r. kwotę 16.200 zł w imieniu (...) S.A.,

oraz dokonywał przelewów tytułem fikcyjnej płatności i tak:

- w dniu 26 listopada 2009r. przelew na kwotę 55.000 zł w imieniu (...) Sp. z o. o.,
- w dniu 24 grudnia 2009r. przelew na kwotę 20.000 zł w imieniu własnym,
- w dniu 09 lipca 2010r. przelew na kwotę 86.072 zł w imieniu (...) Company Ltd.

Jednocześnie ze środków wpłaconych na rachunek (...) Company Ltd. dokonywał płatności przelewem na rzecz A. a.s. tytułem zapłaty za A. 200.

Nadto z rachunku bankowego Z. C. (1) wypłacił łączną kwotę 110.732,03 zł.

dowód: wyciąg k. 306-314, 484-488, potwierdzenie wpłaty k. 524-528, 536, analiza kryminalna historii rachunków bankowych k. 3377-3379 – t. 17

W dniu 29 listopada 2010r. Z. C. (1) pojechał do A. M., gdzie odebrał kopertę z pieniędzmi stanowiącymi zapłatę za dostawę A. z dnia 26 listopada 2010r. Następnie udał się do Oddziału Banku (...) w G., ul. (...) M. 102 celem dokonania wpłaty gotówki otrzymanej od A. M., gdzie o godz. 12.40 został zatrzymany. Podczas przeszukania Z. C. (1) ujawniono m. in. dokumenty przewozowe wystawione przez A. a.s., kwity wagowe z A. a.s. z dnia 10.09.2010r., 13.09.2010r., 17.09.2010r., 20.09.2010r., 04.09.2010r., 27.09.2010r., 01.10.2010r., 04.10.2010r., 19.11.2010r. i 26.11.2010r., faktury wystawione przez O. G. za transport z L. w Czechach do N. oraz kopertę bezpieczną o nr (...), w której znajdowały się pliki banknotów w paczkach, łączna kwota pieniężna wynosiła 81.186 zł.

Ujawniono również dowody wpłat gotówkowych wystawionych przez M. Bank na rzecz (...) Company Ltd., gdzie jako wpłacający wskazani zostali K. M., (...) Sp. z o. o., (...) S.A., (...) Sp. z o. o. i tak:

- z dnia 25 października 2010r. na kwotę 16.000 zł,
- z dnia 25 października 2010r. na kwotę 23.000 zł,
- z dnia 02 listopada 2010r. na kwotę 35.000 zł,
- z dnia 02 listopada 2010r. na kwotę 35.000 zł,
- z dnia 08 listopada 2010r. na kwotę 28.000 zł,
- z dnia 08 listopada 2010r. na kwotę 30.000 zł,
- z dnia 08 listopada 2010r. na kwotę 13.377,73 zł,
- z dnia 15 listopada 2010r. na kwotę 24.877,73 zł,
- z dnia 15 listopada 2010r. na kwotę 23.577,73 zł,

- z dnia 15 listopada 2010r. na kwotę 25.000 zł,
- z dnia 22 listopada 2010r. na kwotę 23.300,73 zł,
- z dnia 22 listopada 2010r. na kwotę 30.000 zł,
- w dniu 22 listopada 2010r. kwotę 16.200 zł.

Ujawniono również faktury VAT wystawione przez (...) Company Ltd. na rzecz (...) Sp. z o. o., (...) S.A., (...) Sp. z o. o., gdzie przedmiotem sprzedaży był materiał kamienny zabezpieczony plastyfikatorem, i tak:

- fakturę VAT nr (...) z dnia 04.11.2010r. na rzecz (...) S.A. na kwotę 154.877,73 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 04.11.2010r. na rzecz (...) S.A. na kwotę 146.890,80 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 02.08.2010r. na rzecz (...) S.A. na kwotę 135.586,96 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 22.08.2010r. na rzecz (...) S.A. na kwotę 126.328,09 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 04.11.2010r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 154.877,73 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 04.11.2010r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 146.890,80 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 22.08.2010r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 132.806,46 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 02.08.2010r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 132.358,70 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 04.11.2010r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 154.877,73 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 04.11.2010r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 140.770,35 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 22.08.2010r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 119.849,73 zł,
- fakturę VAT nr (...) z dnia 02.08.2010r. na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 125.902,17 zł.

dowód: protokół zatrzymania k. 519, notatka urzędowa k. 517, protokół przeszukania k. 520-523, protokół oględzin k. 592-596, potwierdzenia wpłat k. 524-536, zatrzymane dokumenty k. 524-584

W dniu 29 listopada 2010r. przeprowadzone zostały czynności procesowe przez funkcjonariuszy CBS i Izby Celnej w L. w bazie paliw P. (...)w N. oraz siedzibie P. (...)w G., w siedzibie i w bazie paliw (...) Sp. z o.o., a także w miejscu zamieszkania M. K. (1), W. O., Z. C. (1) w związku ze śledztwem, którego przedmiotem było wyjaśnienie okoliczności związanych ze sprowadzaniem na polski obszar celny impregnatu ropopochodnego A. 200 z R. (...).

A. M. został zatrzymany w dniu 29 listopada 2020r. o godz. 18.45.

M. K. (1) został zatrzymany w dniu 29 listopad 2010r. o godz. 12.45.

W. O. został zatrzymany w dniu 29 listopada 2010r. o godz. 13.00.

dowód: protokół zatrzymania k. 656, 687, 851

Podczas przeszukania bazy paliw w N. zabezpieczono zbiorniki, w których magazynowane paliwa, przy czym w zbiorniku nr 7 do którego w większości zlewano A. 200 zabezpieczono 43.808 litrów produktu, a w zbiorniku nr 9 olej napędowy w ilości 49.998 litrów.

dowód: protokół przeszukania bazy paliwowej k. 832-836

W dniu 29 listopada 2010r. S. Ł. na polecenie funkcjonariuszy Urzędu Celnego w L. dokonał pobrania próbek do badań laboratoryjnych ze zbiorników nr 1B, 2, 3, 7, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 znajdujących się w bazie paliwowej.

dowód: protokół kontroli k. 1274-1276, protokoły pobrania próbek k. 1277-1291 – t. 7, zeznania S. Ł. k. 2107-2108, R. G. k. 2104-2105

Z badań przeprowadzonych przez Izbę Celną w B. – (...) Laboratorium (...) w K. wynikało, że:

- próbka pobrana ze zbiornika nr 1B nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego oraz biopaliw ciekłych w zakresie zawartości (...) (k. 1277, 1413),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 2 nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego oraz biopaliw ciekłych w zakresie zawartości (...) (k. 1278, 1414),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 3 spełniała wymagania jakościowe dla oleju napędowego (k. 1279, 1415),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 7 nie spełniała wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych (k. 1280, 1416),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 9 nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego w zakresie składu frakcyjnego (k. 1281, 1417),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 12 nie spełniała wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych (k. 1282, 1405),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 13 nie spełniała wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych (k. 1283, 1404),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 14 nie spełniała wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych (k. 1284, 1403),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 15 spełniała wymagania jakościowe dla oleju napędowego (k. 1285, 1410),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 16 spełniała wymagania jakościowe dla oleju napędowego (k. 1286, 1409),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 17 spełniała wymagania jakościowe dla oleju napędowego (k. 1287, 1408),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 18 nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego w zakresie zawartości siarki całkowitej (k. 1288, 1406),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 19 nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego w zakresie zawartości siarki całkowitej (k. 1289, 1407),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 20 nie spełniała wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych (k. 1290, 1411),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 21 nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego w zakresie zawartości siarki całkowitej (k. 1291, 1412).

Następnie z uwagi na kwestionowanie przez obrońcę oskarżonego A. M. prawidłowości pobrania próbek paliwa uzyskano ekspertyzę Instytutu Nafty i Gazu w K., z której wynika, że badania dwóch próbek średnich wykonane w Laboratorium (...) wykazały różnice w zestawieniu z wynikami zamieszczonymi w sprawozdaniach z badań nr (...) - (...)80- (...) dla zbiornika nr 9 i (...) - (...)80- (...) dla zbiornika 7 wydanych przez Izbę Celną w B. – (...) Laboratorium (...) w K.. W przypadku poboru próbek w sposób niezgodny z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych przebadane przez Izbę Celną w B. produkty nie były obiektywnie reprezentowane. Zdaniem (...) różnice we właściwościach próbek zbiorników

7 i 9 badanych przez (...) w stosunku do wyników uzyskanych w Izbie Celnej w B. - (...) Laboratorium (...) w K., oceniane na podstawie dopuszczalnych różnic wynikających z niepewności metod badawczych, należało uznać za istotne, zatem próbki badane w obu laboratoriach pochodziły z różnych partii produktu. Jednak mając na uwadze informacje o niewłaściwie przeprowadzonym pierwszym poborze próbek ze zbiorników 7 i 9, nie można wykluczyć, że w obu laboratoriach badane były produkty pochodzące z tej samej partii paliwa. Jednocześnie badanie próbki średniej ze zbiornika nr 7 wykazało znaczne przekroczenie dopuszczalnego limitu zawartości (...), który jest wymagany na poziomie max. 5%, natomiast w przypadku próbki ze zbiornika nr 9 nie zostało spełnione wymaganie odnośnie składu frakcyjnego (95%(V/V) destyluje do 360°C przy dopuszczalnej tolerancji 366,0°C, a tym samym obie próbki nie mogą być przedmiotem dystrybucji jako olej napędowy w rozumieniu Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dn. 09.12.2008r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, a także biopaliwa ciekłe zgodnie z wymaganiami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dn. 22.01.2009r.

dowód: ekspertyza (...) k. 2163-2171 – t. 11

Następnie z uwagi na pobranie próbek paliwa niezgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w dniu 26.07.2011r. przedstawiciele Państwowej Inspekcji Handlowej ponownie pobrali próbki ze zbiornika nr 7 i 9.

dowód: protokół pobrania materiału dowodowego k. 1961 – t. 10

Badanie próbki paliwa ze zbiornika nr 9 pobranej zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych przeprowadzone przez (...) Laboratorium Sp. z o.o. wykazało, że spełnia ona wymagania Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dn. 09.12.2008r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych dla oleju napędowego standardowego.

dowód: sprawozdanie z badań k. 2918, informacja k. 2919 – t. 15

W. O. użytkował zarejestrowany na (...) Sp. z o. o. telefon o nr 509 392 293, M. K. (1) posługiwał się numerem 505 778 906 i 511 279 554, natomiast Z. C. (1) numerem 512 100 687.

Z. C. (1) ma 65 lat, ma wykształcenie wyższe w zawodzie inżynier mechanik, jest rozwiedziony, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest rencistą, otrzymuje rentę w wysokości 1.380 zł miesięcznie. Nie był dotychczas karany

dowód: karta karna k. 5437, 5606, 5672, wyjaśnienia k. 5427 – t. 28

A. M. ma 57 lat, ma wykształcenie średnie w zawodzie technik hodowca, jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu, prowadzi działalność gospodarczą pod firmą PW (...) z/s w G.. Nie był dotychczas karany.

dowód: karta karna k. 5435, 5609, 5674, 5849, wyjaśnienia k. 5425v-5426 – t. 28

M. K. (1) ma 53 lata, ma wykształcenie średnie w zawodzie technik mechanik, jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna, bez prawa do zasiłku, podejmuje prace dorywcze, z których osiąga dochód w wysokości 1.000-1.500 zł miesięcznie, nie posiada majątku.

M. K. (1) był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 29.03.2018r., sygn. II K 118/17 za przestępstwo z art. 54 §1 k.k.s., na karę 200 stawek dziennych grzywny po 100 zł każda.

dowód: karta karna k. 5624, 5665b, wyjaśnienia k. 5458 – t. 28

W. O. ma 60 lat, ma wykształcenie średnie w zawodzie technik mechanik, jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest emerytem, otrzymuje emeryturę w wysokości 1.300 zł netto miesięcznie, nie posiada majątku. Nie był dotychczas karany.

dowód: karta karna k. 5438, 5608, 5673, 5850, wyjaśnienia k. 5458

W. K. (1) ma 67 lat, ma wykształcenie zawodowe w zawodzie technik mechanik, jest rozwodnikiem, ma na utrzymaniu córkę w wieku 12 lat, dodatkowo wspiera finansowo dorosłą córkę i małoletnią wnuczkę jest emerytem, otrzymuje emeryturę w wysokości 1.599 zł netto miesięcznie, podejmuje prace dorywcze, z których osiąga dochód w wysokości 1.000-1.200 zł miesięcznie, jest współwłaścicielem wraz z byłą żoną budynku mieszkalnego położonego w K., w wysokości 1/4 części, nie posiada innego majątku. Nie był dotychczas karany.

W toku postępowania sądowego W. K. (1) został poddany jednorazowemu badaniu sądowo – psychiatrycznemu. Z opinii sądowo – psychiatryczno – psychologicznej z dnia 08 października 2016r. wynika, że u W. K. (1) nie rozpoznano choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano zaburzenia depresyjno – lękowe. T. criminis W. K. (1) nie miał zniesionej, ani ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Aktualny stan zdrowia oskarżonego umożliwia mu udział w postępowaniu karnym, jest zdolny do samodzielnej i rozumnej obrony.

Z opinii sądowo – psychiatrycznej z dnia 14 grudnia 2019r. wynika, że u W. K. (1) rozpoznano nasilone objawy zaburzeń depresyjnych adaptacyjnych, a ze względu na głębokość stwierdzonych zaburzeń oskarżony nie jest zdolny do udziału w postępowaniu sądowym.

Z opinii sądowo – psychiatrycznej z dnia 17 września 2020r. wynika, że u W. K. (1) nie rozpoznano choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Rozpoznano zaburzenia depresyjno – lękowe oraz uzależnienie od alkoholu. Aktualny stan zdrowia oskarżonego umożliwia mu udział w postępowaniu karnym, oskarżony powinien korzystać z pomocy obrońcy.

dowód: karta karna k. 5439, 5607, 5675, 5851, wyjaśnienia k. 5458-5459, opinia psychiatryczna k. 4518 – t. 23, (...), (...), (...) - (...) – t. 29

Oskarżony Z. C. (1) zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jednocześnie złożył wyjaśnienia prezentując w nich własną wersję zdarzeń.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne w zakresie, w jakim wskazał, że był pełnomocnikiem czeskiej firmy (...) s.r.o. i angielskiej (...) Company Ltd., jako pełnomocnik tych podmiotów prowadził rozmowy handlowe z A. a.s. z R. (...), skąd sprowadzał do P. (...) impregnat ropopochodny A. 200. W powyższym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znalazły przede wszystkim potwierdzenie w dokumentach nie były również kwestionowane przez strony w toku procesu i jako takie należało uznać je za bezsporne.

Całkowicie niewiarygodne były natomiast wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim zaprzeczył, by nie wiedział, że sprowadzany przez niego na terytorium P. (...) i kupowany przez (...) Sp. z o.o. A. 200 był sprzedawany jako pełnowartościowy olej napędowy, a jedynie domyślał się tego na podstawie wypowiedzi M. K. (1) i W. O.. Wskazać należy, że z poczynionych ustaleń faktycznych wynika wprost, że to Z. C. (1) był osobą, która na podstawie udzielonych mu przez M. K. (2) i M. H. pełnomocnictw w pełni kontrolował spółki (...) s.r.o. i (...) Ltd., w ich imieniu, a także jako pełnomocnik (...) Sp. z o.o. prowadził rozmowy handlowe z A. a.s., podpisywał umowy o współpracy, organizował transport impregnatu z Czech do P. (...). Na powyższe wskazują w pierwszej kolejności dokumenty w postaci aktów notarialnych, pełnomocnictw, faktur sprzedaży z A. a.s., umów o współpracy, a także zeznania świadków M. K. (2), M. S. (1), J. Š., M. Š. (2), L. B., M. G. (2). Niezmiernie przydatnym dowodem potwierdzającym faktyczną rolę Z. C. (1) w procedurze polegającym na sprowadzaniu do P. (...) impregnatu ropopochodnego są materiały z kontroli operacyjnej, z których jednoznacznie wynika, że to oskarżony koordynował dostawy A. zarówno do bazy paliwowej w K., jak i bezpośrednio do odbiorców finalnych, kontrolował płatności, a decyzje te podejmował w uzgodnieniu z M. K. (1) i W. O.. W tym miejscu należy wskazać również na wyjaśnienia Z. C. (1), który podał, że (...) Company Ltd. kupowała A. od A. a.s, który następnie sprzedawała (...) Sp. z o.o. Twierdzenia te pozostają nie tylko w sprzeczności ze zgromadzonymi w sprawie dowodami w postaci dokumentów źródłowych, z których wynika, że (...) Sp. z o.o. nabywała

impregnat ropopochodny od H. s.r.o. , a następnie bezpośrednio z A. a.s., ale całkowicie podważają wiarygodność twierdzeń oskarżonego o braku świadomości, co do faktycznego przeznaczenia zakupionego przez (...) Sp. z o.o. impregnatu. Jak ustalono, bowiem łączna ilość zakupionego i zaewidencjonowanego przez (...) Sp. z o.o. produktu ropopochodnego A. 200 na podstawie faktur zakupowych wystawionych przez H. s.r.o. z siedzibą w B. i A. a.s. z siedzibą w L. wynosiła 263.190 kg, przy czym w okresie od dnia 08 kwietnia 2009r. do dnia 29 września 2009r. (...) Sp. z o.o. wystawiła na rzecz (...) Company Ltd. faktury sprzedaży impregnatu A. 200 w łącznej ilości 263.096 kg, a co za tym idzie praktycznie całość towaru fakturowo sprzedana została do tego podmiotu. Taki zabieg, co oczywiste miał na celu księgowo wykazanie w (...) Sp. z o.o. rozchodu A., przy czym co oczywiste nie mogło się to odbyć bez wiedzy Z. C. (1). Zakładając, że (...) Company Ltd. byłaby fatycznym odbiorcą impregnatu ropopochodnego od (...) Sp. z o.o., co wiązałoby się z koniecznością organizowania transportów, szukaniem finalnych nabywców to Z. C. (1) pamiętałby te okoliczności i w sposób logiczny i spójny o nich wyjaśniał, co więcej nie twierdziłby, że podejrzewał, że A. mógł być sprzedawany przez M. K. (1) i W. O. jako olej napędowy lub jego domieszka. To, że takie zdarzenia gospodarcze pomiędzy (...) Company Ltd., a (...) Sp. z o.o. nie miały miejsca spowodowało, że oskarżony pamiętając o nierzetelnych fakturach mających ukryć proceder handlu impregnatem jako olejem napędowym wskazał na sytuację odwrotną, gdzie to (...) Company Ltd. miałyby jakoby sprzedawać A. na rzecz (...) Sp. z o.o., co więcej, że (...) Sp. z o.o. z tego tytułu ma wobec (...) Company Ltd. nieuregulowane zobowiązania. Pamiętać należy również, że od dnia 31 lipca 2009r. do 12 stycznia 2010r. A. 200 kupowany był formalnie przez (...) Company Ltd. i zgodnie z podpisaną przez M. H. i M. K. (1) umową dzierżawy miał być jedynie magazynowany w zbiorniku dzierżawionym od (...) Sp. z o.o. w bazie paliw w K.. Zakładając, że wystawione przez strony dokumenty odzwierciedlałyby rzeczywiste zdarzenia gospodarcze twierdzić by należało, że (...) Sp. z o.o. nie będąc właścicielem towaru w ogóle nie byłaby uprawniona do jego sprzedaży, a jedynym jego dysponentem byłaby (...) Company Ltd., w imieniu której działał Z. C. (1). Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że w okresie od 31 lipca 2009r. do 12 stycznia 2010 r. odebranych zostało z A. a.s. 13 transportów, które magazynowane były w bazie paliw w K., a co za tym idzie każdorazowo przed kolejnym transportem zbiornik musiał zostać opróżniony. Z. C. (1) nie wskazał jednak, co stało się z impregnatem ropopochodnym zakupionym przez (...) Company Ltd., przy czym z poczynionych w toku postępowania ustaleń faktycznych wynika, że był on sprzedawany przez M. K. (1) i W. O. w ramach (...) Sp. z o.o. jako pełnowartościowy olej napędowy. Powyższe wskazuje jednoznacznie, że Z. C. (1) nie tylko miał pełną świadomość, co do faktycznego przeznaczenia impregnatu ropopochodnego, ale był organizatorem przestępczego procederu, w ramach którego działali M. K. (1) i W. O., którzy odpowiedzialni byli za sprzedaż w ramach kontrolowanej przez siebie spółki (...) Sp. z o.o. impregnatu ropopochodnego A. 200 jako pełnowartościowego oleju napędowego.

Z. C. (1) w złożonych wyjaśnieniach potwierdził fakt transportowania na teren bazy paliwowej w N. należącej do A. M. kupowanego przez (...) Company Ltd. z A. a.s. impregnatu ropopochodnego A. 200. Okoliczność ta w świetle dokumentów w postaci faktur zakupowych, listów przewozowych, wykazu transportów A. z C. (...) do P. (...), materiałów z zastosowania obserwacji przy wykorzystaniu z rejestratora cyfrowego (załącznik nr 7), dokumentacji magazynowej prowadzonej przez pracowników P. (...)(skoroszyt koloru niebieskiego i bordowego opisany jako H. (...)) NA DZIEŃ), zeznań świadków H. B., R. G., S. Ł., J. W., a także wyjaśnień A. M. nie mogła budzić w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości, co więcej nie była kwestionowana w toku procesu.

Z. C. (1) potwierdził również fakt zawarcia pomiędzy (...) Company Ltd., a P. (...) A. M. z siedzibą w G. umowy dzierżawy zbiornika na paliwa płynne na terenie bazy paliwowej w N., którą w imieniu (...) Company Ltd. podpisał M. H., a którą to umowę oskarżony osobiście dostarczył A. M.. Umowa taka została zabezpieczona w toku postępowania (k. 818-821), a fakt jej zawarcia potwierdził oskarżony A. M.. W tym miejscu wskazać należy, że z poczynionych w toku postępowania ustaleń faktycznych wynika, że umowa dzierżawy została zawarta dla pozorów, jednakże do tej kwestii Sąd odniesie w dalszej części rozważań dotyczących oceny wiarygodności wyjaśnień A. M..

Na przymiot wiarygodności zasługiwały wyjaśnienia Z. C. (1) w części, w jakiej wskazał, że każdorazowo po dostawie A. do bazy paliw w N. przyjeżdżał do siedziby P. (...), skąd odbierał bezpieczną kopertę z pieniędzmi, które następnie wpłacał w placówkach Banku (...) w P. w centrum handlowym M. (...) i centrum położonym w pobliżu sklepu (...) (centrum handlowe M1 – uwaga Sądu) oraz w G. w centrum handlowym (...).

Zestawienie terminów dostaw A. 200 do bazy paliwowej w N. i dokonywanych przez Z. C. (1) wpłat w banku wskazuje, że dostawy miały miejsce przeważnie w piątki (okoliczność tą potwierdzili również S. Ł. i J. W.), natomiast wpłaty następowały w poniedziałki, co potwierdza wiarygodność wyjaśnień oskarżonego o niezwłocznym dokonywaniu wpłat gotówki po odebraniu jej z siedziby P. (...). Jednocześnie fakt, że rachunek bankowy (...) Company Ltd. nie był zasilany poprzez wpłaty gotówkowe w innych dniach niż te następujące po dniu dostawy A. do P. (...) uwiarygadnia wyjaśnienia Z. C. (1), że wpłacana gotówka była przekazywana przez A. M..

Potwierdzenie dokonywania przez Z. C. (1) wpłat gotówkowych stanowią natomiast zeznania pracowników Banku (...) (k. 498, 502) i M. N. (k.494), nagrania z monitoringu (k. 423), protokół odtworzenia zapisów z monitoringu wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 12391245), dokumenty w postaci potwierdzeń wpłat zabezpieczone w trakcie przeszukania osoby Z. C. (1) (k. 537), jak również fakt zatrzymania Z. C. (1) w dniu 29.11.2010r. w oddziale Banku (...) na terenie Galerii Handlowej (...).

Nie budziły wątpliwości Sądu również wyjaśnienia oskarżonego, w których potwierdził, że wpłat pieniędzy w placówkach bankowych dokonywał podając dane różnych podmiotów gospodarczych i fikcyjnych osób. Okoliczność ta znalazła potwierdzenie w dokumentach w postaci potwierdzeń wpłat (k. 537) i wyciągach z rachunku bankowego (...) Company Ltd. (k. 306-314, 484-488).

Wskazać jednakże należy, że Z. C. (1) w złożonych wyjaśnieniach (k. 615) podał, że wpłat na rachunek bankowy dokonywał w imieniu firm (...), W. i O. ponieważ od M. H. otrzymał faktury wystawione przez (...) Company Ltd. na rzecz tych firm tytułem zakupu materiału kamiennego, przy czym zaznaczył, że nie znał tych firm i nie wie, czy faktycznie kupowały one taki towar. W tym miejscu wskazać należy, że na fakt, iż faktury wystawione przez (...) Company Ltd. na rzecz (...) S.A., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. nie odzwierciedlają faktycznych zdarzeń gospodarczych wskazują zeznania przedstawiciela (...) S.A. oraz dane uzyskane z KRS. I tak R. S. – Prezes Zarządu (...) S.A. wskazała, że od 2020r. Spółka pozostawała w upadłości nie współpracowała w żadnym zakresie z (...) Company Ltd. (k. 1322), odnośnie (...) Sp. z o.o. ustalono, że w dniu 21.01.2009r. wobec Spółki zostało wydanie postanowienie o zakończeniu postępowania upadłościowego, a z dniem 29.01.2010r. Spółka została wykreślona z KRS (k. 1320, (...)W.,J., KRS, (...).html), a odnośnie (...) Sp. z o.o. ustalono, że Spółka z dniem 12.04.2007r. została wykreślona z KRS (...) natomiast (...) Sp. z o.o. w ogóle nie figurowała w KRS.

Zatem, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych nie sposób przyjąć za wiarygodne twierdzeń Z. C. (1), że wpłat dokonywał na polecenie M. H., jak również nie posiadał informacji o faktycznych relacjach handlowych Spółki z podmiotami wobec których (...) Company Ltd. wystawiała faktury sprzedaży. W świetle poczynionych ustaleń faktycznych oczywistym jest, że jedyną osobą działającą w imieniu (...) Company Ltd. był oskarżony, a rola M. H. ograniczyła się do kilkukrotnego stawiennictwa u notariusza w celu dokonania czynności formalnych związanych z objęciem udziałów w H. s.r.o., a następnie (...) Company Ltd. oraz udzielenia szerokich pełnomocnictw do prowadzenia spraw tych podmiotów Z. C. (1). Co istotne, oskarżony dokonywał wpłat gotówki, którą jak wskazał otrzymywał od A. M., a co za tym idzie miał pełną świadomość, że środki te nie mogły stanowić zapłaty dokonanej przez podmioty wskazane na fakturach sprzedaży, a tym samym, że faktury te nie odzwierciedlają faktycznych zdarzeń gospodarczych. Pamiętać należy również, że całość sprowadzanego z C. (...) impregnatu ropopochodnego A. trafiała początkowo do bazy paliwowej w K. dzierżawionej przez (...) Sp. z o.o, a następnie do N., gdzie znajdowała się baza paliwowa A. M., a co za tym idzie nawet przy teoretycznym założeniu, że A. był tam jedynie przechowywany, musiałby on być następnie przetransportowywany, o czym Z. C. (1) nie tylko musiałby wiedzieć, ale z pewnością byłby w takie działania zaangażowany. Nie sposób przy tym założyć, że działania takie i to bez wiedzy oskarżonego podejmował M. H., albowiem brak na to jakichkolwiek dowodów, a wręcz przeciwnie z zeznań świadków wynika, że wszystkie działania związane ze sprowadzeniem A. z C. (...) koordynował wyłącznie Z. C. (1). Co więcej oskarżony wskazał, że nie wie gdzie mieszka M. H., że kiedyś kontaktował się z nim telefonicznie, gdy miał telefon na kartę, że dzwonił do niego będąc w C. (...), nie pamięta jego numeru telefonu (k. 616), a nadto, że nie pamięta kto do kogo dzwonił, a w książce telefonicznej być może znalazłby do niego numer (k.1345), co wprost wskazuje, że Z. C. (1) miał z M. H. sporadyczny kontakt, a ten nie mógł na bieżąco zajmować się sprawami Spółki, albowiem w takim przypadku pozostawaliby oni

w stałym kontakcie. W tym kontekście należy wskazać na zeznania świadków W. F. (k. 4857-4859 – t. 24) i A. S. (1) (k. 5007-5008- t. 26) – pracowników P. (...)w B., którzy potwierdzili fakt odbioru z magazynu w B. mauzerów (pojemników na paliwa płynne o pojemności 1000 l), które miały być przechowywane w magazynie wynajmowanym przez Z. C. (1), z którymi następnie miał jechać do bazy paliw w N., a które w ocenie Sądu uprawdopodobniać miały fakt wykorzystywania przez Z. C. (1) mauzerów do przechowywania produktów płynnych, które pobierał z bazy paliw w N.. Hipotetyczne przyjęcie prawdziwości powyższych zeznań potwierdzałoby twierdzenia Sądu o tym, że to właśnie oskarżony był odpowiedzialny za odbiór impregnatu (z zeznań świadków wynika, że mauzery miały być udostępniane Z. C. (1)), co pozostawałoby jednak w sprzeczności z wyjaśnieniami Z. C. (1), który wskazał, że nie wie co się faktycznie działo z dostarczonym do P. (...)A. (k. 615), a także, że nie wie czy i gdzie (...) Company Ltd. sprzedawała impregnat ropopochodny (k. 1353).

Raz jeszcze wskazać należy, że z poczynionych ustaleń faktycznych wprost wynika, że to Z. C. (1) pełnił wiodącą rolę w organizacji przestępczego procederu, a jego twierdzenia o działaniu wyłączenie na polecenie M. H., braku wiedzy, co do dalszego losu A. od momentu zmagazynowania go w zbiornikach dzierżawionych rzekomo od (...) Sp. z o.o. i P. (...)A. M., czy też co do możliwości posługiwania się dokumentami in blanco podpisanymi przez M. H. (k.1353v) stanowiły wyłącznie przyjętą przez oskarżonego linię obrony, której celem było przerzucenie odpowiedzialności za niezgodne z prawem działania na M. H., a w konsekwencji uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Podobnie należało ocenić wyjaśnienia oskarżonego złożone przed Sądem (k. 4224-4230), w których wskazywał, że faktycznie sprowadzał do Polski plastyfikator, który nie był olejem napędowym, a zatem działanie takie nie było przestępstwem. W świetle poczynionych ustaleń faktycznych oczywistym jest, że impregnat ropopochodny A. 200 zawiera mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymany z minerałów bitumicznych, co wyklucza jego klasyfikację, do kodu CN 2710 19 41 i tym samym nie spełnia parametrów oleju napędowego wskazanych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych, parametry wskazane w specyfikacji produktu nie spełniają również wymogów określonych dla biokomponentów i dla biopaliw ciekłych. A. 200, jednakże spełniał wszelkie wymogi techniczne wymagane dla mieszanych olejów napędowych (zawierających tzw. (...)) wg normy (...) i co do zasady mógł być wykorzystywany jako paliwo silnikowe, albo jako dodatek lub domieszka paliw silnikowych. Poczynione ustalenia faktyczne pozwalały przyjąć, że Z. C. (1) działając z M. K. (1) i W. O., a następnie z A. M. dokonywał wewnątrzspółnotowego nabycia z Republiki C. (...) do P. (...) impregnatu ropopochodnego A. 200, który z uwagi na swoje przeznaczenie w kraju producenta nie podlegał obowiązkowi akcyzowemu i opłacie paliwowej, a następnie niezgodnie z deklarowanym przeznaczeniem produkt ten był wprowadzany do obrotu jako pełnowartościowy olej napędowy i to zachowanie oskarżonego podlegało prawnokarnej ocenie Sądu, a nie jak twierdził sam fakt sprowadzenia na polski obszar celny plastyfikatora, którego wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem pozostawałoby irrelevantne z punktu widzenia prawa karnego skarbowego.

Oskarżony A. M. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jednocześnie odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Przed Sądem również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, złożył jednakże wyjaśnienia, w których odniósł się do stawianych mu zarzutów (k. 5422-5426 – t. 28).

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przedstawił zakres prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, opisał obieg dokumentów w P. (...), a także odniósł się do okoliczności swojego zatrzymania w dniu 29.11.2010r., które to okoliczności w pełni znalazły potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności w dokumentach i jako takie pozostawały bezsporne.

Jako niewiarygodne Sąd ocenił natomiast wyjaśnienia oskarżonego w których wskazał, że pomiędzy P. (...), a (...) Company Ltd. doszło do zawarcia umowy dzierżawy zbiorników mieszczących się w bazie paliw w N., w których magazynowany był produkt A., który następnie był odbierany m.in. mauzerami przez wydzierżawiającego i nigdy nie był on mieszany z innym paliwem i sprzedawany jako pełnowartościowy olej napędowy przez P. (...).

Oceniając wiarygodność powyższych wyjaśnień w pierwszej kolejności należy odwołać się do zeznań pracowników P. (...), którzy zatrudnieni byli zarówno w siedzibie firmy w G., jak również w bazie paliw w N..

I tak H. B. – kierownik PW Duet A. M. pracujący w siedzibie w G., w toku postępowania przygotowawczego (k. 1172-1174 – t. 6) zeznał, że nigdy nie słyszał o firmie (...) Ltd., nie wiedział, że P. (...) miała dzierżawić zbiorniki na terenie bazy paliw w N.. Jednocześnie wskazał, że R. G. przysyłał mu codziennie zestawienia zatytułowane HURT, w których ujęte były dostawy oleju napędowego z firmy (...). Przed Sądem świadek, co do zasady podtrzymał wcześniejsze zeznania (k. 5279-5282), przy czym zaznaczył, że o umowie dzierżawy dowiedział się podczas przesłuchania przez policję, a później również o tym, że w dzierżawionych zbiornikach przechowywany był produkt z firmy (...), który następnie był wywożony mauzerami przez wydzierżawiającego tj. firmę (...). Odnosząc się natomiast do przesyłanego mu zestawienia HURT wskazał, że ujęcie w zestawieniu produktu z A., który nie był własnością P. (...) miało jedynie charakter informacyjny i dawało orientację, co do ilości paliwa w zbiornikach i pozwalało na uniknięcie sytuacji dokonania zbyt dużych zakupów.

R. G. – kierownik bazy paliwowej w N. przesłuchany w dniu 29.11.2010r. (przesłuchanie miało miejsce w N., rozpoczęło się o godz. 13.10, k. 838v-839) zeznał, że w przypadku zawarcia umowy dzierżawy zbiorników na terenie bazy paliwowej w N. był o tym informowany przez A. M. i osobiście wskazywał zbiorniki przeznaczone do dzierżawy, jednocześnie wskazał, że nigdy nie słyszał o wydzierżawieniu zbiorników na rzecz (...) Company Ltd., zaprzeczył by w okresie od sierpnia 2010r. jakiegokolwiek zbiorniki były dzierżawione, a także by do bazy paliw przyjeżdżały cysterny na czeskich numerach rejestracyjnych oraz wskazał, że paliwo znajdujące się we wszystkich zbiornikach należy do P. (...) A. M.. Następnie podczas przesłuchania w dniu 30.11.2010r. (przesłuchanie rozpoczęło się o godz. 00.20 k. 848-850) R. G. potwierdził, że w lipcu lub sierpniu 2010r. A. M. poinformował go, że będą dostawy biopaliwa z firmy (...), do przechowywania którego wyznaczył zbiornik nr 7 o pojemności 52.000 litrów. Dostawy odbywał się średnio raz w tygodniu, przeważnie w piątki w godzinach popołudniowych. Dostawy przyjmowali magazynierzy S. Ł. i J. W., którzy wypełniali protokół przyjęcia, w którym wpisywali dane dostawcy, temperaturę i ciężar właściwy przed spuszczeniem i po spuszczeniu, ilość w litrach oraz numery rejestracyjne cysterny, po które to dokumenty raz w miesiącu przyjeżdżał mężczyzna ze S. (przy czym na tablicy pogłądowej świadek wskazał na Z. C. (1) k. 850), a których kserokopie zostały zabezpieczone przez policję. Dalej świadek wskazał, że na polecenie A. M. biopaliwo z firmy (...) było mieszane z olejami napędowymi znajdującymi się w innych zbiornikach, w ten sposób, że ze zbiornika nr 7 pobierano biopaliwo przy użyciu autocysterny, a następnie spuszczano do innego zbiornika odpowiednią ilość, która nie mogła przekroczyć 7%. Składając zeznania przed Sądem (k. 4343-4348 – t. 22) R. G. wskazał, że P. (...) w bazie w N. dzierżawiła zbiorniki nr 7, 18, 19, 20, 21, o czym poinformował go A. M., w zbiornikach przechowywane było coś podobne do oleju napędowego, która to substancja pochodziła z C. (...), a która następnie odbierana była przez firmę dzierżawiącą zbiorniki, przy czym nie było to w żaden sposób dokumentowane ponieważ nie był to towar należący do P. (...). Jednocześnie świadek zaprzeczył, by substancja ta była przelewana do innych zbiorników niż dzierżawione.

S. Ł. – magazynier w bazie paliwowej w N. przesłuchany w dniu 29.11.2010r. (przesłuchanie miało miejsce w N., rozpoczęło się o godz. 14.10, k. 840v-841v) wskazał, że nic nie wie o wydzierżawieniu zbiorników na terenie bazy paliwowej w N. innym podmiotom, nigdy nie był informowany, że z jakiegoś zbiornika nie może spuszczać paliwa, bo jest ono w dyspozycji innej firmy, jak również nie słyszał o firmie (...) Ltd. Dodatkowo potwierdził, że w okresie od września do listopada 2010r. do bazy paliwowej przyjeżdżały cysterny z paliwem na czeskich numerach rejestracyjnych, a paliwo było zlewane do zbiornika nr 7, po czym ładowane było na cysterny zgodnie z ustalonym harmonogramem opróżniania zbiorników i nie czekało na kolejny transport. Następnie podczas przesłuchania w tym samym dniu (przesłuchanie miało miejsce w N., rozpoczęło się o godz. 16.00, k. 844v) S. Ł. wskazał, że przelewanie paliwa pomiędzy zbiornikami było częstą praktyką i wynikało z konieczności opróżnienia zbiornika w związku z kolejnymi dostawami i koniecznością zlania całej dostawy do jednego zbiornika, a czynności takie podejmował zawsze na polecenie kierownika R. G.. Podczas przesłuchania w dniu 27.12.2010r. (k. 1247-1248) S. Ł. wskazał, że na terenie bazy paliwowej w N. w zbiorniku nr 7 przechowywany był głównie olej napędowy, zbiornik ten nie jest połączony z innymi zbiornikami, do tego zbiornika był zlewany produkt przywożony przez cysterny na czeskich numerach rejestracyjnych, nieraz również był zlewany do zbiorników nr 12, 13 i 14, był on opisywany jako B-30, przy przyjęciu

sporządzany był protokół przyjęcia, następnie produkt ten był zabierany przez różne cysterny, przy czym świadek wskazał, że „dla niego było to paliwo”. Następnie podczas przesłuchania przez Sądem (k. 4334-4337) świadek wskazał, że w bazie paliw były dzierżawione zbiorniki nr 7 i 9 przy czym wskazał, że nic nie wie by były one dzierżawione firmie z W. (...), do zbiorników tych zlewane było paliwo z C. (...), które następnie było zabierane przez dzierżawcę cysternami lub w mauzerach, przy czym nie były sporządzane żadne dokumenty potwierdzające jego wydanie.

J. W. – magazynier w bazie paliwowej w N. przesłuchany w dniu 29.11.2010r. (przesłuchanie miało miejsce w N., rozpoczęło się o godz. 14.50, k. 842v-843v) wskazał, że wskazał, że nic nie wie o wydzierżawieniu zbiorników na terenie bazy paliwowej w N. firmie (...) Ltd., nigdy nie był informowany, że z jakiegoś zbiornika nie może spuszczać paliwa, bo jest ono w dyspozycji innej firmy. Dodatkowo potwierdził, że w okresie od lata 2010r. do bazy paliwowej średnio raz w tygodniu przyjeżdżały cysterny z paliwem na czeskich numerach rejestracyjnych, przy czym ostatnie transporty miały miejsce w dniu 19.11.2010r. i 26.11.2010r., a paliwo było zazwyczaj zlewane do zbiornika nr 7, a następnie ładowane na cysterny zgodnie z ustalonym harmonogramem opróżniania zbiorników i nie czekało na kolejny transport. Jednocześnie wskazał, że w odróżnieniu od innych dostaw paliwo z C. (...) nie było poddawane badaniom laboratoryjnym. Podczas przesłuchania w dniu 03.01.2011r. (k. 1269-1270) J. W. wskazał, że zbiornik nr 7 nie jest połączony z innymi zbiornikami znajdującymi się na terenie bazy paliwowej, potwierdził, że na polecenie R. G. paliwo z tego zbiornika było przelewane do zbiorników nr 9, 12, 13, 14 i 15 za pomocą autocysterny. Składając zeznania przez Sądem (k. 4337-4340) świadek potwierdził fakt przywożenia na teren bazy paliwowej w N. substancji z C. (...) wskazał, że przy każdej dostawie była sprawdzana gęstość i temperatura, po czym na polecenie kierownika była zlewana do zbiorników, niekiedy była przelewana do innych zbiorników przy użyciu autocysterny należącej do A. M., a następnie produkt ten był przewożony cysternami z firm zewnętrznych lub z P. (...)do różnych firm.

Zestawienie zeznań świadków H. B., R. G., S. Ł. i J. W. złożonych w toku postępowania przygotowawczego, a następnie przed Sądem wprost wskazuje na różnice odnoszące się do okoliczności istotnych z punktu widzenia zarzutów stawianych oskarżonemu A. M.. I tak świadkowie składając zeznania w dniu 29.11.2010r., w czasie gdy były wykonywane czynności procesowe przeprowadzane przez funkcjonariuszy CBS i Izby Celnej w bazie paliw w N. w sposób kategoryczny zaprzeczyli by zbiorniki w bazie w N. były dzierżawione na rzecz innych podmiotów i w związku z tym ze zbiorników tych nie można było spuszczać paliwa, co więcej potwierdzili, że paliwo przechowywane w zbiorniku nr 7 było przepompowywane do innych zbiorników, a następnie rozwożone do odbiorców. Zeznania świadków w powyższym zakresie były rzeczowe, w pełni zbieżne i wzajemnie spójne. Co więcej zeznania te świadkowie składali niejako „na gorąco”, byli przesłuchiwanymi jeden po drugim, nie wiedząc dokładnie czego dotyczy sprawa, a zatem pierwszą ich relację należy uznać za najbardziej spontaniczną, a co za tym idzie wiarygodną. Ponadto wskazać należy, że H. B. i R. G. pełnili w P. (...)funkcje kierownicze, a zatem nie sposób sobie wyobrazić, by na bieżąco nie byli informowani przez A. M. o zawieranych umowach dzierżawy, które faktycznie skutkować musiały wyłączeniem z użytkowania przez P. (...)części zbiorników, co więcej z zeznań R. G. wynikało, a co potwierdzone zostało w wyjaśnieniach przez A. M. (k. 5423), że to właśnie on każdorazowo decydował o tym, które konkretnie zbiorniki udostępnić pod dzierżawę. A. M. opisał w sposób szczegółowy procedurę przyjmowania paliwa na magazyn, co odnosiło się zarówno do fizycznego, jak i księgowego przyjmowania towaru, wskazując że osobą za to odpowiedzialną był R. G. (k. 5422v-5423), a co dodatkowo potwierdza, że nie mógł on jako kierownik bazy paliw nie wiedzieć o fakcie dzierżawienia zbiornika, czy też zbiorników przez inne podmioty, tym bardziej jeśli przyjąć by za prawdziwe późniejsze zeznania świadków, w których wskazywali, że substancja magazynowana w tych zbiornikach była sukcesywnie wywożona przez firmę je dzierżawiącą. Biorąc dodatkowo pod uwagę okoliczności pierwszego przesłuchania świadków, co miało miejsce w czasie kompleksowych działań organów ścigania i służb celnych w bazie paliw w N., podczas których pobierane były próby paliw, a co za tym idzie oczywistym było, że celem jest kontrola ich jakości, nie sposób przyjąć, że wszyscy świadkowie wiedząc, że część z zabezpieczanych zbiorników jest dzierżawiona, a znajdujące się w nich substancje nie są własnością P. (...)nie wskazywali na powyższą okoliczność, a wręcz przeciwnie stanowczo jej zaprzeczali. Co więcej R. G. był obecny podczas kontroli prowadzonej przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego w L., a S. Ł. na polecenie służb celnych osobiście pobierał próbki do badań laboratoryjnych, dodatkowo kontrola prowadzona była także w kierunku sprawdzenia obecności znacznika S. Y. (...) i obejmowała wszystkie zbiorniki przeznaczone do magazynowania oleju napędowego i biodiesel (protokół kontroli k. 1274-1276 – t. 7), w tym

również zbiornik nr 7, 9, 18, 19, 20, 21, przy czym żaden z nich nie wskazywał, że w kontrolowanych zbiornikach magazynowane jest paliwo nie będące własnością P. (...) A. M.. Dodatkowo nie sposób racjonalnie przyjąć, że świadkowie w tym zakresie złożyli nieprawdziwe zeznania, albowiem ze względu na wskazane wyżej okoliczności ich pierwszego przesłuchania jest nieprawdopodobne by w tym zakresie uzgodnili wspólną, nieprawdziwą wersję zdarzeń, tym bardziej, że nie mogli wiedzieć na jakie okoliczności będą przesłuchiwać. Nadto potwierdzenie przez świadków faktu dzierżawienia przez (...) Company Ltd. zbiorników od P. (...) byłoby okolicznością korzystną dla A. M., a co za tym idzie nie sposób twierdzić, że świadkowie świadomie powyższą okoliczność zataili, tym bardziej, że na późniejszym etapie postępowania właśnie w tym kierunku zmodyfikowali swoje zeznania.

Faktem jest, że podczas przeszukania w biurze (...) zabezpieczono egzemplarz umowy najmu powierzchni magazynowych z dnia 20.07.2010r. zawartej pomiędzy P. (...) A. M. z siedzibą w G., a (...) Company Ltd. wraz z protokołem zdawczo – odbiorczym (k. 818-821), co formalnie potwierdza dokonanie tej czynności. Wskazać jednakże należy, że w umowie nie określono konkretnie powierzchni magazynowych – zbiorników, które stanowić miały przedmiot najmu, natomiast z protokołu zdawczo – odbiorczego wynika, że najemcy został przekazany zbiornik o powierzchni 32m⁽³⁾, przy czym również nie podano jego numeru. Jednocześnie okolicznością niekwestionowaną było – w tym również przez oskarżonego A. M., że impregnat ropopochodny A. był zrzucany do zbiornika nr 7, a który to zbiornik ma objętość 52 m⁽³⁾ (dokumentacja techniczna bazy paliwowej – załącznik nr 4), jednocześnie z zeznań złożonych przez R. G. na rozprawie wynikało, że oprócz zbiornika nr 7 (...) Company Ltd. dzierżawiła również zbiorniki nr 18, 19, 20, 21, natomiast S. Ł. wskazał, że dzierżawiony był również zbiornik nr 9, przy czym okoliczność dzierżawienia kilku zbiorników potwierdził A. M. (k. 5423). Oczywiście jest zatem w pierwszej kolejności, że znajdujący się w aktach sprawy protokół zdawczo – odbiorczy z dnia 20.07.2010r. nie odzwierciedla rzeczywistości, albowiem A. był przechowywany w zbiorniku większym niż wynikałoby z przedmiotowego protokołu. Zakładając jednocześnie, że A. M. w ramach zawartej umowy najmu udostępnił (...) Company Ltd. zbiorniki wskazane w zeznaniach świadków przyjąć by należało, że łącznie udostępniona została powierzchnia magazynowa o objętości około 235.000 m⁽³⁾. Dodatkowo w świetle zeznań świadków nie może budzić wątpliwości, że to faktycznie magazynierzy P. (...) – S. Ł. i J. W. w ramach wykonywanych obowiązków służbowych przyjmowali A. 200, co więcej przyjęcia dokumentowali na drukach PZ, które opatrzone były pieczęcią P. (...) A. M. i ich podpisem wraz z imienną pieczęcią, a produkt opisywali jako B-30 (granatowy skoroszyt opisany dowody rzeczowe – protokoły przyjęcia), a co całkowicie sprzeczne było z postanowieniami umowy najmu w świetle której najemca tj. (...) Company Ltd. we własnym zakresie miał prowadzić dokumentację magazynową (§2 ust. 3 umowy). Wielkość rzekomo wynajmowanych powierzchni magazynowych, jak również wielokrotne wykonywanie i to wbrew zapisom umowy czynności przez pracowników P. (...) związanych z przyjęciem obcego towaru w pierwszej kolejności rodzi oczywiste pytanie o opłacalność takich działań. Oczywiście jest, bowiem że kwoty wystawianych przez P. (...) A. M. na rzecz (...) Company Ltd. faktur (faktura z dn. 06.09.2010r. na kwotę 2.000 zł netto i faktury z dn. 06. (...) i 05.11.2010r. każdorazowo na kwotę 1.000 zł netto) nie odzwierciedlają rzeczywistych cen rynkowych, tym bardziej jeśli się zważy, że przy rzekomo rosnącej wielkości powierzchni magazynowych udostępnianych najemcy koszt najmu nie wzrastał, a dodatkowo „usługi” wykonywane przez pracowników P. (...) nie zostały w żaden sposób opłacone pomimo, że ich świadczenie nie było objęte umową najmu z dnia 20.07.2010r. A. M. przedstawiał procedurę związaną z dokonywaniem przyjęć paliwa w bazie paliw w N. (wyjaśnień tych Sąd w żadnym razie nie kwestionuje), a która zapewnić miała pełną transparentność i prawidłowość prowadzenia stanów magazynowych. Tym samym dziwi dlaczego przy tak jasnych procedurach miało jednocześnie dochodzić do tak niefrasobliwego dysponowania dzierżawionymi zbiornikami, których łącznie miało być 6, gdzie początkowo w umowie najmu w ogóle nie wskazano jaki zbiornik został wynajęty, następnie impregnat ropopochodny był zlewany do zbiornika innego niż wynikało to z protokołu zdawczo – odbiorczego, a następnie udostępniane miały być kolejne zbiorniki, na co brak jakiegokolwiek dokumentacji chociażby w postaci protokołów zdawczo – odbiorczych, które to dokumenty winny być niezbędne w przypadku prowadzenia rzetelnej – na co wskazywał A. M. – gospodarki magazynowej, a także ewentualnych kontroli.

W kontekście znajdującego się w aktach sprawy protokołu zdawczo – odbiorczego wskazać należy, że datowany jest on na dzień 20.07.2010r., a zatem przy założeniu że odzwierciedla on rzeczywistość zawartą umowę najmu

zbiornika, a nadto wiedząc, że A. faktycznie zrzucany był do zbiornika nr 7 należałoby przyjąć, że zbiornik ten na dzień udostępnienia go (...) Company Ltd. winien być pusty. Tymczasem z dokumentu H. (...) NA DZIEŃ 20.07.2010r. (niebieski skoroszyt opisany dowody rzeczowe – hurt stan na dzień k. 122, w dalszej części będą wskazywane jedynie karty) – które to dokumenty Sąd uznał jako miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie, a która to kwestia omówiona zostanie w dalszej części rozważań – wynika, że w dniu 20.07.2010r. w zbiorniku nr 7 znajdowało się 19.810 litrów nieustalonego produktu, w kolejnych dniach zbiornik ten był opróżniany, a w dniu 28.07.2010r. tj. w dniu przyjęcia pierwszej dostawy z A. a.s. jego stan wynosił 1.432 litry (k. 101) i do tej cieczy zostało dolane 29.089 litrów A. (k.101), a która to ilość jest tożsama z ilością wskazaną na dokumencie PZ (granatowy skoroszyt opisany dowody rzeczowe – protokoły przyjęcia k. 16). Kolejno w dniu 30.07.2010r. ze zbiornika nr 7 przelano do zbiornika nr 15 18.000 litrów oraz dolano do zbiornika nr 7 29.918 litrów oleju napędowego z (...) Sp. z o.o. (k. 95). Dalej w dniu 31.07.2010r. ze zbiornika nr 7 przelano do zbiornika nr 15 36.000 litrów oraz dolano do zbiornika nr 7 27.975 litrów A. 200 (k. 92). Takie działania miały miejsce aż do dnia 27.11.2010r., przy czym w ocenie Sądu opisywanie wszystkich ruchów magazynowych, które wprost wynikają z dokumentów nie jest konieczne, a wystarczające jest poczynienie pewnych ogólnych uwag dotyczących ustaleń faktycznych istotnych z punktu widzenia oceny wiarygodności wyjaśnień A. M. oraz świadków. Wskazać zatem należy, że analiza dalszych dokumentów magazynowych oraz dokumentów PZ znajdujących się w niebieskim skoroszycie opisanym dowody rzeczowe – hurt stan na dzień, granatowym skoroszycie opisanym dowody rzeczowe – protokoły przyjęcia oraz bordowym skoroszycie opisanym dowody rzeczowe – hurt stan na dzień potwierdza, że A. 200 był zrzucany do zbiornika nr 7 (wyjątek dostawa z dn. 24.08.2010r., gdy został zlany do zbiornika nr 13 w ilości 9.880 litrów i nr 14 w ilości 19.190 litrów k. 33, dostawa z dn. 13.11.2010r. k. 41, dostawa z dn. 16.10.2010r. k. 107, dostawa z 09.10.2010r. – skoroszyt bordowy), a następnie był przelewany w większości do zbiornika nr 15, zbiornika nr 16 (k. 41, 59, 68,), zbiornika nr 13 (k. 39), zbiornika nr 17 (k. 77), natomiast nigdy nie był zrzucany lub przelewany do zbiorników nr 18, 19, 20 i 21, do których zlewany był olej napędowy od innych dostawców. Dodatkowo analiza ruchów magazynowych w poszczególnych zbiornikach wskazuje, że do zbiornika nr 15 przelewany był olej napędowy magazynowany w innych zbiornikach, a także A. 200 ze zbiornika nr 7, a następnie ta mieszanina była pobierana przez autocysterny i rozwożona do odbiorców.

Z uwagi na podważanie przez A. M. rzetelności dokumentów, które stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie – w szczególności dokumentów zabezpieczonych w niebieskim i bordowym skoroszycie opisanym dowody rzeczowe – hurt stan na dzień – wskazać należy na następujące kwestie. Po pierwsze oskarżony przed Sądem wskazywał na prowadzenie działalności w sposób transparentny, z wykorzystaniem elektronicznej księgowości scalonej, w oparciu o ściśle określone procedury związane z obiegiem dokumentów, co miało zapobiec jakimkolwiek nieprawidłowościom oraz zarzutom związanym z handlem nieewidencjonowanym paliwem. Jeśli, zatem dać wiarę twierdzeniom oskarżonego to nie sposób przyjąć, by dopuścił on do sytuacji, w której w sposób nieprawidłowy, czy nierzetelny prowadzona była dokumentacja magazynowa, która stanowiła punkt wyjścia dla prawidłowych rozliczeń finansowo – księgowych. O tym, że omawiana dokumentacja była rzetelna świadczą również zeznania H. B., który wskazał, że R. G. przysyłał mu codziennie zestawienia zatytułowane HURT, a co wprost wskazuje, że dokumenty te stanowiły podstawę dla ustalania i weryfikowania faktycznych stanów magazynowych. Tym samym, w ocenie Sądu podważanie przez A. M., jak również R. G. w zeznaniach złożonych na rozprawie rzetelności powyższych dokumentów stanowiło przejaw obranej przez oskarżonego linii obrony, która okazała się nieprzekonująca, tym bardziej, że zawierała ona w sobie wewnętrzną sprzeczność. Nie jest, bowiem możliwe podważanie rzetelności własnych dokumentów magazynowych przy jednoczesnym wykazywaniu faktu prowadzenia działalności w sposób zgodny ze wszelkimi obowiązującymi standardami.

W tym kontekście wskazać należy również, że w dokumentach H. (...) NA DZIEŃ ilość dostarczonego impregnatu ropopochodnego A. 200 ujmowana była zbiorczo wraz z olejem napędowym, a zestawienie takie codziennie było wysyłane do H. B., a co przy założeniu, że jest to produkt będący własnością innego podmiotu ((...) Company Ltd.), nie znajduje żadnego racjonalnego wytłumaczenia. W tym zakresie nieprzekonujące są zeznania H. B., który twierdził, że zbiorcze ujęcie wszystkich produktów magazynowanych w bazie paliw w N., w tym tych przechowywanych w dzierzawionych zbiornikach miało jedynie charakter informacyjny i dawało orientację, co do ilości paliwa w zbiornikach i pozwalało na uniknięcie sytuacji dokonania zbyt dużych zakupów. Jednocześnie z zeznań świadka

wynika, że otrzymywał jedynie zestawienia zbiorcze, bez rozbicia na poszczególne zbiorniki. O ile na tej podstawie mógł orientować się co do ogólnej ilości paliwa w zbiornikach, o tyle nie mógł wiedzieć ile paliwa znajduje się w konkretnych zbiornikach, a co za tym idzie jaką powierzchnią magazynową faktycznie dysponuje P. (...), tym bardziej, że zeznania świadków wskazują, że w pewnym momencie dzierżawionych miało być aż 6 zbiorników, co do których dodatkowo nie była prowadzona żadna ewidencja wydania towaru.

Dodatkowo fakt przelewania paliwa pomiędzy zbiornikami znalazł potwierdzenie w zeznaniach kierowców PW Duet tj. R. K., W. M. (1), T. S. i Z. N., którzy wykonywali te czynności. I tak R. K. wskazał, że jeden raz miała miejsce sytuacja, gdy na jego cysternę wypompowano ze zbiornika resztę oleju napędowego, który następnie zlano do innego zbiornika (k. 1185). W. M. (1) zeznał, że czasami na terenie bazy w N. zdarzała się sytuacja, że zawartość jednego zbiornika za pomocą autocysterny przelewana była do innego zbiornika (k. 1188), natomiast T. S. wskazał, że dwukrotnie w ciągu ostatniego pół roku (świadek składał zeznania w dniu 22.12.2010r.) widział w bazie w N. cysterny na czeskich numerach rejestracyjnych, które prawdopodobnie się zlewały oraz potwierdził, że dwukrotnie za pomocą autocysterny przelano olej napędowy z jednego zbiornika do innego (k. 1228). Z. N. potwierdził, że w ciągu ostatniego półrocza (świadek składał zeznania w dniu 22.12.2010r.) dwu lub trzykrotnie na polecenie R. G. wiano na jego cysternę olej napędowy ze zbiorników znajdujących się przy bocznicy kolejowej, który następnie zlano do zbiornika nr 16 lub 17. Dodatkowo świadek wskazał, że zbiorniki przy bocznicy kolejowej nie mają połączenia z innymi zbiornikami i dlatego przelanie następuje za pomocą cysterny (k. 1231).

W ocenie Sądu, w świetle wskazanych wyżej i omówionych dowodów udowodniony został fakt dostarczania do bazy paliwowej w N. impregnatu ropopochodnego A. 200, który zrzucał się do zbiorników (przeważnie do zbiornika nr 7), a następnie za pomocą autocysterny przelewany był do innych zbiorników, w których znajdował się olej napędowy. Dokumenty H. (...)NA DZIEŃ wskazują bowiem, że w okresie od lipca do listopada 2010r. w bazie paliwowej w N. nie było pustych zbiorników, które mogły być udostępniane do przechowywania A. 200, a co za tym idzie by przelania mogły następować wyłącznie pomiędzy tymi zbiornikami. Jednocześnie dokumenty H. (...)NA DZIEŃ sporządzane przez kierownika bazy paliw ewidencjonują przesunięcia magazynowe A. 200 ze zbiorników, które miały być dzierżawione i to mimo twierdzeń, że pracownicy PW Duet nie dokumentowali wydań impregnatu, w momencie jego odbioru przez wydzierżawiającego.

Te oczywiste sprzeczności nie zostały w żaden racjonalny sposób wyjaśnione zarówno przez A. M., jak i R. G., co miałyby miejsce w przypadku, gdyby okoliczności, na które wskazywali byłyby prawdziwe, natomiast z uwagi na zabezpieczenie dokumentów H. (...)NA DZIEŃ wskazujących na faktyczny rozchód A. 200 jedynym wyjściem było podważanie ich rzetelności, a nadto przedstawienie dowodów mających potwierdzić fakt wywożenia impregnatu ropopochodnego przez wydzierżawiającego. Taką wersję na etapie postępowania sądowego przedstawili A. M., R. G., S. Ł., J. W., H. B., a także A. S. (1) (k. 5006 – t. 26) i W. F. (k. 4857-4859 – t. 24), a którą Sąd uznał za niewiarygodną. Z zeznań A. S. (1) wynikało, że Z. C. (1) w bazie w B. miał dzierżawić magazyn, w którym znajdowały się mauzery, które były mu udostępniane, natomiast W. F. potwierdził fakt magazynowania 30 mauzerów o pojemności 1.000 litrów każdy. W pierwszej kolejności wskazać należy, że brak jest jakichkolwiek dowodów na to, że Z. C. (1) lub podmioty w imieniu których działał zawierały z A. M. umowę najmu powierzchni magazynowych poza umową dzierżawy zbiornika na paliwa płynne w N., co więcej na taki fakt nie wskazywał ani Z. C. (1), ani A. M.. Pamiętać należy również, że Sąd dopuścił dowód z zeznań A. S. (1) na wniosek obrońcy oskarżonego A. M., a co za tym idzie należy twierdzić, że w przypadku istnienia takiej umowy celem potwierdzenia zeznań świadków zostałaby ona złożona do akt sprawy, co nie miało miejsca. Oczywiście przy tym jest, że oskarżony nie ma obowiązku dostarczania Sądowi dowodów niewinności, jednakże biorąc pod uwagę aktywność dowodową oskarżonego i obrońców, a także to, że dowód taki byłby dla niego bardzo korzystny, wydaje się mało prawdopodobne świadome zaniechanie inicjatywy dowodowej w tym zakresie.

W świetle zasad rynkowych nie sposób również przyjąć, by A. M. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej poza zbiornikiem czy zbiornikami w bazie paliw w N. (którą to działalność Sąd ocenił jako mało rentowną, o czym była mowa powyżej) udostępniał nieodpłatnie (...) Company Ltd. powierzchnie magazynowe w B. i przez okres – a co

wynika z zeznań świadków – około pół roku, tym bardziej w sytuacji, gdy i w tym przypadku pracownicy A. M. mieli być każdorazowo zaangażowani w czynności związane z przywozem, a następnie odbiorem mauzerów z magazynu.

Wskazać przy tym należy, że zeznania A. S. (1) i W. F., inaczej niż wyjaśnienia A. M. i zeznania przywołanych pozostałych świadków nie dotyczyły wprost okoliczności istotnych z punktu widzenia stawianych A. M. zarzutów, a jedynie uprawdopodobnić miały fakt odbioru przez Z. C. (1) magazynowanego w bazie paliw w N. impregnatu ropopochodnego. Zakładając zatem, że zgodnie z twierdzeniami świadków Z. C. (1) odbierał jednak mauzery z magazynu w B., a następnie przy ich użyciu wywoził A. z bazy paliwowej w N. to na taką okoliczność od samego początku wskazywaliby pracownicy bazy tj. R. G., S. Ł. i J. W., a ci podczas pierwszych przesłuchań konsekwentnie podwali, że produkt ten był przelewany pomiędzy zbiornikami, a następnie rozwożony na stacje paliw P. (...)i do odbiorców hurtowych, a co znajduje odzwierciedlenie w dokumentach H. (...)NA DZIEŃ. Wskazać należy również, że z zeznań W. F. wynika, że Z. C. (1) w magazynie w B. miał magazynować przez okres około pół roku łącznie 30 mauzerów o pojemności 1.000 litrów każdy, które to zbiorniki były sukcesywnie odbierane i nie wracały do magazynu. Powyższe oznacza, że Z. C. (1) miałby dysponować mauzerami o łącznej pojemności jednej autocysterny, a faktycznie z uwagi na ilość wykorzystywanych mauzerów jeszcze mniejszej, jednocześnie za ich pomocą miał odbierać A. w łącznej ilości 22 cystern (co odpowiada 22 dostawom w okresie od 27.07.2010r. do 26.11.2010r.). Biorąc pod uwagę częstotliwość dostaw A. (średnio raz w tygodniu), ilość zbiorników potrzebnych do jego wywiezienia, czasochłonność takich czynności i to nawet przy założeniu, że część produktu miałaby być dodatkowo wywożona autocysternami twierdzeniom takim należy odmówić przymiotu wiarygodności, jako sprzecznym z zasadami racjonalnego myślenia i doświadczenia życiowego, tym bardziej, że okoliczności te nie zostały na etapie postępowania przygotowawczego potwierdzone przez pracowników bazy paliwowej w N.. Co więcej, gdyby Z. C. (1), jak twierdził jedynie magazynował plastyfikator w zbiorniku dzierżawionym od P. (...), a następnie odbierał go mauzerami to po pierwsze wskazywałby na taką okoliczność, a po drugie musiałby wiedzieć, co się z nim stało, a tej okoliczności zaprzeczył. Zestawienie, zatem zeznań A. S. (1) i W. F., a tym bardziej zeznań R. G., S. Ł. i J. W. złożonych przed Sądem z wyjaśnieniami Z. C. (1) wskazuje na ich wzajemną sprzeczność, a przyjęcie za wiarygodną jednej z wersji wyklucza wprost wiarygodność drugiej, a w konsekwencji wskazuje, że zeznania świadków w tym zakresie, jak również wyjaśnienia A. M. i Z. C. (1) nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Znamienne jest przy tym, że wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznaniach świadka A. S. (1) został złożony dopiero na etapie postępowania sądowego, co zostało poprzedzone częściową zmianą postawy procesowej świadków R. G., S. Ł., J. W. i W. F., a co w ocenie Sądu nie jest przypadkowe. Pojawienie się, bowiem na etapie postępowania sądowego nigdy wcześniej nie potwierdzanego przez świadków faktu dzierżawienia zbiornika czy nawet zbiorników przez (...) Company Ltd., a dalej okoliczności dotyczącej wywożenia mauzerami przez Z. C. (1) magazynowanej w tym zbiorniku substancji, miało na celu wykazanie, że A. 200 nie był wprowadzany do obrotu jako pełnowartościowy olej napędowy przez P. (...)i wpisuje się całkowicie w przyjętą przez oskarżonego A. M. linię obrony, której celem miało być dostarczenie post factum szeregu dowodów podważających zasadność stawianych mu zarzutów.

Wskazać dalej należy, że z zeznań kierowców R. A., M. B. (1), R. K., W. M. (1), T. S. i Z. N. wynika, że paliwa z bazy w N. wozili wyłącznie w ilościach hurtowych autocysternami o pojemności 31.000 i 36.000 l na stacje należące do P. (...), bezpośrednio do klientów (stacje benzynowe), a olej napędowy również do tankowania lokomotyw (...) Expres i D. S., a co wprost znajduje potwierdzenie w dokumentach H. (...)NA DZIEŃ, a także zeznaniach R. G., S. Ł. i J. W. złożonych w toku śledztwa. Dodatkowo świadek H. B. wskazał, że P. (...)posiadała 10 lub 11 stacji benzynowych, a miesięczna sprzedaż oleju napędowego wynosiła kilkaset tysięcy litrów (k.1173). Tym samym jako udowodniony należało uznać fakt, że produkt ropopochodny A. 200 był mieszany z olejem napędowym, a następnie mieszanina taka rozwożona była do odbiorców i sprzedawana jako pełnowartościowy olej napędowy.

W tym kontekście odnieść należy się do stanowiska obrońcy, który podważał możliwość wprowadzania przez P. (...)impregnatu ropopochodnego jako pełnowartościowego oleju napędowego odnosząc to do ilość transakcji detalicznych, które musiałby zostać zrealizowane w celu jego sprzedaży. Rację ma obrońca, że gdyby sprzedaż A. 200 miałaby być realizowana na stacji paliw w N. i to po zmieszaniu go z pełnowartościowym olejem napędowym, to z uwagi na jego ilość, a także wdrożony system do automatycznej obsługi stacji paliw byłoby to niemożliwe. Pamiętać

jednakże należy, że A. M. poza sprzedażą detaliczną prowadził hurtową sprzedaż paliw, a z materiału dowodowego wskazanego powyżej wynika, iż A. 200 był mieszany z olejem napędowym, a mieszanina ta jako pełnowartościowy olej napędowy dostarczana była do odbiorców hurtowych jakimi były m. in. inne stacje paliw, jak również stacje paliw należące do A. M. (było ich 10), a co za tym idzie w odniesieniu do tego produktu nie może być w ogóle mowy o sprzedaży detalicznej.

Również drugi z argumentów podnoszonych przez obrońcę nie mógł skutecznie podważyć wiarygodności materiału dowodowego stanowiącego podstawę poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych. W świetle przedłożonych przez obronę dokumentów tj. zaświadczenia z dnia 31.05.2019r. wystawionego przez Zakład (...) j. z/s w O. W.. (k. 5480-5481), a także zeznań G. Z. (k.5763v-5765v) nie budziło wątpliwości Sądu, że w P. (...) A. M. wdrożony został (...) Stacjami Paliw, który uniemożliwiał nieewidencjonowaną sprzedaż produktów. Wskazać jednakże należy, że działający w ramach systemu program Stacja Paliw 2008 pozwalał na w pełni zautomatyzowaną sprzedaż paliw w dystrybutorów oraz obsługę sprzedaży detalicznej towarów i usług oferowanych na stacjach paliw, natomiast program humansoft C./H. (...) umożliwiał zarządzanie całością procesów zachodzących na stacjach paliw umożliwiając m. in. prowadzenie gospodarki magazynowej, rejestrację faktur zakupu, prowadzenie i rozliczenie kasy. Tym samym system ten odnosił się wyłącznie do sprzedaży detalicznej na stacjach paliw, a nie obejmował sprzedaży hurtowej prowadzonej w ramach bazy paliw, gdzie gospodarka magazynowa prowadzona była w oparciu o dokumenty WZ i PZ, a którą to okoliczność potwierdził A. M. (k. 5422v-5423), jak i G. Z.. Tym samym, wbrew twierdzeniom obrońcy możliwe było zlanie do zbiornika impregnatu ropopochodnego, kolejno pobranie jego części i zlanie do innego zbiornika, a następnie ponowne pobranie powstałej mieszaniny, co mogło się odbyć całkowicie poza ewidencją magazynową, albowiem ograniczenia takie wprowadzone zostały wyłącznie w przypadku sprzedaży detalicznej, gdzie paliwo wydawane było poprzez dystrybutor. Nadto, pamiętać należy, że gospodarka magazynowa w bazie paliw – na co wskazywał również A. M. dotyczyła jedynie zbiorników, w których znajdowało się paliwo będące własnością P. (...), a zatem substancje w zbiornikach rzekomo dzierżawionych nie mogły być uwzględniane w stanach magazynowych P. (...), a co za tym idzie mogły być sprzedawane poza ewidencją magazynową.

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego, na koniec wskazać należy, że w świetle dokumentacji uzyskanej z Urzędu Dozoru Technicznego (k. 5837, dokumentacja techniczna bazy paliwowej – załącznik nr 4) w postaci protokołów badań urządzeń technicznych i decyzji zezwalających na eksploatację urządzeń technicznych brak było jakiegokolwiek podstaw do kwestionowania technicznej sprawności zbiorników znajdujących się w bazie paliwowej w N., przy czym okoliczność ta nigdy nie była kwestionowana, nie stanowiła podstawy sformułowanych przeciwko oskarżonemu zarzutów, jednocześnie pozostawała irrelevantna dla ustalenia przesłanek jego odpowiedzialności karnoskarbowej.

Reasumując, Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego A. M. za wiarygodne w części, w jakiej korespondowały one z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym i ustalonym w oparciu o niego stanem faktycznym, w pozostałej części zaś przyjął, że stanowiły one przyjętą przez oskarżonego linię obrony, której celem było uniknięcie odpowiedzialności karnej.

Oskarżony M. K. (1) zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jednocześnie w toku postępowania przygotowawczego złożył wyjaśnienia odnoszące się do stawianych mu zarzutów, natomiast przed Sądem odmówił składania wyjaśnień.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne, albowiem pozostawały one w sprzeczności z pozostałym osobowym materiałem dowodowym, jak również zgromadzonymi w sprawie dokumentami.

I tak, M. K. (1) w wyjaśnieniach złożonych w dniu 29.11. (...). (k. 684) i w dniu 01.12.2010r. (k. 907) wskazał, że Z. C. (1) miał wdzierżawiony od (...) Sp. z o.o. zbiornik o pojemności 50.000 litrów, w którym magazynowany był A., przy czym formalnym dzierżawcą była spółka (...). Dalej zaprzeczył by (...) Sp. z o.o. kiedykolwiek kupowała A., natomiast był on kupowany przez firmę (...), która wozila ten produkt do bazy w K.. Wyjaśnienia te pozostają w całkowitej sprzeczności ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami, z których jednoznacznie wynika, że w okresie od 24.07.2008r. do 06.08.2008r. H. s.r.o. z siedzibą w B. wystawiała na rzecz (...) Sp. z o. o. faktury zakupu A. 200, które

zaewidencjonowane zostały w księgach handlowych (...) Sp. z o. o. (zestawienie faktur zakupu A. 200 k. 3263 – t. 17, informacja z Izby Celnej w P. k. 226 – t. 2, dokumenty CMR k. 3288-3292), w okresie od 19.12.2008r. do 25.06.2009r. A. 200 kupowany był przez (...) Sp. z o.o. bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. (faktury k. 2619, 2642, 2644, 2646, 2648, 2650, 2652, 2654, 2656 – t. 14, dokumenty CMR k. 2620, 2643, 2645, 2647, 2649, 2651, 2653, 2655, 2657 – t. 14, zestawienie faktur zakupu A. 200 k. 3263 – t. 17), co oznacza, że (...) Sp. z o. o. zaewidencjonowała zakup łącznie 263.190 kg produktu ropopochodnego A. 200, a następnie w okresie od 08.04.2009r. do dnia 29.09.2009r. wystawiła na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. faktury sprzedaży impregnatu ropopochodnego A. 200 w ramach wewnątrzspółnotowej dostawy towaru w łącznej ilości 263.096 kg (zestawienie faktur sprzedaży wystawionych przez (...) Sp. z o. o. k. 3280-3287 - t. 17). Nieprawdziwe są również twierdzenia oskarżonego, że podmiotem, który wydzierżawił od (...) Sp. z o. o. zbiornik na paliwa płynne była spółka D. (należy domniemywać, że chodzi o (...) Sp. z o. o., powiązaną ze Z. C. (1)). W aktach sprawy znajduje się, bowiem umowa z dnia 01.07.2009r. (pod)dzierżawy zbiornika nr 8 w bazie paliw w K. zawarta przez M. K. (1) działającego w imieniu (...) sp. z o.o. z (...) Company Ltd., w imieniu której działał M. H. (umowa najmu powierzchni magazynowych k. 139 żółty segregator opisany (...), umowy, leasing). To wprost wskazuje, że poddzierżawcą zbiornika formalnie była (...) Company Ltd., o czym świadczy również fakt, że w dokumentacji księgowej (...) Sp. z o.o. została zaewidencjonowana faktura nr (...) z dnia 24.09.2009r. wystawiona na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. za dzierżawę zbiornika nr 8 (zestawienie faktur sprzedaży wystawionych przez (...) Sp. z o. o. k. 3286- t. 17).

Oskarżony W. O. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jednocześnie w toku postępowania przygotowawczego złożył wyjaśnienia odnoszące się do stawianych mu zarzutów, natomiast przed Sądem odmówił składania wyjaśnień. (k. 719-723, 898-900, 1347-1348, 3395-3398)

Jako wiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim potwierdził zakup przez (...) Sp. z o.o. z A. a.s. produktu o nazwie A. (...), sprzedaż produktu na rzecz (...) Company Ltd., zawarcie umowy dzierżawy zbiornika na paliwa płynne w K. z (...) Company Ltd., a także fakt świadczenia usług transportowych na rzecz (...) Company Ltd. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, co znalazło potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach, tj. zestawieniu faktur zakupu A. 200 (k. 3263 – t. 17), zestawieniu faktur sprzedaży wystawionych przez (...) Sp. z o. o. (k. 3280-3287 – t. 17), umowie dzierżawy powierzchni magazynowych (k. 139 żółty segregator opisany (...), umowy, leasing), a które wskazane i omówione zostały powyżej w części dotyczącej oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego M. K. (1). Jednocześnie wskazać należy, że o ile fakt zakupu przez (...) Sp. z o.o. od A. a.s. produktu o nazwie A. (...) w świetle wystawionych dokumentów w postaci faktur zakupu, dokumentów przewozowych pozostawał bezsporny, o tyle dokumenty w postaci faktur sprzedaży impregnatu ropopochodnego A. 200 wystawionych przez (...) Sp. z o. o. na rzecz (...) Company Ltd. oraz umowa dzierżawy powierzchni magazynowych zawarta pomiędzy (...) Sp. z o. o., a (...) Company Ltd. nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, co omówione zostanie w dalszej części rozważań. Odnosząc powyższe uwagi do złożonych przez W. O. wyjaśnień wskazać należy, że Sąd uznał je za wiarygodne w tym sensie, że znalazły one potwierdzenie w zgromadzonych w sprawie dokumentach, natomiast odmówił im przymiotu wiarygodności w zakresie, w jakim wskazywać miały na zaistnienie zdarzeń gospodarczych nimi udokumentowanych.

Jednocześnie oskarżeni M. K. (1) i W. O. zaprzeczyli by prowadząc działalność gospodarczą w ramach (...) Sp. z o.o. sprzedawali olej napędowy poza systemem podatkowym, bądź też sprzedawali impregnat ropopochodny A. 200 jako pełnowartościowy olej napędowy. Mając na uwadze tożsamą treść wyjaśnień oskarżonych w powyższym zakresie Sąd ocenił je łącznie uznając je za całkowicie niewiarygodne.

W pierwszej kolejności wyjaśnienia oskarżonych pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków P. R. (1) (k. 921-924 t. 5, k. 4242 – t. 21) i L. K. (k. 928 – t. 5, k. 4341 – t. 21) – kierowców zatrudnionych w FH M. O. (2). I tak P. R. (1) potwierdził, że w okresie od lipca 2009r. do 14.01.2010r. odbierał około 10-krotnie zestawem złożonym z ciągnika siodłowego i naczepy - cysterny substancję o nazwie A. (...) z czeskiej firmy (...) w miejscowości L., przy czym jeden z transportów został zwrócony z uwagi na zbyt ciemną barwę, wskazał, że na dokumentach CMR wpisana była „jakaś angielska firma”, a produkt w większości przypadków był przywożony do bazy w K. i zlewany do zbiornika nr 27, bądź

bezpośrednio dostarczany odbiorcom tj. 3-4 razy do zakładowej stacji paliw firmy w B., dwukrotnie do K. dla firmy transportowej należącej do mężczyzny o imieniu S., gdzie nigdy nie zostawiał i nie otrzymywał żadnych dokumentów. Nadto świadek podał, że wszystkie polecenia wydawał mu W. O., który poinstruował go również, że gdy zabraknie paliwa w ciągniku siodłowym ma zatankować przewożony A., przy czym sytuacja taka miała faktycznie miejsce raz w B..

L. K. wskazał natomiast na polecenie W. O. lub M. K. (1) do oleju napędowego pochodzącego od J. K. (1) (Stacja Paliw W. K. (2), Przyczyna (...)) na terenie bazy w K. dolewał inny olej napędowy celem zmiany koloru, przy czym pochodził on z dostaw z C. (...). Po „poprawieniu koloru” olej napędowy na polecenie M. K. (1) lub W. O. był zawożony do klientów krajowych m. in. (...) w O., firmy (...) w J., firmy (...) w W., firmy (...) we W., firmy (...) w G. oraz betoniarni P. w M.. Nadto świadek wskazał, że olej napędowy z C. (...) był zlewany do zbiorników o nr 26, 27 lub 28, a następnie rozwożony do klientów jako olej napędowy.

Jednocześnie zeznania świadków znalazły potwierdzenie zarówno w osobowym materiale dowodowym, materiałach z kontroli operacyjnej jak i zgromadzonych w sprawie dokumentach, co wprost wskazuje na to, że uczestniczyli w zdarzeniach, które opisywali. I tak P. R. (2) wskazał, że realizował transport około 10 dostaw z A. a.s., przy czym jedna z dostaw została zwrócona z uwagi na niewłaściwy kolor, co wprost koreluje z zeznaniami świadków przedstawicieli A. a.s., jak również zestawieniem wykazu dostaw realizowanych przez A. a.s. (k. 225-226), z którego wynika, że w okresie od 31.07.2009r. do 12.01.2010r. zrealizowanych zostało 12 wewnątrzspółnotowych dostaw, gdzie odbierającym była (...) Company Ltd., przy czym miejscem przeznaczenia był magazyn w K., B., C., L. i miejscowości O., natomiast dostawa z dnia 10.07.2009r. została zwrócona. Fakt realizowania dostaw z A. a.s. bezpośrednio do odbiorców znajduje potwierdzenie również w dokumencie rozliczenie transportu (k. 701b – t. 4), z którego wynika, że dostawa z dnia 02.11.2009r. realizowana była do magazynu we W., dostawa z dnia 30.11.2009r. do P. (w wykazie dostaw wskazany magazyn (...)), dostawa z dnia 07.12.2008r. do C., dostawa z dnia 09.12.2008r. do J., dostawa z dnia 14.12.2008r. do C., dostawa z dnia 16.12.2008r. do C. i dostawa z dnia 30.12.2008r. do magazynu w L., a następnie w dniu 04.01.2010r. do B..

Dodatkowo wskazać należy, że z zestawienia faktur sprzedaży wystawionych przez (...) Sp. z o. o. (k. 3270-3286 – t. 17), wynika, że w okresie od 24.07.2008r. do 12.01.2010r. (cały okres objęty zarzutem) (...) Sp. z o. o. wystawiła faktury sprzedaży oleju napędowego dla Firmy Usługowo Handlowej (...) z/s we W. oraz (...) S. M. z/s w m. K., G.B. F. Sp. j. z/s w J., Spółdzielni (...) z/s w O., firmy (...) z/s J. ul. (...) P. z/s w M., co wprost potwierdza zeznania L. K. w zakresie krajowych odbiorców A. 200.

Wskazać należy również, że fakt dokonywania wewnątrzspółnotowego nabycia z R. (...) przez (...) Sp. z o. o. oraz (...) Company Ltd. (podmiot formalnie zamawiający) substancji ropopochodnej A. 200 w dniach 24.06.2009r., 10.07.2009r., 31.07.2009r., 12.08.2009r., 26.08.2009r., 21.09.2009r., 23.09.2009r., 02.11.2009r., znajduje potwierdzenie w materiałach z kontroli operacyjnej (płyta (...) 2, załącznik nr 8 tom IV k. 288, zgodnie z wykazem ścieżek plików dźwiękowych wskazanych do ujawnienia na rozprawie w piśmie Prokuratora z dn. 02.09.2014r. k. 5086-5123 – t. 26 akt głównych i pomocniczo notatka urzędowa k. 228-262 – t. 2 akt głównych), natomiast fakt dokonywania wewnątrzspółnotowego nabycia z R. (...) substancji ropopochodnej A. 200 w dniach 09.12.2009r., 14.12.2009r., 16.12.2009r., 30.12.2009r. i 12.01.2010r. znajduje potwierdzenie w materiałach z kontroli operacyjnej (płyta (...) 3, załącznik nr 8 tom II k. 393, płyta (...) 4 załącznik nr 8 tom II k. 293 – zgodnie z wykazem ścieżek plików dźwiękowych wskazanych do ujawnienia na rozprawie w piśmie Prokuratora z dn. 02.09.2014r. i pomocniczo notatka urzędowa k. 280-331 i k. 162-182 załącznik nr 8 tom II).

Reasumując Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonych M. K. (1) i W. O., w zakresie w jakim zaprzeczyli, by dokonywali wewnątrzspółnotowego nabycia z R. (...) produktu ropopochodnego A. 200, który następnie w ramach (...) Sp. z o. o. sprzedawali w Polsce jako pełnowartościowy olej napędowy poza systemem podatkowym za niewiarygodne. Wyjaśnienia te należało uznać za przyjętą przez oskarżonych linię obrony, której celem było podważenie zasadności stawianych im zarzutów, a w konsekwencji uniknięcie odpowiedzialności karnej.

W świetle zaprzeczenia przez M. K. (1) i W. O. stawianym im zarzutom, a zatem również w zakresie ewidencjonowania przez (...) Sp. z o.o. w rejestrach sprzedaży faktur zakupu oleju napędowego od (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. nieodzwierciedlających faktycznych zdarzeń gospodarczych wyjaśnienia te uznać należało za niewiarygodne. W tym miejscu wskazać należy, że wyjaśnienia te pozostają w ścisłym związku z zarzutami stawianymi oskarżonemu W. K. (1), a zatem zasadne jest łączne omówienie wyjaśnień oskarżonych M. K. (1), W. O. i W. K. (1) w kontekście zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Oskarżony Wiesław Kędziora zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, jednocześnie odmówił składania wyjaśnień (k. 3230-3232 – t. 17, k. 3406-3409 – t. 18, k. 4126 – t. 21).

Oskarżony zaprzeczając stawianemu mu zarzutowi zakwestionował co do zasady po pierwsze fakt ewidencjonowania w księgach handlowych (...) Sp. z o.o. nierzetelnych faktury VAT dokumentujących fikcyjne transakcje z podmiotami niebędącymi dostawcami oleju napędowego na rzecz (...) Sp. z o.o., po drugie fakt wystawiania na rzecz (...) Sp. z o.o. faktur VAT dokumentujących sprzedaż pełnowartościowego oleju napędowego, a nie odzwierciedlających rzeczywistych zdarzeń gospodarczych.

Odnosząc się do kwestii ewidencjonowania w rejestrach sprzedaży (...) Sp. z o.o. nierzetelnych faktur wystawionych przez (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., Handel Hurtowo Detaliczny Paliwami M. G. (1) Sąd uznał, że nie odzwierciedlały one przeprowadzonych faktycznie transakcji sprzedaży na rzecz (...) Sp. z o.o. oleju napędowego w oparciu o następujące ustalenia faktyczne.

(...) Sp. z o.o. wskazać należy, że z pełnego odpisu z KRS wg stanu na dzień 22.10.2012r. wynika, że spółka miała siedzibę pod adresem (...)-(...) P., ul. (...). Jedynym udziałowcem i jednocześnie Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. od dnia 02.09.2005r. jest A. B..

dowód: informacja z KRS, (...), (...), P., Informacje, KRS, (...) .html

W dniu 07.11.2006r. A. B. sprzedał wszystkie swoje udziały w (...) K (...), na rzecz K. B.. W umowie, jako pełnomocnik nabywcy, widnieje podpis W. D.. Zmiana udziałowców nie została odnotowana w KRS.

(...) K (...) zarejestrowana została od dnia 01.01.2006r. w ewidencji podatników Pierwszego (...) Urzędu Skarbowego w P., natomiast z dniem 27.03.2008r. została wykreślona z rejestru podatników VAT czynnych, natomiast ostatnią deklarację podatkową dla podatku od towarów i usług (...) -7 złożyła za I kwartał 2007r., jednocześnie złożyła deklaracji VAT-7 za rok 2008. (...) K (...) zgłosiła następujące adresy prowadzenia działalności gospodarczej: (...)-(...) O., ul. (...), (...)-(...) P., ul. (...), (...)-(...) Ś., ul. (...), a nadto jako miejsce prowadzenia rachunkowości wskazano adres (...)-(...) P., ul. (...).

Z informacji Urzędu Skarbowego w O. wynika, że (...) Sp. z o.o. nie została zarejestrowana w ewidencji podmiotów gospodarczych z tytułu prowadzenia działalności, nie jest ani nie była zarejestrowana jako czynny podatnik VAT. Ponadto w bazie (...) brak jest jakichkolwiek informacji na temat przedmiotowej firmy.

dowód: protokół badania ksiąg podatkowych (...) Sp. z o.o. k. 3135-3137

Powyższe ustalenia w ocenie Sądu wskazują, że (...) Sp. z o.o. w okresie od lipca 2008r. do grudnia 2008r. (okres objęty zarzutem) faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej w zakresie handlu olejem napędowym. Spółka (...) Sp. z o.o. z dniem 27.03.2008r. została wykreślona z rejestru podatników VAT czynnych, a zatem od tego momentu nie była uprawniona do wystawiania faktur VAT. Jednocześnie faktury sprzedaży wystawione na rzecz (...) Sp. z o.o. datowane są na okres od 08.01.2008r. do 30.09.2008r. (protokół badania ksiąg rachunkowych (...) Sp. z o.o. k. 3171-3135). Nie sposób przy tym przyjąć, że (...) Sp. z o.o. mogła prowadzić legalną działalność w zakresie obrotu paliwami nie będąc czynnym podatnikiem podatku VAT, a co za tym idzie w okresie od 27.03.2008r. nie mogła sprzedać na rzecz (...) Sp. z o.o. oleju napędowego, a sprzedaż udokumentować fakturami VAT. Tym samym za udowodniony należało uznać

fakt, że wystawione po dniu 26.03.2008r. faktury VAT na rzecz (...) Sp. z o.o. nie mogły odzwierciedlać rzeczywistych zdarzeń gospodarczych pomiędzy tymi podmiotami.

(...) Sp. z o.o. wskazać należy, że z odpisu pełnego z KRS wg stanu na dzień 31.12.2007r. wynika, że Spółka miała siedzibę pod adresem K., ul. (...). Jedynym wspólnikiem i jednocześnie Prezesem Zarządu ww. Spółki od 07.05.2007r. jest W. J.. Ostatnie roczne sprawozdanie finansowe Spółka złożyła do Sądu Rejonowego w P. (...) za okres 05.06.2007r. do 31.12.2007r. w dniu 11.09.2008 r.

W dniu 11.08.2008r. W. J. sprzedał wszystkie swoje udziały w (...) Sp. z o.o. na rzecz P. S.. W tym samym dniu został on odwołany z funkcji Prezesa Zarządu Spółki, a całą dokumentację przekazał M. S. (2), będącemu pełnomocnikiem P. S..

W tym miejscu wskazać należy na zeznania M. S. (2), które złożył w toku prowadzonego przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. postępowania kontrolnego wobec (...) Sp. z o.o., z których wynika, że na mocy udzielonego mu pełnomocnictwa w dniu 11.08.2008r. nabył udziały w Spółce w imieniu P. S. oraz odebrał dokumenty Spółki, które w dniu 15.08.2008r. zostały zdeponowane u brata P. S., w P. przy ul. (...).

dowód: zeznania M. S. (2) k. 3415 – t. 18

Jednocześnie P. S. przesłuchany w charakterze świadka w toku postępowania kontrolnego prowadzonego przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w P. wobec (...) Sp. z o.o. zeznał, że z trzema kolegami, których nazwisk nie pamiętał kupił spółkę, która formalnie zakupiona została na niego, jednakże koledzy wyjechali za granicę, a on sam nie podejmował żadnej działalności gospodarczej, po czym w okresie 2009 - 2010 roku przebywał w zakładzie karnym. Nadto wskazał, że na nabycie udziałów w spółce pieniądze otrzymał od kolegów, przy czym nie potrafił wskazać kwoty. P. S. wskazał dalej, że jego związek z (...) Sp. z o.o. polegał tylko na tym, że zostałem jej właścicielem, Spółka nie prowadziła żadnej działalności, nie zatrudniała pracowników, nie były prowadzone żadne ewidencje ani dokumentacja księgowa, ani otwierane rachunku bankowe. Nigdy nie widział żadnych zbiorników, stacji paliw, dystrybutorów ani innych obiektów, które należałyby do (...) Sp. z o.o. Dodatkowo P. S. wskazał, że w okresie kiedy był udziałowcem (...) Sp. z o.o. Spółka nie przeprowadzała żadnych transakcji handlowych, w tym z (...) Sp. z o.o., a firma taka nie jest mu znana, pierwszy raz o niej słyszy, nie sprzedawał tej Spółce paliwa i nie otrzymywał od (...) Sp. z o.o. żadnych pieniędzy. P. S. zeznał również, że nigdy nie wystawiał faktur i załączonych do nich dowodów WZ na których jako sprzedawcę wskazano (...) Sp. z o.o., a jako nabywcę (...) Sp. z o.o., a po okazaniu takich dokumentów zakwestionował na nich swoje podpisy.

dowód: zeznania P. S. k. 194-198 załącznik nr 5 t. I

Wskazać należy również na zeznania M. M. (3) – księgowej (...) Sp. z o.o., która złożyła zeznania w toku postępowania kontrolnego nr (...) prowadzonego przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P.. Świadek wskazała, że od momentu zawiązania Spółki do momentu jej sprzedaży prowadziła księgi rachunkowe, a po jej sprzedaży pełną dokumentację przekazała W. J. w dniu 11.08.2008r. (za okres do 31.07.2008r.) i w dniu 30.12.2008r. (za 08.2008r.), przy czym nie było żadnej dokumentacji dotyczącej późniejszych okresów tj. okresu po dniu 11.08.2008 r. Informacje stanowiące podstawę wpisów w księgach rachunkowych przekazywane były przez W. J. telefonicznie, poprzez SMS, e-mail, nie zawsze też dostarczane były dokumenty źródłowe

M. M. (3) złożyła zeznania również co do transakcji zakupu przez (...) Sp. z o.o. oleju napędowego od (...) Sp. z o.o. wskazując, że księgowanie zakupów następowało na podstawie dowodów wewnętrznych sporządzanych przez biuro rachunkowe na podstawie informacji uzyskiwanych od W. J., przy czym były to informacje ustne, w formie SMS, czy zapisków na kartce, a dokumenty potwierdzające dokonanie zakupów nigdy nie zostały dostarczone. Na koniec miesiąca w oparciu o uzyskane informacje sporządzany był dowód wewnętrzny zakupów od (...) Sp. z o.o., a który jedną, zbiorczą kwotą wprowadzany był do ewidencji księgowej i ewidencji VAT.

dowód: zeznania M. M. (3) k. 3412-3414, 3417-3419, 3428-3430, umowa o świadczenie usług księgowych oraz aneks k. 3420-3422, protokół zdawczo-odbiorczy k. 3423, oświadczenie k. 3424, 3425, 3426-3427 – t. 18

Sąd uznał zeznania świadków M. S. (2), P. S. i M. M. (3) za w pełni wiarygodne. Zeznania te były rzeczowe, wzajemnie ze sobą korespondowały i uzupełniały się, nadto znalazły potwierdzenie w dokumentach wskazanych powyżej i jako takie tworzyły spójną i logiczną całość i łącznie pozwoliły na poczynienie ustaleń faktycznych istotnych w sprawie. Wskazać należy również, że świadkowie nie znali się, M. M. (3) była osobą niezwiązaną z (...) Sp. z o.o. w okresie gdy jej udziałowcem był P. S., a zatem nie sposób przyjąć, że świadkowie uzgodnili wspólną nieprawdziwą wersję zeznań i to taką, która dodatkowo co najmniej pośrednio obciążała P. S.. Z zeznań tych wynika wprost, że P. S. nabywając udziały w (...) Sp. z o.o. pełnił rolę tzw. „słupa”, a zakupiona przez niego Spółka w klasyczny sposób została wykorzystana przez inne osoby do prowadzenia przestępczego procederu związanego, co najmniej z wystawianiem faktur dokumentujących niezastniałe zdarzenia gospodarcze, natomiast nigdy nie zajmowała się handlem paliwami, w tym nie przeprowadzała transakcji handlowych z (...) Sp. z o.o.

Tym samym za udowodniony należało uznać fakt, że wystawione w okresie od listopada do grudnia 2008r. przez (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. faktury sprzedaży oleju napędowego nie mogły odzwierciedlać rzeczywistych zdarzeń gospodarczych pomiędzy tymi podmiotami.

Dodatkowo wskazać należy na fakt, że podmiotem od którego (...) Sp. z o.o. miała kupować olej napędowy była (...) Sp. z o.o., która od dnia 27.03.2008r. nie była uprawniona do wystawiania faktur VAT, a wystawione w tym okresie dokumenty nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, o czym była mowa powyżej.

Odnośnie firmy Handel (...) z/s w K. wskazać należy, że M. G. (1) w toku postępowania kontrolnego prowadzonego przez Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w P. złożył zeznania, w którym wskazał, że wiosną 2008 r. poznał G. W. i drugiego mężczyznę, którzy zaproponowali mu założenie legalnej firmy zajmującej się handlem samochodami, a następnie pomogli mu dokonać formalności związanych z zarejestrowaniem działalności gospodarczej. Po upływie kilku miesięcy G. W. zaproponował M. G. (1) rozszerzenie działalności o handel paliwami, na co ten wyraził zgodę, następnie zostały dokonane formalności z tym związane, wyrobiona została pieczętka, po czym pod koniec września 2008r. kontakt z G. W. się urwał. M. G. (1) wskazał również, że w 2008 roku nie zatrudniał pracowników, nie prowadził ksiąg rachunkowych, ponieważ wszystkie dokumenty każdorazowo zabierał G. W., faktycznie nie prowadził działalności w zakresie handlu paliwami i był tylko osobą podstawioną. Dodatkowo wskazał, że nie posiada żadnych dokumentów związanych z handlem paliwami i nie podpisywał żadnych dokumentów, nigdy nie posiadał koncesji na obrót paliwami, nie występował o taką koncesję i nie podpisywał żadnych dokumentów celem jej uzyskania.

(...) Sp. z o. o. M. G. (1) wskazał, że nie zna i nigdy nie słyszał o osobie W. K. (1) ani M. P. (1), w 2008r., a także w innym okresie nie zawierał transakcji handlowych z (...) Sp. z o.o., ani z żadnym innym podmiotem ponieważ w rzeczywistości nigdy nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej, a prowadzona przez niego firma była tylko „na papierze”.

W trakcie przesłuchania M. G. (1) okazano faktury sprzedaży wystawione przez Handel Hurtowo Detaliczny Paliwami M. G. (1) na rzecz (...) Sp. z o.o. oraz dowody WZ odnoszące się do tych faktur, gdzie świadek zaprzeczył by wystawił i podpisał okazane mu dokumenty, a także by sprzedawał (...) Sp. z o.o. paliwa wskazane na tych dokumentach. Dalej świadek wskazał, że nie otrzymał nigdy pieniędzy za sprzedaż paliwa, ponieważ go nie sprzedawał.

dowód: zeznania M. G. (1) k. 141-143 załącznik nr 5 t. I

Sąd uznał zeznania M. G. (1) za w pełni wiarygodne. Wskazać należy, że świadek zeznania składał w toku postępowania kontrolnego prowadzonego wobec jego osoby, a co za tym idzie nie miał żadnego interesu w tym by składać zeznania nieprawdziwe, obciążające samego siebie. Dodatkowo nie znał on W. K. (1), a zatem brak jest jakichkolwiek racjonalnych podstaw by móc twierdzić, że złożył on nieprawdziwe, niekorzystne dla niego zeznania. Z relacji M. G. (1) wynika, że był on kolejną osobą która pełniła rolę „słupa”, a zarejestrowana na niego działalność gospodarcza wykorzystywana była w procedurze fakturowego obrotu towarami, w odniesieniu do fikcyjnych zdarzeń gospodarczych.

Tym samym za udowodniony należało uznać fakt, że wystawione w okresie od 01.09.2008r. do 30.10.2008r. przez firmę Handel (...) na rzecz (...) Sp. z o.o. faktury sprzedaży oleju napędowego nie mogły odzwierciedlać rzeczywistych zdarzeń gospodarczych pomiędzy tymi podmiotami.

(...) Sp. z o.o. wskazać należy, że zgodnie z danymi z KRS siedziba Spółki w okresie od stycznia do grudnia 2009r. mieściła się pod adresem ul. (...), (...)-(...) K., a następnie ul. (...), (...)-(...) P.. W okresie od 24.11.2008 r. do 25.03.2009r. funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. pełnił W. J.; a następnie w okresie od 25.03.2009r. do 11.02.2011r. M. S. (2).

Na wszystkich fakturach mających dokumentować sprzedaż w roku 2009 paliwa przez (...) Sp. z o. o. do (...) Sp. z o.o. w miejscu przeznaczonym na podpis i pieczęć wystawcy widnieje pieczętka o treści „Prezes Zarządu P. S.”.

dowód: faktury k. 226 i nast. załącznik nr 5 t. I i II

Przesłuchany na tą okoliczność P. S. podał, że nigdy nie słyszał o Spółce (...), nigdy nie pełnił w niej żadnej funkcji, nie zna W. J., nadto w okresie 2009-2010 roku przebywał w zakładzie karnym. Świadek wskazał również, że nie zna W. K. (1) oraz firmy (...) Sp. z o.o. W toku przesłuchania świadkowi okazano m.in. faktury za roku 2009, na których jako sprzedający olej napędowy widnieje (...) Sp. z o. o., a jako nabywca (...) Sp. z o.o., gdzie zaprzeczył by był ich wystawcą, jak również nigdy nie sprzedawał paliwa.

dowód: zeznania P. S. k. 194-198 załącznik nr 5 t. I

M. M. (3) – prowadząca księgowość (...) Sp. z o.o. zeznała natomiast, że w 2009r. Prezesem Zarządu i udziałowcem był W. J.. Podstawę zapisów w księgach stanowiły dokumenty wewnętrzne sporządzane na podstawie informacji uzyskiwanych od W. J., natomiast dokumenty źródłowe dostarczane były w 2008r., a w 2009r. już nie.

M. M. (3) złożyła zeznania również co do transakcji zakupu przez (...) Sp. z o.o. oleju napędowego od (...) Sp. z o.o. wskazując, że księgowanie zakupów następowało na podstawie dowodów wewnętrznych, a dokumenty źródłowe nigdy nie zostały dostarczone.

dowód: zeznania M. M. (3) k. 3428-3430

Oceny wiarygodności zeznań P. S. i M. M. (3) Sąd dokonał powyżej, a przedstawione tam zapatrywania pozostają aktualne również, co do tej części zeznań świadków.

Dodatkowo wskazać należy, że P. S. w okresie od 24.02.2009r. do 05.03.2009r. i od 07.08.2009 do 07.04.2010r. (z wyjątkiem 05.02.2010., 12.02.2010r., 20-21.03.2010r., 27-28.03.2010r.) odbywał karę pozbawienia wolności, a co za tym idzie w tym okresie nie mógł przeprowadzać, w imieniu (...) Sp. z o.o. transakcji sprzedaży oleju napędowego do (...) Sp. z o.o., ani wystawiać faktur sprzedaży.

Tym samym za udowodniony należało uznać fakt, że wystawione w okresie od 17.01.2009r. do 28.12.2008r. przez (...) z o.o. na rzecz (...) Sp. z o.o. faktury sprzedaży oleju napędowego nie mogły odzwierciedlać rzeczywistych zdarzeń gospodarczych pomiędzy tymi podmiotami.

Podsumowując ustalenia faktyczne dotyczące (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. wskazać należy, że M. M. (3) prowadziła (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o., przy czym podstawę zapisów w księgach stanowiły dokumenty wewnętrzne sporządzane w oparciu o ustne informacje przekazywane przez W. J., a nie dokumenty źródłowe. W ten sposób księgowane były m. in. transakcje zakupu oleju napędowego od (...) Sp. z o.o., która od dnia 27.03.2008r. nie była uprawniona do wystawiania faktur VAT. Dalej, (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. wystawiały faktury sprzedaży oleju napędowego na rzecz (...) Sp. z o.o., gdzie każdorazowo osobą wskazaną jako wystawca faktur był P. S., który zaprzeczył, by w imieniu obu Spółek dokonywał transakcji handlowych z (...) Sp. z o.o. (...) Sp. z o.o. wystawiała faktury sprzedaży oleju napędowego do (...) Sp. z o.o. Fakt, że (...) Sp. z o.o. każdorazowo występuje jako zbywca oleju napędowego na rzecz (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o., a (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. jako nabywcy i zbywcy

oleju napędowego, to w zestawieniu z poczynionymi ustaleniami odnośnie faktycznej działalności tych spółek, jak również ich powiązań podmiotowych, wskazuje jednoznacznie, że podmioty te wykorzystywane były do przestępczej działalności związanej co najmniej z wzajemnym wytwarzaniem nierzetelnej dokumentacji, która miała służyć do upozorowania ich legalnej działalności w zakresie handlu olejem napędowym, a objęte tymi fakturami transakcje nie odzwierciedlają faktycznych zdarzeń gospodarczych.

W oparciu o przedstawioną wyżej argumentację, w ocenie Sądu zostało wykazane, że (...) Sp. z o.o. nie dokonała faktycznie w okresie od 18.07.2008r. do 28.12.2008r. nabycia oleju napędowego od (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o. i Handel Hurtowo Detaliczny Paliwami M. G. (1), a tym samym nie posiadała oleju napędowego udokumentowanego powyższymi fakturami w łącznej ilości 3.215.292 litrów, a w konsekwencji nie mogła sprzedać oleju napędowego do (...) Sp. z o.o.

O tym, że (...) Sp. z o.o. nie dokonywała faktycznych dostaw oleju napędowego na rzecz (...) Sp. z o.o. świadczą również materiały z kontroli operacyjnej (płyta (...) 2, załącznik nr 8 tom IV i pomocniczo notatka urzędowa k. 1163-1165 – t. 6 akt głównych i stenogram k. 209, 224, 247 teczka (...) 2 t. I, k. 69, 208, teczka (...) 2 t. II, k. 255-256 teczka (...) t. II), z których wynika, że M. P. (2) – zatrudniona w (...) Sp. z o.o. dokonywała fikcyjnych przyjęć magazynowych, by móc wystawić faktury sprzedaży na rzecz odbiorców krajowych, a osobą odpowiedzialną za dostarczanie faktur zakupowych był M. K. (1) i W. O.. Dodatkowo D. J. – prowadząca księgowość dla (...) Sp. z o.o. zgłaszała M. K. (1) nieprawidłowości, co do faktur wystawianych przez (...) Sp. z o.o. oraz fakt niedostarczenia ich oryginałów oraz odmówiła dalszego księgowania na podstawie faxów (płyta (...) 2, załącznik nr 8 tom IV i pomocniczo notatka urzędowa k. 1165 – t. 6 akt głównych, stenogram k. 45-46 przy czym w stenogramie k. 45 błędnie zapisano (...), gdy faktycznie wypowiedziane są słowa (...) i na k. 45v błędnie zapisano (...), gdy faktycznie wypowiedziane są słowa (...), 46v-47 teczka (...) 2 t. III i zeznania świadka D. J. k. 1167-1169 – t. 6).

Jednocześnie Sąd uznał, że brak było podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań D. J. – księgowej (...) Sp. z o.o. Wskazać należy, że świadek współpracowała zawodowo przez długi okres czasu z M. K. (1) i W. O., a zatem należy przyjąć, że ich wzajemne relacje nie mogły w żaden sposób spowodować złożenia przez świadka nieprawdziwych niekorzystnych dla oskarżonych zeznań. Co istotne zeznania D. J. należało oceniać w powiązaniu z materiałami z kontroli operacyjnej, a odtworzone rozmowy w sposób jasny i bezsporny wskazywały zarówno na pozytywny charakter relacji łączącej świadka z oskarżonymi, jednocześnie potwierdziły nieprawidłowości dotyczące dokumentów źródłowych wystawianych przez (...) Sp. z o.o., co w połączeniu z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym i poczynionymi ustaleniami faktycznymi, w szczególności co do fikcyjnego charakteru transakcji zakupowych oleju napędowego dokonywanych przez (...) Sp. z o.o., pozwalało na poczynienie ustaleń faktycznych istotnych z punktu widzenia stawianych oskarżonym zarzutów.

(...) Sp. z o.o. wskazać należy, że była ona czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług w okresie od 01.09.2004r. do 24.07.2009r. - wykreślona na podstawie art. 96 ustawy o VAT, a deklaracje VAT-7 składała za miesiące od stycznia 2004r. do stycznia 2008r.

W złożonym zgłoszeniu aktualizacyjnym NIP-2 sporządzonym 05.02.2008r. wskazano jako siedzibę Spółki (...), ul. (...), a w zgłoszeniu nie podano innych adresów prowadzenia działalności gospodarczej. Z informacji Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. z dnia 11.05.2011r. wynika, że (...) Sp. z o.o. nie figuruje w ewidencji podatników VAT (wykreślona z dniem 25.07.2009r.), nie złożyła zgłoszenia aktualizacyjnego VAT-R, nie składała deklaracji dla podatku od towarów i usług, w toku podjętych czynności wyjaśniających nie potwierdzono faktu prowadzenia przez Spółkę działalności gospodarczej pod wskazanym adresem, nadto podmiot został wpisany do Bazy Podmiotów Szczególnych – Podmioty nieistniejące oraz nierzetelne.

Naczelnik Urzędu Skarbowego w S. pismem z dnia 26.05.2011r. poinformował, że podmiot nie figuruje w ewidencji komputerowej podatników i nie odnotowano wpływu dokumentów aktualizacyjnych.

dowód: akta postępowania kontrolnego wobec (...) Sp. z o.o.

Powyższe ustalenia w ocenie Sądu wskazują, że (...) Sp. z o.o. w sierpniu 2008r. (okres na kiedy datowane są faktury sprzedażowe) faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej w zakresie handlu olejem napędowym. Spółka w tym okresie nie składała deklaracji dla podatku od towarów i usług, a zatem nie sposób przyjąć, że mogła prowadzić legalną działalność w zakresie obrotu paliwami, a co za tym idzie nie mogła sprzedawać na rzecz (...) Sp. z o.o. oleju napędowego, a sprzedaży udokumentować fakturami VAT.

Wskazać należy również, że w komputerze przenośnym (laptop H. (...)) zabezpieczonym u W. O. biegły dokonał odzysku plików tekstowych stanowiących faktury nr (...) z dnia 21.08.2008r., nr (...) z dnia 25.08.2008r. i nr (...) z dnia 29.08.2008r. wystawionych przez (...) Sp. z o.o. z/s w Ł. na rzecz (...) Sp. z o.o. Istotne jest jednak, że faktury te każdorazowo stanowiły załącznik do wiadomości e-mail, gdzie jako nadawca wskazany został www.faktura.pl<info@faktura.pl>, a jako adresat (...), nadto w treści wiadomości wskazano, że e-mail został wygenerowany z adresu (...), z adresem zwrotnym użytkownika systemu (k. 7-19 załącznika B do opinii z zakresu badania elektronicznych nośników pamięci – załącznik nr 6 opisany jako sprawozdanie biegłego z zakresu badania elektronicznych nośników pamięci). Powyższe oznacza, że faktury zostały faktycznie wygenerowane w programie faktura.pl przez użytkownika posługującego się adresem: (...), przy czym (...) Sp. z o.o. jest osobowo powiązana z oskarżonym M. K. (1), który jest jej jedynym udziałowcem i pełnił w niej funkcję Prezesa Zarządu. O tym, że e-mail (...) wykorzystywany był przez M. K. (1) świadczy m. in korespondencja wysyłana na ten adres przez Z. C. (1) (k. 32-36 załącznika B do opinii z zakresu badania elektronicznych nośników pamięci).

Powyższe ustalenia wskazując wprost, że faktury na których jako sprzedawca oleju napędowego wskazana została (...) Sp. z o.o. nie zostały faktycznie wystawione przez ten podmiot, a co za tym idzie nie odzwierciedlają one rzeczywistych dostaw oleju napędowego na rzecz (...) Sp. z o.o.

Tym samym w ocenie Sądu zostało udowodnione, że M. K. (1) i W. O. ewidencjonowali w księgach handlowych kontrolowanej przez siebie spółki (...) Sp. z o. o. nierzetelne dokumenty zakupu oleju napędowego od (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o., które to dokumenty nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych pomiędzy tymi podmiotami.

Zeznania **R. A.** (k. 1178), **M. B. (1)** (k. 1181-1182), **R. K.** (k. 1184-1185), **W. M. (1)** (k. 1187-1188), **T. N.** (k. 1190-1191), **T. S.** (k. 1227-1228), **Z. N.** (k. 1230-1231) – kierowców autocystern zatrudnionych w P. (...)A. M., Sąd uznał w pełni za wiarygodne. Zeznania te w pełni ze sobą korespondowały i uzupełniały się tworząc łącznie spójną i logiczną całość. Wskazać należy, że wszyscy świadkowie byli wieloletnimi pracownikami A. M., a zatem mało prawdopodobne jest by złożyli świadomie nieprawdziwe, a zarazem niekorzystne dla pracodawcy zeznania. Wręcz przeciwnie stosunek zależności pomiędzy świadkami, a oskarżonym mógł w świetle zasad doświadczenia życiowego w sposób niekorzystny wpływać na szczerość ich relacji, przy czym w ocenie Sądu sytuacja taka nie miała w niniejszej sprawie miejsca. Świadkowie, bowiem w sposób rzeczowy i logiczny wskazywali na okoliczności związane z wykonywaną przez nich pracą, a treść złożonych zeznań wskazuje, że zeznania te były spontaniczne i nie zostały przygotowane na użytek toczącego się postępowania.

Wiarygodność zeznań świadków **H. B.**, **R. G.**, **S. Ł.** i **J. W.** została częściowo oceniona w części poświęconej ocenie wyjaśnień oskarżonego A. M., przy czym nie ma konieczności powielania przedstawionej tam argumentacji, która pozostałej całkowicie aktualna. W tym miejscu należy wyłącznie wskazać, że Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków złożone w toku postępowania przygotowawczego jako najbardziej spontaniczne, a co za tym idzie szczere, natomiast zeznania złożone przed Sądem w części, w jakiej korespondowały z wcześniejszą relacją świadków i poczynionymi w oparciu o nią ustaleniami faktycznymi.

Dokonując oceny zeznań świadków Sąd miał na względzie, że wszyscy z nich byli wieloletnimi pracownikami A. M., nigdy nie pozostawali z oskarżonym w konflikcie, a wręcz przeciwnie ich zachowanie, a także wypowiedzi na temat byłego pracodawcy pozwalają twierdzić, że łączyły ich pozytywne relacje. Dodatkowo świadek S. Ł. składając zeznania na rozprawie nadal był zatrudniony u A. M., a zatem w jego przypadku pamiętać należało również o istniejącym pomiędzy stronami stosunku zależności, który mógł mieć wpływ na relację świadka. Jednocześnie zestawienie zeznań

złożonych przez świadków w toku śledztwa z zeznaniami złożonymi na rozprawie wskazuje na świadomą zmianę ich postawy procesowej, co w ocenie Sądu motywowane było chęcią pomocy A. M.. Świadkowie na etapie postępowania sądowego złożyli, bowiem zeznania odmienne odnośnie faktu dzierżawienia zbiorników w bazie paliwowej w N. oraz wywożenia magazynowanego tam produktu ropopochodnego przez wydzierżawiającego, a więc okoliczności istotnych z punktu widzenia zarzutów stawianych oskarżonemu A. M., a prezentowana przez nich wersja zdarzeń w całości pokrywała się z wyjaśnieniami oskarżonego, a jej dopełnieniem były zeznania świadka A. S. (1). Zeznania te, co omówione zostały powyżej nie znalazły potwierdzenia, czy wręcz pozostawały w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności zeznaniami kierowców zatrudnionych w PW Duet oraz dokumentami w szczególności wykazem H. (...)NA DZIEŃ, w oparciu o który możliwe było przesledzenie przesunięć magazynowych pomiędzy poszczególnymi zbiornikami.

W tym miejscu konieczne jest dodatkowe odniesienie się do zeznań R. G. złożonych zarówno w toku śledztwa, jak i przed Sądem. W pierwszej kolejności odnieść się trzeba do podawanych przez R. G. okoliczności przesłuchania go w nocy z 29/30.11.2010r., kiedy to przesłuchanie miało zostać przerwane na skutek zasłabnięcia świadka, a następnie kontynuowane po powrocie ze szpitala. Jakkolwiek fakt udzielenia R. G. pomocy medycznej nie został potwierdzony przez żadną placówkę medyczną (k. 4401, 4431, 4451, 4453, 4455, 4457, 4459, 4481, 5950, 5981), jak również okoliczność ta nie została odnotowana w protokole przesłuchania, co nakazywałoby podważyć wiarygodność powyższych twierdzeń, nie sposób zdaniem Sądu kategorycznie wykluczyć, iż do takiej sytuacji doszło. Na powyższe wskazywał, bowiem nie tylko R. G. lecz również świadek U. G. (k. 6021), przy czym w okolicznościach niniejszej sprawy jest mało prawdopodobne by zeznania tego świadka były nieprawdziwe. Wskazać należy, bowiem, że U. G. w chwili składania zeznań była wdową, dodatkowo sposób składania przez nią zeznań w sprawie, która nie dotyczyła bezpośrednio ani jej, ani jej męża, a byłego pracodawcy R. G. zdaniem Sądu nie wskazywał by zeznania te zostały przygotowane na potrzeby niniejszego postępowania. U. G. w emocjonalny sposób przekazywała jedynie informacje dotyczące jej zmarłego męża, a swoją postawą mimowolnie wręcz wskazywała, że w żaden sposób nie jest zainteresowana przebiegiem toczącego się postępowania, a jedynie miała potrzebę opowiedzenia o zmarłym mężu, co w sposób szczególny potwierdzało szczerść jej relacji.

Okoliczności przesłuchania R. G. jakkolwiek, co do zasady mogły mieć wpływ na treść złożonych przez niego zeznań, to w ocenie Sądu nie mogły co do zasady ich dyskwalifikować. Pamiętać należy, bowiem że R. G. pierwsze zeznania złożył w dniu 29.11.2010r. w miejscu pracy, gdzie podczas przesłuchania nie doszło do jakichkolwiek sytuacji szczególnych, w tym związanych z pogorszeniem jego stanu zdrowia. Co istotne, kwestionowane zeznania stanowiły niejako potwierdzenie zeznań złożonych wcześniej, a dodatkowo je uzupełniały, co podważa tezę, iż mogły zostać złożone w stanie wyłączającym bądź w znacznym stopniu ograniczającym zdolność odtwarzania postrzeżeń. Wykluczyć w ocenie Sądu należy również tezę, iż zeznania te faktycznie nie stanowią relacji świadka, a spisane zostały przez funkcjonariusza policji, a jedynie podpisane przez R. G.. Za takim stanowiskiem przemawia bezsporny fakt, że zeznania te nie stanowiły odosobnionej relacji, lecz znalazły potwierdzenie w zeznaniach przesłuchiowanych w tym samym dniu świadków S. Ł. i J. W., a kompleksowa ocena zeznań wszystkich świadków, które charakteryzowały się wzajemną spójnością przemawiała za nadaniem zeznaniom R. G. co do zasady przymiotu wiarygodności.

Zeznaniom tym, Sąd nie dał wiary jedynie w części odnoszącej się do wskazanych przez R. G. proporcji, w jakiej A. 200 był mieszany z olejem napędowym. Z danych zawartych w raportach dziennych H. (...)NA DZIEŃ wynika bowiem, że A. 200 był przelewany ze zbiornika nr 7 w ilościach większych niż 7% zawartości oleju napędowego przechowywanego w zbiornikach, do których był zlewany. Nie sposób wykluczyć, że przesłuchujący świadka funkcjonariusz policji chciał uzyskać od niego dane liczbowe w powyższym zakresie, co w sposób oczywisty pozwalało na przyjęcie pewnych założeń na potrzeby prowadzonego śledztwa, a świadek te dane podał pomimo, że w sposób oczywisty nie odzwierciedlały one faktycznych ilości przesunięć magazynowych. Jednocześnie wskazać należy, że zeznania R. G. odnoszące się do proporcji mieszania A. 200 z olejem napędowym nie miały znaczenia dla poczynienia ustaleń faktycznych istotnych z punktu widzenia stawianego oskarżonemu A. M. zarzutu. Istotne w sprawie bowiem było ustalenie, czy w ogóle doszło do procederu mieszania impregnatu ropopochodnego z olejem napędowym, a następnie sprzedawania tak powstałej mieszaniny jako pełnowartościowego paliwa, a ta okoliczność zdaniem Sądu została udowodniona.

Jako niewiarygodne Sąd ocenił natomiast zeznania świadka złożone na rozprawie, w których zaprzeczył by podczas przesłuchania w dniu 30.11.2010r. – protokół przesłuchania k. 848-850 – t. 5) okazane mu zostały jakiegokolwiek dokumenty, w tym segregatory zawierające raporty dzienne opisane H. (...)NA DZIEŃ. Wskazać należy, że R. G. złożył zeznania, w których szczegółowo opisał przesunięcia magazynowe pomiędzy poszczególnymi zbiornikami w dniu 25.11.2010r., przy czym podawane przez niego dane w pełni pokrywały się z zapisami w raporcie dziennym. Świadek wskazał z jednej strony, że zeznania składał posiłkując się fakturami i dokumentami, a nie danymi z segregatorów, co jednocześnie przeczy wprost jego wcześniejszemu twierdzeniu, że żadne dokumenty nie były mu okazywane. Pamiętać należy przy tym, że R. G. składał zeznania w dniu 30.11.2010r., natomiast zeznawał o przesunięciach magazynowych, które miały miejsce w dniu 25.11.2010r., a co za tym idzie w świetle zasad doświadczenia życiowego niemożliwe jest, by tak szczegółowe dane mógł podawać niejako „z głowy”, bez wglądu w dokumenty. Tym samym w powyższym zakresie zeznania świadka należało uznać za niewiarygodne, będące wyrazem jego zmienionej postawy procesowej, o czym była już mowa wyżej. Dodać należy również, że zeznania R. G. były wysoce przydatne dla potwierdzenia prawidłowości dokonanej przez Sąd interpretacji zapisów w raportach dziennych H. (...)NA DZIEŃ, które w dalszej kolejności stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd uznał za całkowicie wiarygodne zeznania świadków **P. R. (1)** i **L. K.** – kierowców zatrudnionych w (...) Sp. z o.o. Wskazać należy przede wszystkim, że świadkowie, jako osoby obce dla oskarżonych M. K. (4) i W. O., nie pozostające z nimi w żadnym konflikcie, nie mieli żadnych racjonalnych powodów, by narażając się na odpowiedzialność karną składać nieprawdziwe zeznania, na okoliczności takie nie wskazywali również oskarżeni. Dodatkowo zeznania świadków były rzeczowe, wzajemnie ze sobą korespondowały i uzupełniały się, nadto znalazły potwierdzenie w pozostałym zarówno osobowym, jak i rzeczowym materiale dowodowym, który wskazany został szczegółowo w części dotyczącej oceny wyjaśnień oskarżonych M. K. (1) i W. O. i jako takie stanowiły podstawę ustaleń faktycznych istotnych z punktu widzenia oceny zasadności stawianych oskarżonym zarzutów. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że zeznania świadków złożone przed Sądem w części pozostawały odmienne od zeznań złożonych w toku postępowania przygotowawczego, co jednakże w żadnym stopniu nie dawało podstaw do kwestionowania ich rzetelności. Wskazać należy, bowiem, że świadkowie zeznawali przed Sądem w okresie kilku lat od zdarzeń objętych zarzutami, co więcej z racji wykonywanego zawodu wielokrotnie świadczyli usługi transportowe, a co za tym idzie niepamięć, co do konkretnych zdarzeń wprost wynikać mogła z naturalnego procesu zapominania. Jednocześnie świadkowie po odczytaniu zeznań złożonych w toku postępowania przygotowawczego podtrzymali je w całości, co łącznie tworzyło spójną i logiczną całość i pozwoliło ocenić ich zeznania jako wiarygodne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka **G. F.** (k. 930-932 – t. 5, k. 1232v-1233 – t. 7, k. 4230-4237), który w toku postępowania przygotowawczego zeznał, że w okresie od 09.09.2008r. do 09.07.2009r. kupował olej napędowy wyłącznie w (...) Sp. z o.o., a w wyniku tankowania jednej partii paliwa do samochodów ciężarowych większość z nich uległa awarii, a następnie po zatankowaniu partią dostarczoną w dniu 09.07.2009r. awarii uległy 23 ciągniki siodłowe. Przed Sądem świadek potwierdził powyższe okoliczności, jednocześnie pozostałe zeznania odnosiły się do kwestii pobrania próbek paliwa dostarczonego przez (...) Sp. z o.o. oraz przeprowadzonych badań laboratoryjnych. W ocenie Sądu brak było podstaw by kwestionować wiarygodność zeznań świadka, albowiem w zakresie współpracy z (...) Sp. z o.o. i dostarczania przez ten podmiot oleju napędowego nie były one kwestionowane na żadnym etapie postępowania, co więcej znalazły potwierdzenie w fakturach sprzedaży wystawionych przez (...) na rzecz G.B. F. Sp. j. z/s w J. (zestawienie sprzedaży k. 3272-3284 – t. 17). Z uwagi na brak wyników badań laboratoryjnych próbek paliwa dostarczonego do firmy (...) niemożliwe było ustalenie, czy spełniało ono parametry wymagane dla oleju napędowego, przy czym okoliczność ta w żaden sposób nie podważała, co do zasady zeznań świadka odnoszących się do awarii pojazdów tankowanych tym paliwem.

Wiarygodnymi były zeznania **M. Š. (2)** i **L. B.** – pracowników A. a.s., którzy w sposób rzeczowy przedstawili okoliczności nawiązania współpracy ze Z. C. (1), potwierdzili fakt działania oskarżonego w imieniu różnych podmiotów gospodarczych na podstawie udzielonych mu pełnomocnictw, jak również dokonali charakterystyki impregnatu ropopochodnego A. 200. Zeznania te wzajemnie ze sobą korespondowały i uzupełniały się, nadto

znalazły odzwierciedlenie w zabezpieczonych dokumentach w postaci faktur, kwitów wagowych, umów o współpracy, pełnomocnictwach i jako takie stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Na przymiot wiarygodności zasługiwały również zeznania M. S. (1) i **M. G. (2)**, którzy przedstawili procedurę związaną z zarejestrowaniem na terytorium Wielkiej Brytanii spółki prawa handlowego, nadto M. G. (2) potwierdził fakt dokonania rejestracji (...) Company Ltd. oraz prowadzenia ksiąg rachunkowych i wskazał na Z. C. (1) jako osobę, działającą w imieniu Spółki. Tak samo Sąd ocenił zeznania **J. Ś.**, który potwierdził fakt prowadzenia ksiąg rachunkowych H. s.r.o., a także wskazał na Z. C. (1) jako osobę, działającą w imieniu Spółki. Zeznania świadków były rzeczowe, spójne, nadto znalazły potwierdzenie w przedłożonych przez nich dokumentach i w związku z tym brak było podstaw do kwestionowania ich rzetelności.

W pełni wiarygodnymi były zeznania świadków **K. P.** i **M. N.** – pracowników placówek Banku (...), w których Z. C. (1) dokonywał wpłat gotówkowych. Zeznania świadków znalazły potwierdzenie w nagraniach z monitoringu, w dokumentach w postaci dowodów wpłat, jak również potwierdzone zostały w wyjaśnieniach Z. C. (1) i jako takie Sąd uznał je za bezsporne.

Jako wiarygodne Sąd ocenił również zeznania świadka **R. S.** – Prezesa Zarządu (...) S.A., które znalazły potwierdzenie w danych uzyskanych z KRS, a z których wynika, że Spółka postawiona została w stan upadłości, a co za tym idzie nie prowadziła działalności gospodarczej, w ramach której mogła nawiązywać relacje handlowe z (...) Company Ltd. Zeznania te nie były również kwestionowane przez strony w toku procesu.

Zeznania świadka **L. Z. (Z.)** – byłej żony M. H. Sąd uznał w pełni za wiarygodne. Zeznania te nie były istotne z punktu widzenia stawianych oskarżonym zarzutów, jednakże miały na celu poczynienie ustaleń odnośnie miejsca pobytu M. H., przy czym świadek jedynie potwierdziła, że nie posiada informacji w tym zakresie.

Zeznania **D. G.** – funkcjonariusza CBS, **A. F.** i **M. M. (4)** – funkcjonariuszy Izby Celnej zasługiwały na przymiot wiarygodności. Świadczyli potwierdzili fakt przeprowadzenia czynności służbowych w bazie paliw w N., jak również opisali procedurę związaną z pobraniem próbek paliw. Zeznania te były rzeczowe, wzajemnie ze sobą korespondowały i uzupełniały się tworząc spójną i logiczną całość.

Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania **K. Ł.** i **A. S. (2)** – osób działających w imieniu Ł. Sp. o.o., którzy potwierdzili fakt zawarcia ze Z. C. (1) działającym w imieniu (...) Company Ltd. umowy dzierżawy zbiornika na paliwo w G.. Zeznania wzajemnie ze sobą korespondowały i uzupełniały się, nadto znalazły potwierdzenie w umowie najmu powierzchni magazynowych (k.1391) i jako takie stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Na przymiot wiarygodności zasługiwały zeznania K. A. (k. 3209-3211 – t. 16, (...) - (...) – t. 23) – inspektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P., który przeprowadzał kontrolę podatkową w zakresie podatku VAT, podatku akcyzowego i opłaty paliwowej w (...) Sp. z o.o. Zeznania te były rzeczowe, konsekwentne, nadto znalazły odzwierciedlenie w wydanych decyzjach podatkowych i jako takie nie budziły wątpliwości Sądu. Jednocześnie wskazać należy, że zeznania te nie stanowiły same w sobie podstawy ustaleń faktycznych istotnych z punktu widzenia stawianych oskarżonym M. K. (1), W. O. i W. K. (1) zarzutów, w szczególności, co do faktu dokumentowania przez (...) nabycia oleju napędowego od (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. na podstawie faktur nieodzwierciedlających rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, które to ustalenia Sąd poczynił w oparciu o osobowy i rzeczowy materiał dowodowy wskazany i omówiony w części dotyczącej oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonych M. K. (1), W. O. i W. K. (1).

Zeznania świadków **M. R.**, **B. J.**, **G. P.**, **A. K.**, **J. B.** i **A. J.**, **K. G.** były nieprzydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Zeznania świadków odnosiły się, bowiem do zakupu oleju napędowego w dniu 17.02.2011r. przez Firmę (...) od P. (...)A. M., które to paliwo miało nie spełniać norm jakościowych i spowodować uszkodzenia pojazdów nim tankowanym na stacji paliw Firmy (...), przy czym transakcja ta miała miejsce w okresie późniejszym niż okres objęty zarzutem postawionym A. M. w niniejszej sprawie. Wskazanie w akcie oskarżenia powyższego materiału dowodowego, który w żaden sposób nie odnosi się do zarzutów stawianych A. M. jest niezrozumiałe. W sytuacji, bowiem uznania przez Prokuratora, że powyższy materiał dowodowy wskazuje na to,

że A. M. w tym przypadku wprowadził do obrotu olej napędowy niespełniający norm jakościowych winno to znaleźć odzwierciedlenie w postawionych oskarżonemu zarzutach, co nie miało miejsca. Należy, zatem podzielić stanowisko obrońców, że wprowadzenia do niniejszego postępowania powyższego materiału dowodowego nie można odczytywać inaczej jak tylko jako zabiegu mającego służyć uprawdopodobnieniu zasadności postawionego A. M. zarzutu, co jednakże nie mogło mieć jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia przez Sąd o odpowiedzialności karnej oskarżonego.

Zeznania świadków **M. B. (2), W. K. (3), J. K. (2), M. O. (3), P. D., G. N., T. D., M. K. (5), K. T.** nie miały znaczenia z punktu widzenia oceny zasadności stawianych oskarżonym zarzutów, a zatem Sąd odstąpił od ich omawiania.

Jako niewiarygodne Sąd uznał zeznania oraz **opinię prywatną W. M. (2)** (k. 4814-4849, 5046-5051), które oparte zostały na błędnych założeniach odnoszących się ilości zmieszanych produktów ze zbiornika nr 7 i 9, które następnie stanowiły punkt wyjścia dla dokonanych obliczeń, nadto były tendencyjne, nieobiektywne (w zależności od konieczności wykazania konkretnej okoliczności podważane były wyniki badań próbek wykonanych przez (...), w których stwierdzono, że próbka nie spełnia wymagań jakościowych lub też na nie się powoływano, co do prawidłowego wyniku zawartości (...)).

Sąd uznał za wiarygodną **opinię (...) Laboratorium S.A.** z dn. 24.04.2018r. (k.5156-5159) dotyczącą obliczenia zawartości (...) w mieszance ON powstałej ze zmieszania produktów zabezpieczonych w zbiornikach nr 7 i 9 w bazie paliw P. (...)A. M.. Opinia ta była rzeczowa, logiczna i spójna, sporządzona została przez fachowy podmiot, a jej wnioski nie były kwestionowane w toku procesu. Jednocześnie wskazać należy, że wartość dowodowa przedmiotowej opinii była drugorzędna, albowiem dla poczynienia obliczeń zostało przyjęte założenie, że doszło do zmieszania produktów ropopochodnych ze zbiorników nr 7 i 9 w proporcji 7% objętości oleju napędowego o zawartości (...) 5% znajdującego się w zbiorniku nr 9, gdy z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że A. 200 ze zbiornika nr 7 do zbiornika nr 9 został przelany w dniu 18.11.2010r. w ilości 5.000 litrów, gdy w zbiorniku nr 9 znajdowało się 44.985 litrów oleju napędowego, a co stanowiło 10% objętości. Pamiętać należy również, że badaniom przeprowadzonym przez Izbę Celną w B. – (...) Laboratorium (...) w K. oraz (...) poddane zostały próbki paliw ze zbiornika nr 7 i 9 pobrane w sposób niezgodny z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, a co za tym idzie wyników tych nie można uznać za miarodajne. Jednocześnie badanie przeprowadzone przez (...) Laboratorium Sp. z o.o. dotyczyło próbki paliwa pobranej ze zbiornika nr 9 pobranej w sposób zgodny z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, przy czym nie obejmowało ono parametru (...), a co za tym idzie nie było możliwe ustalenie, czy olej napędowy znajdujący się w zbiorniku nr 9 spełniał wymagania jakościowe w tym zakresie. Na marginesie należy tylko wskazać, że zawartość (...) dla oleju napędowego wynosi max. 5%, co jednakże nie oznacza, że wielkość ta nie może być mniejsza, a tym samym, że zmieszanie dwóch produktów w odpowiednich proporcjach pozwala na otrzymanie mieszaniny o zawartości (...) nie przekraczającej 5%.

Wysocze przydatny materiał dowodowy stanowiły nagrania rozmów uzyskane w ramach prowadzonej kontroli operacyjnej, które w powiązaniu z pozostałym materiałem dowodowym pozwoliły na poczynienie ustaleń faktycznych istotnych w punkcie widzenia weryfikacji zasadności stawianych oskarżonym zarzutów. Przed przystąpieniem do oceny wiarygodności wskazanych wyżej dowodów należało ustalić, czy uzyskane zostały one w sposób legalny, a także czy ich wykorzystanie w niniejszym postępowaniu jest uprawnione w stosunku do wszystkich oskarżonych. W tym kontekście wskazać należy na następujące fakty.

Postanowieniem Sądu Okręgowego w W. (...) z dnia 25.05.2009r., sygn. XVIII K 1269/ (...) w sprawie o krypt. (...) zarządzone kontrolę operacyjną wobec M. K. (1) obejmującą numer (...) na okres 3 miesięcy tj. do dnia 21.08.2009r. (k. 3 teczka (...) 2 t. I). Następnie postanowieniem Sądu Okręgowego w W. (...) z dnia 17.08.2009r., sygn. VIII K 2166/ (...) okres kontroli operacyjnej został przedłużony o dalsze 3 miesiące tj. do dnia 21.11.2009r. (k. 5 teczka (...) 2 t. I).

Postanowieniem Sądu Okręgowego w W. (...) z dnia 01.06.2010r., sygn. VIII K 1946/ (...) w sprawie o krypt. (...) zarządzo kontrolę operacyjną wobec M. K. (1) obejmującą numer (...) na okres 3 miesięcy tj. do dnia 01.09.2010r. (k. 3 teczka (...) 5 t. 1).

Postanowieniem Sądu Okręgowego w W. (...) z dnia 07.12.2009r., sygn. VIII K 3329/ (...) w sprawie o krypt. (...) zarządzo kontrolę operacyjną wobec W. O. obejmującą numer (...) na okres 3 miesięcy tj. do dnia 06.03.2010r. (k. 2 teczka (...) 3 t. I).

Postanowieniem Sądu Okręgowego w W. (...) z dnia 07.12.2009r., sygn. VIII K 3330/ (...) w sprawie o krypt. (...) zarządzo kontrolę operacyjną wobec Z. C. (1) obejmującą numer (...) na okres 3 miesięcy tj. do dnia 06.03.2010r. (k. 3 teczka (...) 4).

Postanowieniem Sądu Okręgowego w W. (...) z dnia 27.09.2010r., sygn. VIII K 3067/ (...) w sprawie o krypt. (...) zarządzo kontrolę operacyjną wobec n/n osoby obejmującą numer (...) na okres 1 miesiąca tj. do dnia 29.10.2010r. (k. 3 teczka (...) 6). Następnie postanowieniem Sądu Okręgowego w W. (...) z dnia 20.10.2010r., sygn. VIII K 3285/ (...) okres kontroli operacyjnej został przedłużony o dalsze 3 miesiące (k. 6 teczka (...) 6).

Wskazać należy przy tym, że kontrola operacyjna każdorazowo została zarządzo w oparciu o art. 19 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy o policji i obejmowała tzw. przestępstwa katalogowe tj. przestępstwo z art. 299 §1 i 5 k.k. oraz przestępstwa skarbowe, w których uszczuplenie należności publicznoprawnej przekraczało pięćdziesięciokrotną wysokość najniższego wynagrodzenia za pracę określonego na podstawie odrębnych przepisów.

W toku postępowania przygotowawczego Prokurator uzyskał również decyzje Sądu zawierające zgodę na wykorzystanie materiałów z kontroli operacyjnej stosowanej wobec M. K. (1) w stosunku do oskarżonego W. O. (postanowienie Sądu Okręgowego w W. (...) z dnia 22.10.2009r., sygn. VIII K 2876/ (...) k. 7 teczka (...) 2 t. I) i oskarżonego Z. C. (1) (postanowienie Sądu Okręgowego w W. (...) z dnia 22.10.2009r., sygn. VIII K 2877/ (...) k. 9 teczka (...) 2 t. I), stosowanej wobec W. O. w stosunku do oskarżonego Z. C. (1) (postanowienie Sądu Okręgowego w W. (...) z dnia 25.03.2010r., sygn. VIII K 1091/ (...) k. 6 teczka (...) 3 t. I).

Jednocześnie wskazać należy, że nie uzyskano zgody następczej na wykorzystanie materiałów z kontroli operacyjnej stosowanej wobec:

- M. K. (1) obejmującą numer (...) wobec oskarżonych W. O. i Z. C. (1),
- W. O. obejmującą numer (...) wobec oskarżonego M. K. (1),
- Z. C. (1) obejmującą numer (...) wobec oskarżonych W. O. i Z. C. (1),
- wobec n/n osoby obejmującą numer (...) wobec oskarżonych Z. C. (1) i A. M..

Zatem należało rozważyć, czy materiały z kontroli operacyjnej w zakresie w jakim nie uzyskano zgody na ich wykorzystanie każdorazowo wobec pozostałych oskarżonych, a w przypadku materiałów z kontroli operacyjnej krypt. (...) 6 wobec oskarżonych (kontrola stosowana była wobec n/n) mogły zostać wykorzystane jako materiał dowody. Należy zauważyć, że kontrola operacyjna krypt. (...) 3, (...) 4, (...) 5 i (...) 6 prowadzoa była od 07.12.2009r. ((...) 3) do 01.09.2010r. ((...) 5), czyli pod rządami ustawy z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji w brzmieniu wynikającym z treści tekstu jednolitego tej ustawy, opublikowanego 12 marca 2007 r. w Dz.U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 oraz nowelizacji ustawą z dnia 29 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o Policji (Dz.U. Nr 140, poz. 981). Wprawdzie wówczas w ustawie o Policji brak było jednoznacznego zapisu, jak to miało miejsce w art. 15c-15e po nowelizacji tej ustawy ustawą z dnia 4 lutego 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 53, poz. 273), jednakże już wówczas ukształtowała się linia orzecznicza, z której wynikała wyraźnie jednolita i jednoznaczna w treści interpretacja ustawy o Policji, z której, z odwołaniem się do norm konstytucyjnych, wynikało, że uzyskane w czasie kontroli operacyjnej dowody popełnienia przestępstw - określonych w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji

- przez osobę inną niż objęta postanowieniem wydanym na podstawie art. 19 ust. 2 tej ustawy albo popełnionych wprawdzie przez osobę nim objętą, ale dotyczące przestępstw innych niż wskazane w tym postanowieniu, mogą być wykorzystane w postępowaniu przed sądem, przy odpowiednim stosowaniu przepisu art. 393 § 1 zd. 1 k.p.k., pod warunkiem, że w tym zakresie zostanie wyrażona następcza zgoda sądu na przeprowadzenie kontroli operacyjnej na podstawie stosowanego odpowiednio przepisu art. 19 ust. 3 ustawy o Policji (vide: uchwała SN z dnia 27 lipca 2006 r., (...) 35/06, postanowienie SN z dnia 26 kwietnia 2007 r., I KZP 6/07, OSNKW rok 2007, nr 5, poz. 37; postanowienie Sądu Apel. w K. z dnia 6 listopada 2007 r. w sprawie II AKz 528/07, postanowienie Sądu Apel. w W. z dnia 12 maja 2008 r., II APKzPF 19/08, OSA rok 2009, nr 9, poz. 3-7; wyrok Sądu Apel. w L. z dnia 18 maja 2009 r., II AKa 122/08, postanowienie SN z dnia 22 września 2009 r., III KK 58/09, OSNKW rok 2010, nr 3, poz. 28; wyrok Sądu Apel. w R. z dnia 22 kwietnia 2010 r., II AKa 30/10). Jak słusznie bowiem przyjmowano, regulacja zawarta w art. 19 ustawy o Policji, w tym także przepis art. 19 ust. 15 dotyczą sfer praw i wolności obywatelskich, wprowadzając istotne ich ograniczenie. Kontrola operacyjna niewątpliwie zaś wkracza w sferę tych praw, zwłaszcza prawa do ochrony życia prywatnego (art. 47 Konstytucji), wolności komunikowania się oraz prawa do ochrony nienaruszalności mieszkania (art. 50 Konstytucji). Dokonując zatem interpretacji tych przepisów, należy mieć na uwadze z jednej strony zasadę tzw. życzliwej interpretacji przepisów dotyczących praw i wolności obywatelskich i uwzględniać przy interpretacji zasadę proporcjonalności, z drugiej zaś strony należy baczyc, aby wykładnia ta nie prowadziła do rezultatu pozostającego w sprzeczności z Konstytucją. Przekonujące jest stanowisko, że „informacje uzyskane w trakcie kontroli operacyjnej, które wykraczają więc poza granice jej dopuszczalności, określone w art. 19 ust. 1, a tym samym nie mogą być objęte zgodą sądu, zbierane są w sposób sprzeczny z ustawą. W tym sensie wchodzi w zakres uregulowania art. 51 ust. 4 Konstytucji RP, który przewiduje, że każdy ma prawo do żądania usunięcia dotyczących go informacji „zebranych w sposób sprzeczny z ustawą”. Gwarancją realizacji tego prawa jest art. 19 ust. 17 ustawy o Policji, który przewiduje obowiązek zniszczenia materiałów zgromadzonych podczas kontroli operacyjnej „niezawierających dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego”. Obowiązek ten obejmuje więc zarówno materiały, które mieściły się w granicach kontroli operacyjnej wyznaczonych przez treść art. 19 ust. 1, ale niezawierających dowodów popełnienia przestępstwa „katalogowego”, jak również materiały zgromadzone „podczas” kontroli, które jednak wykraczały poza te granice”. Odwołując się więc do ówczesnie obowiązujących zapisów ustawy o Policji oraz zapisów konstytucyjnych, racjonalnie przyjmowano, że „konstytucyjne prawo żądania usunięcia informacji uzyskanych w sposób sprzeczny z ustawą ma na celu zapobieżenie wykorzystania tych informacji w jakiegokolwiek formie przez władze publiczne. W sytuacji więc, w której usunięcie zgromadzonych informacji nie jest możliwe z uwagi na to, że ich nośnik, na którym są zapisane, zawiera także inne dane, których gromadzenie jest dopuszczalne i służy konstytucyjnie usprawiedliwionej ochronie bezpieczeństwa publicznego, gwarancją realizacji konstytucyjnej ochrony autonomii informacyjnej jednostki, jest zakaz wykorzystywania informacji, których treść wykracza poza cele kontroli operacyjnej określonej w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji”. Przy czym, mając na uwadze sytuację, gdy w ramach prowadzonej kontroli operacyjnej okazało się, że zebrane materiały wskazywały na popełnienie przestępstw „katalogowych” przez inne osoby, przyjmowano zasadne stanowisko, że „ograniczenia dla możliwości bezpośredniego wykorzystania w procesie karnym, jako dowodów, materiałów zebranych w toku kontroli operacyjnej wynikają wyłącznie z unormowania zawartego w art. 19 ust. 1 ustawy o Policji, natomiast nie stwarzają ich warunki wymienione w art. 19 ust. 7 tej ustawy. Skoro tak, to jest możliwe wykorzystanie dowodów zebranych w toku kontroli operacyjnej wobec „katalogowego” przestępstwa innej osoby niż objęta postanowieniem sądu oraz wobec osoby tym postępowaniem wprawdzie objętej, ale co do innego przestępstwa „katalogowego” niż wymienione w tym postanowieniu. Jednak nie bezwarunkowo, bowiem nie tylko przynależność jakiegoś przestępstwa do zbioru określonego w katalogu z art. 19 ust. 1 ustawy o Policji umożliwia uznanie przeprowadzonej kontroli operacyjnej za legalną. Warunkiem jest uzyskanie następczej zgody sądu. Jest ona w tym przypadku konieczna, bowiem cel kontroli operacyjnej określony w art. 19 ust. 1 oraz zasada subsydiarności jej stosowania, wyznaczają dopuszczalny zakres tej kontroli i jednocześnie wskazują, że warunkiem legalności działań podejmowanych w jej ramach jest zgoda sądu wyrażona przed ich przeprowadzeniem lub wyjątkowo, w warunkach określonych w ust. 3, po zarządzeniu kontroli operacyjnej. Pod tymi warunkami zbieranie informacji podczas kontroli, odnoszące się do innej osoby niż objęta postanowieniem sądu oraz do innych przestępstw tej samej osoby, nie będzie wykraczało poza granice legalności tej kontroli, o której zawsze stanowi postanowienie sądu. Może wobec tego zaistnieć taka sytuacja faktyczna, w której sąd nie wyrazi zezwolenia następczego, mimo że zebrane zostały w toku kontroli operacyjnej dowody popełnienia

przestępstwa przez inną osobę niż wymieniona w postanowieniu zezwalającym na dokonanie tej kontroli, ponieważ sprzeciwiać się temu będzie zasada subsydiarności (np. ustalenie sprawcy tego przestępstwa „katalogowego” nie będzie narażało żadnych trudności natury dowodowej). Należy uznać, że skoro ustawodawca przewidział szczególną procedurę umożliwiającą uzyskanie następczej zgody sądu, w przypadkach niecierpiących zwłoki to może ona mieć odpowiednie zastosowanie także wówczas, gdy informacje gromadzone w ramach zalegalizowanej już przez sąd kontroli operacyjnej mogą stanowić dowód popełnienia innego przestępstwa wymienionego w art. 19 ust. 1, którego wszakże nie obejmuje pierwotna zgoda sądu. Przepis art. 19 ust. 3 należy stosować także w przypadkach, w których uzyskane informacje dotyczą innej osoby lub podmiotu, niż ten wskazany w pierwotnym wniosku objętym zgodą sądu na przeprowadzenie kontroli operacyjnej” (wskazane cytaty pochodzą z postanowienia SN z dn. 26 kwietnia 2007r., I KZP 6/07).

Zatem należało uznać, że w części, w jakiej nie uzyskano zgody następczej na wykorzystanie materiałów z kontroli operacyjnej nie było możliwe wykorzystanie materiałów zgromadzonych w trakcie zarządzonych kontroli operacyjnych wobec tych oskarżonych, a tym samym na ich podstawie nie można było w stosunku do nich poczynić ustaleń niekorzystnych. Stwierdzenie nielegalności podsłuchu powoduje bowiem, że dowód ten stracił rację bytu i nie mógł być, ani nie może, mimo ponownej zmiany m.in. ustawy o Policji, jak i przepisów Kodeksu postępowania karnego, procesowo wykorzystany w niniejszym postępowaniu.

Należy bowiem zauważyć, że prokurator zdecydował o wykorzystaniu tych wszystkich materiałów z „podsłuchów” w stosunku do wszystkich oskarżonych pod rządami ustawy o Policji we wskazanym wyżej brzmieniu, kierując do Sądu Okręgowego akt oskarżenia w dniu 31 lipca 2014r. Ustawowe uregulowanie wskazanych wyżej kwestii, poprzez wprowadzenie wprost do ustawy o Policji przepisów regulujących uzyskiwanie zgód następczych i wykorzystywanie, jako dowodów, materiałów zebranych w trakcie kontroli operacyjnej, w stosunku do osób, co do których ta kontrola nie została zarządzona, tj. przepisów art. 15c-15e, nastąpiło na mocy przepisów art. 3 pkt 1 lit. g ustawy z dnia 4 lutego 2011r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 53, poz. 273), obowiązujących od 11 czerwca 2011 r., tj. już w czasie, gdy oskarżyciel publiczny wystąpił do Sądu I instancji z aktem oskarżenia. Nie ulega więc żadnym wątpliwości, iż już na początku procesu karnego te materiały w stosunku do wymienionych oskarżonych nie stanowiły jakiegokolwiek dowodu i co do zasady powinny one zostać zniszczone (usunięte z niniejszego postępowania).

Dodać trzeba, że od wydania tego wyroku nastąpiła zmiana sytuacji prawnej, bowiem od dnia 15 kwietnia 2016 r. obowiązuje znolizowana ustawa o Policji a to na mocy ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r. poz. 437), którą to ustawą m.in. w art. 4 uchylono ustępy 15a-15e art. 19 ustawy o Policji, a nadto znolizowano przepis art. 168a k.p.k. (art. 1 pkt 34), z którego aktualnie wynika, że nie można uznać dowodu za niedopuszczalny wyłącznie na tej podstawie, że został uzyskany z naruszeniem przepisów postępowania oraz dodano przepis art. 168b k.p.k. (art. 1 pkt 35), z którego wynika, że jeżeli w wyniku kontroli operacyjnej zarządzanej na wniosek uprawnionego organu na podstawie przepisów szczególnych uzyskano dowód popełnienia przez osobę, wobec której kontrola operacyjna była stosowana, innego przestępstwa ściganego z urzędu lub przestępstwa skarbowego niż przestępstwo objęte zarządzeniem kontroli operacyjnej lub przestępstwa ściganego z urzędu lub przestępstwa skarbowego popełnionego przez inną osobę niż objętą zarządzeniem kontroli operacyjnej, to wówczas prokurator podejmuje decyzję w przedmiocie wykorzystania tego dowodu w postępowaniu karnym.

W niniejszej sprawie można rozważać zastosowanie przepisu art. 168b k.p.k., skoro ustawodawca uchylił przepisy ustawy o Policji w zakresie uzyskiwania sądowej zgody następczej oraz decydowania przez prokuratora o wykorzystaniu materiałów zgromadzonych w ramach zarządzanej kontroli operacyjnej na podstawie art. 19 ustawy o Policji. W ocenie Sądu jednak ewentualnie wyrażenie przez prokuratora decyzji w przedmiocie wykorzystania wskazanych wyżej materiałów jako dowodów przeciwko wymienionym oskarżonym nie może przynieść jakiegokolwiek procesowego skutku, bowiem miałyby to dotyczyć materiałów uzyskanych wobec tych oskarżonych jeszcze w 2009r i 2010r., kiedy to obowiązywały przytoczone wyżej zupełnie inne unormowania prawne i zasady ich interpretowania i które to materiały nie mogły być, a tym samym i nadal nie mogą zostać wprowadzone do niniejszego

procesu karnego jako dowód w trybie art. 393 § 1 k.p.k. w zw. z art. 19 ust. 15 ustawy o Policji, a to z uwagi na to, że dotychczasowe czynności związane z ich procesowym wykorzystaniem (brak sądowej zgody następczej) nie mogą zostać uznane za skuteczne, gdyż nie dokonano ich z zachowaniem przepisów dotychczasowych (art. 20 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw – Dz.U. z 2016 r. poz. 437). Z tego też powodu nie może znaleźć w niniejszej sprawie zastosowania przepis art. 168a k.p.k. Jak zresztą to wyżej powiedziano, te materiały w stosunku do oskarżonych powinny być traktowane jako niebyłe – nieistniejące i dlatego też nie można ich wykorzystać w toku dalszego postępowania przeciwko tym oskarżonym. (vide: wyrok SA w Poznaniu z dn. 04.01.2017r., II AKa 76/16, Legalis nr 1842027).

Jednocześnie materiały z kontroli operacyjnej zostały ujawnione bez ich odtwarzania, przy uwzględnieniu oczywiście przesłanki to warunkującej, a mianowicie możliwości strony do zapoznania się z tymi materiałami (k. 5427v – t. 28). Nadto na rozprawie w dniu 12.09.2018r., a nadto pismem z dn. 19.09.2018r. strony wniosły o uznanie za ujawnione w trybie art. 394 §2 k.p.k. materiałów z kontroli operacyjnej (k. 5244-5245, 5262 – t. 27).

Przyjąć, zatem należało, że materiał dowodowy w postaci materiałów z kontroli operacyjnej w części, w jakiej został uzyskany w oparciu o postanowienia Sądów o zarządzeniu i przedłużeniu kontroli operacyjnych, a także w części w jakiej udzielono zgód następczych został wprowadzony do procesu w sposób prawidłowy, jak również mógł zostać wykorzystany w stosunku do wszystkich oskarżonych.

Jednocześnie, wskazać należy, że Prokurator kierując do Sądu akt oskarżenia w sposób szczegółowy wskazał utrwalone w toku kontroli operacyjnej rozmowy, które stanowić miały materiał dowodowy potwierdzający sprawstwo oskarżonych w odniesieniu do poszczególnych dostaw A. 200. W części, w jakiej powyższy materiał dowodowy mógł zostać wykorzystany Sąd dokonał jego analizy uznając go za przydatny do weryfikacji pozostałych dowodów i poczynionych w oparciu o nie ustalenia faktyczne. Jednocześnie wskazać należy, że ocenie Sąd poddał nagrania z kontroli operacyjnej, a nie sporządzone stenogramy, a tym bardziej analizy kryminalne, które stanowiły jedynie materiał pomocniczy.

Dokumenty w postaci faktur sprzedaży wystawione przez:

- PW DUET A. M. na rzecz (...) Company Ltd. za najem zbiornika,
- (...) Sp. z o.o. na rzecz (...) Sp. z o. o., (...) Sp. z .o. o. na rzecz (...) Sp. z o. o.

były niewiarygodne, albowiem nie odzwierciedlały zdarzeń gospodarczych pomiędzy podmiotami w nich wskazanymi, natomiast stanowiły dowód w tym sensie, że pozwoliły na poczynienie ustaleń faktycznych w sprawie obrazujących mechanizm działań podejmowanych przez oskarżonych mających na celu upozorowanie legalności przestępczego procederu.

Jako przydatne dla poczynienia ustaleń faktycznych były pozostałe zgromadzone w toku całego postępowania dokumenty, których autentyczność, wiarygodność ani wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu, bowiem dokumenty te sporządzone zostały przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji i w przewidzianej przepisami formie, dowodów tych nie kwestionowały także strony w toku procesu, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Przed przystąpieniem do omówienia podstaw przypisanej oskarżonym odpowiedzialności za zarzucane im czyny wskazać należy, że podmiotem odpowiedzialności karnej skarbowej może być wyłącznie osoba fizyczna. Ustawodawca zapobiegł jednak sytuacji, w której czyny popełnione przez osoby prawne lub jednostki niemające osobowości prawnej pozostawałyby bezkarne. Rozwiązanie tej kwestii stanowi regulacja przewidziana w art. 9 § 3 k.k.s. , który stanowi, że za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w

szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną.

Z. C. (1) na podstawie udzielonych mu przez M. K. (2) i M. H. pełnomocnictw był pełnomocnikiem H. s.r.o. oraz na podstawie udzielonego mu przez M. H. pełnomocnictwa był pełnomocnikiem (...) Company Ltd., przy czym każdorazowo udzielone mu pełnomocnictwa obejmowały upoważnienie do występowania we wszelkich sprawach Spółek. Z. C. (1) na podstawie udzielonych mu pełnomocnictw zajmował się wszystkimi sprawami gospodarczymi H. s.r.o. i (...) Ltd., które obejmowały sprowadzanie do Polski impregnatu ropopochodnego A. 200, jego dystrybucję oraz związane z tym rozliczenia finansowe, a co za tym idzie w oparciu o treść art. 9 §3 k.k.s. w odniesieniu do zarzucanych mu czynów odpowiadał jak sprawca.

M. K. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o.o., a W. O. wiceprezesa zarządu Spółki, zatem obaj oskarżeni pełniąc funkcję w jej organach byli na podstawie przepisów prawa (art. 201 §1 k.s.h.) uprawnionymi do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania. Zatem w oparciu o treść art. 9 §3 k.k.s. w odniesieniu do zarzucanych im czynów odpowiadali jak sprawca.

Konieczne jest również poczynienie uwagi ogólnej odnoszącej się do zakresu związania sądu karnego w postępowaniu o przestępstwa skarbowe decyzjami organów podatkowych określających istnienie oraz wysokość zobowiązań podatkowych. Odnośnie związania sądu karnego ustaleniami organów podatkowych przyjmuje się, że skoro wymienione decyzje mają decydujące znaczenie dla ustalenia istnienia zobowiązania podatkowego czy jego wysokości, rodzą po stronie podatnika określone skutki finansowe, podejmowane są na podstawie odrębnych przepisów, przewidujących ich instancyjną kontrolę, to należy je traktować, jako rozstrzygnięcie kształtujące stosunek prawny w rozumieniu art. 8 § 2 k.p.k. (vide: postanowienie SA w Lublinie z dn. 17.06.2009r., II AKz 334/09, OSA 2010, Nr 8, poz. 14–18, wyrok SA w Krakowie z dn. 20.04.2000r., II AKa 32/00, KZS 2000, Nr 6, poz. 15, s. 10). Zauważyć jednak należy, że pomimo iż w piśmiennictwie karnoprocesowym zasadniczo aprobuje się koncepcję związania sądu karnego decyzją administracyjną jako przesłanką odpowiedzialności karnej, wynikającą ze znamion typu czynu zabronionego (zob. J. Grajewski, L.K. Paprzycki, S. Steinborn, KPK. Komentarz, t. 1, 2013, s. 71–72; P. Hofmański, KPK. Komentarz, t. 1, 2011, s. 111; T. Grzegorzczak, KPK. Komentarz, t. 1, 2014, s. 85; D. Świecki, KPK. Komentarz, t. 1, 2013, s. 67), odrzuca się stanowisko, że decyzje organów skarbowych ustalające istnienie lub nieistnienie zobowiązania podatkowego oraz określające wysokość podatku wiążą sądy karne. W postępowaniu o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe zasada samodzielności jurysdykcyjnej sądu karnego obowiązuje stosownie do art. 113 k.k.s. i w tym postępowaniu nie podlega ani osłabieniu, ani dalszym wyjątkom, niż określone w art. 8 § 2 k.p.k. Sąd karny jest zatem legitymowany do tego, aby samodzielnie badać kwestię istnienia zobowiązania podatkowego oraz wysokość podatku określonego decyzją organów administracyjnych (por. M. Wąsek-Wiaderek, Zasada samodzielności jurysdykcyjnej sądu, s. 1329). Odmienne stanowisko w tej kwestii oznaczałoby aprobatę dla ograniczenia roli sądu karnego w orzekaniu o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciwko obowiązkom podatkowym określone w rozdziale 6 k.k.s., do organu określającego jedynie konsekwencje karnoskarbowe wiążących go ustaleń organów administracyjnych (por. U. Doniec, A. Koziara, Samodzielność jurysdykcyjna sądu, s. 650) i ograniczenie w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości w postępowaniu o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe.

Jednocześnie organ procesowy powinien wykorzystać ustalenia organów podatkowych odnośnie do prawidłowego wymiaru zobowiązania podatkowego, niemniej jednak w pewnych okolicznościach powinien dokonać dalszych obliczeń dla ustalenia wysokości uszczuplonej należności publicznoprawnej w kontekście wyczerpania znamion konkretnych przestępstw karnoskarbowych lub powszechnych (por. S. Dudziak, Uiszczenie, s. 32; J. Duży, Glosa do wyr. SN z 9.1.2012 r., V KK 327/11, s. 140). W konsekwencji wskazuje się, i słusznie, że „pomiędzy wymagalnym zobowiązaniem podatkowym określonym w decyzji podatkowej, a pojęciami uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku, należności publicznoprawnej i pokrewnymi w kontekście wyczerpania znamion konkretnych przestępstw karnoskarbowych nie istnieje zależność tego rodzaju, że to pierwsze wypełnia konieczną treścią pozostałe” (por. J. Duży, Kompetencja, s. 115; G. Łabuda, Zawieszenie, s. 81 i n.). Dlatego też sąd karny powinien samodzielnie

rozpoznawać kwestie prawne nasuwające się na tle norm podatkowych. Sąd powinien brać pod uwagę decyzje zapadłe w postępowaniu podatkowym, pamiętając przy tym, iż nie przesądzają one o odpowiedzialności karnej.

W tym miejscu wskazać należy, że rozważania prawne Sąd poczynił w oparciu o regulacje obowiązujące w czasie przypisanego oskarżonemu przestępstwa, albowiem konieczne było ustalenie praw i obowiązków podatnika na czas dokonywanych przez niego zdarzeń gospodarczych objętych aktem oskarżenia.

Tym samym w odniesieniu do zarzutów stawianych oskarżonemu Z. C. (1), M. K. (1) i W. O. w okresie od 24 lipca 2008r. do 28 lutego 2009r. zastosowanie miała ustawa z dnia 23.01.2004r. o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 29, poz. 257) – która utraciła moc z dniem 01.03.2009r., a w pozostałym zakresie ustawa z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11 ze zm.)

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23.01.2004r. o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 29, poz. 257) opodatkowaniu akcyzą podlegają m.in. sprzedaż wyrobów akcyzowych na terytorium kraju (art. 4 ust. 1 pkt 3) i nabycie wewnątrzwspólnotowe i dostawa wewnątrzwspólnotowa (art. 4 ust. 1 pkt 5).

Zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 23.01.2004r. o podatku akcyzowym za sprzedaż wyrobów akcyzowych na terytorium kraju uważa się m.in. zużycie wyrobów akcyzowych niezgodne z ich przeznaczeniem, w przypadku gdy do wyrobów tych zastosowano zwolnienie lub obniżono stawki akcyzy.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 23.01.2004r. o podatku akcyzowym podatnikami akcyzy są osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, które dokonują czynności podlegających opodatkowaniu (art. 11 ust. 1), a także podmioty nabywające lub posiadające wyroby akcyzowe, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości (art. 11 ust. 2).

Stosownie do treści art. 8 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym przedmiotem opodatkowania akcyzą jest nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem nabycia wewnątrzwspólnotowego dokonywanego do składu podatkowego

Art. 8 ust. 2 pkt 1 a, b ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym stanowi dodatkowo, że przedmiotem opodatkowania akcyzą jest użycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie albo określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli ich użycie było niezgodne z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy albo zastosowania tej stawki akcyzy lub nastąpiło bez zachowania warunków uprawniających do zastosowania tej stawki akcyzy.

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą.

Zatem należało przyjąć, że H. s.r.o., który to podmiot w R. (...) nie był podatnikiem podatku akcyzowego, poprzez wewnątrzwspólnotową dostawę na terytorium RP substancji ropopochodnej A. 200 będącej wyrobem akcyzowym, co do której ze względu na swoje przeznaczenie zastosowano zwolnienie z akcyzy, a następnie zużycie A. 200 niezgodne z ich przeznaczeniem tj. sprzedaż jako pełnowartościowego oleju napędowego stała się podatnikiem akcyzy w rozumieniu ustawy z dnia 23.01.2004r. o podatku akcyzowym.

Podobnie jako podatnika w podatku akcyzowym – w rozumieniu ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym należało uznać (...) Company Ltd., który to podmiot w W. (...) nie był podatnikiem podatku akcyzowego, a dokonywał wewnątrzwspólnotowej dostawy na terytorium RP substancji ropopochodnej A. 200 będącej wyrobem akcyzowym, co do której ze względu na swoje przeznaczenie zastosowano zwolnienie z akcyzy, który następnie sprzedawany był niezgodnie z przeznaczeniem jako pełnowartościowy olej napędowy.

(...) Sp. z o.o., dokonując wewnątrzwspólnotowego nabycia oraz dokonując na terytorium RP sprzedaży substancji ropopochodnej A. 200 będącej wyrobem akcyzowym, co do której ze względu na swoje przeznaczenie zastosowano

zwolnienie z akcyzy, jako pełnowartościowego oleju napędowego, a więc niezgodnie z przeznaczeniem stała się podatnikiem akcyzy w rozumieniu ustawy z dnia 23.01.2004r. o podatku akcyzowym, jak i ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym.

Jako podatnika podatku akcyzowego – w rozumieniu ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym należało uznać A. M., który w ramach prowadzonej działalności gospodarczej Przedsiębiorstwo (...) z/s w G. dokonywał na terytorium RP sprzedaży substancji ropopochodnej A. 200 będącej wyrobem akcyzowym, co do której ze względu na swoje przeznaczenie zastosowano zwolnienie z akcyzy, jako pełnowartościowego oleju napędowego, a więc niezgodnie z przeznaczeniem.

Jednocześnie wskazać należy, że z redakcji art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23.01.2004r. o podatku akcyzowym, a także art. 8 ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym nie wynika kolejność podmiotów zobowiązanych do zapłacenia akcyzy, co oznacza, że każdy z wymienionych w przepisie podmiotów - producent, importer, sprzedawca, nabywca i inni - zobowiązany jest w tym samym stopniu do zapłaty podatku. Jednakże uznać należy, że organ uzasadniając opodatkowanie podatkiem akcyzowym kolejnej czynności dotyczącej wyrobu akcyzowego, co do zasady podlegającej opodatkowaniu, powinien wykazać, że na wcześniejszych etapach podatek nie został określony ani zadeklarowany. Natomiast podmiot, dokonujący kolejnej czynności podlegającej opodatkowaniu, aby uwolnić się od zobowiązania w podatku akcyzowym z uwagi na jego jednofazowość, okazuje fakturę nabycia wyrobu akcyzowego. Przy prawidłowym, uczciwym obrocie faktura identyfikuje sprzedawcę wyrobu akcyzowego i pozwala ustalić podatnika podatku akcyzowego oraz stwierdzić, że kwota akcyzy została zadeklarowana lub określona (vide: wyrok NSA z dn. 25.01.2017r., I (...) 602/15).

Tym samym uznać należało, że wszystkie podmioty tj. H. s.r.o., (...) Company Ltd., (...) sp. z o.o oraz A. M. zobowiązani byli w równym zakresie do zapłaty podatku akcyzowego.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 23.01.2004r. o podatku akcyzowym podatnicy są obowiązani składać w urzędzie celnym deklaracje dla podatku akcyzowego, zwane dalej „deklaracjami podatkowymi”, za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy. Art. 19 ust. 1 ustawy stanowił natomiast, że podatnicy są obowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek właściwej izby celnej, chyba że z przepisów ustawy wynika inny termin płatności.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego (obecnie naczelnikowi urzędu skarbowego) deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu celnego (obecnie urzędu skarbowego).

Zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym wyrobami akcyzowymi są m.in. wyroby energetyczne określone w Załączniku Nr 1 do ustawy. Jednocześnie w poz. 44 Załącznika nr 1 wskazane zostały pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub paliwa opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych lub paliw opałowych bez względu na kod CN.

W myśl art. 89 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 06.12.2008r. o podatku akcyzowym na wyroby energetyczne dla pozostałych paliw silnikowych stosuje się stawkę akcyzy w kwocie 1.822 zł/1000 litrów. Jednocześnie art. 88 ustawy stanowi, że podstawą opodatkowania wyrobów energetycznych jest ich ilość, wyrażona, w zależności od rodzaju wyrobów, w litrach gotowego wyrobu w temperaturze 15°C lub w kilogramach gotowego wyrobu, albo wartość energetyczna brutto, wyrażona w gigadžulach (GJ).

Jednocześnie przeliczenia ilości produktu ropopochodnego A. 200 wyrażonych w litrach na tony dokonano przy wykorzystaniu przelicznika w temperaturze 15°C, który zgodnie z Polską Normą ISO 91-1 wydaną przez Polski Komitet Normalizacyjny wynosi 0,845 g/ml.

Z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że faktycznym przedmiotem wewnątrzwspólnotowego dostawy przez H. s.r.o., (...) Company Ltd. i wewnątrzwspólnotowego nabycia przez (...) Sp. z o.o., a następnie sprzedaży przez (...) Sp. z o.o. i PW Duet A. M. podlegającym opodatkowaniu podatkiem akcyzowym był produkt ropopochodny A. 200. W związku z tym, podatnikiem podatku akcyzowego były wszystkie te podmioty, przy czym jak ustalono M. K. (1) i W. O. działający jako organ osoby prawnej, Z. C. (1) jako pełnomocnik, A. M. jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą uchylali się od opodatkowania obrotów z tego tytułu.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych całość sprowadzonego do P. (...) produktu ropopochodnego – zgodnie z ilościami wskazanymi w przypisanych oskarżonym czynach – została sprzedana jako olej napędowy Sąd przyjął, że w całości podlegała ona opodatkowaniu podatkiem akcyzowym.

Z uwagi na fakt, że (...) Sp. z o.o. i A. M. wprowadzili na rynek krajowy paliwo silnikowe wykorzystywane do napędu pojazdów, obowiązani byli również do uiszczenia opłaty paliwowej. Obowiązek uiszczenia opłaty paliwowej ciąży, bowiem na podmiocie podlegającym na podstawie ustawy o podatku akcyzowym obowiązkowi podatkowemu w podatku akcyzowym, obowiązek zapłaty opłaty paliwowej powstaje z dniem powstania zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym od paliw silnikowych, a podstawą obliczenia wysokości opłaty paliwowej jest ilość paliw silnikowych, od jakich określony prawem podmiot jest zobowiązany zapłacić podatek akcyzowy (vide: wyrok NSA z dn. 12.01.2017r., I (...) 967/16, wyrok NSA z dn. 06.09.2016r., I (...) 986/15).

Zgodnie z treścią art. 37j ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 27.10.1994r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz.U. 2004r., nr 256, poz. 2571) obowiązek zapłaty opłaty paliwowej od paliw silnikowych ciąży na podmiocie dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym paliw silnikowych lub gazu, albo innym podmiocie podlegającym na podstawie przepisów o podatku akcyzowym obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku akcyzowego od paliw silnikowych lub gazu.

Art. 37l ust. 1 ustawy z dnia 27.10.1994r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym stanowi, że podstawą obliczenia wysokości opłaty paliwowej jest ilość paliw silnikowych lub gazu od jakich podmioty, są obowiązane zapłacić podatek akcyzowy.

Zgodnie z art. 37m ust. 1 ustawy z dnia 27.10.1994r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym – obowiązującym do dnia 31.12.2009r. – stawka opłaty paliwowej wynosi 105 zł za tonę paliwa silnikowego lub gazu, o którym mowa w art. 37h. Stawka opłaty paliwowej, o której mowa w ust. 1, od roku 2005 ulega zmianie w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku, w którym stawka ulega zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego (art. 37m ust. 2).

Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Transportu i Budownictwa w sprawie wysokości stawki opłaty paliwowej na rok 2006 z dn. 06.12.2005 r. (M.P. Nr 80, poz. 1144) wydanym na podstawie art. 37m ust. 4 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym stawka opłaty paliwowej na rok 2006 wynosiła 107,63 zł.

Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Infrastruktury w sprawie wysokości stawki opłaty paliwowej na rok 2008 z dn. 05.12.2007 r. (M.P. Nr 94, poz. 1033) stawka opłaty paliwowej na rok 2008 wynosiła 110,88 zł.

Zgodnie z obwieszczeniem Ministra Infrastruktury w sprawie wysokości stawki opłaty paliwowej na rok 2009 z dn. 08.12.2008r. (M.P. Nr 97, poz. 847) wysokość opłaty paliwowej na rok 2009 wynosiła 115,76 zł.

Zgodnie z art. 37m ust. 2 ustawy z dnia 27.10.1994r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym – obowiązującym od dnia 01.01.2010r. stawka opłaty paliwowej wynosi 233,99 zł za 1000 l olejów napędowych, o których mowa w art. 37h ust. 3 pkt 2.

W tym miejscu wskazać należy, że Sąd w niniejszej sprawie samodzielnie dokonał wyliczenia zobowiązań z tytułu podatku akcyzowego i opłaty paliwowej dla (...) Sp. z o.o. Każdorazowo przesłanką powstania obowiązku podatkowego w podatku akcyzowym jest dokonanie czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, natomiast obowiązek uiszczenia opłaty paliwowej ciąży na podmiocie podlegającemu obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku akcyzowego. Jednocześnie podstawę wyliczenia tych zobowiązań stanowi ilość paliw od jakich podmiot zobowiązany jest zapłacić podatek akcyzowy, a która to ilość przypisana została oskarżonym w wyroku.

Jednocześnie wskazać należy, że ustalenia Sądu w odniesieniu do podatku akcyzowego, jak i opłaty paliwowej są zbieżne z wysokością zobowiązań podatkowych w podatku akcyzowym określonych w decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P. z dn. 15.09.2011r., (...) (k. 2884-2891 – t. 15), która to decyzja jest ostateczna i prawomocna (k. 5496). Nadto Decyzja Naczelnika Urzędu Celnego w L. z dnia 24.04.2012r. określająca opłatę paliwową dla (...) Sp. z o.o. (k.3338-3343 – t. 17), utrzymana została w mocy Decyzją Dyrektora Izby Celnej w P. z dnia 11.07.2013r. Wyrokiem z dnia 27.04.2017r. Wojewódzki Sąd Apelacyjny w P. (...) w sprawie sygn. III SA/Po 220/17 oddalił skargę (...) Sp. z o.o. na Decyzję Dyrektora Izby Celnej w P. z dnia 11.07.2013r., a następnie wyrokiem z dnia 25.11.2020r. Naczelny Sąd Administracyjny w sprawie sygn. I GSK 702/17 oddalił skargę kasacyjną (...) Sp. z o.o. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Apelacyjnego w P. (...) z dnia 25.11.2020r., sygn. III SA/Po 220/17 (k. 5874-5882).

Wysokość podatku akcyzowego i opłaty paliwowej dla (...) Sp. z o.o. obrazuje poniższa tabela.

Miesiąc	Kilogramy	Litry	Akcyza	Stawka opłaty paliwowej	Opłata paliwowa
Lipiec 2008	48.790	57.740	108.666 zł	110,88 zł	5.410 zł
Sierpień 2008	23.950	28.343	53.342 zł	110,88 zł	2.656 zł
Październik 2008	71.870	85.053	160.070 zł	110,88 zł	7.969 zł
Grudzień 2008	70.330	83.231	156.640 zł	110,88 zł	7.798 zł
Luty 2009	23.680	28.024	52.741 zł	115,76 zł	2.741 zł
Marzec 2009	46.090	54.544	99.380 zł	115,76 zł	5.335 zł
Kwiecień 2009	46.790	55.373	100.889 zł	115,76 zł	5.416 zł
Maj 2009	38.460	45.515	82.928 zł	115,76 zł	4.452 zł
Czerwiec 2009	13.250	15.680	28.569 zł	115,76 zł	1.534 zł
Lipiec 2009	22.890	27.089	49.356 zł	115,76 zł	2.650 zł

Sierpień 2009	45.590	53.953	98.302 zł	115,76 zł	5.277 zł
Wrzesień 2009	26.900	31.834	58.002 zł	115,76 zł	3.114 zł
Listopad 2009	35.940	42.533	77.495 zł	115,76 zł	4.160 zł
Grudzień 2009	86.170	101.976	185.801 zł	115,76 zł	9.975 zł
Styczeń 2010	40.620	48.071	87.585 zł	233,99 zł	11.248 zł
Łącznie			1.399.766 zł		79.735 zł

Zatem Sąd ustalił, że wysokość uszczuplenia należności publicznoprawnej za okres od lipca 2008r. do stycznia 2010r., w wyniku sprzedaży przez (...) Sp. z o.o., wyrobów akcyzowych objętych ze względu ich przeznaczenie zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej, a które to wyroby w związku ze zmianą ich przeznaczenia podlegały opodatkowaniu podatkiem akcyzowym dla oleju napędowego oraz opłacie paliwowej, wynosiła:

- w podatku akcyzowym – 1.399.766 zł,

- w opłacie paliwowej – 79.735 zł.

Wskazać należy, że Naczelnik (...) Skarbowego w P. wydał wobec (...) Sp. z o.o. decyzję z dnia 01.08.2018r. znak sprawy UKS3091/W2P3/42/20/11, w której umorzył postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za miesiące lipiec 2008, sierpień 2008, październik 2008, czerwiec 2009, lipiec 2009, sierpień 2009, wrzesień 2009, listopad 2009, grudzień 2009, styczeń 2010, luty 2010, marzec 2010, kwiecień 2010, maj 2010 i czerwiec 2010 z uwagi na przedawnienie zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług, która to decyzja jest prawomocna (k. 5265, 5266-5268). Pismem z dnia 05.02.2019r., sygn. PO VI Pa 2.2019 Prokurator Prokuratury Okręgowej w P. (...) złożył sprzeciw na decyzję ostateczną Naczelnika (...) Skarbowego w P. z dn. 01.08.2018r. (...) umarżającą postępowanie prowadzone w podatku od towarów i usług wobec (...) Sp., z o.o. i wniósł o stwierdzenie nieważności przedmiotowej decyzji. Następnie Dyrektor I. Administracji Skarbowej w P. decyzją z dnia 11.04.2019r., znak (...) - (...) .613.4.2019 odmówił stwierdzenia nieważności decyzji Naczelnika (...) Skarbowego w P. z dnia 01.08.2018r. (...), w której umorzył postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług wobec (...) Sp. z o.o. z uwagi na przedawnienie zobowiązań podatkowych (k. 5393-5402 – t. 27), na którą to decyzję nie wniesiono odwołania (k. 5405).

Zgodnie z treścią art. 44 §2 k.k. karalność przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej ustaje, gdy nastąpiło przedawnienie tej należności.

Mając na uwadze, że prawomocną decyzją Naczelnika (...) Skarbowego w P. z dn. 01.08.2018r. (...) umorzone zostało postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za miesiące lipiec 2008, sierpień 2008, październik 2008, czerwiec 2009, lipiec 2009, sierpień 2009, wrzesień 2009, listopad 2009, grudzień 2009, styczeń 2010, luty 2010, marzec 2010, kwiecień 2010, maj 2010 i czerwiec 2010 z uwagi na przedawnienie zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług uznać należało, że w tym zakresie ustala również karalność przestępstwa skarbowego zarzucanego oskarżonym M. K. (1) i W. O. w zakresie doprowadzenia do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku VAT w kwocie 522 492 zł.

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że A. 200 przywożony do bazy paliw PW Duet w N. zrzucany był do zbiornika nr 7, a następnie przelewany do zbiorników nr 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 i 20, w których magazynowano

olej napędowy, a w kilku przypadkach zlewany był bezpośrednio do zbiorników przeznaczonych do przechowywania oleju napędowego. Rozchodowanie A. 200 do poszczególnych zbiorników Sąd ustalił na podstawie dokumentów magazynowych H. (...) NA DZIEŃ (niebieski i bordowy skoroszyt opisany dowody rzeczowe – hurt stan na dzień), a następnie ustalenia te odniósł do ustaleń dokonanych w tym zakresie w decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P. z dn. 07.11.2011r., (...), stwierdzając, że są one tożsame. Tym samym jako prawidłowe Sąd uznał zestawienie rozchodowania produktu A. (...) przedstawione w decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P. z dn. 07.11.2011r., (...) (k. 2853v-2854), zaś powielanie tych danych w uzasadnieniu jako niekonieczne.

W związku z tym należało przyjąć, że wprowadzenie do obrotu nastąpiło w dniu przelania produktu A. (...) ze zbiornika nr 7 do innych zbiorników i zmieszania go z olejem napędowym, bądź w dniu zlania go bezpośrednio do zbiornika z olejem napędowym.

Zatem, Sąd przyjął, że A. M. po zmieszananiu z olejem napędowym wprowadził do obrotu 596.384 litry substancji ropopochodnej A. 200 od, której to ilości nie uiszczył podatku akcyzowego. Jednocześnie w dniu 29.11.2010r. w zbiorniku nr 7 zabezpieczono 43.808 litrów produktu A. (...) (stan magazynowy wynikający z dokumentu H. (...) NA DZIEŃ wynosił 43.791 litrów), a zatem ilość ta nie została wprowadzona do obrotu, w związku z czym w stosunku do tej ilości nie powstał obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym. Wskazać należy przy tym, że w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, z których wynika, że całość produkty A. (...) po zmieszananiu go z olejem napędowym wprowadzana była w ramach P. (...) do obrotu należy twierdzić, iż również A. 200 znajdujący się w zbiorniku nr 7 i ujawniony w dniu 29.11.2010r. magazynowany był w celu wprowadzenia go do obrotu jako mieszanka z olejem napędowym, a co za tym idzie należało przyjąć, że w odniesieniu do tej ilości narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego.

Tym samym wysokość uszczuplonego podatku akcyzowego wynosiła 1.086.612 zł (596.384 litry x 1.822 zł/1000 l = 1.086.611,65 zł). Wskazać w tym miejscu należy, że w zakresie uszczuplenia podatku akcyzowego wyliczenia te są zbieżne z wysokością zobowiązań podatkowych w podatku akcyzowym określonych w decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P. z dn. 07.11.2011r., (...) utrzymanej w mocy decyzją Dyrektora Izby Celnej w P. z dnia 18.02.2013r. nr (...) - (...) - 358/11/AS (k. 2845-2857 – t. 15), która to decyzja jest prawomocna (k. 5141). Decyzją Dyrektora I. Administracji Skarbowej w P. z dnia 05.10.2020r., znak sprawy (...) - 20 - (...) odmówiono uchylecia decyzji ostatecznej Dyrektora Izby Celnej w P. nr (...) - (...) - 358/11/AS utrzymującej w mocy decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P. z dn. 07.11.2011r., (...), która to decyzja została utrzymana w mocy decyzją Dyrektora I. Administracji Skarbowej w P. z dnia 05.02.2021r. znak sprawy (...) - (...). (...) .163.2020 (k. 5823-5828, 5945-5948).

Wysokość podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosiła (43.791 litrów x 1.822 zł/1000 l = 79.787 zł).

Wysokość opłaty paliwowej wynosiła 58.596 zł (596.384 litry to 489.035 kg x 119.82 zł/1000 = 58.596,17 zł).

Wysokość opłaty paliwowej narażonej na uszczuplenie wynosiła 4.434 zł (43.791 litrów to 37.003 kg x 119,82 zł/1000 = 4.433,70 zł).

Wysokość zobowiązań z tytułu podatku VAT określona została w prawomocnej decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P. z dnia 07.11.2011r. nr (...) (k. 2831-2844 – t. 15, k. 5154 – t. 26), która to decyzja utrzymana została w mocy decyzją Dyrektora Izby Skarbowej w P. z dnia 03.07.2012r. znak PT- (...) - (...) /KP. Wyrokiem z dnia 29. (...), sygn. I SA/Po 786/12 Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. oddalił skargę na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w P. z dnia 03.07.2012r. znak PT- (...) - (...) /KP, a następnie wyrokiem z dnia 7.12.2014r., sygn. I FSK 609/13 Naczelny Sąd Administracyjny oddalił skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w P. z dnia 29. (...), sygn. I SA/Po 786/12. Jednocześnie Dyrektor I. Administracji Skarbowej w P. decyzją z dnia 28.07.2020r. znak sprawy (...) - (...) .603.3.2020 po wznowieniu postanowieniem z dnia 11.02.2020r. postępowania zakończonego decyzją ostateczną Dyrektora Izby Skarbowej w P. z dnia 03.07.2012r. znak PT- (...) - (...) /KP utrzymującą w mocy decyzję Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P. z dnia 07.11.2011r. nr (...) odmówił uchylecia decyzji ostatecznej (k. 5657-5660, 5783-5800 – t. 29).

Stosownie do art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11.03.2004r. o podatku od towarów i usług opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlega m. in. odpłatna dostawa towarów na terytorium kraju, tj. faktycznie zrealizowana czynność, w związku z którą dochodzi do przeniesienia prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (art. 7 ust. 1 cyt. ustawy).

Art. 15 ust 1 ustawy stanowi, że podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wydania towaru, natomiast podstawą opodatkowania jest kwota należna z tytułu sprzedaży.

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że A. M. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej PW Duet A. M. z/s w G. wprowadzał do obrotu produkt ropopochodny A. 200 po uprzednim zmieszaniu go z olejem napędowym jako pełnowartościowy olej napędowy, a zatem z tego tytułu stał się podatnikiem podatku od towarów i usług.

Sąd przyjął zatem, że opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlegała odpłatna dostawa A. 200 jako oleju napędowego każdorazowo w ilości wynikającej z zestawienia H. (...)NA DZIEŃ. Jednocześnie, jak przyjęto w postępowaniu kontrolnym dzień przelania A. 200 do oleju napędowego uznano za dzień powstania obowiązku podatkowego, do wyliczenia obrotu przyjęto stosowane przez P. (...)A. M. ceny sprzedaży wykazywane na fakturach VAT dla odbiorców hurtowych oraz stawkę podatku 22%. Zatem podatek VAT wynosił: za miesiąc lipiec 2010r. – 17.747 zł, za miesiąc sierpień 2010r. – 70.837 zł, za miesiąc wrzesień 2010r. – 104.233 zł, za miesiąc październik 160.088 zł i za miesiąc listopad 2010r. 80.388 zł, tj. łącznie 433.293 zł.

Jednocześnie ustalenia odnoszące się do wysokości zobowiązań A. M. z tytułu podatku od towarów i usług w związku z wprowadzeniem do obrotu produktu ropopochodnego A. 200 po zmieszaniu go z olejem napędowym Sąd oparł na prawomocnej decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P. z dnia 07.11.2011r. nr (...). Wskazać należy, bowiem że ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd w niniejszym postępowaniu odnoszące się do ilości sprowadzonego z R. (...)produktu ropopochodnego A. 200, jego rozchodowania i wprowadzenia go do obrotu po uprzednim zmieszaniu z olejem napędowym zbieżne były z ustaleniami faktycznymi dokonanyymi we wskazanej decyzji, a co za tym idzie ustalona wysokość zobowiązań w podatku od towarów i usług miała oparcie w prawidłowo ustalonym w ocenie Sądu przez organy podatkowe stanie faktycznym. Nietrafne przy tym były zarzuty obrony, które dotyczyły braku samodzielności organów podatkowych i organów ścigania w zakresie gromadzenia materiału dowodowego, dokonania w oparciu o niego ustaleń faktycznych, a w konsekwencji sformułowania zarzutów karnoskarbowych wobec oskarżonego A. M.. W niniejszej sprawie zostało wszczęte śledztwo, którego przedmiotem było wyjaśnienie okoliczności związanych z wewnątrzspółnotowym nabyciem produktu ropopochodnego A. 200, który wprowadzany był do obrotu jako olej napędowy. W toku śledztwa z uwagi na konieczność dokonania weryfikacji (...) zwrócił się do organów kontroli skarbowej z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli podatkowej wobec PW Duet A. M., jednocześnie na potrzeby tego postępowania przekazany został materiał dowodowy uzyskany w toku śledztwa. Jako nieuprawniony, zatem należy uznać zarzut dokonania przez organy kontroli podatkowej i organy ścigania tożsamych ustaleń faktycznych w sytuacji, gdy oparte zostały na tym samym materiale dowodowym. Oczywistym jest przy tym, że w przypadku pozytywnej weryfikacji ustaleń faktycznych dokonanych w toku postępowania kontrolnego, które stanowiły podstawę ustalenia istnienia obowiązku podatkowego oraz wysokości wynikających z tego zobowiązań podatkowych Prokurator, jak również Sąd mógł oprzeć się na decyzjach organów kontroli skarbowej w tym zakresie.

Tym samym, Sąd ustalił, że uszczuplenie w podatku od towarów i usług w związku z wprowadzaniem przez A. M. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej P. (...)A. M. z/s w G. do obrotu w okresie od lipca 2010r do listopada 2010r. produktu ropopochodnego A. 200 jako oleju napędowego wynosiło 433.293 zł.

Zatem Sąd ustalił, że wysokość uszczuplenia i narażenia na uszczuplenie należności publicznoprawnej za okres od lipca 2010r. do listopada 2010r., w wyniku sprzedaży przez P. (...)A. M. z/s/ w G., wyrobów akcyzowych objętych ze względu

ich przeznaczenie zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej, a które to wyroby w związku ze zmianą ich przeznaczenia podlegały opodatkowaniu podatkiem akcyzowym dla oleju napędowego oraz opłacie paliwowej, wynosiła:

- uszczuplenie w podatku akcyzowym – 1.086.611,65 zł,
- narażenie w podatku akcyzowym – 79.787 zł,
- uszczuplenie w opłacie paliwowej – 58.596 zł,
- narażenie w opłacie paliwowej – zł 4.434 zł,
- uszczuplenie w podatku od towarów i usług – 433.293 zł.

Zatem, łącznie kwota uszczuplonych należności publicznoprawnych z tytułu podatku akcyzowego, opłaty paliwowej i podatku od towarów i usług, w związku z nielegalnym wprowadzeniem do obrotu produktu ropopochodnego A. 200 jako oleju napędowego, przez A. M. w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej Przedsiębiorstwo (...) z/s/ w G. w okresie od lipca 2010r. do listopada 2010r. wyniosła 1.578.501 zł.

Przepis art. 54 §1 k.k.s. penalizuje nieujawnienie właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania, a także niezłożenie deklaracji. Przedmiotem opodatkowania jest to od czego podatek jest płacony. Podstawą opodatkowania jest przedmiot opodatkowania ujęty ilościowo lub wartościowo (Wilk, Zagrodnik, KKS. Komentarz, s. 287–290). Zarówno „nieujawnienie” jak i „niezłożenie” oznacza niewykonanie czynności, poprzez którą organ podatkowy uzyskałby wiedzę o przedmiocie lub podstawie opodatkowania. Dane zachowanie będzie karane tylko wtedy, gdy będzie dotyczyło podatnika, na którym ciąży wynikający z ustawy obowiązek podatkowy.

Czyn zabroniony określony w art. 54 §1 k.k.s. może zostać popełniony wyłącznie umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Z uwagi na użyte sformułowanie „uchylając się od opodatkowania”, należy przyjąć, że jest to czyn zabroniony kierunkowy. Uchylenie się od czegoś musi łączyć się, bowiem z chęcią i pełną świadomością przedsięwziętego działania.

Oszustwo, o jakim mowa w art. 56 §1 k.k.s. popełnia się w deklaracji podatkowej lub w oświadczeniu podatkowym, składanym organowi podatkowemu między innymi przez podanie nieprawdy, a więc podanie danych niezgodnych z rzeczywistością. Przepis to może popełnić jedynie podatnik – w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym.

Zestawiając z sobą regulacje prawne z art. 54 k.k.s i art. 56 §1 k.k.s. stwierdzić należy, że art. 54 k.k.s. penalizuje nieujawnienie w ogóle właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania, bądź nie złożenie wymaganej dla takiego ujawnienia deklaracji. W zależności zatem od specyfiki danego podatku czyn z art. 54 k.k.s. może zostać popełniony przez nieujawnienie przedmiotu opodatkowania tj. określonej przepisami prawa sytuacji faktycznej lub prawnej z której zaistnieniem związany jest obowiązek zapłaty podatku. Chodzi zatem o tego rodzaju przypadki, w których podatnik w ogóle, a nie częściowo, nie ujawnia przedmiotu albo podstawy opodatkowania. Natomiast w sytuacji zgłoszenia się do podatku, ale nie podania wszystkich informacji odnośnie przedmiotu lub podstawy opodatkowania, bądź podanie w deklaracji niepełnych informacji następuje nie naruszenie przepisu art. 54 k.k.s., lecz w grę wchodzi przepis art. 56 k.k.s. (por.: Tomasz Grzegorzczak Kodeks karny Skarbowy - Komentarz Wydanie 3 k. 313-314, wyrok SA w Warszawie z dn. 07.02.2014r., II AKa 429/13).

Podsumowując, przepis art. 54 K.k.s. mówi o nieujawnieniu organowi podatkowemu przedmiotu opodatkowania. Chodzi tu o całość przedmiotu, a nie o jego fragment. Działanie polegające na podaniu w deklaracji podatkowej jedynie części przedmiotu opodatkowania stanowi czyn zabroniony, o którym mowa w art. 56 K.k.s. Zasadnicza różnica między art. 54 k.k.s. i 56 k.k.s. dotyczy tego, że oszustwo podatkowe z art. 56 k.k.s. następuje w ramach ujawnienia dokonywanego przed organem podatkowym. Natomiast czyn z art. 54 k.k.s. charakteryzuje się tym, że do ujawnienia przed organem w ogóle nie dochodzi. Istotą czynu jest więc całkowite zatajenie przedmiotu poprzez zaniechanie obowiązku jego ujawnienia. Częściowe wykazanie przedmiotu/podstawy opodatkowania zakłada wcześniejsze ich ujawnienie przed organem, więc może być kwalifikowane jedynie jako czyn z art. 56 k.k.s.

Faktycznym przedmiotem dostawy podlegającej opodatkowaniu podatkiem akcyzowym oraz podlegającej opłacie paliwowej przez (...) Sp. z o.o. i P. (...) A. M. z/s w G., a nadto w odniesieniu do P. (...) A. M. również podatkiem od towarów i usług był produkt ropopochodny A. 200, który wprowadzany był do obrotu jako olej napędowy, a (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez M. K. (1) i W. O., a także A. M. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej uchylali się od opodatkowania obrotów z tego tytułu.

M. K. (1) i W. O. działający w imieniu (...) Sp. z o.o. nie ujawnili, bowiem Dyrektorowi Urzędu Celnego w L. przedmiotu opodatkowania w zakresie podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, a także nie złożyli deklaracji (...) oraz informacji w zakresie opłaty paliwowej za okres od lipca 2008r. do stycznia 2010r. w wyniku czego doszło do uszczuplenia należności z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1.399.766 zł i z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 79 735 zł.

Również A. M., który był zarejestrowanym podatnikiem podatku akcyzowego w związku z używaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie, w okresie od lipca do listopada 2010r. nie składał deklaracji podatku akcyzowego Dyrektorowi Urzędu Celnego w N., a tym samym nie ujawnił przedmiotu opodatkowania w zakresie podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, a także nie składał deklaracji (...) oraz informacji w zakresie opłaty paliwowej, w wyniku czego doszło do uszczuplenia należności z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1.086.612 zł i z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 58 596 zł.

Tym samym należało uznać, że M. K. (1), W. O. i A. M. swoim zaniechaniem wyczerpali znamiona przestępstwa skarbowego opisanego w art. 54 §1 k.k.s.

Nadto, A. M., który był zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług złożył Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w N. deklaracje VAT 7 za miesiąc lipiec, sierpień, wrzesień, październik i listopad 2010r., w których nie wykazał sprzedaży produktu ropopochodnego A. 200, który wprowadzany był do obrotu po jego zmieszaniu, jak olej napędowy, a zatem zataił prawdę, co do faktycznej ilości paliwa wprowadzanego do obrotu, czym doprowadził do uszczuplenia należności z tytułu podatku VAT w kwocie 433 293 zł.

Tym samym należało uznać, że A. M. swoim zaniechaniem wyczerpał znamiona przestępstwa skarbowego opisanego w art. 56 §1 k.k.s.

Wskazać należy również, że (...) Sp. z o.o. była zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług i w okresie objętym zarzutem składała comiesięczne deklaracje VAT 7. Mając jednakże na uwadze fakt, że wobec (...) Sp. z o.o. wydana została decyzja z dnia 01.08.2018r. znak sprawy UKS3091/W2P3/42/20/11, w której umorzono zostało postępowanie kontrolne w zakresie podatku od towarów i usług za miesiące lipiec 2008, sierpień 2008, październik 2008, czerwiec 2009, lipiec 2009, sierpień 2009, wrzesień 2009, listopad 2009, grudzień 2009, styczeń 2010, luty 2010, marzec 2010, kwiecień 2010, maj 2010 i czerwiec 2010 z uwagi na przedawnienie zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług, brak było podstaw do przypisania M. K. (1) i W. O. odpowiedzialności karnoskarbowej w zakresie przestępstwa z art. 56 §1 k.k.s., a przypisanie przez Sąd odpowiedzialności w tym zakresie było nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 24 ust 1 ustawy z dnia 29.09.1994r. o rachunkowości księgi rachunkowe powinny być prowadzone bezbłędnie, sprawdzalnie i bieżąco. Księgi rachunkowe uznaje się za rzetelne, jeżeli dokonane w nich zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty (art. 24 ust. 2 cyt. ustawy).

Art. 193 § 2 ustawy Ordynacja podatkowa stanowi, że księgi uznaje się za rzetelne, jeżeli dokonane w nich zapisy odzwierciedlają stan rzeczywisty.

W toku niniejszego postępowania Sąd ustalił, że pomiędzy PW DUET A. M. z siedzibą w G., a (...) Company Ltd., podpisana została pozorna umowa dzierżawy bliżej niekreślonych zbiorników na paliwa płynne na terenie bazy paliwowej w N., której celem było stworzenie pozorów prowadzenia legalnej współpracy pomiędzy tymi podmiotami, w ramach, której (...) Company Ltd. miała magazynować na terenie bazy paliw należącej do A. M. produkt ropopochodny A. 200, a który faktycznie po zmieszaniu z olejem napędowym sprzedawany był w ramach PW Duet A. M. jako pełnowartościowy olej napędowy. Poza podpisaniem z (...) Company Ltd. umowy najmu zbiornika na paliwa

płynne, A. M. wystawił na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. faktury za najem zbiornika (faktura nr (...) z dnia 06.09.2010r. na kwotę 2.000 zł netto, VAT 440 zł, faktura nr (...) z dnia 06.10.2010r. na kwotę 1.000 zł netto, VAT 220 zł, faktura nr (...) z dnia 05.11.2010r. na kwotę 1.000 zł netto VAT 220 zł, które to usługi faktycznie nigdy nie były wykonywane.

Jednocześnie A. M. – co wynika z decyzji Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w P. z dnia 07.11.2011r. nr (...) – w rejestrach sprzedaży VAT nie zaewidencjonował wprowadzania do obrotu produktu ropopochodnego A. 200, a także ujął w rejestrach sprzedaży za miesiąc wrzesień, październik i listopad 2010r. faktury sprzedaży wystawione na rzecz (...) Company Ltd.

Skoro sprzedaż towarów nie została ujęta w ewidencji sprzedaży VAT, a nadto ujęte w ewidencji sprzedaży faktury VAT wystawione na rzecz (...) Company Ltd. nie potwierdzające rzeczywistych zdarzeń gospodarczych były nierzetelne, to nierzetelne były również ewidencje sprzedaży dla celów podatku od towarów i usług za miesiące od lipca 2010r. do listopada 2010r. W tym zakresie ewidencje sprzedaży nie stanowiły dowodu tego, co wynikało z zawartych w nich zapisów. W świetle powyższych ustaleń, na podstawie art. 193 § 4 i § 6 ustawy z dnia 29.08.1997r. Ordynacja podatkowa, rejestry sprzedaży prowadzone w Przedsiębiorstwie (...) z/s w G. były nierzetelne w zakresie wielkości wykazanego obrotu.

Zgodnie z art. 109 ust. 3 ustawy o podatku od towarów i usług, podatnicy, za wyjątkiem podatników wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku oraz zwolnionych od podatku są obowiązani prowadzić ewidencję zawierającą m. in. dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokość podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżające kwotę podatku należnego oraz kwotę podatku podlegającą wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu oraz inne dane służące do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej.

Mając na uwadze wskazane wyżej, a dokonane w toku postępowania kontrolnego ustalenia stwierdzić należy, że prowadzone przez PW Duet A. M. rejestry sprzedaży za okres od lipca 2010r. do listopada 2010r. nie spełniały wymogów zawartych we wskazanym powyżej przepisie.

Powyższe wskazuje w konsekwencji, że prowadzone przez P. (...)A. M. z/s w G. księgi rachunkowe były nierzetelne, albowiem nie odzwierciedlały one stanu rzeczywistego.

W toku niniejszego postępowania Sąd ustalił również, że M. K. (1) i W. O. działając w imieniu (...) Sp. z o.o., w celu uniknięcia obowiązku uiszczenia podatku akcyzowego i opłaty paliwowej od sprowadzonego na polski obszar celny w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia impregnatu ropopochodnego A. 200 przez (...) Sp. z o.o., który sprzedawany był następnie jako pełnowartościowy olej napędowy ewidencjonowali faktury zakupu oleju napędowego pochodzące od krajowych dostawców tj. (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. Faktury te nie odzwierciedlały faktycznie przeprowadzonych transakcji nabycia przez (...) Sp. z o.o. oleju napędowego lecz stanowiły dokumenty źródłowe pozwalające wykazać legalne nabycie na terytorium RP paliwa, jednocześnie umożliwiały fakturową sprzedaż impregnatu ropopochodnego A. 200 sprowadzonego na polski obszar celny z R. (...)z pominięciem obowiązków podatkowych, jako pełnowartościowego oleju napędowego na rzecz podmiotów krajowych.

Jednocześnie dla uprawdopodobnienia zawartej dla pozoru w dniu 01 lipca 2009r. umowę poddzierżawy zbiornika nr 8 położonego na terenie bazy paliwowej w K. M. K. (1) i W. O. wystawili w sposób nierzetelny i zaewidencjonowali w prowadzonej dokumentacji księgowej (...) Sp. z o.o. fakturę nr (...) z dnia 24.09.2009r. wystawioną na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. za dzierżawę zbiornika nr 8.

Celem wykazania rozchodu zakupionego w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia z R. (...)i zaewidencjonowanego przez (...) Sp. z o.o. produktu ropopochodnego A. 200 na podstawie faktur zakupowych wystawionych przez H. s.r.o. z siedzibą w B. i A. a.s. z siedzibą w L., w okresie od dnia 08 kwietnia 2009r. do dnia 29 września 2009r. M. K. (1) i W. O. wystawili na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. faktury sprzedaży impregnatu ropopochodnego A. 200 w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towaru, które to dokumenty nie odzwierciedlały faktycznych zdarzeń gospodarczych.

Jednocześnie M. K. (1) i W. O. – co wynika z protokołu badania ksiąg podatkowych (k. 3257-3259) w rejestrach sprzedaży (...) Sp. z o.o. zaewidencjonowali faktury VAT dokumentujące wewnątrzwspólnotową dostawę A. 200 do (...) Company Ltd., w rejestrach zakupu i sprzedaży nie zaewidencjonowali wewnątrzwspólnotowego nabycia z R. (...)A. 200 oraz wprowadzania do obrotu produktu ropopochodnego A. 200 jako oleju napędowego krajowym kontrahentom, a także ujęli w rejestrach sprzedaży za miesiąc wrzesień 2009r. fakturę sprzedaży wystawioną na rzecz (...) Company Ltd. z tytułu świadczenia usług dzierżawy zbiornika, w rejestrach zakupu za lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad 2008r. czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, grudzień 2009r. ujęli faktury zakupu wystawione przez (...) Sp. z o.o., w rejestrach zakupu za sierpień 2008r. ujęli faktury zakupu wystawione przez (...) Sp. z o.o.

Skoro wewnątrzwspólnotowa dostawa i sprzedaż towarów nie zostały ujęte w ewidencji sprzedaży VAT, wewnątrzwspólnotowe nabycie nie zostało ujęte w ewidencji zakupu, a nadto ujęta w ewidencji sprzedaży faktura VAT wystawiona na rzecz (...) Company Ltd. nie potwierdzała rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, a także ujęte w ewidencji zakupu faktury z (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. były fikcyjne, uznać należało, że zaewidencjonowane w rejestrach zakupu i sprzedaży dokumenty źródłowe były nierzetelne, a w konsekwencji nierzetelne były również ewidencje zakupu i sprzedaży. W tym zakresie ewidencje zakupu i sprzedaży nie stanowiły dowodu tego, co wynikało z zawartych w nich zapisów. W świetle powyższych ustaleń, na podstawie art. 193 § 4 i § 6 ustawy z dnia 29.08.1997r. Ordynacja podatkowa, rejestry zakupu i sprzedaży prowadzone w (...) Sp. z o.o. były nierzetelne.

Zatem należało przyjąć, że swoim działaniem A. M., M. K. (1) i W. O. wyczerpali znamiona występku karnoskarbowego opisanego w art. 61§1 k.k.s., który penalizuje nierzetelne prowadzenie ksiąg.

Art. 62 §2 k.k.s. stanowi, że odpowiedzialności karnoskarbowej podlega ten, kto fakturę lub rachunek, wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem posługuje się.

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że M. K. (1) i W. O. zaewidencjonowali w rejestrach zakupu (...) Sp. z o.o. 39 faktur wystawionych przez (...) Sp. z o.o., 3 faktury wystawione przez (...) Sp. z o.o., który przedmiotem miała być sprzedaż na rzecz (...) Sp. z o.o. oleju napędowego, a także faktury wystawione przez H. s.r.o., których przedmiotem miała być sprzedaż na rzecz (...) Sp. z o.o. impregnatu ropopochodnego A. 200, które to dokumenty nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, a zatem były to dokumenty nierzetelne.

Jednocześnie, A. M. w rejestrach sprzedaży za miesiąc wrzesień, październik i listopad 2010r. P. (...)A. M. zaewidencjonował 3 faktury VAT wystawione na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. za najem zbiornika, a które to usługi nigdy nie były świadczone, a tym samym dokumenty te były nierzetelne.

Tym samym uznać należało, że A. M., M. K. (1) i W. O. wyczerpali znamiona występku karnoskarbowego opisanego w art. 62§2 k.k.s.

Jednocześnie w oparciu o normę wyrażoną w art. 2§2 k.k.s. Sąd zastosował przepis art. 62 §2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. Porównując wskazane w art. 62 §2 k.k.s. – w obecnym brzmieniu zagrożenie karą (kara grzywny do 720 stawek dziennych albo kara pozbawienia wolności na czas nie krótszy od roku, albo obie te kary łącznie), a zagrożenie karą sprzed nowelizacji (kara grzywny do 240 stawek dziennych), nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości, że względniejsza dla oskarżonych jest ustawa obowiązująca w chwili popełnienia przypisanego im czynu.

Dokonując karnoprawnej oceny zachowania oskarżonych M. K. (1), W. O. i A. M. Sąd uznał, że wyczerpali oni znamiona przestępstwa karnoskarbowego z art. 73a §1 k.k.s.

Art. 73a k.k.s. penalizuje działania polegające na narażeniu na uszczuplenie podatku akcyzowego przez zmianę w użyciu wyrobu akcyzowego jego przeznaczenia, w szczególności używania oleju opałowego jako napędowego. Chodzi o taką zmianę, także bez modyfikacji fizyko-chemicznych, która powoduje, że wyrób akcyzowy objęty niższą akcyzą używany jest jak inny towar akcyzowy, objęty wyższą stawką akcyzy, której jednak nie uiszczono. Delikt karnoskarbowy z art. 73a k.k.s. przynależy do kategorii czynów znamienych skutkiem. Skutkiem w tym wypadku jest niebezpieczeństwo powstania uszczerbku finansowego na skutek zmiany przeznaczenia wyrobu akcyzowego w

jego użyciu, przy czym jest to czyn konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo. Znamię narażenia podatku na uszczuplenie wskazuje, że ta zmiana przeznaczenia wyrobu musi skutkować objęciem go niższą stawką akcyzy, niż w jego przeznaczeniu pierwotnym. Podmiotem czynu z art. 73a k.k.s. może być każdy, ale jedynie spośród osób zobowiązanych do uiszczania podatku akcyzowego, z uwagi na dokonywanie czynności objętych akcyzą. Art. 73a k.k.s. mieści się, bowiem w rozdziale o przestępstwach i wykroczeniach skarbowych przeciwko obowiązkom podatkowym, dodatkowo wymaga skutku w postaci narażenia akcyzy na uszczuplenie, co może uczynić jedynie podatnik tego podatku.

Uszczuplony czynem zabronionym podatek, jest to wyrażona liczbowo kwota pieniężna, od której uiszczenia lub zadeklarowania uiszczenia w całości lub w części osoba zobowiązana uchyliła się i w rzeczywistości ten uszczerbek finansowy nastąpił; natomiast narażenie na uszczuplenie podatku czynem zabronionym jest to spowodowanie konkretnego niebezpieczeństwa takiego uszczuplenia, co oznacza, że zaistnienie uszczerbku finansowego jest wysoce prawdopodobne, choć nie musi nastąpić.

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że M. K. (1), W. O. i A. M. wprowadzali do obrotu jako pełnowartościowy olej napędowy będący wyrobem akcyzowym produkt ropopochodny A. 200, który ze względu na swoje przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej, a zatem w użyciu wyrobu akcyzowego zmienili jego przeznaczenie. Zmiana przeznaczenia wyrobu akcyzowego zwolnionego od akcyzy i opłaty paliwowej i jego sprzedaż rodziła obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym i opłacie paliwowej, przy czym oskarżeni uchylali się od tego obowiązku, na skutek czego doprowadzili do uszczuplenia należności publicznoprawnych z tego tytułu (czynność sprawcza dalej idąca niż narażenie podatku na uszczuplenie), a zatem swoim zachowaniem wyczerpali znamiona przestępstwa karnoskarbowego z art. 73a §1 k.k.s.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę – w odniesieniu do wszystkich oskarżonych – opis zarzucanego im w akcie oskarżenia przestępstwa w ocenie Sądu uzupełnienie kwalifikacji o art. 73a §1 k.k.s. nie stanowiło wyjścia poza granice aktu oskarżenia. Prokurator w opisie czynu w odniesieniu do A. M. wskazał „uchylał się od opodatkowania w związku z importem wewnątrzspółnotowym oleju napędowego B-30 [...] pod pozorem, że iż jest to nieobjęty podatkiem akcyzowym i opłatą paliwową impregnat ropopochodny o nazwie handlowej A. 200 [...] podczas gdy w rzeczywistości produkt ten po uprzednim zmieszaniu z innymi produktami ropopochodnymi wprowadzany był do dalszej sprzedaży [...] jako pełnowartościowy olej napędowy”. W odniesieniu, zaś do M. K. (1) i W. O. Prokurator wskazał „uchylali się od opodatkowania w związku ze sprowadzeniem na polski obszar celny oleju napędowego [...] pod pozorem, że iż jest to nieobjęty podatkiem akcyzowym i opłatą paliwową importowany impregnat ropopochodny o nazwie handlowej A. 200 [...] podczas gdy w rzeczywistości produkt ten stosowany był jako olej napędowy”. Zatem, każdorazowo z opisu czynu wynika, że oskarżeni w użyciu wyrobu akcyzowego jakim był A. 200 zmieniali jego przeznaczenie i wprowadzali go do obrotu jako olej napędowy.

Tym samym uzupełnienie kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonym czynu o art. 73a §1 k.k.s. było zasadne i pozwalało w pełni oddać zawartość kryminalną ich zachowania.

Odnosząc się na koniec do podnoszonej przez obrońcę oskarżonych M. K. (1) i W. O. kwestii dotyczącej przedawnienia zarzucanych oskarżonym występów karnoskarbowych z art. 61 §1 k.k.s., art. 62 §2 k.k.s. i art. 73a §1 k.k.s. wskazać należy, że „w wypadku czynu, wyczerpującego znamiona dwóch albo więcej przepisów ustawy karnej, który stanowi przestępstwo podlegające kumulatywnej kwalifikacji prawnej (art. 11 § 2 k.k.), termin przedawnienia jego karalności wyznaczany jest w myśl art. 101 k.k. w oparciu o wysokość kary grożącej za to przestępstwo określonej na podstawie art. 11 § 3 k.k., albo inne przesłanki wymienione w przepisach dotyczących terminu przedawnienia, a stosuje się go do całego kumulatywnie kwalifikowanego przestępstwa (vide: uchwała Składu Siedmiu Sędziów SN - Izba Karna z dn. 20.09.2018r., I KZP 7/18, Legalis nr 1822205). Brak jest przy tym argumentów, przemawiających za uznaniem, iż zasada ta nie ma zastosowania w odniesieniu do przestępstw karnoskarbowych.

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika jednocześnie, że oskarżeni M. K. (1) i W. O. oraz A. M. działali wspólnie i w porozumieniu ze Z. C. (1).

Istotą współsprawstwa jest „oparte na porozumieniu współdziałanie dwóch lub więcej osób, z których każda obejmuje swoim zamiarem realizację całości znamion czynu przestępnego. To porozumienie się jest tym szczególnym elementem podmiotowym, który zespalając zachowania się poszczególnych osób pozwala przypisać każdej z nich i tę akcję sprawczą, którą przedsięwzięła inna osoba współdziałająca w popełnieniu przestępstwa” (vide: wyrok SN z dn. 22.11.1971r., Rw 1202/71, OSNKW 1972, nr 3, poz. 54). Działanie takie ma miejsce zarówno wówczas, gdy każda ze współdziałających osób realizuje znamiona czynu zabronionego, jak i wówczas, gdy dokonują przestępstwa według uzgodnionego podziału ról, ale wykonywana przez każdego z nich czynność ma istotne znaczenie dla popełnienia czynu (vide: wyrok SN z dn. 19.06. 1978 r., OSNKW 1978, poz. 110).

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że to właśnie Z. C. (1) był głównym organizatorem przestępczego procederu, polegającego na sprowadzaniu na terytorium kraju produktu ropopochodnego A. 200, a następnie wprowadzaniu go do obrotu z wykorzystaniem krajowych podmiotów gospodarczych tj. (...) Sp. z o.o. i PW Duet A. M. z/s w G..

Każdorazowo mechanizm działania był taki sam tj. Z. C. (1) działając jako pełnomocnik H. s.r.o., (...) Company Ltd. i (...) Sp. z o.o. nawiązywał kontakt z A. a.s. z siedzibą w L., któremu zlecał produkcję produktu ropopochodnego A. 200, który ze względu na swoje przeznaczenie zwolniony był z akcyzy, następnie sprowadzał go na terytorium RP, gdzie produkt ten był wprowadzany do obrotu jako pełnowartościowy olej napędowy przez podmioty krajowe tj. (...) Sp. z o.o. w imieniu, której działali M. K. (1) i W. O. oraz PW Duet A. M. w ramach prowadzonej przez A. M. działalności gospodarczej, a które to osoby podejmowały działania mające na celu stworzenie pozorów legalnej działalności w celu uniknięcia obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnych, a które to zachowania szczegółowo opisane zostały i omówione powyżej.

Możliwość przypisania Z. C. (1) sprawstwa przestępstwa indywidualnego, do których niewątpliwie należą przestępstwa karnoskarbowe opisane w art. 54 §1 k.k.s., 56 §1 k.k.s., 61§1 k.k.s. i art. 62 §2 k.k.s. – jako, że dotyczą podatnika, a także osoby zobowiązanej do prowadzenia ksiąg nie wyczerpuje się z chwilą uznania, że potencjalny sprawca nie spełnia cechy indywidualnej, gdyż na gruncie prawa karnego skarbowego poprzez art. 20 § 2 k.k.s. znajduje zastosowanie art. 21 § 2 k.k. Przewiduje on odpowiedzialność extraneusa, czyli osoby, której nie dotyczy cecha indywidualna stanowiąca znamię czynu zabronionego, wpływająca chociażby tylko na wyższą karalność, gdy współdziałający o tej okoliczności wiedział, chociażby go nie dotyczyła.

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych nie budzi wątpliwości, że Z. C. (1) miał świadomość, że M. K. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu, a W. O. wiceprezesa zarządu (...) Sp. z o.o., a który to podmiot z uwagi na sprzedaż wyrobów akcyzowych był podatnikiem w podatku akcyzowym, a także zobowiązany był do uiszczenia opłaty paliwowej. Pamiętać należy, że to W. O. jako wiceprezes (...) Sp. z o. o. w dniu 18.12.2008r. udzielił Z. C. (1) notarialnie poświadczonego pełnomocnictwa do reprezentowania (...) Sp. z o. o. w kontaktach handlowych z A. a.s., natomiast M. K. (1) działający w imieniu (...) sp. z o.o. zawarł z M. H. działającym w imieniu (...) Company Ltd. dla pozoru umowę (pod)dzierżawy zbiornika nr 8 w bazie paliw w K. (przy czym umowę tą dostarczył Z. C. (1)), a co za tym idzie musiał mieć pełną świadomość, co do uprawnień M. K. (1) i W. O. do reprezentowania i prowadzenia spraw (...) Sp. z o.o.

Również, w odniesieniu do oskarżonego A. M. istnienie po stronie oskarżonego Z. C. (1) świadomości, co do tego, że jest on podatnikiem w podatku od towarów i usług, podatku akcyzowego, jak również zobowiązany jest do uiszczenia opłaty paliwowej nie mogła budzić wątpliwości. A. M. wprowadzał do obrotu produkt ropopochodny A. 200 jako olej napędowy, przy czym czynił to w ramach jednoosobowej działalności gospodarczej pod firmą Przedsiębiorstwo (...) z/s w G., a co za tym idzie jako osoba fizyczna miał status podatnika.

Tym samym, Sąd uznał, że oskarżony Z. C. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i W. O. w ramach (...) Sp. z o.o., a następnie z A. M. w ramach PW Duet A. sprowadzając do kraju produkt ropopochodny A. 200, a następnie wprowadzając go do obrotu jako pełnowartościowy olej napędowy ponosi odpowiedzialność w tych samych granicach, co współsprawcy. Jednocześnie ponowne czynienie rozważań w tym zakresie nie jest konieczne, a rozważania prawne odnoszące się do oskarżonych M. K. (1), W. O. i A. M. pozostają aktualne.

Z. C. (1) został oskarżony również o to, że w okresie od 25 maja 2010 r. do 2 lipca 2010r. w nieustalonym miejscu w wyniku, co najmniej 6 dostaw wewnątrzspółnotowych dokonanych bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. i realizowanych za pośrednictwem czeskich firm transportowych, wprowadził na polski obszar celny olej napędowy o wadze 130 810 kg (to jest około 110 534 litrów) przeznaczony do dalszej dystrybucji na terenie kraju wśród nieustalonych odbiorców, pod pozorem, iż jest to impregnat ropopochodny o nazwie handlowej A. 200 sprowadzany na zlecenie reprezentowanej przez niego firmy (...) Ltd. z siedzibą w L. wskutek czego doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 201 393 zł oraz opłaty paliwowej w kwocie 15 674 zł - to jest należności publicznych w łącznej w wysokości 217 067 zł (pkt I.2. rubrum wyroku).

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że (...) Company Ltd. w okresie od dnia 25 maja 2010r. do dnia 02 lipca 2010r. dokonała wewnątrzspółnotowego nabycia z A. a.s produktu ropopochodnego A. 200 w łącznej ilości 130.810 kg. Wykonanych zostało 6 transportów, które realizowały czeskie firmy przewozowe, a produkt dostarczany był do G. i W. B., przy czym nie udało się zidentyfikować finalnych odbiorców tych dostaw na terenie kraju.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego należy uznać, że Prokurator formułując zarzut w tym zakresie zastosował swego rodzaju domniemanie, że (...) Company Ltd. dokonała wewnątrzspółnotowej dostawy na terytorium RP produktu ropopochodnego A. 200, który następnie miał być wprowadzany do obrotu jako olej napędowy, jako że takim procederem, przy wykorzystaniu tego podmiotu Z. C. (1) zajmował się zarówno przed ((...) Sp. z o.o.), jak i po (P. (...) A. M.) okresie objętym niniejszym zarzutem.

Pamiętać należy jednakże, że dla przypisania oskarżonemu Z. C. (1) uszczuplenia należności publicznoprawnej z tytułu podatku akcyzowego konieczne było wykazanie, że A. 200 został wykorzystany niezgodnie z przeznaczeniem i wprowadzony do obrotu jako olej napędowy, a zatem że powstał obowiązek podatkowy oraz to, że podatek akcyzowy nie został określony ani zadeklarowany na późniejszych etapach tj. przez nabywcę, albowiem o czym była już mowa z ustawy o podatku akcyzowym nie wynika kolejność podmiotów zobowiązanych do zapłacenia akcyzy, co oznacza, że również nabywca w tym samym stopniu do sprzedawca zobowiązany jest do zapłaty podatku.

W toku śledztwa nie udało się ustalić finalnych nabywców produktu ropopochodnego A. 200 na terenie kraju, a tym bardziej wykazać, że produkt ten niezgodnie z przeznaczeniem został przez te podmioty zużyty jako olej napędowy, a co za tym idzie, że zarówno (...) Company Ltd., jak i podmioty nabywające stali się podatnikami w podatku akcyzowym. Nieustalenie nabywców A. 200 uniemożliwiło również weryfikację w zakresie zgłoszenia przez te podmioty dokonania zdarzeń gospodarczych rodzących po ich stronie powstanie obowiązku podatkowego z tytułu akcyzy.

Reasumując, w świetle przedstawionych powyżej argumentów, w ocenie Sądu brak był podstaw do przypisania oskarżonemu Z. C. (1) odpowiedzialności karnoskarbowej z tytułu uszczuplenia należności publicznoprawnych w podatku akcyzowym w związku z wewnątrzspółnotową dostawą na terytorium kraju produktu A. (...) w ramach 6 dostaw mających miejsce w okresie od 25 maja 2010r. do 02 lipca 2010r.

Mając na uwadze ściśle powiązanie podatku akcyzowego z opłatą paliwową, której obowiązek zapłaty powstaje w stosunku do osoby będącej podatnikiem w podatku akcyzowym brak było podstaw do przypisania oskarżonemu Z. C. (1) odpowiedzialności karnoskarbowej również w tym zakresie.

Ponieważ oskarżeni przestępczym procederem zajmowali się w dłuższym okresie czasu tj. Z. C. (1) w okresie od 24 lipca 2008r. do dnia 26 listopada 2010r., M. K. (1) i W. O. w okresie od 24 lipca 2008r. do dnia 25 lutego 2010r., a A. M. w okresie od 27 lipca 2010r. do dnia 26 listopada 2010r., regularnie, w sposób zorganizowany, zgodnie z przyjętym podziałem ról, uzasadnionym było zakwalifikowanie ich zachowania jako popełnionego w warunkach czynu ciągłego w rozumieniu art. 6 §2 k.k.s.

Przestępstwo ciągle zachodzi, gdy spełnione są określone przesłanki podmiotowe i przedmiotowe. Przesłanką podmiotową jest ten sam zamiar, obejmujący realizację zamierzonego przestępstwa w dwu lub więcej zachowaniach,

natomiast przesłanki przedmiotowe to „krótkie odstępy czasu” między tymi zachowaniami. Wydaje się, że niezależnie od ustalenia granic czasowych, omawianą przesłankę należy interpretować w kontekście więzi uzasadniającej uznanie poszczególnych zachowań za fragmenty większej całości, jaką jest przestępstwo ciągłe. Wszak muszą to być zachowania realizujące ten sam zamiar. Przesłanką konstrukcji czynu ciągłego jest także jednorodność zachowań składających się na taki czyn, aczkolwiek taki warunek formułuje się tylko w literaturze przedmiotu.

Niewątpliwie oskarżeni działali w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru. Z poczynionych ustaleń wynika jednak, że proceder sprowadzania impregnatu ropopochodnego A. 200 do kraju, a następnie wprowadzanie go do obrotu jako oleju napędowego, był realizowany de facto w sposób ciągły, działania te były jednorodzące i dochodziło do nich w analogicznych okolicznościach, nadto posługiwanie się „pustymi” fakturami, nie ujawnianie w urzędzie skarbowym i urzędach celnych przedmiotu i podstawy opodatkowania, a także składanie deklaracji podatkowych nieodzwierciedlających stanu rzeczywistego, którego celem było uszczuplenie należności publicznoprawnych w związku ze zmianą przeznaczenia wyrobu akcyzowego, świadczy o realizowaniu jednolitego zamiaru.

W. K. (1) został oskarżony o to, że w okresie od 18 lipca 2008 r. do 25 stycznia 2010 r. w K., L. oraz G., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wykorzystując kontrolowaną przez siebie działalność gospodarczą w postaci firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., w której pełni funkcję prezesa zarządu oraz był jednoosobowym udziałowcem, udzielał pomocy M. K. (1), W. O. oraz Z. C. (1) we wprowadzaniu do obrotu paliw silnikowych pochodzących z dostaw wewnętrznych realizowanych z pominięciem obowiązku odprowadzania podatku akcyzowego, opłaty paliwowej oraz z naruszeniem przepisów o podatku od towarów i usług w ten sposób, iż w podanym okresie czasu prowadząc w sposób nierzetelny księgi handlowe oraz podając właściwym organom skarbowym nieprawdę w składanych wobec Urzędu Skarbowego w G. deklaracjach podatkowych VAT-7 zaewidencjonował w prowadzonych przez siebie księgach handlowych, 39 faktur sprzedaży paliw od numeru (...) z dnia 18 lipca 2008 r. do nr (...) /2009 r. z dnia 28 grudnia 2009 r. wobec spółki (...) Sp. z o. o. na sprzedaż pełnowartościowego oleju napędowego w łącznej ilości 572.000 litrów i wartości 2.174.291,82 zł (brutto) mimo, iż w rzeczywistości firma ta nie była jego kontrahentem, a wystawione dokumenty sprzedaży miały służyć jedynie uwiarygodnieniu pochodzenia paliw pochodzących z innych źródeł i faktu uiszczenia stosownych należności publicznych wobec Skarbu Państwa na wcześniejszych etapach obrotu tym produktem, ewidencjonując jednocześnie w tym samym celu w księgach kontrolowanej przez siebie Spółki nierzetelne, podrobione dokumenty w postaci faktur zakupu paliw świadczące o rzekomym zakupie tego oleju napędowego od szeregu innych podmiotów krajowych, w szczególności :

- (...) Sp. z o. o.

- (...) K (...) Sp. z o. o

- (...) Sp. z o.o.

- Handel Hurtowo Detaliczny Paliwami M. G. (1)

które to podmioty nie były w rzeczywistości jego faktycznymi kontrahentami ani dostawcami tego produktu, a tym samym udzielił pomocy w doprowadzeniu przez W. O., M. K. (1) i Z. C. (1) do uszczuplenia należności publicznych wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 817.488 zł, opłaty paliwowej w kwocie 52 551,37 zł oraz podatku od towarów i usług w wysokości 392.085,41 zł - to jest świadczeń publicznych w łącznej wysokości 1.262.124,78 zł co stanowiło uszczuplenie należności publicznej wielkiej wartości w rozumieniu przepisów kodeksu karnego skarbowego przy czym z działalności tej uczynił sobie stałe źródło dochodu tj. o przestępstwo z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 56§1, z art. 61§1 k.k.s., art. 62§2 k.k.s. w zw. z art. 7§1 k.k.s. w zw. z art. 6§2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 2 k.k.s. i w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s.

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika, że W. K. (1) ewidencjonował w ewidencji zakupów (...) Sp. z o. o. dla celów rozliczenia podatku od towarów i usług nierzetelne faktury VAT dokumentujące zakup oleju napędowego od

podmiotów krajowych, przy czym w okresie od dnia 18 lipca 2008r. do dnia 28 grudnia 2008r. w rejestrach zakupu wykazał, m. in.: 93 faktury wystawione przez (...) Sp. z o. o., 107 faktur wystawionych przez (...) Sp. z o. o., 12 faktur wystawionych przez (...) Sp. z o. o. i 23 faktury wystawione przez podmiot Handel Hurtowo Detaliczny Paliwami M. G. (1), które to podmioty nie były w rzeczywistości dostawcami oleju napędowego na rzecz (...) Sp. z o. o., a udokumentowane fakturami VAT transakcje faktycznie nie miały miejsca.

Nadto, w okresie od dnia 18 lipca 2008r. do dnia 28 grudnia 2009r. działając w imieniu (...) Sp. z o. o. W. K. (1) wystawił, a następnie zaewidencjonował w księgach handlowych (...) Sp. z o. o. 39 nierzetelnych faktur VAT wystawionych na rzecz (...) Sp. z o. o. dokumentujących sprzedaż pełnowartościowego oleju napędowego w łącznej ilości 572.000 litrów i wartości 2.174.291,82 zł brutto, które to faktury nie odzwierciedlały faktycznych zdarzeń gospodarczych.

Skoro w rejestrach zakupów (...) Sp. z o.o. zostały zaewidencjonowane faktury zakupu nie odzwierciedlające faktycznych zdarzeń gospodarczych w zakresie zakupu oleju napędowego, a w rejestrach sprzedaży zarejestrowane zostały faktury VAT nie potwierdzające rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, uznać należało, że zaewidencjonowane w rejestrach zakupu i sprzedaży dokumenty źródłowe były nierzetelne, a w konsekwencji nierzetelne były również ewidencje zakupu i sprzedaży. W tym zakresie ewidencje zakupu i sprzedaży nie stanowiły dowodu tego, co wynikało z zawartych w nich zapisów. W świetle powyższych ustaleń, na podstawie art. 193 § 4 i § 6 ustawy z dnia 29.08.1997r. Ordynacja podatkowa, rejestry zakupu i sprzedaży prowadzone w (...) Sp. z o.o. były nierzetelne.

Zatem należało przyjąć, że swoim działaniem W. K. (1) wyczerpał znamiona występku karnoskarbowego opisanego w art. 61§1 k.k.s., który penalizuje nierzetelne prowadzenie ksiąg.

W. K. (1) wystawiając na rzecz (...) Sp. z o.o. nierzetelne faktury sprzedaży oleju napędowego swoim zachowaniem wyczerpał również znamiona występku karnoskarbowego z art. 62 §2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy czym na względniejszy charakter ustawy w tym brzmieniu wskazano już powyżej.

Dla ustalenia pełnego zakresu odpowiedzialności W. K. (1) należało jednakże ustalić, czy zachowanie oskarżonego wyczerpywało jedynie znamię czynności czasownikowej wystawienia nierzetelnej faktury w rozumieniu art. 62 §2 k.k.s., czy też wystawienie stwierdzającej nieprawdę faktury VAT stanowiło poświadczenie nieprawdy w rozumieniu art. 271 § 1 k.k., a nadto konieczne było zastosowanie konstrukcji wskazanej w art. 8 §1 k.k.s.

W orzecznictwie odnotować możemy rozbieżność co do kwalifikacji czynu polegającego na wystawieniu fikcyjnej faktury. Z jednej strony wyróżnić można poglądy o uznaniu takiej czynności każdorazowo za przestępstwo skarbowe (z uwagi na treść art. 108 ustawy o VAT), implikujące odpowiedzialność z art. 62 § 2 k.k.s. Z drugiej strony wydawane zostały orzeczenia, w których uznawano, że wystawienie fikcyjnej faktury, pozorującej powstanie obowiązku podatkowego, prowadzi do odpowiedzialności na gruncie Kodeksu karnego, gdyż wystawienie nierzetelnej faktury realizuje znamiona art. 62 § 2 k.k.s. tylko, gdy chodzi o uniknięcie lub zmniejszenie podatku, a więc gdy czyn godzi w obowiązek podatkowy. W przypadku wystawienia fikcyjnej faktury, która godzi w obowiązek podatkowy w grę wchodzi konstrukcja tzw. zbiegu idealnego wyrażona w art. 8 k.k.s., która uzasadniona jest odrębnością karnoskarbowego przedmiotu ochrony (Z. Siwik, Systematyczny komentarz, s. 111). Równoległa odpowiedzialność za ten sam czyn będący deliktem skarbowym i wyczerpujący zarazem znamiona przestępstwa lub wykroczenia powszechnego może mieć miejsce tylko w razie krzyżowania się pól karalności zbiegających się „idealnie” przepisów. P. deliktu skarbowego i czynu powszechnego częściowo nakładają się na siebie, częściowo zaś – nie nakładają się. Żaden z tych zbiegających się przepisów wzięty oddzielnie nie mieści w ramach swojej dyspozycji całości zaistniałego czynu. Dopiero łącznie oba te przepisy dają adekwatne odbicie czynu. Żadne reguły wykładni nie prowadzą do zredukowania w takiej sytuacji wielości ocen prawnych. Jest to więc zbieg rzeczywisty, a nie pozorny (Z. S., Systematyczny komentarz). Takie stanowisko prezentuje również G. Ł. (Nierzetelne wystawianie faktur, s. 50–52), uznając, że w takiej sytuacji przepisy art. 62 § 2 k.k.s. i art. 271 § 1 k.k. pozostają w zbiegu rzeczywistym, którego nie jest w stanie usunąć dyrektywa interpretacyjna *lex specialis derogat legi generali*, przy jednoczesnym braku podstaw do stosowania tutaj zasady konsumpcji lub subsydiarności. Według G. Ł. „zakresy znamion podmiotu czynu charakteryzujące delikt skarbowy z

art. 62 § 2 k.k.s. oraz przestępstwo z art. 271 § 1 k.k. pozostają ze sobą w stosunku logicznym krzyżowania, a jeśli tak – to mamy do czynienia ze zbiegiem idealnym”, do którego znaleźć powinna zastosowanie dyrektywa art. 8 § 1 k.k.s.

W ocenie Sądu reguły wyłączenia wielości ocen mają zastosowanie jedynie w wypadku zbiegu przepisów ustawy, natomiast nie stosuje się ich w razie idealnego zbiegu czynów zabronionych, o którym mowa w art. 8§1 k.k.s., co w konsekwencji oznacza, że wykluczone jest, aby przepis Kodeksu karnego skarbowego mógł wyprzeć na zasadzie specjalności lub konsumpcji przepis Kodeksu karnego albo odwrotnie. Z kolei, to powoduje, że „jeżeli ten sam czyn będący przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa lub wykroczenia określonego w przepisach karnych innej ustawy, stosuje się każdy z tych przepisów (art. 8 § 1 k.k.s.)” (vide: postanowienie SN z dn. 05.12.2017r., III K 256/17, LEX nr 2447332). Przy zastosowaniu art. 8 § 1 k.k.s. o wielości czynów karalnych przypisywanych sprawcy decyduje liczba prawnokarnych ocen, nie zaś ocena i ustalenie liczby popełnionych przez sprawcę czynów, albowiem w sensie normatywnym, te oceny nie są tożsame i nie zazębiają się. Podstawą tej oceny jest ten sam czyn tego samego sprawcy, kwalifikowany z przepisów zawartych w dwóch aktach prawnych, przewidujących równoległą penalizację.

Nie budzi wątpliwości pogląd, iż faktura VAT, o której mowa w art. 62 § 2 k.k.s. należy do desygnatów pojęcia „dokumentu” w rozumieniu przestępstwa tzw. fałszu intelektualnego określonego w art. 271 k.k. (vide: uchwała SN z 30.9.2003 r., I KZP 22/03, OSP 2004, Nr 5, poz. 63; O. Górniok, Glosa do uchwały z 30.9.2003 r., s. 267–269; G. Łabuda, Nierzetelne wystawianie faktur, s. 48; A. Orłowska, Fałsz intelektualny, s. 61–70).

Nie jest też kontrowersyjna teza, iż osoba obowiązana do wystawienia faktury VAT jest zarazem osobą do tego uprawnioną, a podstawowe podatkowoprawne konsekwencje powstające w efekcie wystawienia faktury VAT wskazują, że faktura ta ma walor zaufania publicznego.

Odwołując się do realiów sprawy, wystawienie nierzetelnej faktury jest zatem przestępstwem skarbowym z art. 62 § 2 k.k.s., ale nie można uznawać, że przepis ten stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisu art. 271§1 k.k., tym bardziej, że w myśl przepisu art. 8§1 k.k.s. wykluczone jest w takim przypadku wyparcie na zasadzie specjalności przepisu k.k. przez przepis k.k.s. O tym stanowi i wyjaśnia tą kwestie uchwała SN z 24 stycznia 2013r., OSNKW 2013/2/13, w której wskazano, że „reguły wyłączenia wielości ocen mają zastosowanie jedynie w wypadku zbiegu przepisów ustawy, natomiast nie stosuje się ich w razie idealnego zbiegu czynów zabronionych, w którym mowa w art. 8§1 k.k.s. Tym samym, konieczne i prawidłowe staje się orzeczenie o winie i karze zarówno za przestępstwo skarbowe z art. 62§2 k.k.s., jak i za występki z art. 271 § 1 k.k., a następnie wydanie rozstrzygnięcia o wykonaniu kar, stosownie do przepisów art. 8 § 2 k.k.s. Takie ujęcie tej kwestii znajduje kolejne potwierdzenie w stanowisku, w którym wskazano, że „wykluczone jest jednak, aby przepis Kodeksu karnego skarbowego mógł wyprzeć na zasadzie specjalności lub konsumpcji przepis Kodeksu karnego albo odwrotnie. To z kolei powoduje, że jeżeli ten sam czyn będący przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa lub wykroczenia określonego w przepisach karnych innej ustawy, stosuje się każdy z tych przepisów (art. 8 § 1 k.k.s.)” (vide: postanowienie SN z dn. 15.11.2013r., II KK 295/13, LEX nr 1391781). Siłą rzeczy, takie poglądy prawne, podważają wcześniejsze stanowisko SN (oraz jego orzecniczą kontynuację) zaprezentowane w uchwale z dn. 30.09.2003r., I KZP 22/03, OSP 2004, Nr 5, poz. 63, w którym wskazano, że „gdy sprawca wystawia nierzetelną fakturę VAT służącą do rozliczeń podatkowych, czym godzi w obowiązek podatkowy, w takiej sytuacji [...] dopuszcza się czynu zabronionego w art. 62§2 k.k.s., stanowiącego *lex specialis* w stosunku do art. 271§1 k.k.”.

Wskazać przy tym należy, że powoływana uchwała SN z dn. 24.01.2013r. opiera się na dyrektywach (zasadach) wykładni językowej, systemowej oraz funkcjonalnej. Wykładnia językowa wyraźnie mówi o dwóch różnych i równorzędnych aktach prawnych tj. Kodeksie karnym skarbowym oraz Kodeksie karnym, z kolei wykładnia systemowa uwidacznia oraz wykazuje, że zbieg przepisów k.k.s. (art. 7§1) i k.k. (art. 11§2) jest odrębnie regulowany, samoistnie dla każdego z tych aktów prawnych, penalizujących w konsekwencji określone wycinki rzeczywistości, w sposób niezależny, w zakresie przesądzenia odpowiedzialności karnej co do zasady. Tym samym, reguły wyłączenia (redukcji) wielości ocen, nie mają jednak waloru uniwersalnego, w odniesieniu do całego prawa karnego, sensu largo. Ta owa fikcja prawna, będąca skutkiem przyjęcia idealnego zbiegu czynów karalnych, niejako „wymuszona”

treścią art. 8§1 k.k.s., ma także swoje uzasadnienie, w odwołaniu do zasad wykładni funkcjonalnej, która – ujmując to hasłowo – obejmuje zbiór dyrektyw, które są niejednorodne z punktu przepisów prawa, jednocześnie zachodzi konieczność odwołania się do funkcji, roli, celu jaki ma spełnić dany akt normatywny kreowany (uchwalany) przez prawodawcę. Bez cienia wątpliwości, Kodeks karny skarbowy, ma wysoce restrykcyjny charakter. Służy on ochronie szeroko rozumianych interesów finansowych, w zakresie należności publicznoprawnych podmiotów państwowych, samorządowych oraz przychodów budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich, przepisów prawa Unii Europejskiej, począwszy od narażenia na ich uszczuplenie lub uszczuplenie ich, co osiąga się poprzez penalizowanie naruszeń obowiązków finansowych, ale również penalizując wymogi czysto formalne, które nie muszą powodować uszczuplenia tych należności albo narażać na ich powstanie. O restrykcyjności świadczy rozbudowany katalog okoliczności prowadzących do nadzwyczajnego obostrzenia kary (art. 37 k.k.s.), zakresu obostrzeń (art. 38 k.k.s.), powiązanie stosowania środków związanych z poddaniem sprawcy próbie z obligatoryjnym orzeczeniem obowiązku uiszczenia uszczuplonych i wymagalnych należności publicznoprawnych w całości w wyznaczonym terminie (art. 41 k.k.s.). Taką pryncypialność właśnie gwarantuje zachowanie i właściwe stosowanie idealnego zbiegu czynów, o czym mowa w art. 8§1 k.k.s., który daje materialnoprawne przesłanki do zastosowania przepisów z dwóch różnych aktów prawnych, ale redukując, w określonym zakresie i określony sposób, zastosowaną represję karną, co wynika z art. 8 §2 k.k.s. (vide: wyrok SA w Poznaniu z dn. 28.03.2019r., II AKa 117/18).

Zatem, w ocenie Sądu w stosunku do oskarżonego W. K. (1), przy istniejącym nakazie wynikającym z treści art. 8 §1 k.k.s. należało zastosować obligatoryjną instytucję, prawa materialnego, w postaci idealnego zbiegu czynów zabronionych. Wystawione, bowiem przez W. K. (1) w ramach (...) Sp. z o.o. fikcyjne faktury godziły w obowiązek podatkowy po stronie (...) Sp. z o.o. doprowadzając do uszczuplenia należności publicznoprawnych z tytułu podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, albowiem owe „puste” faktury VAT miały faktyczne i prawne znaczenie do obciążeń fiskalnych podmiotu, na rzecz którego zostały wystawione.

W konsekwencji, zachodziła konieczność przypisania oskarżonemu W. K. (1), odrębnie odpowiedzialności za przestępstwo przeciwko dokumentom oraz przestępstwo karnoskarbowe.

Strona przedmiotowa czynu zabronionego z art. 271 §1 k.k. polega na poświadczeniu w dokumencie nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Rozważane znamię czynnościowe oznacza stworzenie dokumentu stwierdzającego nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, bez względu na to, czy ma ono znaczenie na zewnątrz, czy tylko wewnątrz.

Poświadczenie nieprawdy polega na wystawieniu dokumentu stwierdzającego okoliczności nieistniejące lub przeinaczające, bądź też na zatajeniu prawdy, którą należało stwierdzić. Poświadczenie może polegać na potwierdzeniu określonej treści samym podpisem na przedłożonym dokumencie o gotowej już treści, a także na sporządzeniu w całości albo w części dokumentu, następnie podpisanego. Poprzez rozważane poświadczenie nieprawdy sprawca uprawniony do wystawienia określonego dokumentu wytwarza dokument autentyczny, jednakże o nieprawdziwej treści w zakresie okoliczności mającej znaczenie prawne. Dla bytu rozważanego przestępstwa nie jest istotne, kto faktycznie wykreował nieprawdziwą treść dokumentu, uprawniony-sprawca, czy też inna osoba. Istotne jest, iż wystawca dokumentu (sprawca) potwierdził prawdziwość fałszywej treści dokumentu.

Karalne jest wyłącznie poświadczenie nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Za okoliczność mającą znaczenie prawne uznać należy taką, z której mogą wynikać jakieś konsekwencje w sferze czyichś praw lub obowiązków.

Podmiot czynu zabronionego z art. 271 § 1 k.k. wskazany jest konkretnie, a zatem przepis ten określa przestępstwo indywidualne. Sprawcą tego przestępstwa może być wyłącznie „funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu”. Chodzi zatem o każdą osobę uprawnioną do wystawienia dokumentu. Wskazana cecha indywidualna sprawcy poświadczenia nieprawdy zależna jest od indywidualnych okoliczności konkretnej sprawy. W rozważanym przepisie chodzi o poświadczenie nieprawdy w dokumencie, do którego wystawienia w zakresie swoich kompetencji upoważniony był sprawca owego poświadczenia.

Czyn zabroniony z art. 271 §1 k.k. można popełnić tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim albo z zamiarem ewentualnym.

Przekładając powyższe uwagi na grunt analizowanego przypadku stwierdzić należy, że W. K. (1) jako prokurent (...) Sp. z o.o. był osobą uprawnioną do wystawiania dokumentów w postaci faktur VAT. Uprawnienie takie wynikało z przepisów ustawy z dn. 11.03.2004r. o podatku od towarów i usług (art. 106 ust. 1 w zw. z art. 15 ust. 1 obowiązujący w chwili czynu), który to przepis nakładał na osoby prawne obowiązek (a tym samym uprawnienie) wystawiania faktur, czyli ich sporządzania.

Jednocześnie wystawione na rzecz (...) Sp. z o.o. faktury były fikcyjne i nie dokumentowały żadnych zdarzeń gospodarczych obejmujących sprzedaż przez (...) Sp. z o.o. oleju napędowego.

Wystawiając fikcyjne faktury VAT oskarżony niewątpliwie potwierdzał w nich okoliczności mające znaczenie prawne tj. zaistnienie zdarzeń gospodarczych polegających na sprzedaży paliw płynnych, co z kolei w przypadku zaistnienia zdarzenia gospodarczego rodziło obowiązki podatkowe zarówno u wystawcy, jak i odbiorcy faktury.

W. K. (1) działał z zamiarem bezpośrednim – chciał bowiem poświadczyć nieprawdę w dokumentach, wiedząc, że dokumentowane w ten sposób transakcje nigdy nie miały miejsca. Jednocześnie zdawał sobie sprawę, że jako prokurent (...) Sp. z o.o. był osobą do tego uprawnioną.

Tym samym Sąd uznał, że oskarżony W. K. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 62 §2 k.k.s. i przestępstwa z art. 271 §1 k.k.

Biorąc pod uwagę, że W. K. (1) wystawił na rzecz (...) Sp. z o.o. faktury sprzedaży oleju napędowego w okresie od dnia 18.07.2008r. do dnia 28.12.2009r. Sąd przyjął, że ewidencjonował w księgach handlowych (...) Sp. z o. o. 93 nierzetelne faktury VAT dokumentujące zakup oleju napędowego od (...) Sp. z o. o. tj. faktury wystawione przez ten podmiot w okresie od dnia 18.07.2008r. do dnia 28.12.2009r.

Jednocześnie z ustaleń faktycznych wynika, że M. K. (1) i W. O. w celu uniknięcia obowiązku uiszczenia podatku akcyzowego i opłaty paliwowej od sprowadzonego do kraju w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia impregnatu ropopochodnego A. 200, który sprzedawany był przez (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy nabywali i ewidencjonowali w księgach podatkowych Spółki faktury zakupu oleju napędowego pochodzące od krajowych dostawców, w tym od (...) Sp. z o.o. Faktury te nie odzwierciedlały faktycznie przeprowadzonych transakcji nabycia przez (...) Sp. z o. o. oleju napędowego lecz stanowiły dokumenty źródłowe pozwalające wykazać legalne nabycie na terytorium RP paliwa, jednocześnie umożliwiały fakturą sprzedaż impregnatu ropopochodnego A. 200 sprowadzonego na polski obszar celny z R. (...)z pominięciem obowiązków podatkowych, jako pełnowartościowego oleju napędowego na rzecz podmiotów krajowych. Zatem, uznać należało, że W. K. (1) wystawiając na rzecz (...) Sp. z o.o. fikcyjne faktury sprzedaży oleju napędowego udzielił pomocy w doprowadzeniu przez M. K. (1), W. O. i Z. C. (1) do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku akcyzowego i opłaty paliwowej.

Przestępstwo pomocnictwa popełnia ten, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji. Strona podmiotowa pomocnictwa charakteryzuje się zamiarem, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego. Inaczej, niż to ma miejsce przy podżeganiu, w wypadku pomocnictwa wchodzi tu w grę zarówno zamiar bezpośredni, jak i zamiar wynikowy. Udzielający pomocy chce, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, albo przewidując możliwość dokonania przez inną osobę czynu zabronionego, godzi się na to. Pomocnik musi mieć wyobrażenie konkretnego czynu zabronionego, który ma być popełniony lub jest popełniany przez inną osobę. Nie wystarczy do przyjęcia pomocnictwa zamiar, aby inna osoba popełniła „jakiś” czyn zabroniony. Pomocnictwo jest postacią zjawiskową przestępstwa. Swoją sens czerpie z samej realizacji znamion tej postaci i wyobrażenia sobie przez pomocnika czynu zabronionego określonego typu, którego popełnienie przez inną osobę ma zamiar ułatwić.

W świetle zasad racjonalnego myślenia oczywistym jest, że W. K. (1) wystawiając na rzecz (...) Sp. z o.o. „puste” faktury VAT dokumentujące fikcyjną sprzedaż oleju napędowego, a następnie przekazując je M. K. (1) i W. O. musiał mieć świadomość, że zostaną one zaewidencjonowane w księgach podatkowych (...) Sp. z o.o. Działanie takie, co oczywiste miało na celu księgowe wykazanie przez (...) Sp. z o.o. posiadania oleju napędowego i umożliwiło sprzedaż produktu ropopochodnego A. 200 jako oleju napędowego krajowym odbiorcom i jednocześnie wystawienie faktur sprzedaży oraz księgowe rozchodowanie zakupionego fikcyjnie oleju napędowego. W. K. (1) wiedząc, że dostarczone przez niego faktury zostaną ujęte w rejestrach zakupu (...), a jednocześnie (...) Sp. z o.o. nie będzie w posiadaniu oleju napędowego z nich wynikających, w ocenie Sądu miał pełną świadomość tego, że (...) Sp. z o.o. będzie sprzedawała paliwo pochodzące z innego źródła, od której to sprzedaży nie zostaną uiszczone należności podatkowe. Twierdzenie takie jest tym bardziej uprawnione jeśli się zważy, że W. K. (1) w ramach (...) Sp. z o.o. zarówno przyjmował, jak i wystawiał fikcyjne faktury, co było przejawem zakrojonego na szeroką skalę procederu „fakturowej” sprzedaży oleju napędowego.

Jednocześnie wskazać należy, o czym była już mowa powyżej, że z uwagi na umorzenie wobec (...) Sp. z o.o. postępowania kontrolnego w zakresie podatku od towarów i usług z uwagi na przedawnienie zobowiązania podatkowego, brak było podstaw do przypisania M. K. (1) i W. O. odpowiedzialności karnoskarbowej w zakresie przestępstwa z art. 56 §1 k.k.s., a w konsekwencji W. K. (1) nie można było przypisać pomocnictwa do jego popełnienia. Zatem przypisanie przez Sąd oskarżonemu W. K. (1) odpowiedzialności w tym zakresie było nieprawidłowe, zaś karnoprawna ocena zachowania oskarżonego winna skutkować przypisaniem mu pomocnictwa do przestępstwa karnoskarbowego z art. 54 §1 k.k.s., co zresztą znalazło odzwierciedlenie w opisie przypisanego oskarżonemu czynu.

Prokurator zarzucił oskarżonym Z. C. (1), A. M., M. K. (1), W. O. i W. K. (1) uczynienie sobie z przestępczego procederu stałego źródła dochodu, a także uszczuplenie należności publicznoprawnej wielkiej wartości.

Pamiętać należy, jednakże że art. 37 §1 pkt 2 k.k.s. posługuje się zwrotem „uczynił sobie z popełniania przestępstw skarbowych stałe źródło dochodów”, a zatem poprzez użycie liczby mnogiej mowa w nim wyraźnie o przestępstwach, a nie przestępstwie. Powyższe oznacza, że dla przyjęcia kwalifikacji prawnej z art. 37 §1 pkt 2 k.k.s. konieczne jest popełnienie przez sprawcę co najmniej dwóch występków karnoskarbowych i uczynienie sobie z nich stałego źródła dochodów.

Ponieważ oskarżeni dopuścili się jednego przestępstwa karnoskarbowego zasadne było wyeliminowanie, w odniesieniu do Z. C. (1) w przypisanym mu w pkt 1, w odniesieniu A. M. w przypisanym mu w pkt 7, w odniesieniu do M. K. (1) i W. O. w przypisanym im w pkt 13, a w odniesieniu do W. K. (1) w przypisanym mu w pkt 21 części rozstrzygającej wyroku czynu, kwalifikacji z art. 37 §1 pkt 2 k.k.s.

Art. 53 §16 k.k.s. stanowi, że wielka wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza tysiąckrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia.

Natomiast zgodnie z art. 53 §15 k.k.s. duża wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego przekracza pięćsetkrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia.

Minimalne wynagrodzenie jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (art. 53 §4 k.k.s.).

Tym samym wielka wartość to w 2008 roku kwota 1.126.000 zł, w 2009 roku kwota 1.273.000 zł i w 2010 roku kwota 1.317.000 zł. Duża wartość w 2009 roku to kwota 638.000 zł.

Sąd przyjął, że oskarżeni doprowadzili do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa, i tak:

- Z. C. (1) w łącznej wysokości 3.058.002 zł,

- A. M. w łącznej wysokości 1.578.501 zł,

- M. K. (1) i W. O. w łącznej wysokości 1.479.501 zł,

- W. K. (1) w łącznej wysokości 711.161 zł.

Zatem w odniesieniu do oskarżonych Z. C. (1), M. K. (1) i W. O. należało przyjąć kwalifikację prawną przypisanego im czynu z art. 38 §2 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s., uznając, że jest on względniejszy z uwagi na wskazane w nim zagrożenie karą.

Jednocześnie wskazać należy na treść art. 37 §2 k.k.s. w zw. z art. 38 §3 k.k.s., który stanowi, że nadzwyczajnego obostrzenia kary nie stosuje się, jeżeli w związku z przestępstwem skarbowym nastąpiło uszczuplenie należności publicznoprawnej, a wymagalna należność została w całości uiszczona przed zamknięciem przewodu sądowego w pierwszej instancji.

Taka sytuacja zaistniała w odniesieniu do oskarżonego A. M., który w całości uiszczył zobowiązania wynikające z decyzji określających wysokość należnego podatku od towarów i usług, podatku akcyzowego i opłaty paliwowej (k. 5154), co uzasadniało wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej przypisanego mu czynu art. 38 §2 pkt 1 k.k.s.

W odniesieniu do oskarżonego W. K. (1) wskazać należy, że z ustaleń faktycznych wynika, że w ramach (...) Sp. z o.o. wystawił na rzecz (...) Sp. z o.o. fikcyjne faktury sprzedaży oleju napędowego, w tym w 2008 roku w łącznej ilości 436.000 litrów i w 2009 roku w łącznej ilości 136.000 litrów. Faktury te stanowiły dokumenty źródłowe pozwalające (...) wykazać legalne nabycie na terytorium RP paliwa, jednocześnie umożliwiały fakturą sprzedaż impregnatu ropopochodnego A. 200 z pominięciem obowiązków podatkowych w zakresie podatku akcyzowego i opłaty paliwowej. Zatem, dla ustalenia wysokości uszczuplonych należności publicznoprawnych w ramach przypisanego W. K. (1) pomocnictwa należało obliczyć wysokość podatku akcyzowego i opłaty paliwowej dla sprzedanego w ramach (...) Sp. z o.o. produktu ropopochodnego A. 200 jako oleju napędowego w ilości odpowiadającej ilości oleju napędowego wynikającej z fikcyjnych faktur wystawionych przez W. P..

Zatem wysokość podatku akcyzowego w 2008 roku wynosiła 514.480 zł ($436.000 \text{ l} / 1000 \times 1180 \text{ zł} = 514.480 \text{ zł}$), a w 2009 roku 142.528 zł ($136.000 \text{ l} / 1000 \times 1048 \text{ zł} = 142.528 \text{ zł}$), co daje łączną kwotę 657.008 zł.

Opłata paliwowa w 2008 roku wynosiła 40.850 zł ($436.000 \text{ l} \times 0, (...) \times 110,88 \text{ zł} = 40.850,41 \text{ zł}$), a w 2009 roku 13.303 zł ($136.000 \text{ l} \times 0, (...) \times 115,76 \text{ zł} = 13.303,14 \text{ zł}$), co daje łącznie kwotę 54.153 zł.

Łączna wysokość uszczuplonych należności publicznoprawnych wynosiła 711.161 zł.

Zatem w odniesieniu do W. K. (1) należało przyjąć, że udzielił on pomocy w doprowadzeniu przez M. K. (1), W. O. i Z. C. (1) do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 711.161 zł, a zatem należności publicznoprawnej dużej wartości, co uzasadniało przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 37§1 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s., uznając, że jest on względniejszy z uwagi na wskazane w nim zagrożenie karą.

W konsekwencji Sąd uznał oskarżonego Z. C. (1) za winnego tego, że w okresie od dnia 24 lipca 2008r. do dnia 26 listopada 2010 roku w S., K., L. i N., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wykorzystując kontrolowane przez siebie podmioty gospodarcze H. s.r.o. z siedzibą z (...) Ltd. z siedzibą w L., w których działał jako ich pełnomocnik, uchylał się od opodatkowania w związku z wewnątrzspółnotowym nabyciem, a także sprowadzeniem na polski obszar celny wyrobu akcyzowego impregnatu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 produkowanego przez spółkę (...) a.s. z siedzibą w L. w C. (...)w łącznej ilości 1 399 134 litrów, który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej wskutek czego doprowadził do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 3.058.002 zł, w tym z tytułu podatku VAT w kwocie 433 293 zł, z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 2.486.378 zł, z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 138.331 zł, gdzie kwota uszczuplonych należności publicznoprawnych jest wielka oraz naraził na uszczuplenie

należności publicznoprawnych w łącznej wysokości 84.221 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 79.787 zł oraz z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 4.434 zł, w ten sposób, że:

1. w okresie od dnia 24 lipca 2008r. do dnia 25 lutego 2010r. w K. i L., działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i W. O. wprowadził na polski obszar celny pochodzący z 30 wewnątrzspółnotowych dostaw prowadzonych za pośrednictwem H. s.r.o. z siedzibą z B., a od lutego 2009r. bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. impregnat ropopochodny A. 200 w łącznej ilości 641 320 kg (około 758 959 litrów), który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej, a następnie wprowadzał go do sprzedaży w ramach (...) Sp. z o. o. w imieniu, której działali M. K. (1) i W. O., jako pełnowartościowy olej napędowy i tak:

a) w okresie od dnia 24 lipca 2008r. do dnia 25 czerwca 2009r., działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i W. O. po uprzednim wystawieniu przez kontrolowaną przez siebie spółkę (...) s.r.o. z siedzibą z B., w której pełnił funkcję pełnomocnika zarządu na podstawie udzielonych mu w dniu 31.07.2007r. i 16.06.2008r. pełnomocnictw, nierzetelnych faktur sprzedaży na rzecz (...) Sp. z o. o. impregnatu ropopochodnego A. 200 i tak:

- faktury nr (...) z dnia 24.07.2008r. na 24 400 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 25.07.2008r. na 24 390 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 06.08.2008r. na 23 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 02.10.2008r. na 22 820 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 02.10.2008r. na 24 590 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 09.10.2008r. na 24 460 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 08.12.2008r. na 24 270 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 10.12.2008r. na 23 880 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 19.12.2008r. na 22 180 kg produktu o nazwie A. (...),

a od lutego 2009r. dokonując zamówienia impregnatu ropopochodnego A. 200 bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. na rzecz (...) Sp. z o. o. na podstawie udzielonego mu w dniu 18.12.2008r. przez W. O. jako wiceprezesa zarządu pełnomocnictwa i zaewidencjonowaniu przez (...) O. nierzetelnych faktur zakupu impregnatu ropopochodnego A. 200 i tak:

- faktury nr (...) z dnia 11.02.2009r. na 23 680 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 03.03.2009r. na 23 560 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 19.03.2009r. na 22 530 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 16.04.2009r. na 23 340 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 24.04.2009r. na 23 450 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 05.05.2009r. na 23 510 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 19.05.2009r. na 14 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 25.06.2009r. na 13 250 kg produktu o nazwie A. (...),

wprowadził na polski obszar celny impregnat ropopochodny A. 200 w łącznej ilości 383 210 kg, który następnie wprowadzany był do sprzedaży poprzez (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy,

b) w okresie od dnia 31 lipca 2009r. do dnia 12 stycznia 2010r., działając wspólnie i w porozumieniu z M. K. (1) i W. O., a nadto jako pełnomocnik (...) Company Ltd. z siedzibą w L. na podstawie udzielonego mu przez M. H. pełnomocnictwa z dnia 10.02.2009r., wprowadził na polski obszar celny, impregnat ropopochodny A. 200 o wadze 258 110 kg pochodzący z 13 wewnątrzspółnotowych dostaw realizowanych bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L. na teren działającej w ramach (...) Sp. z o. o. bazy paliwowej w K., który to transport realizowany był w ramach prowadzonej przez W. O. działalności gospodarczej pod nazwą Firma Handlowa (...), jednocześnie dla faktycznego ukrycia pochodzenia pozyskanego w ten sposób produktu ropopochodnego, działając w imieniu (...) Company Ltd. z siedzibą w L. z M. K. (1) działającym w imieniu (...) Sp. z o. o. zawarł w dniu 01.07.2009r. pozorną umowę poddzierżawy zbiornika nr 8 położonego na terenie bazy paliwowej w K. oraz dokonał w oparciu o nierzetelną fakturę nr (...) z dnia 24.09.2009r. wystawioną przez (...) Sp. z o. o. na rzecz (...) Company Ltd z siedzibą w L. zapłaty za najem zbiornika i w ten sposób sprowadził:

- w dniu 31.07.2009r. 22 890 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.08.2009r. 22 670 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 26.08.2009r. 22 920 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 21.09.2009r. 14 900 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 23.09.2009r. 12 000 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 02.11.2009r. 15 990 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 30.11.2009r. 19 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 07.12.2009r. 22 170 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 09.12.2009r. 21 850 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 14.12.2009r. 19 750 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 16.12.2009r. 22 400 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 30.12.2009r. 21 900 kg produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.01.2010r. 18 720 kg produktu o nazwie A. (...),

który to produkt następnie wprowadzany był do sprzedaży poprzez (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy, przy czym w związku ze zmianą przeznaczenia i sprzedażą produktu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 jako pełnowartościowego oleju napędowego doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 1 479 501 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 399 766 zł i z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 79 735 zł,

2. w okresie od dnia 27 lipca 2010 roku do dnia 26 listopada 2010 roku w N. oraz G. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z A. M., a nadto jako pełnomocnik (...) Company Ltd. z siedzibą w L. na podstawie udzielonego mu przez M. H. pełnomocnictwa z dnia 10.02.2009r., po uprzednim zawarciu dla pozoru w imieniu (...) Company Ltd. z siedzibą w L. w dniu 20.07.2010r. z A. M. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) umowy najmu zbiornika o pojemności 32m² położonego na terenie

bazy paliwowej w N. i zaakceptowaniu 3 nierzetelnych faktur wystawionych przez Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w G. na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. za najem zbiornika i tak:

- faktury nr (...) z dnia 06.09.2010r. na kwotę 2.000 zł netto (VAT 440 zł),
- faktury nr (...) z dnia 06.10.2010r. na kwotę 1.000 zł netto (VAT 220 zł),
- faktury nr (...) z dnia 05.11.2010r. na kwotę 1.000 zł netto (VAT 220 zł),

w wyniku 22 wewnątrzspółnotowych dostaw z A. a.s. z siedzibą w L. w C. (...) realizowanych na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. wprowadził na polski obszar celny, będący wyrobem akcyzowym impregnat ropopochodny A. 200 w łącznej ilości 640 175 litrów (tj. ok. 540 956 kg), który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej, i tak:

- w dniu 27.07.2010r. 28 089 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 31.07.2010r. 27 975 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 06.08.2010r. 26 670 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 13.08.2010r. 29 763 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 20.08.2010r. 29 911 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 04.09.2010r. 29 505 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 10.09.2010r. 29 567 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 13.09.2010r. 29 720 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 17.09.2010r. 29 622 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 20.09.2010r. 29 709 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 28.09.2010r. 29 572 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 01.10.2010r. 29 128 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 04.10.2010r. 29 257 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 08.10.2010r. 29 026 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 11.10.2010r. 28 786 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 15.10.2010r. 29 418 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 23.10.2010r. 29 320 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 29.10.2010r. 28 863 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 05.11.2010r. 28 989 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.11.2010r. 29 499 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 19.11.2010r. 28 985 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 26.11.2010r. 28 801 litrów produktu o nazwie A. (...),

a A. M. na podstawie pozornej umowy najmu z dnia 20 lipca 2010r. zbiornika na paliwa płynne przyjął impregnat ropopochodny A. 200 na teren prowadzonej bazy paliwowej w N., pod pozorem że stanowi on własność (...) Company Ltd. z siedzibą w L., a następnie po uprzednim zmieszaniu go z innymi produktami ropopochodnymi, w tym olejem napędowym produkt ten wprowadzany był do sprzedaży w ramach prowadzonej przez A. M. działalności Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w G. jako pełnowartościowy olej napędowy, przy czym w związku ze zmianą przeznaczenia i sprzedażą produktu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 jako pełnowartościowego oleju napędowego doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 1 578 501 zł, w tym z tytułu podatku VAT w kwocie 433 293 zł, z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 086 612 zł, z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 58 596 zł, gdzie kwota uszczuplonych należności publicznoprawnych jest wielka oraz naraził na uszczuplenie należności publicznoprawnych w łącznej wysokości 84 221 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 79 787 zł oraz z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 4 434 zł, tj. przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s, art. 73a §1 k.k.s., art. 62§2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s.

Sąd uznał oskarżonego A. M. za winnego tego, że w okresie od dnia 27 lipca 2010 roku do dnia 26 listopada 2010 roku w N. oraz G. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu ze Z. C. (1), wykorzystując prowadzoną działalność gospodarczą Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w G., prowadził w sposób nierzetelny księgi handlowe oraz składał właściwemu organowi podatkowemu – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w N. deklaracje podatkowe VAT-7 za okres od lipca 2010r. do listopada 2010r. podając w nich nieprawdę oraz nie ujawnił właściwemu organowi – Dyrektorowi Urzędu Celnego w N. przedmiotu opodatkowania w zakresie podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, a także nie składał deklaracji (...) oraz informacji w zakresie opłaty paliwowej za okres od lipca 2010r. do listopada 2010r. uchylając się od opodatkowania w związku z wewnątrzspółnotowym nabyciem przez spółkę (...) Ltd. z siedzibą w L. wyrobu akcyzowego impregnatu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 produkowanego przez spółkę (...) a.s. z siedzibą w L. w C. (...) w łącznej ilości 640 175 litrów (tj. ok. 540 956,3 kg), który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej w ten sposób, że przyjął impregnat ropopochodny A. 200 na teren prowadzonej bazy paliwowej w N., pod pozorem że stanowi on własność (...) Company Ltd. z siedzibą w L. będącej na podstawie umowy najmu z dnia 20 lipca 2010r. najemcą należącego do P. (...) A. M. zbiornika na paliwa płynne, a następnie po uprzednim zmieszaniu impregnatu ropopochodnego A. 200 z innymi produktami ropopochodnymi, w tym olejem napędowym zmieniał jego przeznaczenie i wprowadzał go do sprzedaży w ramach prowadzonej działalności P. (...) A. M. jako pełnowartościowy olej napędowy, i tak przyjął:

- w dniu 27.07.2010r. 28 089 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 31.07.2010r. 27 975 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 06.08.2010r. 26 670 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 13.08.2010r. 29 763 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 20.08.2010r. 29 911 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 04.09.2010r. 29 505 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 10.09.2010r. 29 567 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 13.09.2010r. 29 720 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 17.09.2010r. 29 622 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 20.09.2010r. 29 709 litrów produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 28.09.2010r. 29 572 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 01.10.2010r. 29 128 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 04.10.2010r. 29 257 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 08.10.2010r. 29 026 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 11.10.2010r. 28 786 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 15.10.2010r. 29 418 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 23.10.2010r. 29 320 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 29.10.2010r. 28 863 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 05.11.2010r. 28 989 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 12.11.2010r. 29 499 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 19.11.2010r. 28 985 litrów produktu o nazwie A. (...),
- w dniu 26.11.2010r. 28 801 litrów produktu o nazwie A. (...),

jednocześnie dla faktycznego ukrycia pochodzenia pozyskanego w ten sposób produktu ropopochodnego, w oparciu o zawartą dla pozorów w dniu 20 lipca 2010r. umowę najmu zbiornika o pojemności 32m² położonego na terenie bazy paliwowej w N. wystawił w sposób nierzetelny i zaewidencjonował w prowadzonej dokumentacji księgowej Przedsiębiorstwa (...) z siedzibą w G. faktury na rzecz (...) Company Ltd z siedzibą w L. za najem zbiornika i tak:

- fakturę nr (...) z dnia 06.09.2010r. na kwotę 2.000 zł netto (VAT 440 zł),
- fakturę nr (...) z dnia 06.10.2010r. na kwotę 1.000 zł netto (VAT 220 zł),
- fakturę nr (...) z dnia 05.11.2010r. na kwotę 1.000 zł netto (VAT 220 zł),

przy czym w związku ze zmianą przeznaczenia i sprzedażą produktu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 jako pełnowartościowego oleju napędowego doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 1 578 501 zł, w tym z tytułu podatku VAT w kwocie 433 293 zł, z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 086 612 zł, z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 58 596 zł, gdzie kwota uszczuplonych należności publicznoprawnych jest wielka oraz naraził na uszczuplenie należności publicznoprawnych w łącznej wysokości 84 221 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 79 787 zł oraz z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 4.434 zł, tj. przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s, art. 56§1 k.k.s., art. 73a §1 k.k.s., art. 61 §1 k.k.s. i art. 62§2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s w zw. z art. 6 §2 k.k.s.

Sąd uznał oskarżonych M. K. (1) i W. O. za winnych tego, że w okresie od dnia 24 lipca 2008r. do dnia 25 lutego 2010r. w L., K. i L., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru, wykorzystując kontrolowany przez siebie podmiot gospodarczy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L., w której M. K. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu, a W. O. wiceprezesa zarządu oraz prowadzoną przez W. O. działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowa (...) z siedzibą w L., wspólnie i w porozumieniu ze Z. C. (1) oraz z pomocą W. K. (1) oraz innej nieustalonej osoby, prowadząc w sposób nierzetelny księgi handlowe, w których ewidencjonowali nierzetelnie w zakresie przedmiotu nabycia i sprzedaży dokumenty zakupu i sprzedaży oraz nie ujawnili właściwemu organowi – Dyrektorowi Urzędu Celnego w L. przedmiotu opodatkowania w zakresie podatku akcyzowego i opłaty paliwowej, a także nie składali deklaracji (...) oraz informacji w zakresie opłaty paliwowej za okres od lipca 2008r. do stycznia 2010r. uchylając się od opodatkowania w związku z wewnątrzspółnotowym nabyciem, a także sprowadzeniem na polski obszar celny

wyrobu akcyzowego impregnatu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 produkowanego przez spółkę (...) a.s. z siedzibą w L. w C. (...) w łącznej ilości 641 320 kg (tj. ok. 758 959 litrów), który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej w ten sposób, że przyjmowali nabyty w ramach (...) Sp. z o. o. impregnat ropopochodny A. 200 na teren prowadzonej bazy paliwowej w K. i L. lub przyjmowali go pod pozorem, że stanowi on własność (...) Company Ltd. z siedzibą w L. będącej na podstawie umowy poddzierżawy z dnia 01.07.2009r. dzierżawcą dzierżawionych przez (...) Sp. z o. o. zbiorników na paliwa płynne, a następnie zmieniali przeznaczenie impregnatu ropopochodnego A. 200 i wprowadzali go do sprzedaży w ramach prowadzonej działalności (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy, i tak:

1. w okresie od dnia 24 lipca 2008r. do dnia 25 czerwca 2009r. na podstawie zaewidencjonowanych nierzetelnych faktur zakupu:

- faktury nr (...) z dnia 24.07.2008r. na 24 400 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 25.07.2008r. na 24 390 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 06.08.2008r. na 23 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 02.10.2008r. na 22 820 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 02.10.2008r. na 24 590 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 09.10.2008r. na 24 460 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 08.12.2008r. na 24 270 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 10.12.2008r. na 23 880 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 19.12.2008r. na 22 180 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 11.02.2009r. na 23 680 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 03.03.2009r. na 23 560 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 19.03.2009r. na 22 530 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 16.04.2009r. na 23 340 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 24.04.2009r. na 23 450 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 05.05.2009r. na 23 510 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 19.05.2009r. na 14 950 kg produktu o nazwie A. (...),
- faktury nr (...) z dnia 25.06.2009r. na 13 250 kg produktu o nazwie A. (...),

wprowadzili na polski obszar celny, pochodzący z 17 wewnątrzspółnotowych dostaw prowadzonych za pośrednictwem H. s.r.o. z siedzibą z B., a od lutego 2009r. bezpośrednio z A. a.s. z siedzibą w L., impregnat ropopochodny A. 200 o wadze 383 210 kg, a następnie wprowadzali go do sprzedaży w ramach (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy, jednocześnie dla faktycznego ukrycia pochodzenia pozyskanego w ten sposób produktu ropopochodnego ewidencjonowali w księgach handlowych kontrolowanej przez siebie spółki (...) Sp. z o. o. nierzetelne dokumenty zakupu oleju napędowego od dostawców krajowych i tak:

c) w okresie od dnia 18 lipca 2008r. do dnia 28 grudnia 2009r. zaewidencjonowali 39 faktur VAT dokumentujących zakup na rzecz (...) Sp. z o. o. oleju napędowego w łącznej ilości 572 000 litrów o łącznej wartości 2 174 291, 82 zł brutto od (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. otrzymane od W. K. (1) i tak:

- faktura nr (...) z dnia 18.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 578 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 19.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 578 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 30.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 40 260 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 31.07.2008 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 39 894 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 18.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.000 litrów oleju napędowego o wartości 118 376 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 19.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 120 285,90 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 20.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 121 054,50 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 09.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 247,70 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 10.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 118 584,40 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 15.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.500 litrów oleju napędowego o wartości 124 513,20 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 15.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 120 560,40 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 16.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 28.500 litrów oleju napędowego o wartości 112 654,80 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 17.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 116 754 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 29.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 31.200 litrów oleju napędowego o wartości 119 184 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 30.09.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 815 zł brutto,

- faktura nr (...) korekta z dnia 30.09.2008 roku o wartości 24,40 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 30.09.2008 roku o wartości 54,60 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 07.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 116 815 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 09.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.800 litrów oleju napędowego o wartości 112 942 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 15.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 25.000 litrów oleju napędowego o wartości 97 295 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 24.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 20.000 litrów oleju napędowego o wartości 77 104 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 16.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 25.000 litrów oleju napędowego o wartości 97 295 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 25.10.2008 roku dotycząca sprzedaży 20.000 litrów oleju napędowego o wartości 77 104 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 03.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 111 996 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 07.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 106 890,30 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 08.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 29.500 litrów oleju napędowego o wartości 106 890,30 zł brutto,
- faktura nr (...) korekta z dnia 04.11.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.000 litrów oleju napędowego o wartości 111 996 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 12.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 12.000 litrów oleju napędowego o wartości 42 748,80 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 16.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 18.000 litrów oleju napędowego o wartości 64 123,20 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 25.06.2009 roku dotycząca sprzedaży 29.000 litrów oleju napędowego o wartości 103 309,60 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 06.07.2009 roku dotycząca sprzedaży 15.000 litrów oleju napędowego o wartości 51 972 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 21.07.2009 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 33 306 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 04.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 18.000 litrów oleju napędowego o wartości 61 048,80 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 07.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 5.000 litrów oleju napędowego o wartości 17 263 zł brutto,
- faktura nr (...) z dnia 27.08.2009 roku dotycząca sprzedaży 5.000 litrów oleju napędowego o wartości 17 446 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 03.09.2009 roku dotycząca sprzedaży 3.000 litrów oleju napędowego o wartości 10 321,20 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 24.09.2009 roku dotycząca sprzedaży 2.000 litrów oleju napędowego o wartości 6 807,60 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 11.12.2009 roku dotycząca sprzedaży 9.000 litrów oleju napędowego o wartości 29 755,80 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 28.12.2009 roku dotycząca sprzedaży 10.000 litrów oleju napędowego o wartości 36 112 zł brutto,

d) w okresie od dnia 21 sierpnia 2008r. do dnia 29 sierpnia 2008r. zaewidencjonowali 3 faktury VAT dokumentujące zakup na rzecz (...) Sp. z o. o. oleju napędowego w łącznej ilości 92 650 litrów o łącznej wartości 356 761,55 zł brutto od (...) Sp z .o. o. z siedzibą w Ł. otrzymane od nieustalonej osoby i tak:

- faktura nr (...) z dnia 21.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 32.000 litrów oleju napędowego o wartości 122 195,20 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 25.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.150 litrów oleju napędowego o wartości 115 866,45 zł brutto,

- faktura nr (...) z dnia 29.08.2008 roku dotycząca sprzedaży 30.500 litrów oleju napędowego o wartości 118 699,90 zł brutto,

2. w okresie od dnia 31 lipca 2009r. do dnia 12 stycznia 2010r. wprowadzili na polski obszar celny, pochodzący z 13 wewnątrzwspólnotowych dostaw z A. a.s. z siedzibą w L. na rzecz (...) Company Ltd z siedzibą w L. realizowanych przez Firmę Handlową (...) z siedzibą w L., impregnat ropopochodny A. 200 o wadze 258 110 kg, przyjmując go na teren prowadzonej bazy paliwowej w K., pod pozorem że stanowi on własność (...) Company Ltd z siedzibą w L. będącej na podstawie umowy poddzierżawy z dnia 01.07.2009r. najemcą należących do (...) Sp. z o. o. zbiorników na paliwa płynne, a następnie wprowadzali go do sprzedaży w ramach (...) Sp. z o. o. jako pełnowartościowy olej napędowy i tak przyjęli:

- w dniu 31.07.2009r. 22 890 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 12.08.2009r. 22 670 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 26.08.2009r. 22 920 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 21.09.2009r. 14 900 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 23.09.2009r. 12 000 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 02.11.2009r. 15 990 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 30.11.2009r. 19 950 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 07.12.2009r. 22 170 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 09.12.2009r. 21 850 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 14.12.2009r. 19 750 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 16.12.2009r. 22 400 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 30.12.2009r. 21 900 kg produktu o nazwie A. (...),

- w dniu 12.01.2010r. 18 720 kg produktu o nazwie A. (...),

jednocześnie dla faktycznego ukrycia pochodzenia pozyskanego w ten sposób produktu ropopochodnego, w oparciu o zawartą dla pozoru w dniu 01.07.2009r. umowę poddzierżawy zbiornika nr 8 położonego na terenie bazy paliwowej w K. wystawili w sposób nierzetelny i zaewidencjonowali w prowadzonej dokumentacji księgowej (...) Sp. z o. o. fakturę nr (...) z dnia 24.09.2009r. na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. za dzierżawę zbiornika, przy czym w związku ze zmianą przeznaczenia i sprzedażą produktu ropopochodnego o nazwie handlowej A. 200 jako pełnowartościowego oleju napędowego doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 1 479 501 zł, w tym z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 1 399 766 zł i z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 79 735 zł, gdzie kwota uszczuplonych należności publicznoprawnych jest wielka tj. przestępstwa z art. 54 §1 k.k.s, art. 56§1 k.k.s., art. 73a §1 k.k.s., art. 61 §1 k.k.s. i art. 62§2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s.

Okoliczności sprawy potwierdziły także tezę oskarżenia, iż w przypadku oskarżonego Z. C. (1) doszło do wyczerpania znamion samodzielnego przestępstwa powszechnie nazywanego „praniem brudnych pieniędzy” – in concreto z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., przy czym konieczna była modyfikacja jego opisu.

Istota przestępstwa z art. 299§1 k.k. polega na podejmowaniu działań zmierzających do wprowadzenia do legalnego obrotu gospodarczego lub finansowego pieniędzy lub innych środków płatniczych, papierów wartościowych, czy szerzej mienia pochodzącego z działalności przestępczej lub innych nielegalnych źródeł. Przedmiotem wykonawczym przestępstwa „prania brudnych pieniędzy” są więc środki płatnicze, papiery wartościowe i wartości dewizowe, a także prawa majątkowe oraz mienie pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego. Nie jest przy tym istotne, czy przedmioty te lub wartości majątkowe pochodzą bezpośrednio, czy pośrednio z czynu zabronionego, tj. zostały uzyskane w wyniku obrotu korzyściami bezpośrednimi.

Zabronione zachowanie może polegać na przyjmowaniu, przekazywaniu lub wywozie za granicę, pomocy w przenoszeniu własności lub posiadania, a także na podejmowaniu innych czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia. Czynność „przyjmuje” oznacza faktyczne objęcie we władanie. Natomiast określenie „przekazanie lub wywóz za granicę” niewątpliwie należy rozumieć szeroko, jako obejmujące nie tylko fizyczne przeniesienie lub przewiezienie, lecz także przesłanie przesyłką pocztową, kurierską, przelew bankowy itp.

W piśmiennictwie prawa karnego występują znaczące rozbieżności co do tego, czy wszystkie czynności czasownikowe (sprawcze) wymienione w tym przepisie muszą mieć – dla stwierdzenia kompletu znamion przestępstwa określonego w art. 299 § 1 k.k. – charakter „mogących udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia”. Wskazywano, bowiem, że przestępstwo określone w art. 299 § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym z narażenia. Do jego dokonania wystarczy, że określone w tym przepisie działania mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia albo miejsca umieszczenia (ukrycia) przedmiotów lub wartości majątkowych pochodzących z czynu zabronionego, a tym samym ich wykrycie, dokonanie zajęcia albo orzeczenie przepadku (por. Komentarz do art. 299 w: A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2012, R. Zawłocki (w:) M. Królikowski, R. Zawłocki (red.): Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz, art. 222-316, Warszawa 2013, s. 777; J. Giezek: Komentarz do art. 299 Kodeksu karnego, Lex Omega 2014, odmiennie W. Wróbel (w:) Kodeks karny..., red. A. Zoll, t. 3, s. 657-658).

Na uwagę zasługuje stanowisko, jakie zawarł Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dn. 24. 06.2015r., I KZP 5/15 wskazując, że ujęty w art. 299 § 1 k.k. zwrot „które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przepadku”, odnoszący się do przedmiotu przestępstwa, dookreśla tylko „inne czynności”, a zatem nie ma prawnego znaczenia dla czynności

wykonawczych nazwanych – przyjęcie, przekazanie lub wywóz za granicę, pomoc do przenoszenia własności lub posiadania (vide: OSNKW 2015/7/55, Prok.i Pr.-wkł. 2015/10/6, LEX nr 1746371). Szczegółowa argumentacja takiego stanowiska przedstawiona przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu cytowanej uchwały powołująca się w pierwszej kolejności na wykładnię językową, zweryfikowaną następnie w oparciu o wykładnię systemową musi zasługiwać na pełną aprobatę. Dopełnieniem stanowiska Sądu Najwyższego było wykazanie zasadności dokonanej wykładni językowej na gruncie wykładni funkcjonalnej. Jak wskazał Sąd Najwyższy, bezsporne jest, że zasadniczym celem przepisu art. 299 k.k. jest przeciwdziałanie samemu zjawisku wprowadzania do legalnego obrotu gospodarczego lub finansowego wartości majątkowych pochodzących z zysków osiągniętych z popełniania innych przestępstw (por. Zawłocki (w:) M. Królikowski, R. Zawłocki (red.), Kodeks karny..., s. 775; B. Bieniek: Pranie pieniędzy..., s. 202), a zatem jest to najważniejszy przedmiot ochrony art. 299 k.k. Zważywszy, zatem na zasadniczy przedmiot ochrony, każda z czynności nazwanych, tj. przyjęcie, przekazanie lub wywiezienie za granicę, pomaganie do przenoszenia własności lub posiadania, realizowana wobec wymienionych przedmiotów tego przestępstwa, pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, godzi w zasadniczy cel tej regulacji, bowiem doprowadza do „asymilacji” wartości majątkowych pochodzących z czynu zabronionego do systemu finansowego i gospodarczego. Z tego powodu objęcie tych czynności nazwanych kryminalizacją bez dodatkowych warunków (bez znamienia modalnego) jest zrozumiałe w kontekście celu tej regulacji. Na zakończenie trzeba dodać, że z reguły takie właśnie czynności (zwłaszcza jeśli chodzi o przekazanie lub wywiezienie za granicę) mogą udaremniać lub znacznie utrudniać stwierdzenie przestępnego pochodzenia przedmiotu przestępstwa bądź jego wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przypadku.

Typy czynów zabronionych określone w art. 299 k.k. mają charakter umyślny przy czym można je popełnić zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym.

Aby można było przypisać sprawcy umyślność, musi on obejmować świadomością wszystkie znamiona strony przedmiotowej, wynikające z art. 299 § 1 k.k. W szczególności musi więc być świadom tego, że środki (czyli tzw. brudne pieniądze), w stosunku do których podejmuje czynności określone w art. 299 § 1 k.k., pochodzą z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego, choć oczywiście nie jest wymagane, aby znał jego kwalifikację prawną. Wystarczająca jest świadomość, że stanowią one przestępstwa, a więc czyny, za które grozi odpowiedzialność karnosądowa. Dla realizacji znamion z art. 299 k.k. nie jest konieczne działanie celem wprowadzenia „brudnych pieniędzy” do legalnego obrotu.

Jeszcze raz podkreślić należy, że zgodnie z art. 299 § 1 k.k., przedmiotem czynności wykonawczych ujętych w tym przepisie mogą być wyłącznie środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości, pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego. Zgodnie zaś z art. 115 § 1 k.k. czynem zabronionym jest zachowanie o znamionach określonych w ustawie karnej. Ustawodawca wyraźnie więc wskazuje, że źródłem pochodzenia wartości majątkowych stanowiących „brudne pieniądze” ma być zachowanie realizujące znamiona konkretnego typu czynu zabronionego pod groźbą kary. Dla realizacji znamion przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. nie jest więc wystarczające ustalenie, że określone wartości majątkowe pochodzą z jakiegokolwiek czynności bezprawnej czy też nieujawnionego lub „nielegalnego” źródła. Nie jest także wystarczające w tym zakresie ogólne wskazanie, że korzyść majątkowa pochodzi z działalności przestępczej, jakiegoś bliżej nie określonego czynu zabronionego, czy też pewnej grupy przestępstw (np. przestępstw przeciwko mieniu czy oszustw podatkowych) bez sprecyzowania, o jaki konkretnie typ przestępstwa chodzi. W konsekwencji Sąd nie jest zwolniony z konieczności udowodnienia przynajmniej tych przedmiotowych elementów czynu pierwotnego (bazowego czynu niedozwolonego), które pozwalają na jego zakwalifikowanie pod znamiona konkretnego czynu zabronionego zawartego w ustawie karnej, ani też nie jest zwolniony od wskazania tej kwalifikacji (vide: wyrok SN z dn. 04.10.2011r., III KK 28/11, Prok.i Pr.-wkł. 2012/2/6).

Przestępstwo skarbowe, może stanowić przestępstwo bazowe dla występkę penalizowanego przepisem art. 299 § 1 k.k., jednak jedynie wówczas, gdy wynika z niego ustalony i skonkretyzowany uszczerbek należności podatkowej, zasadniczo wyartykułowany w opisie przestępstwa skarbowego, stanowiący korzyść majątkową sprawcy generującą brudne środki podlegające „wypraniu”, tym samym uznać należy, że niewystarczające, jest tu przyjęcie jedynie

narażenia na uszczuplenie podatkowe. Środki pochodzące z korzyści majątkowej podlegające praniu muszą być zatem realne, a nadto nie można wiązać ich jedynie z „uzasadnionym podejrzeniem, że pochodzą z korzyści związanych z popełnieniem czynu zabronionego”, czy prawdopodobieństwem jego popełnienia, lecz muszą być w tym wypadku efektem skutku związanego z uszczupleniem podatkowym.

W realiach niniejszej sprawy, przyjęcie, że oskarżony Z. C. (1) dopuścił się przestępstwa z art. 299 §1 k.k. w formule przyjętej w akcie oskarżenia nie mogło się ostać, co skutkowało zmianą opisu przypisanego oskarżonemu czynu w części dotyczącej opisu przestępstwa bazowego.

Mając na uwadze poczynione w toku niniejszego postępowania ustalenia faktyczne stwierdzić należy, że Z. C. (1) przyjmował na rachunek bankowy prowadzony w Banku (...) S.A. z siedzibą w W. o numerze (...) dla kontrolowanej przez siebie spółki (...) Ltd. z siedzibą w L. środki finansowe pochodzące z korzyści uzyskanych w wyniku sprzedaży prowadzanego przez niego do kraju z R. (...) produktu ropopochodnego A. 200, który to produkt był następnie formalnie sprzedawany przez (...) Sp. z o.o. i P. (...) A. M. z/s G., jako pełnowartościowy olej napędowy bez uiszczenia należności publicznoprawnych w postaci podatku od towarów i usług, podatku akcyzowego i opłaty paliwowej od uiszczenia, których (...) Sp. z o.o. i PW Duet A. M. z/s G. się uchylali.

Jednocześnie dla stworzenia pozorów legalnej działalności (...) Company Ltd. dokonywał wpłat na rachunek bankowy Spółki środków pieniężnych uzyskanych ze sprzedaży A. 200 jako oleju napędowego tytułem płatności za fikcyjne transakcje handlowe posługując się przy tym fikcyjnymi danymi wpłacających tj. (...) Sp. z o. o., (...) Sp. z o. o., (...) S.A., (...) Sp. z o. o., P. E., K. R., K. M., tytułem fikcyjnej płatności realizowanej w imieniu (...) Sp. z o.o., tytułem wpłat gotówkowych w imieniu własnym, a także przelał z rachunku walutowego o nr (...) prowadzonego na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. w Banku (...) S.A. z siedzibą w W., a następnie część środków pieniężnych w łącznej kwocie 2 114 225,10 zł przekazywał za granicę jako zapłatę wobec A. a.s. z siedzibą w L. w C. (...) za impregnat ropopochodny A. 200.

Wskazać przy tym należy, że brak jest jakichkolwiek normatywnych podstaw by pojęcie „przyjęcia środków płatniczych” ograniczać do uzyskania możliwości „swobodnego rozporządzania” nimi. Istotnym jest, że w wyniku działań Z. C. (1) środki pieniężne stanowiące korzyść uzyskaną z czynu zabronionego wpłynęły na należący do reprezentowanej przez niego Spółki rachunek bankowy i zostały na nim zaksięgowane (vide: wyrok SA w Katowicach z dn. 20.11.2014r., II AKa 312/14).

Od strony podmiotowej oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W świetle poczynionych ustaleń faktycznych i zaprezentowanych wyżej rozważań prawnych nie może budzić wątpliwości, że oskarżony Z. C. (1) wiedział, że środki pieniężne gromadzone na rachunku bankowym (...) Company Ltd. stanowią korzyść majątkową pochodzą z konkretnego czynu zabronionego i pomimo tego przyjął je, przez co w znacznym stopniu utrudnił stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków pieniężnych oraz ich wykrycie i zajęcie.

Dokonywanie wpłat (przyjmowanie) na rachunek bankowy (...) Company Ltd. środków pieniężnych odbywało się regularnie i niewątpliwie objęte było z góry powziętym zamiarem. Świadczy o tym fakt, że rachunek bankowy został otwarty, a następnie wykorzystywany był praktycznie wyłącznie do dokonywania wpłat gotówkowych z tytułu sprzedaży A. 200, a także dokonywania płatności na rzecz A. a.s., a więc do finansowej obsługi przestępczego procederu, a co świadczy o działaniu zaplanowanym na dłuższy okres czasu, a więc w warunkach czynu ciągłego w rozumieniu art. 12 §1 k.k.

Sąd uznał, że oskarżony Z. C. (1) z przestępstwa „prania brudnych pieniędzy” uczynił sobie stałe źródło dochodów. Zwrot „uczynienie sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu” w doktrynie i orzecznictwie interpretowany jest w ten sposób, że nie musi oznaczać ani wyłącznego, ani głównego źródła utrzymania sprawcy, ani nawet źródła przynoszącego dochód mający poważniejszy udział w strukturze dochodów sprawcy ogółem (vide: wyrok SN z dn. 20.12.1971r., I KR 249/71, OSNKW 1972, z. 5, poz. 87, wyrok z dn. 18.10.1985r., Rw 862/85, OSNKW 1986, z. 7-8, poz. 52). Decydujące dla oceny, czy mamy do czynienia z dochodem stałym, jest i to, przez jak długi czas

dochód był przez sprawcę osiągany oraz z jaką częstotliwością. Natomiast nieistotna jest w tym kontekście wysokość dochodu (por. wydany pod rządami k.k. z 1969 r. wyrok SN z dn. 03.02.1989r., IV KR 3/89, LEX nr 22053).

Z ustaleń faktycznych wynika, że Z. C. (1) w okresie od 22 kwietnia 2009 r. do 08 listopada 2010 r. z rachunku bankowego (...) Company Ltd. systematycznie dokonywał wypłat gotówkowych w łącznej kwocie 110.732,03 zł, a zatem nie może budzić wątpliwości, iż przypisanego mu czynu dopuścił się w warunkach art. 65 §1 k.k.

W konsekwencji Sąd uznał oskarżonego Z. C. (1) za winnego tego, że w okresie od dnia 22 kwietnia 2009r. do dnia 08 listopada 2010r. w S. i P. oraz innych nieustalonych miejscach, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu, wykorzystując rachunek bankowy prowadzony w Banku (...) S.A. z siedzibą w W. o numerze (...) dla kontrolowanej przez siebie spółki (...) Ltd. z siedzibą w L. przyjmował środki płatnicze pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem przestępstwa skarbowego polegającego na wprowadzaniu na polski obszar celny stanowiącego wyrób akcyzowy impregnatu ropopochodnego A. 200, który ze względu na jego przeznaczenie objęty był zwolnieniem od akcyzy i opłaty paliwowej, a następnie zmianie jego przeznaczenia i wprowadzaniu go do sprzedaży za pośrednictwem podmiotów gospodarczych (...) Sp. z o. o. i Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w G. jako pełnowartościowego oleju napędowego w wyniku, którego doszło do uszczuplenia należności publicznoprawnych wobec Skarbu Państwa w łącznej wysokości 3 058 002 zł, w tym z tytułu podatku VAT w kwocie 433 293 zł, z tytułu podatku akcyzowego w kwocie 2 486 378 zł, z tytułu opłaty paliwowej w kwocie 138 331 zł, które to środki pieniężne w łącznej wysokości co najmniej 2 268 218,21 zł:

a) wpłacił na rachunek bankowy (...) Company Ltd. z siedzibą w L.:

- tytułem płatności za fikcyjne transakcje handlowe oraz posługując się fikcyjnymi danymi wpłacających tj. (...) Sp. z o. o., (...) Sp. z o. o., (...) S.A., (...) Sp. z o. o., P. E., K. R., K. M.,

- tytułem fikcyjnej płatności realizowanej w imieniu (...) Sp. z o. o.

- tytułem wpłat gotówkowych w imieniu własnym,

b) przelał z rachunku walutowego o nr (...) prowadzonego na rzecz (...) Company Ltd. z siedzibą w L. w Banku (...) S.A. z siedzibą w W., a następnie część środków pieniężnych w łącznej kwocie 2 114 225,10 zł przekazywał za granicę jako zapłatę wobec A. a.s. z siedzibą w L. w C. (...) za impregnat ropopochodny A. 200, przez co w znacznym stopniu utrudnił stwierdzenie przestępnego pochodzenia środków pieniężnych oraz ich wykrycie i zajęcie tj. przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do 23.06.2020r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k.

A. M. został oskarżony również o to, że w listopadzie 2010 r. w N., w związku z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą w postaci Przedsiębiorstwa (...) z s. w G., czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu magazynował na terenie należącej do niego bazy paliwowej położonej w N. przy ul. (...) w celu wprowadzania do dalszego obrotu paliwa ciekłe w postaci oleju napędowego oraz biopaliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w ustawie, w szczególności :

10) w zbiorniku oznaczonym nr 7 - 43 808 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (39,4%)

11) w zbiorniku oznaczonym nr 2 - 21 002 litrów biopaliwa niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (93,6%)

12) w zbiorniku oznaczonym nr 1B - 25 524 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości FAME (17,2%)

13) w zbiorniku oznaczonym nr 21 - 29 422 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki całkowitej (12,6 mg/kg)

14) w zbiorniku oznaczonym nr 19 -30 639 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki całkowitej (14,8 mg/kg)

15) w zbiorniku oznaczonym nr 18 - 29 622 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki całkowitej (13,2 mg/kg)

16) w zbiorniku oznaczonym nr 12 - 24 528 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (42,9%)

17) w zbiorniku oznaczonym nr 13 - 25 155 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (38,4%)

18) w zbiorniku oznaczonym nr 14 - 24 289 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (39,3%)

przy czym produkty te stanowiły mienie znacznej wartości w rozumieniu przepisów kodeksu karnego tj. o przestępstwo z art. 31 ust 3. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw z dnia 25 sierpnia 2006 r. w zw. z art. 65§1 k.k.

Załącznik do Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych określa szczegółowe zasady pobierania próbek pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. I tak, m.in. pkt 1 załącznika określa sposób pobierana próbek ze zbiornika.

1.1. Próbkę pobiera się ręcznie, gdy zawartość zbiornika znajduje się w spoczynku.

1.2. Próbkę należy pobierać w kolejności od lustra cieczy do dna zbiornika, aby uniknąć zaburzeń w niższych poziomach cieczy.

1.3. Próbkę pobiera się przy użyciu odpowiednich przyrządów do pobierania próbek.

1.4. Próbkę pobiera się do odpowiednich pojemników.

1.4.1. Pojemniki przeznaczone na próbki:

1) paliw ciekłych,

2) biopaliw ciekłych stanowiących mieszkankę oleju napędowego i biokomponentów,

3) biopaliw ciekłych stanowiących mieszkankę benzyn silnikowych i bioetanolu,

4) biopaliw ciekłych opartych na bioetanolu, stosowanych w wybranych flotach, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym

- powinny być metalowe lub szklane, wykonane z materiału niezawierającego ołowiu.

Jak wynika z poczynionych ustaleń faktycznych próbki paliw pobrane w dniu 29.11.2010r. przez S. Ł. w obecności funkcjonariuszy Izby Celnej w L. nie zostały pobrane z poziomu górnego, środkowego i dolnego zbiorników, a nadto zabezpieczone zostały w plastikowych butelkach. Taki sposób pobrania próbek był niezgodny z regulacjami określającymi sposób pobrania próbek wynikającymi z załącznika do Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Tak pobrane próbki poddane zostały następnie badaniom jakościowym przez Izbę Celną w B. – (...) Laboratorium (...) w K., które to badania wykazały, że:

- próbka pobrana ze zbiornika nr 1B nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego oraz biopaliw ciekłych w zakresie zawartości (...)
- próbka pobrana ze zbiornika nr 2 nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego oraz biopaliw ciekłych w zakresie zawartości (...),
- próbka pobrana ze zbiornika nr 7 nie spełniała wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych
- próbka pobrana ze zbiornika nr 9 nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego w zakresie składu frakcyjnego,
- próbka pobrana ze zbiornika nr 12 nie spełniała wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych,
- próbka pobrana ze zbiornika nr 13 nie spełniała wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych,
- próbka pobrana ze zbiornika nr 14 nie spełniała wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych
- próbka pobrana ze zbiornika nr 18 nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego w zakresie zawartości siarki całkowitej,
- próbka pobrana ze zbiornika nr 19 nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego w zakresie zawartości siarki całkowitej,
- próbka pobrana ze zbiornika nr 21 nie spełniała wymagań jakościowych dla oleju napędowego w zakresie zawartości siarki całkowitej.

Następnie z uwagi na kwestionowanie przez obrońcę oskarżonego A. M. prawidłowości pobrania próbek paliwa uzyskano ekspertyzę Instytutu Nafty i Gazu w K., z której wynika, że badania dwóch próbek średnich wykonane w Laboratorium (...) wykazały różnice w zestawieniu z wynikami zamieszczonymi w sprawozdaniach z badań nr (...) - (...)80- (...) dla zbiornika nr 9 i (...) - (...)80- (...) dla zbiornika 7 wydanych przez Izbę Celną w B. – (...) Laboratorium (...) w K.. Jednocześnie badanie próbki średniej ze zbiornika nr 7 wykazało znaczne przekroczenie dopuszczalnego limitu zawartości (...), który jest wymagany na poziomie max. 5%, natomiast w przypadku próbki ze zbiornika nr 9 nie zostało spełnione wymaganie odnośnie składu frakcyjnego (95%(V/V) destyluje do 360°C przy dopuszczalnej tolerancji 366,0°C.

Z ekspertyzy wynikało również, że niezgodny z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sposób poboru próbek spowodował, że przebadane przez Izbę Celną w B. produkty nie były obiektywnie reprezentowane. Takie wnioski ekspertyzy spowodowały, że w dniu 26.07.2011r. ponownie pobrano próbki ze zbiornika nr 7 i 9 w sposób zgodny z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Badanie tak pobranej próbki paliwa ze zbiornika nr 9 przeprowadzone przez (...) Laboratorium Sp. z o.o. wykazało, że spełnia ona wymagania Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dn. 09.12.2008r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych dla oleju napędowego standardowego.

Powyższe okoliczności faktyczne, wnioski ekspertyzy (...) oraz wyniki badań przeprowadzone na próbce oleju napędowego pobranego zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wskazują wprost, że sposób pobrania prób miał kluczowe znaczenie dla ustalenia parametrów jakościowych badanego paliwa. Biorąc pod uwagę, że wszystkie próbki paliw (a nie tylko ze zbiorników nr 7 i 9) pobrane zostały w sposób niezgodny z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, na co wprost wskazywała ekspertyza (...) powinno skłonić organy ścigania do ponownego pobrania próbek ze wszystkich zbiorników w sposób zgodny z obowiązującymi uregulowaniami w tym zakresie, a następnie ponownego poddania ich badaniom jakościowym, podobnie jak to miało miejsce w przypadku próbki pobranej ze zbiornika nr 9, zaś

niemożność przeprowadzenia powyższych czynności z uwagi na opróżnienie przez A. M. zbiorników (zaplombowane zostały jedynie zbiorniki nr 7,9,15, a paliwo w nich przechowywane oddane zostało na przechowanie k. 836) nie powinna skutkować dla oskarżonego negatywnymi konsekwencjami.

A. M. zarzucono popełnienie przestępstwa z art. 31 ust. 3 ustawy z dn. 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który określa odpowiedzialność karną m. in. magazynowanie paliw ciekłych i biopaliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w ustawie, w odniesieniu do paliw stanowiących mienie znacznej wartości. Nie może przy tym budzić wątpliwości, że warunkiem sine qua non postawienia oskarżonemu zarzutu z art. 31 ust. 3 cyt. ustawy jest wykazanie podjęcia przez sprawcę określonego zachowania (w tym przypadku magazynowania) w odniesieniu do paliw ciekłych i biopaliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych, przy czym badania jakościowe winny zostać przeprowadzone na próbkach paliwa pobranego zgodnie z załącznikiem do Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. W niniejszej sprawie, co wykazane zostało ponad wszelką wątpliwość próbki paliw ze zbiorników nr 1B, 2, 7, 12, 13, 14, 18, 19 i 21 pobrane zostały w sposób nieprawidłowy, jednocześnie wyniki badań przeprowadzone w oparciu o takie próbki, a które wskazywały, że badane paliwo nie spełniało wymagań jakościowych stanowiły podstawę sformułowania zarzutu w stosunku do A. M..

W świetle powyższych ustaleń Sąd uznał, że nie zostało wykazane, iż A. M. magazynował w zbiornikach nr 1B, 2, 12, 13, 14, 18, 19 i 21 olej napędowy i biopaliwo ciekłe niespełniające wymagań jakościowych, albowiem badania w tym zakresie przeprowadzone zostały w sposób nieprawidłowy, zaś ponowne pobranie prób i przeprowadzenie badań niemożliwe było z uwagi na niezabezpieczenie przez organy ścigania zbiorników w których to paliwo było przechowywane.

Jednocześnie z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych wynika, że impregnat ropopochodny A. 200 był magazynowany w zbiorniku nr 7, a następnie po zmieszaniu z olejem napędowym sprzedawany był jako pełnowartościowy olej napędowy. Dodatkowo z ekspertyzy (...) wynika, że produkt pobrany ze zbiornika nr 7 różni się właściwościami fizykochemicznymi od produktu A. (...), przy czym produkty te są rodzajowo zgodne i charakteryzują się składem frakcyjnym typowym dla oleju napędowego (oprócz znacznej zawartości estrów wyższych kwasów tłuszczowych i przekroczonej zawartości siarki). Znajdująca się w zbiorniku nr 7 mieszanina produktów naftowych może zawierać w swoim składzie komponentowych A. 200, natomiast nie jest to czysty produkt handlowy o nazwie A. (...), a który może być stosowany niezgodnie ze swoim przeznaczeniem jako samoistne paliwo do silników Diesla, jako komponent w mieszankach z olejem napędowym lub do wytwarzania biopaliwa. Jednocześnie badanie próbki średniej ze zbiornika nr 7 wykazało znaczne przekroczenie dopuszczalnego limitu zawartości (...), który jest wymagany na poziomie max. 5% (k. 2163-2171 – t. 11).

Faktem jest, że ekspertyza (...) w odniesieniu do paliwa pobranego ze zbiornika nr 7 sporządzona została w oparciu o badanie próbki pobranej niezgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dn. 01.09.2009r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, przy czym inaczej niż w przypadku pozostałych zbiorników wyniki tych badań nie były podważane przez A. M. i jego obrońców. Powyższe wynikało z tego, że oskarżony nie kwestionował faktu magazynowania w zbiorniku nr 7 produktu ropopochodnego A. 200, który jak przyznawał nie spełniał wymagań jakościowych dla oleju napędowego i biopaliw, a negował jedynie fakt mieszania go z olejem napędowym i wprowadzania do obrotu jako pełnowartościowego paliwa. Tym samym, w świetle stanowiska A. M., jak również poczynionych ustaleń faktycznych Sąd uznał, że mieszanina zawierająca produkt ropopochodny A. 200, magazynowana w zbiorniku nr 7 w ilości 43 808 litrów nie spełniała wymagań jakościowych w zakresie zawartości frakcji węglowodorowej oraz estrów metylowych kwasów tłuszczowych (39,4%) dla biopaliw ciekłych ujętych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dn. 22.01.2009r. w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych. Jednocześnie ustalono, że paliwo to magazynowane było z przeznaczeniem go do sprzedaży (po zmieszaniu z olejem napędowym), a zatem – wbrew stanowisku oskarżonego A. M. – uznać je należało za produkt, który winien spełniać parametry jakościowe dla biopaliwa ciekłego.

Tym samym Sąd uznał, że A. M. magazynując w zbiorniku nr 7 paliwo niespełniające wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych od strony przedmiotowej wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Oskarżony, co sam przyznał wiedział, że magazynowany produkt ropopochodny nie spełnia wymagań jakościowych dla paliw, jak i biopaliw (negował jedynie fakt wprowadzania go do obrotu, co jednakże zdaniem Sądu zostało udowodnione w toku postępowania), a zatem od strony podmiotowej działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Jednocześnie wartość magazynowanego w zbiorniku nr 7 paliwa nie przekraczała 200.000 zł, a więc nie stanowiła mienia znacznej wartości w rozumieniu art. 115 §5 k.k. Jako podstawę obliczeń wartości paliwa Sąd przyjął średnią cenę brutto sprzedaży litra oleju napędowego w PW Duet w listopadzie 2010r. (k. 2840 – t. 15) tj. 43 808 litrów x 3,376 zł = 147.895,81 zł.

Sąd uznał również, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało zasadność postawionego oskarżonym M. K. (1) i W. O. występkę z art. 31 ust. 4 ustawy z dn. 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Z ustaleń faktycznych wynika, że w dniu 29 listopada 2010 r. podczas kontroli bazy paliwowej w L. dzierżawionej przez (...) Sp. z o.o. ujawniono, że w zbiorniku nr 3 przechowywany był produkt w postaci 1122 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w zakresie temperatury zblokowania zimnego filtra (-8[°C]) dla oleju napędowego stosowanego w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się pod drogach, wyposażonych w silnik z zapłonem samoczynnym dla okresu przejściowego i zimowego.

Wskazać przy tym należy, że podczas przeprowadzania kontroli obecny był oskarżony M. K. (1), który nie zgłaszał żadnych uwag i zastrzeżeń, zarówno co do sposobu przeprowadzenia kontroli, jak i sposobu pobrania próbek. Sposób przeprowadzenia tych czynności nie był również kwestionowany przez oskarżonych w toku postępowania, a zatem brak było podstaw – odmiennie niż w przypadku oskarżonego A. M. – do kwestionowania wyników badań jakościowych paliwa przeprowadzonych przez Izbę Celną w B. – Wydział Laboratorium (...) w K..

Zatem, M. K. (1) i W. O. magazynując w zbiorniku nr 3 olej napędowy będący własnością (...) Sp. z o.o. niespełniający wymagań jakościowych od strony przedmiotowej wyczerpali znamiona zarzucanego im występkę.

Od strony podmiotowej oskarżeni działali umyślnie z zamiarem ewentualnym, albowiem co najmniej przewidywali, że magazynowany przez nich olej napędowy nie spełnia wymagań jakościowych i godzili się na to. Za takim rozumowaniem przemawia to, że M. K. (1) i W. O. nie przedłożyli podczas kontroli, jak również na późniejszym etapie, również w toku niniejszego postępowania świadectwa jakości magazynowanego paliwa, które nie spełniało norm jakościowych. Faktem jest, że w czasie dokonania czynu żaden z przepisów ustawy z dn. 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie zawierał wyrażonego wprost obowiązku żądania świadectwa jakości paliwa. Jednakowoż obowiązek taki z ówczesnych uregulowań wynikał. Wszak art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy wprowadzał zakaz transportowania, magazynowania i wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych – a jakości paliwa nie da się ocenić organoleptycznie. By więc uczynić zadość temu obowiązkowi – absolutnym minimum było żądanie świadectwa jakości dostarczonego paliwa. Trzeba przy tym zaznaczyć, że i w czasie popełnienia czynu i obecnie do każdej partii paliwa legalnego pochodzenia podmiot odpowiedzialny wystawia takie świadectwo – ściślej dotyczy to każdego transportu – każdej cysterny (vide: wyrok SO w Sieradzu z dn. 19.06., II Ka 122/19, Legalis nr 2240241).

Wskazać należy również, że zgodnie z art. 16 ust. 5 ustawy z dn. 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor kontroli ma prawo żądać dokumentów dotyczących jakości badanego paliwa, zatem oskarżeni M. K. (1) i W. O. w związku z pełnioną funkcją byli świadomi konieczności uzyskania dokumentacji na wypadek kontroli, jak również jej okazania, czego jednakże nie uczynili.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę ilość magazynowanego paliwa niespełniającego wymagań jakościowych, fakt, że nie spełniało ono wymagań jakościowych, co do jednego parametru, jak również jednorazowy charakter zdarzenia Sąd uznał, że czyn ten stanowił wypadek mniejszej wagi .

Tym samym Sąd uznał oskarżonych M. K. (1) i W. O. za winnych popełnienia występku z art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Podsumowując powyższe stwierdzić należy, że czyny, których dopuścili się oskarżeni są czynami społecznie szkodliwymi w stopniu znacznie wyższym aniżeli znikomy – godziły one bowiem w różnorakie dobra chronione prawnie – w tym głównie w bezpieczeństwo obrotu gospodarczego oraz w interes finansowy Skarbu Państwa. Nadto zostały one przez nich zawinione, albowiem od oskarżonych – jako osób dorosłych, zdrowych psychicznie i nie znajdujących się w anormalnej sytuacji motywacyjnej można było w poddanych osądowi przypadkach, wymagać zachowania zgodnego z prawem.

Mając na uwadze powyższe, Sąd – uznając że wina i sprawstwo oskarżonych w zakresie przypisanych im czynów nie budzą najmniejszych wątpliwości, wymierzył im kary i środki karne:

oskarżonemu Z. C. (1):

- za przestępstwo art. 54 §1 k.k.s, art. 73a §1 k.k.s., art. 62§2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s: karę 2 (dwa) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz 700 (siedemset) stawek dziennych grzywny po 50 (pięćdziesiąt) zł każda, na podstawie art. 33 §1 k.k.s – w brzmieniu obowiązującym przed 27.04.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. środek karny przepadku korzyści majątkowej w kwocie 81.186 (osiemdziesiąt jeden tysięcy sto osiemdziesiąt sześć) zł i 160 Euro (sto sześćdziesiąt Euro) wraz z ustawowymi odsetkami

poczytując na korzyść oskarżonego:

- to, że w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a nadto złożył wyjaśnienia, które były przydatne dla ustalenia okoliczności istotnych nie tylko z punktu widzenia oceny zasadności stawianych mu zrzutów lecz również dokonania ustaleń faktycznych odnoszących się do działań pozostałych oskarżonych w ramach przestępczego procederu,

- dotychczasową niekaralność za przestępstwa,

zaś za okoliczności obciążające:

- działanie w warunkach czynu ciągłego,

- wielką wartość uszczuplonej należności publicznoprawnej,

przy czym brzmienie przepisu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s., z uwagi na obligatoryjny jego charakter nakazywało wymierzenie kary pozbawienia wolności nadzwyczajnie obostrzonej tj. nie niższej niż 3 miesiące, jednocześnie Sąd uznał że orzeczenie tej kary w granicach nie przekraczających górnej granicy ustawowego zagrożenia, przewidzianego w art. 54 §1 k.k.s., będzie wystarczającą dolegliwością dla oskarżonego, tym bardziej wobec orzeczenia kumulatywnej grzywny i środka karnego przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa.

Ponieważ oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd uznał za celowe orzeczenie obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny, w wysokości dostosowanej z jednej strony do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia oskarżonego, a z drugiej strony do stanu posiadania i możliwości zarobkowych oskarżonego, w tym całokształtu obciążeń finansowych nałożonych na niego w wyroku, co przemawiało, za ustaleniem stawki dziennej kary grzywny na poziomie zbliżonym do minimalnego.

Stosownie do treści art. 33 § 1 k.k.s. Sąd orzekł środek karny w postaci przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w kwocie 81.186 (osiemdziesiąt jeden tysięcy sto osiemdziesiąt sześć) zł i 160 Euro (sto sześćdziesiąt Euro) wraz z ustawowymi odsetkami, które to kwoty zostały zabezpieczone w dniu 29.11.2020r. podczas zatrzymania oskarżonego, a które stanowiły zapłatę przez A. M. za produkt ropopochodny A. 200, które to środki pieniężne zdeponowane są na koncie sum depozytowych Sądu Okręgowego w P. (...) odpowiednio w kwocie 78.406 zł pod poz. 1322/1203/14 i w kwocie 2.780 zł pod poz. 1322/1204/14, a kwota 160 Euro na koncie sum depozytowych Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. pod poz. 2456/11.

Stosownie do treści art. 33 § 1 k.k.s. Sąd orzekł środek karny w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej w kwocie 110.732,03 (sto dziesięć tysięcy siedemset trzydzieści dwa złote trzy grosze) zł, którą to kwotę oskarżony wypłacił z rachunku bankowego (...) Company Ltd. (analiza kryminalna historii rachunków bankowych k. 3377-3379 – t. 17), a która to kwota pochodziła z korzyści uzyskanych z wprowadzania do obrotu produktu ropopochodnego A. 200 jako oleju napędowego w pominięciem obowiązków podatkowych.

- za przestępstwo z art. art. 299 § 1 k.k. w zw. z art. 12 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do 23.06.2020r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k. karę 1 (jeden) roku i 3 (trzy) miesięcy pozbawienia wolności,

poczytując na korzyść oskarżonego:

- to, że w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem częściowo przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a nadto złożył wyjaśnienia, które były przydatne dla ustalenia okoliczności istotnych z punktu widzenia oceny zasadności stawianego mu zarzutu,

- dotychczasową niekaralność za przestępstwa,

zaś za okoliczności obciążające:

- działanie w warunkach czynu ciągłego,

- uczynienie z popełnienia czynu stałego źródła dochodów; przy czym brzmienie art. 65 §1 k.k. w zw. z art. 64 §2 k.k. nakazywało wymierzenie kary pozbawienia wolności powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia;

oskarżonemu A. M.

- za przestępstwo z art. art. 54 §1 k.k.s, art. 56§1 k.k.s., art. 73a §1 k.k.s., art. 61 §1 k.k.s. i art. 62§2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s w zw. z art. 6 §2 k.k.s. karę 1 (jeden) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz 500 (pięćset) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) zł każda, podstawie art. 32 §1 k.k.s. w zw. z art. 29 §1 pkt 1 k.k.s. środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 43.808 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w kwocie 64 925 (sześćdziesiąt cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia pięć) zł,

poczytując na korzyść oskarżonego:

- dotychczasową niekaralność za przestępstwa,

zaś za okoliczności obciążające:

- działanie w warunkach czynu ciągłego,

- wielką wartość uszczuplonej należności publicznoprawnej,

jednocześnie Sąd uznał, że uwzględniając zagrożenie przewidziane w art. 54 §1 k.k.s., orzeczenie kary pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze, będzie wystarczającą dolegliwością dla oskarżonego, tym bardziej wobec orzeczenia kumulatywnej grzywny i środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów.

Ponieważ oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd uznał za celowe orzeczenie obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny, w wysokości dostosowanej z jednej strony do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia oskarżonego, a z drugiej strony do stanu posiadania i możliwości zarobkowych oskarżonego, w tym całokształtu obciążeń finansowych nałożonych na niego w wyroku, co przemawiało, za ustaleniem stawki dziennej kary grzywny na poziomie powyżej minimalnego.

Nadto podstawie art. 32 §1 k.k.s. w zw. z art. 29 §1 pkt 1 k.k.s. Sąd orzekł środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów w postaci 43.808 litrów oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych w kwocie 64 925 (sześćdziesiąt cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia pięć) zł, jednocześnie na podstawie art. 230 §2 k.p.k. w zw. z art. 113 §1 k.k.s. nakazał zwrócić oskarżonemu A. M. kwotę 5.250 (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt) zł stanowiącą równowartość dowodu rzeczowego w postaci 3.500 (trzy tysiące pięćset) litrów oleju napędowego, którą to kwotę należy zwrócić ze środków pieniężnych zdeponowanych na koncie sum depozytowych Sądu Okręgowego w P. (...) pod poz. 1322/1209/14, zaś pozostałą kwotę 55 067,85 (pięćdziesiąt pięć tysięcy sześćdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt pięć groszy) zł wraz z odsetkami zaliczyć na poczet orzeczonego środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów.

Wskazać należy, że w toku postępowania przygotowawczego zostało zabezpieczone paliwo w zbiorniku nr 7 w ilości 43 808 litrów oraz w zbiorniku nr 9 olej napędowy w ilości 49.998 litrów, które następnie na mocy postanowienia Prokuratora Okręgowego w P. (...) z dnia 26.05.2011r., sygn. VI Ds.9/10 uznane zostało za dowód rzeczowy oraz zarządzono ich sprzedaż bez przetargu i przekazanie sumy uzyskanej ze sprzedaży na konto sum depozytowych Sądu Rejonowego P. (...)w P. jako depozytu Prokuratury Okręgowej w P. (...) w sprawie sygn. VI Ds. 9/10. Następnie Sąd Rejonowy P. M.w P. postanowieniem z dnia 14.02.2012r., sygn. III Kp 870/11 zmienił postanowienie Prokuratora w części uznającej za dowód rzeczowy 93 % oleju napędowego stanowiącego zawartość zbiornika nr 9. Kolejno Komornik Sądowy dokonał sprzedaży paliwa zabezpieczonego w zbiorniku nr 7 w ilości 43 808 litrów za kwotę 65.712 zł netto (80.825,76 zł brutto) oraz 3.500 litrów oleju napędowego ze zbiornika nr 9 za kwotę 5.250 zł netto (6.457,50 zł brutto) (k. 96). Jednocześnie postanowieniem z dnia 27.09.2012r. ustalone zostały koszty postępowania egzekucyjnego na łączną kwotę 13.895,34 zł, w tym opłata stosunkowa w kwocie 10.644,15 zł (k. 101). Następnie na konto sum depozytowych Sądu Okręgowego w P. (...)w miejsce dowodu rzeczowego została przekazana kwota 60.317 zł (poz. 1322/1209/14), stanowiąca kwotę netto uzyskaną ze sprzedaży dowodów rzeczowych pomniejszona o kwotę opłaty stosunkowej (70.962 zł – 10.644,15 zł = 60.317,85 zł). Jednocześnie, z ustaleń faktycznych wynika, że w zbiorniku nr 9 zabezpieczony został olej napędowy spełniający wymagania jakościowe, a uznanie części zabezpieczonego w nim paliwa w ilości 3.500 litrów za dowód rzeczowy oparte zostało na założeniu dokonania zmieszania oleju napędowego z produktem ropopochodnym A. 20 w proporcji 7 %, a która to okoliczność w ocenie Sądu nie została wykazana w toku postępowania, a co szczegółowo omówione zostało w części dotyczącej oceny wiarygodności zeznań świadka R. G.. Zatem, na podstawie art. 230 §2 k.p.k. w zw. z art. 113 §1 k.k.s. należało zwrócić oskarżonemu A. M. kwotę 5.250 (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt) zł stanowiącą równowartość dowodu rzeczowego w postaci 3.500 (trzy tysiące pięćset) litrów oleju napędowego i to ze środków pieniężnych zdeponowanych na koncie sum depozytowych Sądu Okręgowego w P. (...) pod poz. 1322/1209/14, zaś pozostałą kwotę 55 067,85 zł wraz z odsetkami zaliczyć na poczet orzeczonego środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów. Konsekwentnie w zakresie sprzedaży 3.500 litrów oleju napędowego, brak było podstaw do obciążania A. M. kosztami egzekucyjnymi w zakresie opłaty stosunkowej, która proporcjonalnie dla tej ilości paliwa wynosiła 787 zł i również o tą kwotę umniejszona została wysokość środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku przedmiotów.

- za przestępstwo z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karę 5 (pięć) miesięcy pozbawienia wolności.

poczytując na korzyść oskarżonego dotychczasową niekaralność za przestępstwa, a jako okoliczność obciążającą uznając znaczną ilość przechowywanego paliwa niespełniającego norm jakościowych, które miało zostać wprowadzone do obrotu.

oskarżonym M. K. (1) i W. O.:

- za przestępstwo z art. 54 §1 k.k.s, art. 56§1 k.k.s., art. 73a §1 k.k.s., art. 61 §1 k.k.s. i art. 62§2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 38§2 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz 600 (sześćset) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) zł każda oraz na podstawie art. 33 §1 k.k.s – w brzmieniu obowiązującym przed 27.04.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej w kwocie 739.705,50 (siedemset trzydzieści dziewięć tysięcy siedemset pięć złotych pięćdziesiąt groszy) zł,

poczytując na korzyść oskarżonego W. O.:

- dotychczasową niekaralność za przestępstwa,

zaś za okoliczności obciążające:

- działanie w warunkach czynu ciągłego,

- wielką wartość uszczuplonej należności publicznoprawnej,

- w stosunku do M. K. (1) dodatkowo uprzednią karalność za przestępstwo karnoskarbowe,

przy czym brzmienie przepisu art. 38 § 2 pkt 1 k.k.s., z uwagi na obligatoryjny jego charakter nakazywało wymierzenie kary pozbawienia wolności nadzwyczajnie obostrzonej tj. nie niższej niż 3 miesiące, jednocześnie Sąd uznał że orzeczenie tej kary w granicach nie przekraczających górnej granicy ustawowego zagrożenia, przewidzianego w art. 54 §1 k.k.s., będzie wystarczającą dolegliwością dla oskarżonego, tym bardziej wobec orzeczenia kumulatywnej grzywny i środka karnego przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa.

Ponieważ oskarżeni działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd uznał za celowe orzeczenie obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny, w wysokości dostosowanej z jednej strony do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia oskarżonych, a z drugiej strony do stanu posiadania i możliwości zarobkowych oskarżonych, w tym całokształtu obciążeń finansowych nałożonych na nich w wyroku, co przemawiało, za ustaleniem stawki dziennej kary grzywny na poziomie powyżej minimalnego.

Stosownie do treści art. 33 § 1 k.k.s. Sąd orzekł wobec M. K. (1) i W. O. środek karny w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku korzyści majątkowej w kwocie po 739.705,50 (siedemset trzydzieści dziewięć tysięcy siedemset pięć złotych pięćdziesiąt groszy) zł, która to kwota stanowi 1/2 części łącznej kwoty uszczuplonych należności publicznoprawnych. Wskazać należy, bowiem że zgodnie z art. 53 § 13 k.k.s. korzyścią majątkową jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego, a korzyść taką poprzez nieuiszczenie należności z tytułu podatku akcyzowego i opłaty paliwowej uzyskała (...) Sp. z o.o., w której oskarżony M. K. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu, a oskarżony W. O. wiceprezesa zarządu, a nadto byli jej udziałowcami.

- za przestępstwo z art. 31 ust. 4 ustawy z dnia 25.08.2006r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karę 10.000 (dziesięć tysięcy) zł,

uznając, że kara w powyższym wymiarze, z uwagi na okoliczności uzasadniające przyjęcie wypadku mniejszej wagi, a wskazane powyżej jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego czynu.

Na podstawie art. 24 §1 k.k.s. za karę grzywny wymierzoną oskarżonemu M. K. (1) w punkcie 13 wyroku i oskarżonemu W. O. w punkcie 14 wyroku uczynił w całości odpowiedzialną posiłkowo (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L. (uprzednio (...) Sp. z o. o. z siedzibą w L.).

Powyższa regulacja stanowi, że za karę grzywny wymierzoną sprawcy przestępstwa skarbowego czyni się w całości albo w części odpowiedzialną posiłkowo osobę prawną, jeżeli sprawcą czynu zabronionego jest zastępca tego podmiotu prowadzący jego sprawy jako pełnomocnik, zarządca, pracownik lub działający w jakimkolwiek innym charakterze, a zastępowany podmiot odniósł albo mógł odnieść z popełnionego przestępstwa skarbowego jakąkolwiek korzyść majątkową.

M. K. (1) pełnił funkcję prezesa zarządu, a W. O. wiceprezesa zarządu (...) Sp. z o.o., który to podmiot w związku z uchylaniem się przez M. K. (1) i W. O. od opodatkowania w związku ze sprzedażą wyrobów akcyzowych uzyskał korzyść majątkową o równowartości uszczuplonych należności publicznoprawnych.

oskarżonemu W. K. (1):

- za przestępstwo z art. 18 §3 k.k. w zw. z art. 20§2 k.k.s. w zw. z art. 56 §1 k.k.s., art. 61§1 k.k.s., art. 62§2 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s. w zw. z art. 6 §2 k.k.s. w zw. z art. 37§1 pkt 1 k.k.s. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.01.2017r. – przy zastosowaniu art. 2§2 k.k.s. karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 400 (czteryście) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł oraz w ramach idealnego zbiegu czynów z art. 8§1 k.k.s. za przestępstwo z art. 271 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 28.02.2017r. w zw. z art. 12 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 23.06.2020r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności orzekając na podstawie art. 8 § 2 i 3 k.k.s., że wykonaniu podlega kara 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz kara grzywny w wymiarze 400 (czteryście) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) zł każda.

poczytując na korzyść oskarżonego, co do wymiaru obu kar:

- zjawiskową formę popełnienia przestępstwa,
- dotychczasową niekaralność za przestępstwa,

zaś za okoliczności obciążające:

- działanie w warunkach czynu ciągłego,
- dużą wartość uszczuplonej należności publicznoprawnej,

przy czym w odniesieniu do przypisanego oskarżonemu przestępstwa karnoskarbowego brzmienie przepisu art. 38§1 pkt 3 k.k.s., z uwagi na obligatoryjny jego charakter nakazywało wymierzenie kary pozbawienia wolności nadzwyczajnie obostrzonej tj. nie niższej niż 1 miesiąc, jednocześnie Sąd uznał że orzeczenie tej kary w granicach nie przekraczających górnej granicy ustawowego zagrożenia, przewidzianego w art. 56 §1 k.k.s., będzie wystarczającą dolegliwością dla oskarżonego, tym bardziej wobec orzeczenia kumulatywnej grzywny.

Ponieważ oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (korzyść majątkowa jaką uzyskała (...) Sp. z o.o. z tytułu uchylania się od opodatkowania), Sąd uznał za celowe orzeczenie obok kary pozbawienia wolności także kary grzywny, w wysokości dostosowanej z jednej strony do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia oskarżonego, a z drugiej strony do stanu posiadania i możliwości zarobkowych oskarżonego, w tym całokształtu obciążeń finansowych nałożonych na niego w wyroku, co przemawiało, za ustaleniem stawki dziennej kary grzywny na zbliżonym do minimalnego.

Jednocześnie Sąd wymierzając karę za przestępstwo z art. 271 §1 k.k. orzekał w oparciu o ustawę obowiązującą w chwili popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu czynu. Porównując wskazane w art. 271a §1 k.k. (odpowiednik przepisu art. 271 §1 k.k. sprzed nowelizacji) – w obecnym brzmieniu zagrożenie karą (kara pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8), a zagrożenie karą wskazaną w art. 271 §1 k.k. sprzed nowelizacji (kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5), nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości, że względniejsza dla oskarżonego była ustawa obowiązująca w chwili popełnienia przypisanego mu czynu.

Na koniec należy poczynić uwagę ogólną, że ustalając minimalną wysokość stawki dziennej grzywny przy przestępstwach karnoskarbowych, Sąd każdorazowo kierował się dyrektywą zawartą w art. 23§3 k.k.s., zgodnie z którą wynosiła ona odpowiednio 37,54 zł w 2008r. ($1/30$ minimalnego wynagrodzenia w 2008r. tj. $1.126 \text{ zł} : 30 = 37,54 \text{ zł}$), 42,54 zł w 2009r. ($1.276 \text{ zł} : 30 = 42,54 \text{ zł}$) i 43,90 zł ($1.317 \text{ zł} : 30 = 43,90 \text{ zł}$).

Wymierzając oskarżonym tak ukształtowane kary Sąd kierował się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. (i odpowiednio w art. 12 § 1 i 2 oraz art. 13 §1 k.k.s.) i uczynił to według swego uznania w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniała stopień społecznej szkodliwości czynu oraz, aby kara spełniała cele zapobiegawcze oraz wychowawcze w stosunku do oskarżonych, przy uwzględnieniu stawianych przez ustawodawcę wymogów w zakresie prewencji generalnej.

Jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz jednostkowe kary grzywny orzeczone wobec oskarżonych Sąd, połączył i wymierzył:

- oskarżonemu Z. C. (1) podstawie art. art. 85§1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. i art. 39 §1 i 2 k.k.s. karę łączną 3 (trzy) lat pozbawienia wolności,
- oskarżonemu A. M. na podstawie art. 85§1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. i art. 39 §1 i 2 k.k.s. karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

W omawianej sprawie, dolną granicą możliwej do wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności była kara pozbawiania wolności, stanowiąca najwyższą z kar jednostkowych podlegających łączeniu, natomiast górną granicę możliwej kary łącznej stanowiła suma kar. Za wymiarem wskazanych wyżej kar łącznych, przy zastosowaniu zasady asperacji przemawiał związek podmiotowo-przedmiotowy i czasowy przypisanych oskarżonym czynów, jak również liczba pozostających w zbiegu realnym przestępstw, co uzasadniało zastosowanie w mniejszym stopniu zasadę kumulacji na rzecz absorpcji.

Nie bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że na gruncie kodeksu karnego stosowanie bezwzględnych kar izolacyjnych jest ostatecznością, zaś ustawodawca dał prymat wolnościowym środkom oddziaływania karnego.

W ocenie Sądu, zatem oskarżeni A. M. i W. K. (1) zasługiwali na zastosowanie wobec nich dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Warunkowe zawieszenie wykonania kary jest instytucją stosowaną przede wszystkim ze względu na osobę sprawcy. Merytorycznie najistotniejszym warunkiem jej orzekania jest dodatnia prognoza, oparta na właściwościach i warunkach osobistych sprawcy oraz na jego dotychczasowym sposobie życia. Przez warunki osobiste rozumieć należy cechy charakteru sprawcy, jego temperament, zdolność do samokrytyki, wrażliwość sumienia. Warunki osobiste to warunki środowiskowe, w których sprawca żyje. Warunki i właściwości osobiste wskazują na stabilność dodatniej lub ujemnej postawy sprawcy i określają prognozę kryminologiczną.

Oskarżonych nie sposób zasadnie zaliczyć do sprawców niepoprawnych, w przypadku których tylko bezwzględna i najsurowsza rodzajowo kara może wdrożyć ich do przestrzegania norm porządku prawnego.

Oskarżony A. M. i W. K. (1) nie byli dotychczas karani co biorąc pod uwagę ich wiek wskazuje, że przestrzegają zasad porządku prawnego, a popełnione przez nich czyny miały charakter incydentalny. Za powyższym przemawia

również fakt, że od czasu popełnienia przez oskarżonych przypisanych im czynów minęło ponad jedenaście lat, w czasie których nie weszli w konflikt z prawem, a obecnie prowadzą ustabilizowany tryb życia i posiadają pozytywną opinię środowiskową.

Podkreślenia wymaga również, że A. M. w całości uiszczył wynikające z decyzji podatkowych należności publicznoprawne, a nadto, że oprócz dolegliwości finansowej, poniósł również realną dolegliwość polegającą na pozbawieniu wolności, gdyż był tymczasowo aresztowany przez okres prawie miesiąca.

Powyższe okoliczności, zdaniem Sądu Okręgowego, przemawiały za uznaniem, że przypadku oskarżonych A. M. i W. K. (1) zachodzą podstawy warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec nich kary pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu w przypadku oskarżonych na pierwszy plan należy wysunąć cele zapobiegawcze i wychowawcze, które wymierzona kara ma osiągnąć, a mianowicie uświadomić im konieczność przestrzegania porządku prawnego, prowadzenia przykładowego trybu życia, co stanowić będzie punkt wyjścia dla osiągnięcia przez nich stabilizacji życiowej.

Sąd stanął zatem na stanowisku, że należy dać oskarżonym szansę na naprawienie swoich błędów, mając również nadzieję, że wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie dla nich wystarczającą przestrożą przed ponownym wchodzeniem w konflikt z prawem.

Tym samym, Sąd uznał, że w przypadku oskarżonych zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności nie będzie aktem pobłażania, ale sankcją sprawiedliwą.

Pamiętać przy tym należy, że w przypadku popełnienia przez oskarżonych w okresie próby kolejnego przestępstwa lub nie wywiązywania się przez niego z nałożonych przez Sąd obowiązków będą oni musieli ponieść konsekwencje tego postępowania i liczyć się z możliwością zarządzenia wykonania kary orzeczonej niniejszym wyrokiem. Ta perspektywa winna powstrzymać oskarżonych od podejmowania zachowań niezgodnych z obowiązującym porządkiem prawnym, czego skutkiem będzie nieuchronne osadzenie w zakładzie karnym.

Jednocześnie wskazać należy, że orzekając o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, w myśl art. 4 §1 k.k., Sąd zastosował ustawę obowiązującą w chwili popełnienia czynu jako względniejszą dla sprawców, albowiem kodeks karny w brzmieniu obowiązującym w chwili orzekania pozwala na zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary tylko w zakresie kary pozbawienia wolności nieprzekraczającej roku (poprzednio 2 lata).

Ustalając jednocześnie okres próby w odniesieniu do oskarżonego A. M. na okres trzech lat Sąd uznał, że jest on wystarczający do weryfikacji pozytywnej prognozy kryminologicznej, natomiast w odniesieniu do oskarżonego W. K. (1) konieczne jest orzeczenie okresu próby w maksymalnym jego wymiarze.

Jednocześnie Sąd uznał, że brak było podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w odniesieniu do oskarżonych Z. C. (1), M. K. (1) i W. O., albowiem każdorazowo oskarżonym wymierzona została kara powyżej 2 lat pozbawienia wolności, co wykluczało możliwość zastosowania wobec nich warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Wymierzona oskarżonym kara jest karą sprawiedliwą, oddaje bowiem stopień winy, uwzględnia wysoki stopień szkodliwości społecznej czynu. Sąd uznał, że tylko kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze będzie dla oskarżonych bodźcem do przemyślenia swego postępowania, a z drugiej strony spełni swoje cele tak zapobiegawcze, jak i wychowawcze oraz spowoduje, iż będą oni mieli świadomość zagrożenia, jakie niesie za sobą popełnianie kolejnych przestępstw i nie będą mieli poczucia bezkarności.

Na podstawie art. 63 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.07.2015r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. na poczet orzeczonej w punkcie 7 kary grzywny Sąd zaliczył oskarżonemu A. M. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29.11.2010r. do dnia 23.12.2010r. uznając ją za wykonaną w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych.

Na podstawie art. 63 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym przed 01.07.2015r. – przy zastosowaniu art. 4 §1 k.k. w zw. z art. 20 §2 k.k.s. na poczet orzeczonych kar i kar łącznych pozbawienia wolności Sąd zaliczył:

- oskarżonemu Z. C. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29.11.2010r., godz. 12.40 do dnia 07.04.2011r.,

- oskarżonemu M. K. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29.11.2010r., godz. 12.45 do dnia 23.12.2010r.,

- oskarżonemu W. O. okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 29.11.2010r., godz. 13.00 do dnia 23.12.2010r.

O kosztach pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu Z. C. (1) z urzędu, Sąd orzekł na podstawie przepisów wskazanych w pkt 25 części rozstrzygającej wyroku. Z. C. (1) został wyznaczony obrońca z urzędu w dniu 03.10.2019r. (k. 5516), a zatem koszty pomocy prawnej udzielonej z urzędu obejmują sześć terminów rozpraw (600 zł + 120 zł x 5 = 1200 zł + 23% = 1.476 zł).

Mając na uwadze, iż w stosunku do Z. C. (1), M. K. (6) i W. O. orzeczona została bezwzględna kara pozbawienia wolności, jak również kary grzywny i środki karne stanowiące dla nich znaczne finansowe obciążenie, nadto biorąc pod uwagę sytuację rodzinną, możliwości zarobkowe i sytuację finansową oskarżonych, Sąd zwolnił ich w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i nie wymierzył im opłaty.

sędzia Izabela Dehmel

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Notować w kontrolce uzasadnień.

2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- obrońcy oskarżonego Z. C. (1)

- obrońcy oskarżonego M. K. (1), W. O. i W. K. (1) adw. A. S. (3)

- obrońcy oskarżonego A. M. adw. A. C.

- prokuratorowi

3. Za 14 dni lub z apelacją.

P., dn. 13.12.2021r.

sędzia Izabela Dehmel

sędzia Izabela Dehmel